

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4117 *Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

ÍNDEX

Títol preliminar.

Article 1. Objecte.

Article 2. Economia sostenible.

Article 3. Principis.

Títol I. Millora de l'entorn econòmic.

Capítol I. Millora de la qualitat de la regulació.

Article 4. Principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives de les administracions públiques.

Article 5. Instruments de les administracions públiques per a la millora de la regulació.

Article 6. Adaptació de la regulació vigent als principis de sostenibilitat i bona regulació.

Article 7. Transparència i seguiment de la millora reguladora.

Capítol II. Organismes reguladors.

Secció 1.ª Disposicions generals sobre els organismes reguladors.

Article 8. Naturalesa jurídica i règim de funcionament dels organismes reguladors.

Article 9. Relació amb les entitats públiques i privades, i independència funcional.

Secció 2.ª De l'objecte dels organismes reguladors.

Article 10. Objecte de l'actuació dels organismes reguladors.

Secció 3.ª Dels òrgans de direcció dels organismes reguladors.

Article 11. Organització dels organismes reguladors.

Article 12. El consell i el seu president.

Article 13. Nomenament i mandat dels membres del consell.

Article 14. El president de l'organisme regulador.

Article 15. Funcions i incompatibilitats dels membres del consell.

Article 16. Causes de cessament en l'exercici del càrrec.

Secció 4.ª Del personal dels organismes reguladors.

Article 17. Personal directiu.

Article 18. Personal no directiu.

Article 19. Obligació d'informar i garanties per a l'actuació.

Secció 5.ª De la transparència i la responsabilitat social dels organismes reguladors.

Article 20. Publicitat de les actuacions dels organismes reguladors.

Article 21. Control parlamentari.

Article 22. Impugnació de les decisions dels organismes reguladors.

Secció 6.ª Dels mecanismes de col·laboració i cooperació dels organismes reguladors.

Article 23. Cooperació interinstitucional.

Article 24. Cooperació entre els organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

Secció 7.ª Normes relatives a l'establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència, així com per al seu endeutament.

Article 25. Establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

Article 26. Endeutament.

Capítol III. Mercats financers.

Secció 1.ª Transparència i govern corporatiu.

Article 27. Principis de bon govern corporatiu i adequada gestió del risc en relació amb les remuneracions dels executius.

Article 28. Millora de la supervisió financera.

Article 29. Responsabilitat en el crèdit i protecció dels usuaris de servicis financers.

Secció 2.ª Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Article 30. Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Secció 3.ª Mecanismes de protecció dels clients de servicis financers.

Article 31. Protecció de clients de servicis financers a través dels servicis de reclamacions dels supervisors financers.

Capítol IV. Sostenibilitat financera del sector públic.

Article 32. Sostenibilitat pressupostària de les administracions públiques.

Article 33. Cooperació amb altres administracions públiques.

Article 34. Pla d'Austeritat de l'Administració General de l'Estat

Article 35. Sostenibilitat en la gestió de les empreses públiques.

Article 36. Incompliment per les entitats locals de l'obligació de remetre informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos a l'Administració General de l'Estat.

Capítol V. Contractació pública i col·laboració publicoprivada.

Article 37. Impuls a l'eficiència en la contractació pública i finançament de la col·laboració publicoprivada.

Article 38. Foment de la contractació pública d'activitats innovadores.

Capítol VI. Responsabilitat social de les empreses.

Article 39. Promoció de la responsabilitat social de les empreses.

Títol II. Competitivitat.

Capítol I. Simplificació administrativa.

Secció 1.ª De l'ampliació de l'àmbit del silenci positiu.

Article 40. Ampliació de l'àmbit del silenci positiu.

Secció 2.ª Dels supòsits de llicències locals d'activitat.

Article 41. Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Article 42. Reforma del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Capítol II. Simplificació en el règim de tributació.

Article 43. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.

Article 44. Simplificació de les obligacions formals dels grups fiscals en l'Impost sobre Societats.

Article 45. Adaptació de la normativa tributària a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

Capítol III. De l'activitat cadastral.

Article 46. Principis rectors de l'activitat cadastral.

Capítol IV. Telecomunicacions i societat de la informació.

Article 47. Utilització de les noves tecnologies en la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz.

Article 48. Ampliació de les bandes de freqüència en les quals es pot efectuar la transferència de títols habilitants o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric.

Article 49. Xarxes de telecomunicació d'accés ultraràpid.

Article 50. Reducció de la taxa general d'operadors de telecomunicacions.

Article 51. Reorganització de l'espectre radioelèctric en la banda de freqüències 790-862 Mhz.

Article 52. Inclusió, com a part integrant del servici universal, d'una connexió que permeta comunicacions de dades de banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon.

Capítol V. Ciència i innovació.

Secció 1.ª Transferència de resultats en l'activitat investigadora.

Article 53. Àmbit d'aplicació.

Article 54. Titularitat i caràcter patrimonial dels resultats de l'activitat investigadora i del dret a sol·licitar els corresponents títols de propietat industrial i intel·lectual per a la seua protecció.

Article 55. Aplicació del dret privat a les transmissions a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora.

Article 56. Cooperació dels agents públics d'execució amb el sector privat a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica.

Secció 2.ª Promoció dels drets de propietat industrial.

Article 57. Difusió de la propietat industrial.

Article 58. Modificació de la quantia de les taxes.

Article 59. Mesures per a incrementar l'eficàcia i agilitzar la concessió de drets de la propietat industrial.

Secció 3.ª Formació, investigació i transferència de resultats en el sistema universitari.

- Article 60. Objectius en matèria universitària.
- Article 61. Formació universitària i economia sostenible.
- Article 62. Competitivitat universitària.
- Article 63. Agregacions estratègiques en campus universitaris.
- Article 64. Investigació i transferència del coneixement.

Secció 4.ª Fiscalitat de les activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica.

Article 65. Millora de les deduccions en l'Impost sobre Societats per activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica i per al foment de les tecnologies de la informació.

Capítol VI. Internacionalització.

- Article 66. Internacionalització de les empreses.
- Article 67. Incorporació de noves línies directrius a la política d'internacionalització.
- Article 68. Instruments del sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització.

Article 69. Creació d'un mecanisme d'avaluació i control del sistema de suport financer a la internacionalització.

Article 70. Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.

Article 71. Impuls de la xarxa espanyola de convenis per a evitar la doble imposició.

Capítol VII. Formació professional.

- Article 72. Objectius en matèria de formació professional.
- Article 73. La qualitat en la formació professional.
- Article 74. Participació dels interlocutors socials.
- Article 75. Col·laboració amb les empreses privades.
- Article 76. Instal·lacions i equipaments docents.

Títol III. Sostenibilitat mediambiental.

Capítol I. Model energètic sostenible.

Article 77. Principis de la política energètica.

Article 78. Objectius nacionals en matèria d'estalvi i eficiència energètica i energies renovables.

Article 79. Planificació energètica indicativa.

Article 80. Planificació energètica vinculant.

Article 81. Cooperació entre administracions públiques.

Article 82. Foment de la investigació, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit d'energies renovables i l'estalvi i l'eficiència energètica.

Article 83. Transparència i informació als consumidors.

Article 84. Simplificació de procediments administratius.

Article 85. Estalvi energètic de les administracions públiques.

Article 86. Seguiment i avaluació.

Article 87. Inversió del factor d'esgotament en el règim de la mineria.

Capítol II. Reducció d'emissions.

Article 88. Objectiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 89. Capacitat d'absorció dels engolidors espanyols.

Article 90. Compensació d'emissions.

Article 91. Constitució d'un fons per a la compra de crèdits de carboni.

Article 92. Increment de la deducció per inversions mediambientals.

Capítol III. Transport i mobilitat sostenible.

Secció 1.ª Regulació del transport.

Article 93. Principis de la regulació del sector del transport.

Article 94. Promoció de la competència i classificació dels mercats de transport.

Article 95. Servicis de transport d'interés públic.

Article 96. Autonomia de gestió.

Secció 2.ª Planificació i gestió eficient de les infraestructures i dels servicis del transport.

Article 97. Objectius i prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport.

Article 98. Sistema d'informació sobre la xarxa estatal d'infraestructures del transport i d'anàlisi i avaluació de la demanda dels servicis de transport.

Secció 3.ª Mobilitat sostenible.

Article 99. Principis en matèria de mobilitat sostenible.

Article 100. Objectius de la política de mobilitat sostenible.

Article 101. Els plans de mobilitat sostenible.

Article 102. Foment dels plans de mobilitat sostenible.

Article 103. Elaboració dels plans de transport en empreses.

Article 104. Modernització tecnològica i ús eficient dels mitjans de transport.

Article 105. Promoció del transport net per carretera per part dels poders adjudicadors.

Article 106. Adquisició, pels poders adjudicadors, de vehicles de transport per carretera netament i energèticament eficients.

Capítol IV. Rehabilitació i vivenda.

Article 107. Fins comuns de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Article 108. Informació al servici de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Article 109. Rehabilitació i renovació per a la sostenibilitat del medi urbà.

Article 110. Actuacions de renovació i rehabilitació urbanes.

Article 111. Obres i instal·lacions necessàries per a la millora de la qualitat i sostenibilitat del medi urbà.

Títol IV. Instruments per a l'aplicació i avaluació de la Llei d'Economia Sostenible.

Article 112. El Fons d'Economia Sostenible.

Article 113. Coordinació administrativa en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la llei.

Article 114. Informe del Govern sobre el desenrotllament de l'economia sostenible.

Disposició addicional primera. Responsabilitat per incompliment de normes de dret comunitari.

Disposició addicional segona. Accés a la informació del Registre Nacional de Títols Universitaris, Registre Nacional de Títols Acadèmics i Professionals no Universitaris i registres nacionals i autonòmics de certificats de professionalitat.

Disposició addicional tercera. Classificació dels mercats de transport.

Disposició addicional quarta. Actualització del Pla Estratègic d'Infraestructures i Transports.

Disposició addicional quinta. Centres de Formació Professional i Campus d'Excel·lència Internacional.

Disposició addicional sexta. Metodologia per al càlcul dels costos d'utilització durant la vida útil dels vehicles previstos en l'article 106 d'esta llei.

Disposició addicional setèima. Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

Disposició addicional octava. Avaluació de la normativa existent sobre llicències locals d'activitat.

Disposició addicional novena. Adaptació de la composició del nombre de membres del consell dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

Disposició addicional deu. Impuls dels sectors productius vinculats amb ciència i innovació i major capacitat d'internacionalització.

Disposició addicional onze. Règim aplicable als sistemes de concert i conveni.

Disposició addicional dotze. Modificació de la compensació equitativa per còpia privada.

Disposició addicional tretze. Règim especial de les telecomunicacions a Canàries.

Disposició addicional catorze. Desenrotllament de l'Estratègia Integral per a la Comunitat Autònoma de Canàries.

Disposició addicional quinze. Modificació de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.

Disposició addicional setze. Modificació de la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència.

Disposició addicional dèsset. Impuls a la implantació de la Societat de la Informació.

Disposició addicional díhuit. Millora de l'activitat econòmica d'internacionalització o investigació.

Disposició addicional dènou. Projecte de llei de mobilitat sostenible.

Disposició addicional vint. Informe del Govern sobre inclusió de l'IVA en procediments de contractació pública.

Disposició transitòria primera. Adaptació de les agències de subscripció.

Disposició transitòria segona. Norma provisional sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per a exercir com a agència de subscripció.

Disposició transitòria tercera. Adaptació dels comercialitzadors de plans de pensions individuals i dels contractes de comercialització.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels recursos propis de les entitats gestores de fons de pensions.

Disposició transitòria quinta. Procediment de presentació de reclamacions davant del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició transitòria sexta. Cancel·lació d'assentaments en el Registre Mercantil referits a fets no subjectes a inscripció relacionats amb els fons de pensions i remissió telemàtica de sol·licituds i comunicacions.

Disposició transitòria setèima. Contractes administratius adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria octava. Reserva per a inversions a Canàries.

Disposició transitòria novena. Fons de reserva obligatori de cooperatives de crèdit transformades.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Títol competencial.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Disposició final quarta. Organisme regulador del sector del transport.

Disposició final quinta. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Disposició final sexta. Modificació de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i el text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, a fi de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.

Disposició final setèima. Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.

Disposició final octava. Modificació de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seues societats gestores.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

Disposició final deu. Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició final onze. Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.

Disposició final dotze. Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.

Disposició final tretze. Modificació del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final catorze. Modificació del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final quinze. Règim fiscal dels organismes públics que es transformen en agències estatals.

Disposició final setze. Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

Disposició final dèsset. Reforma de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Disposició final díhuit. Modificació del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març.

Disposició final dènou. Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.

Disposició final vint. Modificació de la Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional.

Disposició final vint-i-una. Energies renovables.

Disposició final vint-i-dos. Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.

Disposició final vint-i-tres. Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.

Disposició final vint-i-quatre. Modificació de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

Disposició final vint-i-cinc. Modificació del Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats de Capital.

Disposició final vint-i-sis. Estudi sobre mesures de simplificació i agilització de constitució d'empreses contingudes en esta llei

Disposició final vint-i-set. Adaptació de la Llei reguladora de l'Impost General Indirecte Canari als canvis realitzats en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, per la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011.

Disposició final vint-i-huit. Adaptació de la Llei reguladora de l'Impost General Indirecte Canari als canvis realitzats en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, per la Llei 2/2010, d'1 de març, per la qual es traslladen determinades directives en l'àmbit de la imposició indirecta i es modifica la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents per a adaptar-la a la normativa comunitària.

Disposició final vint-i-nou. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

Disposició final trenta. Concepte de rehabilitació a l'efecte de la materialització de la reserva per a inversions a Canàries.

Disposició final trenta-una. Desplegament reglamentari sobre difusió d'informació en política d'inversió de fons de pensions

Disposició final trenta-dos. Autorització per a elaborar un text refós en matèria de contractació pública.

Disposició final trenta-tres. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

Disposició final trenta-quatre. Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

Disposició final trenta-cinc. Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Disposició final trenta-sis. Modificació de la Llei 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal.

Disposició final trenta-set. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final trenta-huit. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.

Disposició final trenta-nou. Modificació de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de Sanitat Vegetal.

Disposició final quaranta. Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició final quaranta-una. Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.

Disposició final quaranta-dos. Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, i de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives.

Disposició final quaranta-tres. Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic; el Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, i la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per a la protecció de la propietat intel·lectual en l'àmbit de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició final quaranta-quatre. Modificació del Reial Decret Llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'establixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.

Disposició final quaranta-cinc. Accés de la tecnologia fotovoltaica a les línies de liquiditat de l'ICO.

Disposició final quaranta-sis. Modificació del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

Disposició final quaranta-set. Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació.

Disposició final quaranta-huit. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.

Disposició final quaranta-nou. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.

Disposició final cinquanta. Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

Disposició final cinquanta-una. Autorització al Govern per a l'aprovació del procediment bàsic de certificació energètica en edificis existents.

Disposició final cinquanta-dos. Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.

Disposició final cinquanta-tres. Modificació de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010.

Disposició final cinquanta-quatre. Modificació del Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.

Disposició final cinquanta-cinc. Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

Disposició final cinquanta-sis. Modificació de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Disposició final cinquanta-set. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final cinquanta-huit. Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Disposició final cinquanta-nou. Desplegament normatiu.

Disposició final seixanta. Entrada en vigor.

Annex a la disposició addicional sexta. Dades per al càlcul dels costos d'utilització dels vehicles de transport per carretera durant la seua vida útil.

PREÀMBUL

I

La crisi financera i econòmica internacional, la més greu en moltes dècades, ha afectat també amb intensitat l'economia espanyola que ha interromput el llarg període de creixement continuat que havia experimentat durant tres lustres.

En el nostre país, la crisi ha tingut l'efecte singular de precipitar amb inusitada brusquedat l'ajust del sector de la construcció que s'havia iniciat en 2007. Com a conseqüència d'això, i com que este és un sector molt intensiu en mà d'obra, s'ha produït un fort augment de la desocupació en un lapse molt curt de temps.

En consonància amb les pautes adoptades pel grup de països de l'anomenat G20 i amb les decisions de la Unió Europea, el Govern ha impulsat, en primer terme, un conjunt d'accions dirigides a reforçar el nostre sistema financer, a contindre l'accentuada caiguda de l'activitat, pal·liant les seues conseqüències tant en l'àmbit econòmic com en el social. Eixe conjunt d'accions ha integrat el Pla Espanyol per a l'Estímul de l'Economia i l'Ocupació, el Pla E, que ha comportat un esforç fiscal molt considerable.

Paral·lelament, l'executiu ha elaborat una estratègia de recuperació de l'economia espanyola que descansa en la convicció, reafirmada per la pròpia incidència de la crisi en el nostre país, que és necessari accelerar la renovació del model productiu que es va posar en marxa en 2004.

Este nou pas en la modernització de l'economia espanyola respon al repte de reforçar els elements més sòlids i estables del nostre model productiu. Amb això podrà reduir-se l'excessiva dependència d'uns pocs sectors sotmesos a la conjuntura i, en canvi, s'impulsen al màxim les possibilitats obertes per l'avanç de noves activitats que oferixen una major estabilitat en el seu desenrotllament, especialment quant a la generació i el manteniment de l'ocupació i que, per eixa mateixa raó, exigixen una qualificació superior en els seus treballadors. Activitats, a més, en les quals les empreses espanyoles s'han implicat amb força i han arribat ja a ocupar posicions de lideratge internacional. Eixa és l'economia sostenible que la present llei vol impulsar.

L'Estratègia per a una Economia Sostenible, aprovada pel Consell de Ministres al novembre de 2009, articula, així, un ambiciós i exigent programa de reformes, que aprofundix en la direcció d'algunes de les opcions estratègiques adoptades des de l'anterior legislatura, com la prioritat atorgada a l'increment en la inversió en investigació, desenrotllament i innovació, o al foment de les activitats relacionades amb les energies netes i l'estalvi energètic; o ja en esta legislatura, dins del mateix Pla E, a la transposició rigorosa de la directiva de servicis.

L'estratègia inclou un variat ventall d'iniciatives legislatives, reglamentàries i administratives, així com la promoció de reformes en àmbits específics de l'economia espanyola com el laboral o el de la Comissió del Pacte de Toledo. Totes estes pretenen contribuir a un nou creixement, un creixement equilibrat, durador: sostenible. Sostenible en tres sentits: econòmicament, és a dir, cada vegada més sòlid, assentat en la millora de la competitivitat, en la innovació i en la formació; mediambientalment, que faça de la imprescindible gestió racional dels mitjans naturals també una oportunitat per a impulsar noves activitats i noves ocupacions; i sostenible socialment, quant a promotor i garant de la igualtat d'oportunitats i de la cohesió social.

La present llei d'economia sostenible és una de les peces més importants de l'estratègia, ja que aborda, transversalment i amb abast estructural, molts dels canvis que, amb rang de llei, són necessaris per a incentivar i accelerar el desenrotllament d'una economia més competitiva, més innovadora, capaç tant de renovar els sectors productius tradicionals com d'obrir-se decididament a les noves activitats que requereixen ocupacions estables i de qualitat.

La llei s'estructura en un títol preliminar, on se'n definixen l'objecte, el concepte d'economia sostenible i els principis que resulten de l'actuació dels poders públics, i en quatre títols que contenen el conjunt de reformes d'impuls de la sostenibilitat de l'economia espanyola. El primer d'estos títols se centra en la millora de l'entorn econòmic, entenent per entorn econòmic les actuacions del sector públic que determinen el context de desenrotllament de l'economia; el títol II introdueix una sèrie de novetats directament vinculades amb l'impuls de la competitivitat del model econòmic espanyol, que elimina obstacles administratius i tributaris, actua específicament sobre tres eixos de millora de la competitivitat de les empreses espanyoles: el desenrotllament de la societat de la informació, un nou marc de relació amb el sistema d'I+D+I i una important reforma del sistema de formació professional, que es du a terme per mitjà d'esta llei i d'una llei orgànica complementària, que efectua les modificacions de caràcter orgànic necessàries en les disposicions vigents. El títol III conté una sèrie de reformes que, des de la sostenibilitat mediambiental, incidixen en els àmbits centrals del model econòmic: la sostenibilitat del model energètic, la reducció d'emissions, el transport i la mobilitat sostenible, i, especialment rellevant en el cas espanyol, l'impuls del sector de la vivenda des de la perspectiva de la rehabilitació. Al marge del contingut de la llei, queden les reformes que corresponen a la sostenibilitat social, essencialment en matèria d'ocupació i de seguretat social, perquè les exigències específiques d'acord en estos àmbits, en el marc del diàleg social i del Pacte de Toledo, respectivament, aconsellen tramitar les propostes en textos i procediments diferenciats. El títol IV, finalment, conté els instruments per a l'aplicació i avaluació de la Llei d'Economia Sostenible. La llei té vint disposicions addicionals, nou de transitòries, seixanta de finals i una disposició derogatòria.

II

El títol preliminar definix l'objecte de la llei, el concepte d'economia sostenible, i recull una sèrie de principis d'acció dels poders públics que estan en la base de la seua acció sobre el model de creixement econòmic i el seu desenrotllament, tant per mitjà de l'obligació d'impulsar determinades finalitats en l'actuació pròpia i dels particulars, des de l'estalvi i l'eficiència energètica, la promoció de les energies netes i el seu I+D+I a la racionalització de la construcció residencial, com per mitjà de deures de manteniment d'un entorn públic eficient per al desenrotllament econòmic, a la qual cosa apunten clarament els principis de millora de la competitivitat o d'estabilitat de les finances públiques.

III

El títol I concentra les reformes en el sector públic que s'orienten a garantir un entorn econòmic eficient i de suport a la competitivitat de l'economia espanyola. En coherència amb eixa finalitat general, el títol adopta reformes que es projecten sobre l'actuació de totes les administracions públiques, en l'exercici de les competències estatals sobre procediment administratiu comú i sobre ordenació general de l'economia.

Així, el capítol I, relatiu a la millora de la qualitat de la regulació, recull els principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i els instruments per a la millora

reguladora, amb especial atenció a la transparència i l'avaluació prèvia i posterior de les dites iniciatives i la formalització d'instruments per a eixe fi: els nous informes periòdics sobre les actuacions de millora reguladora i el treball del comitè per a la millora de la regulació de les activitats de servicis.

El capítol II aborda la reforma dels organismes reguladors, i introduïx per primera vegada en el nostre ordenament un marc horitzontal, comú a tots estos organismes, que assumix les seues característiques d'independència, enfront del Govern i enfront del sector corresponent, i la seua actuació d'acord amb principis d'eficiència i transparència. Així, es reduïx el nombre de membres dels consells a fi de millorar la governança de les institucions, i s'establixen nous mecanismes de rendició de comptes, a través de la compareixença del ministre proponent i dels candidats a president i a consellers de l'organisme regulador davant del Parlament, i de l'elaboració d'un informe economicosectorial i un pla d'actuació de l'organisme. La mateixa llei determina el seu àmbit d'aplicació a la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i la Comissió Nacional del Sector Postal, declarant aplicables bona part dels seus preceptes a la Comissió Nacional de la Competència. Queden per ara fora d'este marc comú els organismes vinculats a l'àmbit financer, que s'hauran d'adequar a les regles que resulten del procés de discussió sobre el seu règim que actualment es desenrotlla en l'àmbit internacional i europeu.

El capítol III inclou les mesures de reforma del mercat financer, en la línia que establixen els acords internacionals d'increment de la transparència i millora del govern corporatiu, amb la corresponent modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, perquè les societats cotitzades posen a disposició dels accionistes un informe sobre remuneracions que serà aprovat en la junta general, i de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer, que permetrà al Banc d'Espanya exigir, a les entitats de crèdit, polítiques de remuneració coherents amb una gestió del risc prudent i eficaç. Com a mecanismes de protecció dels usuaris de servicis financers i a fi d'assegurar la pràctica d'un crèdit responsable, les entitats de crèdit hauran d'avaluar la solvència del prestatari, al mateix temps que hauran d'augmentar la informació proporcionada sobre els productes financers i bancaris que se li oferixen.

El compliment d'estes mesures destinades a incrementar la transparència de les entitats que operen en els mercats financers pot suposar el tractament de dades de caràcter personal. A més de garantir el compliment en matèria de protecció de dades per la intervenció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si és el cas, del Banc d'Espanya en la dita publicació, cal assenyalar que estes iniciatives s'impulsen seguint, d'una banda, la Recomanació de la Comissió Europea, que complementa les Recomanacions 2004/913/CE i 2005/162/CE, pel que fa al sistema de remuneració dels consellers de les empreses que cotitzen en borsa, publicada el 30 d'abril de 2009; i, d'una altra, les conclusions de fòrums econòmics internacionals com ara el G-20.

En la secció 2a del capítol III s'inclouen mesures de reforma dels mercats d'assegurances i fons de pensions per a millorar la tutela dels drets dels assegurats i fomentar l'exercici de l'activitat econòmica en este sector per mitjà de la transparència en la mediació d'assegurances i reassegurances, simplificar i agilitzar els tràmits i augmentar la protecció dels estalviadors i els acceptants d'assegurances; per a això, es modifiquen la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades i el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

En la secció 3a del capítol III es desenrotllen els mecanismes de protecció dels clients de servicis financers, que permeten l'actuació dels servicis de reclamacions dels supervisors financers per mitjà de la modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.

El capítol IV introduïx principis d'actuació, regles i mecanismes de sanció i avaluació que permeten contribuir a l'èxit de la sostenibilitat financera del sector públic, com a element de suport a la solidesa del model productiu que, després dels efectes de la crisi, necessita

un impuls especial. Estes mesures inclouen l'aplicació per part de les administracions públiques, de polítiques de racionalització i contenció del gasto, d'acord amb els objectius d'estabilitat pressupostària. En el marc del Consell de Política Fiscal i Financera i de la Comissió Nacional de l'Administració Local, l'Administració General de l'Estat informará les comunitats autònomes i les entitats locals sobre les mesures adoptades. La llei regula un instrument específic d'especial rellevància en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, el Pla d'Austeritat, que permetrà mantindre l'equilibri pressupostari d'acord amb la normativa d'estabilitat pressupostària, i que conduirà en última instància a la racionalització de les estructures de l'Administració General de l'Estat i del sector públic empresarial.

La llei conté un instrument específic d'assegurament de la informació i transparència en matèria de disciplina pressupostària de les entitats locals, com a element fonamental per a la coordinació de les hisendes públiques amb ple respecte a la seua autonomia, ja que s'habilita el Ministeri d'Economia i Hisenda perquè, sota determinades condicions, retenga l'import de les entregues mensuals a compte de la participació en els tributs de l'Estat que li corresponga, quan les entitats locals incomplisquen l'obligació de remetre la liquidació dels seus respectius pressupostos de cada any, i modifica amb este fi el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

En el capítol V s'impulsa l'eficiència en la contractació pública i la col·laboració publicoprivada, com a elements fonamentals de relació entre l'Administració pública i el teixit empresarial i, al mateix temps, com a àmbits en els quals ha de reforçar-se la vinculació a paràmetres de sostenibilitat econòmica. L'adopció d'estes mesures comporta la reforma de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, modificada en la disposició final setze. En especial, es modifica per complet la normativa dels modificats d'obres, d'acord amb les pràctiques recomanades per la Unió Europea, i tenint en compte, especialment, la postura manifestada per la comissió sobre modificacions no previstes en els documents de licitació i sobre el caràcter d'alteració substancial d'aquelles que excedisquen més d'un 10 per cent el preu inicial del contracte. Així mateix, s'establix una transparència més gran de la informació en la contractació pública, es fomenta la realització de contractes d'investigació i desenrotllament, i s'impulsa la participació de xicotetes i mitjanes empreses en la contractació pública. A més, se centralitza l'accés a la informació contractual en una plataforma electrònica en la qual es difondrà tota la informació relativa a les licitacions convocades pel sector públic estatal. Així mateix, se simplifiquen els tràmits administratius en els processos de contractació disminuint el cost que per als empresaris implica participar en procediments d'adjudicació de contractes públics. S'establixen regles específiques per a la denominada «contractació precomercial», considerada per la Comissió Europea com un instrument imprescindible per a impulsar la innovació i proporcionar servicis públics de qualitat i sostenibles, permetent una major implicació de la contractació pública en la implementació de la política d'investigació, desenrotllament i innovació. Finalment, s'inclouen certes previsions que completen el règim jurídic de les fórmules contractuals i institucionals de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, per a potenciar estes figures i facilitar el seu ús pel sector públic, alhora que es regulen els termes en què els adjudicataris d'estos contractes poden concórrer als mercats de capitals per a obtindre finançament per a l'execució d'estos.

El capítol VI es dedica a la promoció de la responsabilitat social de les empreses, introduïx l'adopció d'un conjunt d'indicadors per a l'autoavaluació en esta matèria que facilitarà, especialment a les xicotetes i mitjanes empreses, el desenrotllament d'este àmbit empresarial.

IV

El títol II recull les reformes que la llei realitza amb la finalitat d'incidir directament en la millora de la competitivitat del teixit econòmic espanyol. D'esta manera, la Llei d'Economia Sostenible continua l'esforç de remoció d'obstacles administratius iniciat amb les normes de transposició de la directiva de servicis, però, a més, assumix la necessitat d'incidir en

altres aspectes que resulten negatius en l'actualitat per a la situació de la nostra economia o que són susceptibles de simplificació i agilització.

Junt amb esta perspectiva agilitzadora, la llei pretén reforçar tres eixos fonamentals en la competitivitat dels agents econòmics espanyols: el desenrotllament de la societat de la informació, la vinculació amb les actuacions d'I+D+I i la formació dels nostres treballadors, amb especial atenció al sistema de formació professional.

El capítol I introduïx mesures de simplificació administrativa en dos àmbits. En primer lloc, en la secció 1a del capítol I s'establix l'obligació, per al Govern i les comunitats autònomes, d'impulsar reformes normatives per a ampliar l'àmbit d'aplicació del silenci administratiu positiu. En la secció 2a, es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases de Règim Local, per a restringir la possibilitat d'exigir llicències a aquelles activitats en què concórreguen raons imperioses d'interés general, vinculades amb la protecció de la salut o seguretat públiques, el medi ambient o el patrimoni historicoartístic. S'habilita les hisendes locals, a través de la reforma del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, a cobrar taxes per les activitats de verificació d'aquelles activitats no subjectes a autorització o control previ, i es preveu en la disposició addicional octava un procediment d'aclariment de la situació que en resulta quant a les llicències exigibles després de la reforma.

El capítol II del títol II se centra en la simplificació del règim de tributació. Es du a terme la incorporació de la figura del treballador autònom econòmicament dependent en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni. Esta definició permet ampliar l'àmbit de la reducció del rendiment net d'activitats econòmiques. Per als grups fiscals, s'incorpora la simplificació en la comunicació de les seues variacions. Finalment, per a impulsar els mitjans telemàtics en les relacions amb l'Administració tributària, se substitueixen determinades obligacions de publicació de les administracions tributàries en butlletins oficials per la possibilitat de publicació en seu electrònica.

En el capítol III s'aborda la reforma de l'activitat cadastral millorant-ne la coordinació amb el Registre de la Propietat Immobiliària i agilitzant-ne la tramitació, tot això per mitjà de la modificació del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març. Es reduïxen així les càrregues administratives que suporten els ciutadans, per mitjà del reforç en la col·laboració que presten al cadastre els notaris i registradors de la propietat, a ampliar-se els supòsits en els quals la informació que comuniquen suplix l'obligació de presentar declaració i a incorporar-se la possibilitat de millorar, després de la intervenció notarial, la conciliació entre la base de dades cadastrals i la realitat física immobiliària. I, a més, es posa a disposició de la societat la cartografia digital cadastral per mitjà d'accés telemàtic i de forma gratuïta, almenys, a través de la seu electrònica del Cadastre i del Geoportal de la Infraestructura de Dades Espacials d'Espanya.

L'impuls a la societat de la informació s'aborda en el capítol IV, ja que considera el caràcter transversal d'este àmbit sobre tots els elements del nostre model productiu i la seua modernització. Es regula la utilització de les noves tecnologies en la banda de freqüències de 900 MHz, d'esta manera permeten l'ús d'esta banda, no sols pels tradicionals sistemes GSM, sinó també pels sistemes UMTS. S'habilita més espai en l'espectre radioelèctric per a prestar servicis de comunicacions electròniques aprofitant l'alliberament de la banda de freqüències de 790-862 MHz al mateix temps que s'avança en l'ampliació de les bandes de freqüència en les quals es pot efectuar la transferència de títols habilitants o la cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric, per tal de donar un nou impuls al mercat secundari de l'espectre. Es reduïx la taxa que els operadors de telecomunicacions han de satisfer d'acord amb la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, fins a l'1 per mil. Finalment, s'introduïx com a element integrant del servici universal la connexió a banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon, proveïda a través de qualsevol tecnologia. Les condicions de prestació del servici de connexió de banda ampla a la xarxa pública s'establiran mitjançant un reial decret.

El capítol V incorpora mesures d'impuls a l'activitat investigadora i a la innovació, i molt especialment a la seua vinculació amb l'activitat empresarial. La secció 1a del capítol V es dedica a la transferència dels resultats de l'activitat investigadora, facilitant que els centres d'investigació puguen transferir coneixements al sector privat i fomentant la cooperació dels agents públics i privats a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica. D'altra banda, en la secció 2a d'este capítol, s'impulsa l'articulació de mecanismes que permeten una tramitació preferent de les sol·licituds de patents relatives als objectius de sostenibilitat a què es referix la llei, i s'establix una reducció del 18 per 100, en tres anys, de diverses taxes en matèria de propietat industrial. La secció 3a, finalment, afavorix la investigació universitària, i estableix al mateix temps mesures que faciliten la transferència dels seus resultats al sector productiu. Fiscalment, s'incrementa la deducció, del 8 al 12 per 100, de les activitats d'innovació tecnològica en l'Impost sobre Societats.

La importància de l'actuació de les empreses espanyoles en l'àmbit internacional recull en el capítol VI noves línies directrius de la política d'internacionalització, que guiaran el suport públic i la gestió de la política d'internacionalització de l'empresa, i que al mateix temps defineixen les operacions d'interés especial per a la política econòmica i comercial. S'incorporen així elements com la imatge de marca, la transferència de tecnologia o l'impacte de l'activitat de l'empresa en el medi ambient, que completen el concepte tradicional d'exportació.

El capítol VII introduïx importants reformes en el sistema de formació professional. Els aspectes de caràcter orgànic d'esta reforma es duen a terme a través d'una llei orgànica complementària de la present llei d'economia sostenible. L'objectiu és facilitar l'adequació de l'oferta formativa a les demandes del sistema productiu, ampliar l'oferta de formació professional, avançar en la integració de la formació professional en el conjunt del sistema educatiu i reforçar la cooperació de les administracions educatives.

En concret, les iniciatives que s'aproven per mitjà de la llei orgànica complementària permeten agilitzar l'actualització del Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals i dels mòduls dels títols de Formació Professional i dels certificats de professionalitat, i introduïxen la possibilitat de crear cursos d'especialització i una plataforma d'educació a distància per a tot l'Estat. D'altra banda, s'adopten els canvis normatius necessaris per a fomentar la mobilitat entre la Formació Professional i el Batxillerat, així com entre la Formació Professional i la universitat.

Finalment, a través d'esta llei, es fomenta una oferta integrada de formació professional, així com la participació dels interlocutors socials i una col·laboració més gran amb les empreses privades.

V

El títol III de la llei recull disposicions relatives a diversos àmbits de la sostenibilitat ambiental, des de la qual s'aborden algunes reformes globals dels sectors afectats. Estos àmbits són el model energètic, la reducció d'emissions, el transport i la mobilitat sostenible i, en especial per la seua importància en el model econòmic espanyol, la rehabilitació i la vivenda.

El capítol I, dedicat a sostenibilitat del model energètic, recull els grans principis aplicables en la matèria, és a dir, la garantia de la seguretat del subministrament, l'eficiència econòmica i el respecte al medi ambient, així com els objectius nacionals per a 2020 sobre estalvi i eficiència energètica i sobre utilització d'energies renovables, coherents amb els establerts en la Unió Europea i dels quals es deriva un model energètic que, per mitjà dels instruments de planificació previstos en la mateixa llei, busca augmentar la participació de les energies renovables, reforçar la previsibilitat i l'eficiència de les decisions de política energètica, i en especial del marc d'incentius, i reduir la participació de les energies amb major potencial d'emissions de CO₂. D'altra banda, s'impulsa la cooperació entre administracions públiques, en el marc de la Conferència Sectorial d'Energia, i es fomenta la investigació, el desenrotllament i la innovació en matèria d'energies renovables i estalvi i eficiència energètica, amb atenció especial a noves obligacions per a les administracions

públiques. S'adopten mesures perquè la informació arribe als usuaris i que estos puguen conèixer els costos del model de subministrament energètic i la seua composició.

El capítol II atribuïx al Govern la tasca d'impulsar les actuacions necessàries perquè el nostre país complisca la seua part de l'objectiu assumit per la Unió Europea sobre reducció de gasos d'efecte d'hivernacle. Amb eixe fi, s'impulsa l'increment de la capacitat d'absorció dels engolidors, en particular, els vinculats a l'ús forestal, la compensació voluntària d'emissions de CO₂, en sectors que han de reduir-les i no estan subjectes al comerç de drets d'emissió i, també, la constitució d'un fons públic per a adquirir crèdits de carboni, obtinguts per empreses espanyoles i per a impulsar la seua activitat en sectors associats a la lluita contra el canvi climàtic, millorant, a més, el règim fiscal de deducció dels gastos efectuats en inversions destinades a la protecció del medi ambient.

El capítol III impulsa decididament la transformació del sector del transport per a incrementar-ne l'eficiència econòmica i mediambiental i la competitivitat en este. La secció 1a estableix els principis aplicables a la regulació del transport, com són la garantia dels drets dels operadors i usuaris, la promoció de la competència, la gestió eficient i el foment dels mitjans de transport de menor cost ambiental i energètic; i preveu dur a terme una classificació periòdica dels mercats de transport, per a avaluar el seu grau de competència i proposar mesures que la promoguen, la qual cosa concreta la disposició addicional tercera que exigix una avaluació del grau de competència que hi ha en cada un dels mercats i la proposta de mesures per a augmentar-ne la competència. És objecte de definició el concepte de servicis de transport d'interés públic susceptibles de ser subvencionats; i es modifica, per mitjà de la disposició final vint-i-dos, la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, pel que fa als servicis públics de transport regular interurbà de viatgers per carretera, per a acurtar el termini màxim de duració de les concessions i promoure una major competència en els concursos per a adjudicar les línies.

Per la seua banda, la secció 2a aborda mesures relatives a la planificació i gestió eficient de les infraestructures i servicis del transport, i incorpora com a objectius la promoció de la competitivitat, la cohesió territorial i la mobilitat sostenible, i les prioritats de la planificació estatal en la matèria, que se centren especialment en el desenrotllament del transport ferroviari.

La secció 3a s'ocupa de la mobilitat sostenible. Són principis d'esta política el foment dels mitjans de transport de menor cost social, ambiental i energètic, la participació de la societat en la presa de decisions que afecten la mobilitat i el compliment dels tractats internacionals relatius a la preservació del clima i la qualitat ambiental. La consideració d'eixos principis haurà de realitzar-se en els plans de mobilitat sostenible, que la llei regula quant a la seua naturalesa, possible àmbit territorial (autonòmic, supramunicipal o municipal), contingut mínim, vigència i actualització, i se supeditarà la concessió de subvencions estatals al transport públic urbà o metropolità a la posada en marxa d'estos plans. S'avança també en el foment de la mobilitat sostenible en les empreses, donant rang legal a la previsió de plans de transport. En matèria de promoció del transport net per carretera per part dels poders adjudicadors, es trasllada la Directiva 2007/46/CE, de 5 de setembre, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes components i unitats tècniques independents destinats als dits vehicles que són executats pels poders adjudicadors i pels operadors que executen obligacions de servicis públics.

Les previsions de la llei en esta matèria obliguen a actualitzar el Pla Estratègic d'Infraestructures i Transports, per al qual la disposició addicional quarta fixa el termini d'un any.

D'altra banda, la disposició final quarta preveu la creació d'un organisme regulador del sector del transport que integre les funcions atribuïdes al Comitè de Regulació Ferroviària i la regulació de la resta de mitjans de transport. El Govern ha de remetre al Parlament un projecte de llei a este efecte quan ho aconsellen les condicions de competència en els mercats de transport, i, en particular, els avanços en el procés de liberalització del sector ferroviari. Mentrestant, la disposició final vint-i-tres modifica la Llei 39/2003, de 17 de

novembre, del Sector Ferroviari, per a donar major independència al Comitè de Regulació Ferroviària, dotar-lo de majors competències i establir que les seues resolucions posaran fi a la via administrativa, per a reforçar, d'esta manera, el paper d'este òrgan regulador en l'impuls de la competència en el mercat del transport ferroviari.

El capítol IV es dedica a l'impuls de la recuperació del sector de la vivenda per mitjà d'una sèrie de reformes centrades en l'impuls a la rehabilitació i la renovació urbanes. Junt amb el nou marc normatiu d'impuls de les actuacions de rehabilitació i renovació, la llei preveu que l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seues competències pròpies i en col·laboració amb les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, impulse les accions de rehabilitació i renovació de la ciutat i els altres nuclis existents i la coordinació de les mesures, els fons, les ajudes i els beneficis, incloent-hi els previstos en programes comunitaris, destinats a estos objectius. Així mateix, per a assegurar l'obtenció, actualització permanent i explotació de la informació necessària per al desenvolupament de les polítiques i les accions anteriors, les administracions públiques podran establir un sistema informatiu general coordinat.

VI

El títol IV de la llei estableix els instruments necessaris per a la seua aplicació i avaluació. Com a instrument financer es recull el Fons d'Economia Sostenible, el fi del qual és donar suport als particulars en el desenvolupament dels principis i objectius continguts en la llei. Es preveuen igualment instruments de coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, així com amb les entitats locals, en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la llei. Estes administracions intercanviaran informació sobre les actuacions dutes a terme en l'exercici de les seues competències. Igualment, s'introdueixen mecanismes de participació dels interlocutors socials en les tasques d'avaluació i seguiment i, especialment, en l'informe que, almenys cada dos anys, ha d'aprovar el Govern sobre el desenvolupament de l'economia sostenible, i que ha d'incorporar les recomanacions d'actuació per al període següent.

VII

La disposició addicional primera regula la responsabilitat per incompliment de les normes de dret comunitari, generalitzant la regulació ja present en part de la normativa sectorial. La disposició final tercera flexibilitza les condicions que obliguen a comunicar les operacions de concentració econòmica a la Comissió Nacional de la Competència, elimina càrregues administratives i facilita els processos de concentració empresarial.

Les disposicions transitòries, de la primera a la quinta, detallen el règim d'adaptació aplicable a les mesures de reforma dels mercats financers recollides en el capítol III del títol I i en les disposicions finals de la quinta a la catorze.

La disposició final primera estableix que la llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució Espanyola i detalla els títols competencials específics de diversos preceptes.

Finalment, en virtut de la disposició final seixanta, la llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte la modificació introduïda en l'article 60.3 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que entrarà en vigor, per a totes les pòlisses d'assegurança subscrietes o renovades, a partir de l'1 de gener de 2013.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte.*

Esta llei té com a objecte introduir en l'ordenament jurídic les reformes estructurals necessàries per a crear condicions que afavorisquen un desenvolupament econòmic sostenible.

Article 2. *Economia sostenible.*

A l'efecte de la present llei, s'entén per economia sostenible un patró de creixement que concilie el desenrotllament econòmic, social i ambiental en una economia productiva i competitiva, que afavorisca l'ocupació de qualitat, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social, i que garantisca el respecte ambiental i l'ús racional dels recursos naturals, de manera que permeta satisfer les necessitats de les generacions presents sense comprometre les possibilitats de les generacions futures per a atendre les seues pròpies necessitats.

Article 3. *Principis.*

L'acció dels poders públics per a impulsar la sostenibilitat de l'economia espanyola en els respectius àmbits de competència, en els termes definits en l'article anterior, ha d'estar guiada pels principis següents:

1. Millora de la competitivitat.–Les administracions públiques impulsaran l'increment de la competitivitat de les empreses, per mitjà de marcs reguladors que afavorisquen la competència i l'eficiència en els mercats de béns i servicis, faciliten l'assignació dels recursos productius i la millora de la productivitat, en particular a través de la formació, la investigació, la innovació i l'ús de noves tecnologies, i incrementen la capacitat per a competir en els mercats internacionals.

2. Estabilitat de les finances públiques.–Les administracions públiques garantirán l'estabilitat en el temps de les seues finances per a contribuir al millor desenvolupament de l'activitat econòmica i a l'adequat funcionament de l'Estat.

3. Racionalització de les administracions públiques.–Les administracions públiques adoptaran mesures de simplificació i sostenibilitat de l'estructura administrativa i d'accés directe dels ciutadans als servicis i prestacions públiques i garantirán una actuació ètica, eficaç, eficient i transparent.

4. Foment de la capacitat innovadora de les empreses.–Les administracions públiques desenrotllaran una política de suport a la investigació i a la innovació que afavorisca tant les empreses i indústries innovadores com la renovació dels sectors tradicionals, a fi d'augmentar-ne la competitivitat.

5. Estalvi i eficiència energètica.–L'estalvi i l'eficiència energètica han de contribuir a la sostenibilitat propiciant la reducció de costos, atenuant la dependència energètica i preservant els recursos naturals.

6. Promoció de les energies netes, reducció d'emissions i tractament eficaç de residus.–Les administracions públiques adoptaran polítiques energètiques i ambientals que compatibilitzen el desenrotllament econòmic amb la minimització del cost social de les emissions i dels residus produïts i els seus tractaments.

7. Racionalització de la construcció residencial.–Les administracions públiques adoptaran polítiques que afavorisquen la racionalització de la construcció residencial per a conciliar l'atenció a les necessitats de la població, la rehabilitació de les vivendes i dels nuclis urbans, la protecció al medi ambient i l'ús racional dels recursos econòmics.

8. Extensió i millora de la qualitat de l'educació i impuls de la formació contínua. –Les administracions públiques afavoriran l'extensió i millora de l'educació i de la formació contínua, com a instruments per a la millora de la cohesió social i el desenrotllament personal dels ciutadans.

9. Enfortiment i garantia de l'estat social.–Les administracions públiques, per a aconseguir la cohesió social, conciliarán l'avanç paral·lel i harmonitzat del progrés econòmic amb la millora de les prestacions socials i la sostenibilitat del seu finançament.

TÍTOL I

Millora de l'entorn econòmic

CAPÍTOL I

Millora de la qualitat de la regulació

Article 4. *Principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives de les administracions públiques.*

1. En l'exercici de la iniciativa normativa, el conjunt de les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, accessibilitat, simplicitat i eficàcia. En la iniciativa normativa ha de quedar prou justificada l'adequació als dits principis.

2. En virtut del principi de necessitat, la iniciativa normativa ha d'estar justificada per una raó d'interés general.

3. En virtut del principi de proporcionalitat, la iniciativa normativa que es propose haurà de ser l'instrument més adequat per a garantir la consecució de l'objectiu que es persegueix, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives i menys distorsionadores que permeten obtindre el mateix resultat.

4. A fi de garantir el principi de seguretat jurídica, les facultats d'iniciativa normativa s'exerciran de manera coherent amb la resta de l'ordenament per a generar un marc normatiu estable i previsible, a fi de crear un entorn de certesa que facilite l'actuació dels ciutadans i les empreses i l'adopció de les seues decisions econòmiques.

5. En aplicació del principi de transparència, els objectius de la regulació i la seua justificació han de ser definits clarament.

6. Per a garantir el principi d'accessibilitat, s'establiran els mecanismes de consulta amb els agents implicats que estimulen la seua participació activa en el procés d'elaboració normativa, així com instruments d'accés senzill i universal a la regulació vigent.

7. El principi de simplicitat exigeix que tota iniciativa normativa atenga la consecució d'un marc normatiu senzill, clar i poc dispers, que en facilite el coneixement i la comprensió.

8. En aplicació del principi d'eficàcia, la iniciativa normativa ha de partir d'una identificació clara dels fins perseguits, per tal d'establir uns objectius directes i evitar càrregues innecessàries i accessòries per a la consecució d'eixos objectius finals.

9. En tot cas, els poders públics procuraran el manteniment d'un marc normatiu estable, transparent i el més simplificat possible, fàcilment accessible per als ciutadans i agents econòmics, a fi de possibilitar el coneixement ràpid i senzill de la normativa vigent que hi resulte aplicable i sense més càrregues administratives per als ciutadans i empreses que les estrictament necessàries per a la satisfacció de l'interés general.

Article 5. *Instruments de les administracions públiques per a la millora de la regulació.*

Per a contribuir a l'objectiu de millora de la qualitat reguladora i a l'aplicació dels principis de sostenibilitat i bona regulació, les administracions públiques:

1. Impulsaran els instruments d'anàlisi prèvia d'iniciatives normatives per a garantir que es tinguen en compte els efectes de qualsevol tipus que estes produïsquen, amb l'objectiu de no generar als ciutadans i empreses costos innecessaris o desproporcionats, en relació amb l'objectiu d'interés general que es pretenga aconseguir.

2. Prestaran la màxima atenció al procés de consulta pública en l'elaboració dels seus projectes normatius, justificaran, entre altres, els principis de bona regulació aplicables a les iniciatives normatives i fomentaran la participació dels interessats en les iniciatives normatives, amb l'objectiu de millorar la qualitat de la norma. Per a això posaran a disposició dels interessats tots els canals de comunicació necessaris, especialment a través de

mitjans telemàtics, i així mateix, aportaran la informació adequada per a la millor comprensió i valoració dels efectes que s'esperen de les iniciatives normatives.

3. Promouran el desenrotllament de procediments d'avaluació «a posteriori» de la seua actuació normativa, disposant l'establiment dels corresponents sistemes d'informació, seguiment i avaluació.

Article 6. Adaptació de la regulació vigent als principis de sostenibilitat i bona regulació.

1. Les administracions públiques revisaran periòdicament la seua normativa vigent per a adaptar-la als principis de bona regulació i als objectius de sostenibilitat recollits en esta llei.

2. A l'efecte del que preveu el present capítol, en el marc de la Conferència Sectorial d'Administració Pública, s'acordaran i impulsaran criteris per a promoure l'aplicació dels principis de bona regulació.

3. Igualment, les administracions públiques, en el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Servicis, cooperaran per a promocionar l'anàlisi econòmica de la regulació i, en particular, evitar la introducció de restriccions injustificades o desproporcionades al funcionament dels mercats així com impulsar iniciatives de reforma en este àmbit.

Article 7. Transparència i seguiment de la millora reguladora.

1. Amb la periodicitat que s'acorde en la Conferència Sectorial d'Administració Pública, l'Administració General de l'Estat i les administracions autonòmiques publicaran un informe sobre les actuacions de millora reguladora que hagen realitzat, incloent-hi una referència als avanços en el programa de reducció de càrregues, així com el programa de treball en matèria de millora reguladora per al període següent.

2. En el marc del Comitè per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Servicis s'aprovarà, amb la periodicitat que s'acorde, un informe de les seues actuacions que podrà contindre propostes per a millorar el funcionament dels mercats.

CAPÍTOL II

Organismes reguladors

Secció 1a. Disposicions generals sobre els organismes reguladors

Article 8. Naturalesa jurídica i règim de funcionament dels organismes reguladors.

1. A l'efecte del que preveu este capítol, tenen la consideració d'organisme regulador les actuals Comissió Nacional d'Energia, Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i Comissió Nacional del Sector Postal.

2. Sense perjudi de l'anterior, seran aplicables a la Comissió Nacional de la Competència l'apartat 2 de l'article 9, els apartats 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9 de l'article 12, l'article 13, els apartats 1, 3 i 4 de l'article 15, l'article 16, l'article 19, l'apartat 3 de l'article 20, l'article 21 i l'article 24 de la present llei. El director d'investigació de la Comissió Nacional de la Competència, donada la seua condició d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, estarà sotmés al règim establert en l'article 15.3.

3. Els organismes reguladors estan dotats de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. Actuen en el desenrotllament de la seua activitat i per al compliment dels seus fins amb autonomia orgànica i funcional, i amb independència plena de les administracions públiques i dels agents del mercat. Així mateix, estan sotmesos al control parlamentari i judicial.

4. Els organismes reguladors estaran regits per les normes del present capítol, per la seua legislació específica, sempre que no resulte afectat per la present llei, i pels seus estatuts, aprovats per mitjà del corresponent real decret. Tot el que no està previst en les

anteriors normes estarà regit per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú; per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la seua disposició addicional deu; per la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, i per la resta de l'ordenament jurídic.

Article 9. Relació amb les entitats públiques i privades, i independència funcional.

1. Els organismes reguladors actuaran, en el desenrotllament de la seua activitat i per al compliment dels seus fins, amb independència de qualsevol interès empresarial o comercial. Les relacions que, en l'exercici de les seues funcions, establisquen amb el Govern i l'Administració General de l'Estat es desenrotllaran a través del titular del ministeri competent.

2. En l'exercici de les funcions que els assigna la seua legislació específica, i sense perjudi de la col·laboració amb altres òrgans i de les facultats de direcció política general del Govern exercides a través de la seua capacitat normativa, ni el personal ni els membres dels òrgans rectors dels organismes reguladors o de la Comissió Nacional de la Competència podran sol·licitar o acceptar instruccions de cap entitat pública o privada.

3. A l'efecte del que preveu esta llei, la Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es relacionaran amb el titular del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç; i la Comissió Nacional del Sector Postal es relacionarà amb el titular del Ministeri de Foment.

Secció 2a. De l'objecte dels organismes reguladors

Article 10. Objecte de l'actuació dels organismes reguladors.

1. Els organismes reguladors tindran com a objecte prioritari de la seua actuació vetlar per l'adequat funcionament del sector econòmic regulat per a garantir l'efectiva disponibilitat i prestació d'uns servicis competitius i d'alta qualitat en benefici del conjunt del mercat i dels consumidors i usuaris. Amb este fi, els organismes reguladors preservaran i promouran el major grau de competència efectiva i transparència en el funcionament dels sectors econòmics regulats, sense perjudi de les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional de la Competència o als òrgans equivalents de les comunitats autònomes amb competències en matèria de defensa de la competència.

2. Per al compliment dels anteriors objectius, els organismes reguladors exerciran, segons dispose la seua normativa sectorial, les funcions de supervisió, atorgament, revisió i revocació dels títols corresponents, inspecció, sanció, resolució de conflictes entre operadors, arbitratge en el sector i aquelles altres que els atribuïska la llei.

Secció 3a. Dels òrgans de direcció dels organismes reguladors

Article 11. Organització dels organismes reguladors.

Els organismes reguladors exerciran les seues funcions a través d'un consell. La representació legal de l'organisme correspondrà al seu president.

Article 12. El consell i el seu president.

1. El consell és l'òrgan col·legiat de decisió en relació amb les funcions atribuïdes a l'organisme regulador, sense perjudi de les delegacions que puga acordar. Entre les seues facultats indelegables es troben l'aprovació dels pressupostos de l'organisme, i de la seua memòria anual i els seus plans anuals o plurianuals d'actuació en els quals es definisquen els seus objectius i les seues prioritats, així com, si les té atribuïdes, les funcions d'arbitratge i la potestat de dictar instruccions de caràcter general als agents del mercat objecte de regulació o supervisió en cada cas.

2. Seran membres del consell el president de l'organisme, que també serà president del consell, i sis consellers.

3. A les reunions del consell podrà assistir amb veu, però sense vot, el personal directiu, i qualsevol persona del personal no directiu que determine el president, d'acord amb els criteris generals que a este efecte acorde el consell. No podran assistir a les reunions del consell els membres del Govern ni els alts càrrecs de les administracions públiques.

4. Correspon a la presidència del consell l'exercici de les funcions següents:

a) Exercir, en general, les competències que als presidents dels òrgans col·legiats administratius atribueix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

b) Convocar el consell per iniciativa pròpia o a petició, almenys, de la mitat dels consellers, i presidir-lo.

c) Establir el criteri de distribució com a ponents, si és el cas, d'assumptes entre els consellers.

5. El consell es considerarà vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers. L'assistència dels consellers a les reunions del consell és obligatòria, excepte casos justificats degudament.

6. Els acords s'adoptaran per majoria de vots dels assistents. En cas d'empat, decidirà el vot de qui presidisca.

7. En cas de vacant, absència o malaltia del president, el suplirà el conseller de major antiguitat i a igualtat d'antiguitat, el de major edat.

8. El consell, a proposta del president, triarà un secretari que no siga conseller, que tindrà veu però no vot, al qual correspondrà assessorar el consell en dret, informar sobre la legalitat dels assumptes sotmesos a la seua consideració, així com les funcions pròpies de la secretaria dels òrgans col·legiats. El servei jurídic de l'organisme dependrà de la secretaria del consell.

9. El consell aprovarà el reglament de funcionament intern del seu organisme, en el qual es regularà l'actuació dels seus òrgans, l'organització del personal, el règim de transparència i de reserva de la informació i, en particular, el funcionament del consell, incloent-hi el seu règim de convocatòries i sessions, i el procediment intern per a l'elevació d'assumptes per a la seua consideració i la seua adopció. L'aprovació del reglament requerirà el vot favorable, almenys, de cinc membres del consell.

Article 13. *Nomenament i mandat dels membres del consell.*

1. El president i els consellers seran nomenats pel Govern, mitjançant un reial decret, a proposta del titular del ministeri competent, entre persones de reconegut prestigi i competència professional, amb la compareixença prèvia del ministre i de les persones proposades com a president i consellers davant de la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, que versarà sobre la capacitat dels candidats. La compareixença del president, a més, s'estendrà al seu projecte d'actuació sobre l'organisme i sobre el sector regulat.

2. El mandat del president i els consellers serà de sis anys sense possibilitat de reelecció com a membre del consell. La renovació dels consellers es farà parcialment per a fomentar l'estabilitat i continuïtat del consell.

Article 14. *El president de l'organisme regulador.*

Correspon al president de l'organisme regulador, que també serà president del seu consell:

a) Representar institucionalment l'organisme.

b) Vetlar per l'adequat desenrotllament de les actuacions de l'organisme, d'acord amb l'ordenament jurídic.

- c) Mantindre el bon orde i govern de l'organització de l'organisme regulador.
- d) Impulsar l'actuació de l'organisme regulador i el compliment de les funcions que tinga encomanades; en particular, la proposta dels plans anuals o plurianuals d'actuació, en els quals es definisquen els seus objectius i prioritats.
- e) Exercir funcions de direcció i coordinació en relació amb els directius i la resta del personal de l'organisme regulador, d'acord amb les competències atribuïdes per la seua legislació específica.
- f) Dirigir, coordinar, avaluar i supervisar les distintes unitats de l'organisme regulador, sense perjudi de les funcions del consell.
- g) Donar compte al titular del ministeri competent de les vacants que es produïsquen en el consell de l'organisme regulador.
- h) Dirigir l'execució dels pressupostos de l'organisme regulador.
- i) Dirigir la contractació de l'organisme regulador.
- j) Totes les funcions que hi delegue el consell.
- k) Efectuar la rendició de comptes de l'organisme regulador.

Article 15. Funcions i incompatibilitats dels membres del consell.

1. El president i els consellers del consell de l'organisme exerciran la seua funció amb dedicació absoluta.

2. Sense perjudi de la seua funció, si és el cas, com a ponents dels assumptes, en aplicació del que preveu l'article 12.4.c), els consellers no podran assumir individualment funcions executives o de direcció d'àrees concretes de l'organisme, que correspondran al personal directiu a què es referix l'article 17 de la present llei.

3. El president i els consellers de l'organisme estaran sotmesos al règim d'incompatibilitat d'activitats establert per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat en la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, i en les disposicions que la despleguen, així com en l'Acord del Consell de Ministres, de 18 de febrer de 2005, pel qual s'aprova el Codi de Bon Govern i dels Alts Càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

4. Durant els dos anys posteriors al seu cessament, el president i els consellers no podran exercir cap activitat professional privada relacionada amb el sector regulat, tant en empreses del sector com per a empreses del sector, en el cas dels organismes reguladors. En el cas de la Comissió Nacional de la Competència, al cessar en el seu càrrec, i durant els dos anys posteriors, el president i els consellers no podran exercir cap activitat relacionada amb l'activitat de la comissió. En virtut d'esta limitació, el president i els consellers dels organismes, quan cessen en el seu càrrec per renúncia, expiració del terme del seu mandat o incapacitat permanent per a l'exercici de les seues funcions, tindran dret a percebre, a partir del mes següent a aquell en què es produïska el seu cessament i durant un termini igual al que hagen exercit el càrrec, amb el límit màxim de dos anys, una compensació econòmica mensual igual a la dotzena part del huitanta per cent del total de retribucions assignades al càrrec respectiu en el pressupost en vigor durant el termini indicat.

Article 16. Causes de cessament en l'exercici del càrrec.

El president i els consellers cessaran en el seu càrrec:

- a) Per renúncia.
- b) Per expiració del terme del seu mandat.
- c) Per incompatibilitat sobrevinguda.
- d) Per haver sigut condemnat per delictes dolós.
- e) Per incapacitat permanent.
- f) Per mitjà de separació acordada pel Govern per incompliment greu dels deures del seu càrrec o l'incompliment de les obligacions sobre incompatibilitats, conflictes d'interés, i del deure de reserva. La separació serà acordada pel Govern, amb independència del

règim sancionador que, si és el cas, puga correspondre, amb la instrucció prèvia d'expedient pel titular del ministeri competent.

Secció 4a. Del personal dels organismes reguladors

Article 17. Personal directiu.

1. Els organismes reguladors s'organitzaran en àrees de responsabilitat, siga quina en siga la denominació, al capdavant de les quals es designarà el personal directiu.

2. Correspon al personal directiu la direcció, organització, impuls i compliment de les funcions encomanades a l'àrea al front de la qual es trobe, d'acord amb les instruccions emanades del consell i del president de l'organisme.

3. El personal directiu serà nomenat pel consell de l'organisme regulador a proposta del seu president. La selecció es realitzarà per mitjà de convocatòria pública i amb procediments basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, d'acord amb el que preveu l'article 13.2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. Este personal col·laborarà amb els membres del consell per al millor exercici de les seues funcions.

Article 18. Personal no directiu.

1. El personal no directiu dels organismes reguladors exercirà les seues funcions amb objectivitat i aplicant-hi criteris exclusivament professionals.

2. Els organismes reguladors dissenyaran una carrera professional del personal no directiu que afavorisca la dedicació, la superació i la formació continuades.

3. La selecció del personal no directiu es realitzarà per mitjà de convocatòria pública i amb procediments basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, d'acord amb el que preveu l'article 55 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. El personal no directiu col·laborarà amb els membres del consell i amb el personal directiu per al millor exercici de les seues funcions.

Article 19. Obligació d'informar i garanties per a l'actuació.

1. El president, els consellers, directius i empleats que hagen prestat els seus servicis professionals en entitats del respectiu mercat regulat o els seus representants, i tinguen dret davant de les esmentades entitats, siga quina siga la seua denominació, a reserva o recuperació de les relacions professionals, a indemnitzacions o a qualssevol avantatges de contingut patrimonial, hauran de notificar esta circumstància a l'òrgan rector de l'organisme on presten servicis, el qual haurà de fer-los públics, en el cas dels membres del consell.

2. En aplicació dels principis d'independència i objectivitat, els organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència garantirán que els seus empleats compten, en les seues actuacions i en els procediments en què intervinguen, amb regles objectives, predeterminades i que delimiten adequadament les responsabilitats que els incumbixen.

Secció 5a. De la transparència i la responsabilitat social dels organismes reguladors

Article 20. Publicitat de les actuacions dels organismes reguladors.

1. L'organisme regulador farà públiques totes les disposicions i resolucions, així com els acords i informes, que es dicten en aplicació de les lleis que els regulen, i preservarà, en tot cas, aquells aspectes que afecten la confidencialitat a què tenen dret les empreses, i en particular:

a) L'organització i funcions de l'organisme regulador, incloent-hi els currículums dels membres del consell.

b) Relació dels acords adoptats en les reunions del consell.

- c) Els informes en què es basen les decisions del consell.
- d) La memòria anual d'activitats que incloga els comptes anuals, la situació organitzativa i la informació relativa al personal i les activitats realitzades per l'organisme, amb els objectius perseguits i els resultats aconseguits, que enviarà a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.
- e) L'informe economicosectorial, de caràcter anual, en el qual s'analitzaran la situació competitiva del sector, l'actuació del sector públic i les perspectives d'evolució del sector. En este informe s'inclouran les observacions i els suggeriments de l'organisme regulador sobre l'evolució del mercat, així com les propostes de reforma reguladora destinades a reforçar el grau de competència efectiva en el sector. L'informe s'enviarà a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.
- f) El pla d'actuació de l'organisme per a l'any següent, incloent-hi les línies bàsiques de la seua actuació en eixe any, amb els objectius i les prioritats corresponents. Este pla d'actuacions s'enviarà també a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.
- g) Les reunions de l'organisme regulador amb empreses del sector, amb la Comissió Nacional de la Competència i amb altres organismes reguladors.
- h) La preparació i tramitació de les normes, l'aprovació de les quals els corresponga, així com, si és el cas, de les propostes normatives que hagen de formular.

2. Les disposicions, resolucions, acords, informes i la memòria anual d'activitats i el pla d'actuació es faran públics per mitjans electrònics, una vegada notificats als interessats, després de resoldre, si és el cas, sobre els aspectes confidencials o merament preparatoris del seu contingut i amb la dissociació prèvia de les dades de caràcter personal a les quals es referixen l'article 3.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i l'article 24.2 de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

3. Cada tres anys, els organismes presentaran una avaluació dels seus plans d'actuació i els resultats obtinguts per a poder valorar l'impacte de l'organisme en el sector i el grau de compliment de les resolucions dictades. Estes avaluacions s'enviaran també a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats i al titular del ministeri competent.

Article 21. *Control parlamentari.*

1. Els presidents dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència hauran de comparèixer, amb periodicitat almenys anual, davant de la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, per a exposar les línies bàsiques de la seua actuació i els seus plans i prioritats per al futur.

2. Les compareixences anuals estaran basades en les memòries anuals d'activitats i els plans d'actuació dels organismes i serviran per a l'examen anual dels organismes per part de les Corts Generals.

3. Sense perjudi de la seua compareixença anual, el president compareixerà davant de la comissió corresponent del Congrés o del Senat, a petició d'estes, en els termes establits en els seus respectius reglaments.

4. Cada tres anys hi haurà una compareixença especial per a debatre l'avaluació dels plans d'actuació i els resultats obtinguts pels organismes.

Article 22. *Impugnació de les decisions dels organismes reguladors.*

Els actes i les resolucions de l'organisme regulador dictats en l'exercici de les seues funcions públiques posaran fi a la via administrativa, i podran ser recorreguts davant de la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes que estableix la seua llei reguladora.

Secció 6a. Dels mecanismes de col·laboració i cooperació dels organismes reguladors

Article 23. Cooperació interinstitucional.

A fi d'ampliar el coneixement dels seus sectors corresponents i millorar-ne les capacitats de decisió, així com contribuir activament al perfeccionament del mercat únic europeu i el sistema economicointernacional, els organismes reguladors hauran de fomentar el contacte, la col·laboració i la coordinació regular i periòdica amb els organismes reguladors dels estats membres de la Unió Europea, de la Comissió Europea, i d'altres estats.

Article 24. Cooperació entre els organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

1. Els organismes reguladors cooperaran entre ells i amb la Comissió Nacional de la Competència en l'exercici de les seues funcions en els assumptes d'interés comú, respectant en tot cas les competències atribuïdes a cada un d'estos.

2. Els presidents de tots els organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència es reuniran, amb periodicitat almenys anual, per a analitzar l'evolució dels mercats en els seus respectius sectors, intercanviar experiències en relació amb les mesures de regulació i supervisió aplicades i compartir tot el que contribuïska a un millor coneixement dels mercats i unes preses de decisions més eficaces en l'àmbit de les seues competències respectives. Les reunions previstes en el paràgraf anterior es convocaran de manera rotatòria, començant pel president de l'organisme de major antiguitat. El president de l'organisme convocant elaborarà l'orde del dia i procurarà la documentació pertinent, sempre amb la consulta prèvia als altres presidents. Els organismes participants faran públiques les conclusions de la reunió.

3. Els organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència acordaran i establiran els protocols d'actuació necessaris per a facilitar el compliment del que preveu l'article 17 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

Secció 7a. Normes relatives a l'establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i la Comissió Nacional de la Competència, així com per al seu endeutament

Article 25. Establiment i càlcul del percentatge, tipus de gravamen i quotes de les taxes dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.

1. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat establirà anualment:

a) El percentatge de la taxa general d'operadors, prevista en l'annex I, sobre taxes en matèria de telecomunicacions, de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

b) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de servicis i realització d'activitats per part de la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs líquids, de la disposició addicional dotze de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

c) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de servicis i realització d'activitats per part de la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector elèctric, de la disposició addicional dotze de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

d) El tipus de gravamen de la taxa aplicable a la prestació de servicis i realització d'activitats per part de la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs gasosos, de la disposició addicional dotze de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.

e) La quota de la taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració de l'article 23 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, es tindrà en compte el que estableixen els articles 7 i 19 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

Article 26. *Endeutament.*

Els organismes previstos en l'apartat 1 de l'article 8 d'esta llei i la Comissió Nacional de la Competència requeriran autorització legal per a emetre deute o contraure crèdit. No obstant això, podran concertar operacions de crèdit per a atendre desfasaments temporals de tresoreria, sempre que es concerten i cancel·len dins del mateix exercici pressupostari, amb el límit del 5 per cent del seu pressupost.

CAPÍTOL III

Mercats Financers

Secció 1a. Transparència i govern corporatiu

Article 27. *Principis de bon govern corporatiu i adequada gestió del risc en relació amb les remuneracions dels executius.*

En aplicació dels principis de bon govern corporatiu emanats dels acords i organismes internacionals, i a fi de reforçar la seua solvència i assegurar una gestió adequada dels riscos de les entitats per part dels seus directius:

a) Les societats cotitzades incrementaran la transparència en relació amb la remuneració dels seus consellers i alts directius, així com sobre les seues polítiques de retribucions, en els termes que preveu l'article 61 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

b) Addicionalment, les entitats de crèdit i les empreses de servicis d'inversió augmentaran la transparència en les seues polítiques de remuneració, i la coherència d'estes amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva, en els termes que preveuen els articles 61 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i 10 ter de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes del sistema financer.

Article 28. *Millora de la supervisió financera.*

Les autoritats financeres incorporaran a l'exercici de les seues facultats d'inspecció i sanció els principis, les normes i els criteris de qualitat incorporats en les disposicions finals quinta, sèptima, octava, novena i deu d'esta llei.

Article 29. *Responsabilitat en el crèdit i protecció dels usuaris de servicis financers.*

1. Les entitats de crèdit, abans que se subscriga el contracte de crèdit o préstec, hauran d'avaluar la solvència del potencial prestatari, sobre la base d'una informació suficient. A este efecte, la dita informació podrà incloure la facilitada pel sol·licitant, així com la resultant de la consulta de fitxers automatitzats de dades, d'acord amb la legislació vigent, especialment en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Per a l'avaluació de la solvència del potencial prestatari es tindran en compte les normes específiques sobre gestió de riscos i control intern que són aplicables a les entitats de crèdit segons la seua legislació específica.

Addicionalment, d'acord amb les normes dictades en desplegament de la lletra a) de l'apartat següent, les entitats de crèdit duran a terme pràctiques per a la concessió responsable de préstecs i crèdits als consumidors. Estes pràctiques es recolliran en un document escrit del qual es donarà compte en una nota de la memòria anual d'activitats de l'entitat.

Les obligacions establides en el paràgraf anterior es consideren sense perjudici de les fixades en la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari i la normativa que la desplega.

Igualment, d'acord amb el que preveu la legislació vigent, les entitats facilitaràn als consumidors, de manera accessible i, en especial, a través de l'oportuna informació precontractual, les explicacions adequades perquè puguin avaluar si tots els productes bancaris que els ofereixen, en particular, els dipòsits a termini i els crèdits o préstecs hipotecaris o personals, s'ajusten als seus interessos i a les seues necessitats i situació financera, fent especial referència a les característiques essencials dels dits productes i els efectes específics que puguin tindre sobre el consumidor, en especial, les conseqüències en cas d'impagament.

2. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda perquè, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, aprobe les normes necessàries per a garantir el nivell adequat de protecció dels usuaris de servicis financers en les seues relacions amb les entitats de crèdit, incloent-hi, en tot cas, les mesures relacionades amb la transparència de les condicions financeres dels préstecs i crèdits hipotecaris i del crèdit al consum. Estes normes tindran la condició de normes d'ordenació i disciplina i, sense perjudici del que disposa l'article 48.2 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, podran tindre el contingut següent:

a) Normes dirigides a promoure les pràctiques de concessió responsable de préstecs o crèdits, incloent-hi pràctiques que afavorisquen:

1r. Una adequada atenció als ingressos dels consumidors en relació amb els compromisos que adquirisquen en rebre un préstec;

2n. L'adequada i independent valoració de les garanties immobiliàries que asseguren els préstecs de manera que s'incloguen mecanismes que eviten les influències indegudes de la mateixa entitat o de les seues filials;

3r. La consideració de diferents escenaris d'evolució dels tipus en els préstecs a interès variable, les possibilitats de cobertura davant d'estes variacions i tot això tenint en compte, a més, l'ús o no d'índexs oficials de referència;

4t. L'obtenció i documentació apropiada de dades rellevants del sol·licitant;

5t. La informació precontractual i assistència apropiades per al consumidor;

6t. El respecte de les normes de protecció de dades.

b) Normes sobre la prestació als consumidors de la resta de servicis bancaris diferents dels d'inversió, en especial, respecte a la contractació de dipòsits i a les comunicacions que permeten el seguiment de les operacions realitzades pels esmentats clients.

c) La informació precontractual que s'ha de facilitar als consumidors abans que formalitzen les seues relacions contractuals amb les entitats, incloent-hi les que han de figurar en les pàgines electròniques de l'entitat quan s'ofereixen, per eixa via o per altres, servicis de comercialització a distància, tot això per a assegurar que aquella reflectisca de manera explícita i amb la necessària claredat els elements més rellevants dels productes contractats.

El que preveu este article es considerarà sense perjudici de la llibertat de contractació que, en els seus aspectes substantius i amb les limitacions que puguin emanar d'altres disposicions legals, haja de presidir les relacions entre les entitats de crèdit i la seua clientela.

Secció 2a. Mercats d'assegurances i fons de pensions

Article 30. Mercats d'assegurances i fons de pensions.

Les administracions competents vetllaran per l'aplicació d'una regulació més transparent i eficaç dels mercats d'assegurances i fons de pensions, que assegure el compliment de les finalitats següents:

a) Una major transparència i eficiència en la gestió de les entitats asseguradores, en els termes que estableix el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en la redacció derivada de la disposició final catorze de la present llei.

b) La simplificació i agilització dels tràmits i procediments administratius d'autorització i registre dels fons de pensions, d'acord amb el que s'ha indicat en el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció derivada de la disposició final tretze de la present llei.

c) La racionalització en l'assignació de recursos propis exigibles a les entitats gestores de fons de pensions, millorant la seua eficiència i mantenint un nivell suficient i adequat a la seua activitat, en els termes que preveu el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció derivada de la disposició final tretze de la present llei.

d) La protecció dels estalviadors i els acceptants d'assegurances, i els altres usuaris dels servicis prestats per les entitats asseguradores, així com el reforçament de la seguretat jurídica en la comercialització dels plans de pensions, d'acord amb el que s'ha previst en el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, ambdós en la redacció derivada de les disposicions finals tretze i catorze de la present llei.

e) Un major desenrotllament i transparència en la mediació d'assegurances i reassegurances, d'acord amb la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades, en els termes de la disposició final dotze de la present llei.

Secció 3a. Mecanismes de protecció dels clients de servicis financers

Article 31. Protecció de clients de servicis financers a través dels servicis de reclamacions dels supervisors financers.

Els servicis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exerciran les seues facultats en matèria de protecció als usuaris de servicis financers en els termes que preveu l'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.

CAPÍTOL IV

Sostenibilitat financera del sector públic

Article 32. Sostenibilitat pressupostària de les administracions públiques.

1. Totes les administracions públiques han de contribuir a l'èxit de la sostenibilitat pressupostària de les finances públiques, entesa com la capacitat per a finançar els compromisos de gasto presents i futurs.

2. Per a garantir la sostenibilitat pressupostària, les administracions públiques aplicaran una política de racionalització i contenció del gasto i s'adequaran als principis d'estabilitat pressupostària, transparència, plurianualitat i eficàcia, en els termes definits en la normativa d'estabilitat pressupostària.

3. Les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació de les administracions públiques hauran de valorar les seues repercussions i efectes, de manera que es garantisca la sostenibilitat pressupostària.

4. Tot gasto s'avaluarà atenent els principis d'eficiència i simplificació dels servicis prestats, incentivant la productivitat del sector públic. En especial, l'Estat promourà la

col·laboració entre les administracions públiques per a millorar l'eficiència en la prestació de servicis públics.

Article 33. Cooperació amb altres administracions públiques.

1. En el si del Consell de Política Fiscal i Financera i de la Comissió Nacional d'Administració Local, el Ministeri d'Economia i Hisenda informará les comunitats autònomes i les entitats locals, respectivament, sobre les mesures adoptades en compliment del que preveu este capítol en l'exercici immediatament anterior.

2. Igualment, el Govern impulsarà l'adopció d'acords dels esmentats òrgans de cooperació i les actuacions de les corresponents administracions a fi d'adoptar mesures de racionalització i contenció del gasto públic en les seues respectives àrees de competència, en especial, en el marc dels plans economicofinancers de reequilibri previstos en la normativa d'estabilitat pressupostària.

Article 34. Pla d'Austeritat de l'Administració General de l'Estat.

1. La política de racionalització i contenció del gasto públic de l'Administració General de l'Estat s'instrumentarà a través d'un Pla d'Austeritat de l'Administració General de l'Estat que permeta, d'una banda, mantindre l'equilibri pressupostari al llarg del cycle econòmic d'acord amb els principis de la normativa d'estabilitat pressupostària, les previsions del dret comunitari i els compromisos del Pacte d'Estabilitat i Creixement en l'àmbit de la Unió Europea; i, d'una altra, adaptar els programes de gasto de l'Administració General de l'Estat als recursos pressupostaris disponibles a mitjà i llarg termini, de manera que se'n garantisca la sostenibilitat pressupostària.

2. El Pla d'Austeritat comportarà la revisió i l'anàlisi de tots els programes i polítiques de gasto i, així mateix, la racionalització de les estructures de l'Administració General de l'Estat i del sector públic empresarial estatal, amb l'objectiu d'adequar-ne l'estructura i organització als principis d'eficiència i economia en la programació i execució del gasto públic i garantir la sostenibilitat pressupostària a mitjà i llarg termini.

3. Anualment, el Govern donarà compte a les Corts Generals del progrés en la implantació del Pla d'Austeritat de l'Administració General de l'Estat.

Article 35. Sostenibilitat en la gestió de les empreses públiques.

1. Les societats mercantils estatals i les entitats públiques empresarials adscrites a l'Administració General de l'Estat adaptaran la seua gestió als principis enunciats d'esta llei.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, adaptaran els seus plans estratègics per a:

a) Presentar anualment informes de govern corporatiu, així com memòries de sostenibilitat d'acord amb estàndards comunament acceptats, amb especial atenció a la igualtat efectiva entre dones i hòmens i a la plena integració de les persones amb discapacitat.

b) Revisar els seus processos de producció de béns i servicis aplicant criteris de gestió mediambiental orientats al compliment de les normes del sistema comunitari de gestió i auditoria mediambiental.

c) Afavorir l'adopció de principis i pràctiques de responsabilitat social empresarial pels seus proveïdors, en particular, relatives a la promoció de la integració de la dona, de la igualtat efectiva entre dones i hòmens i de la plena integració de les persones amb discapacitat, amb especial atenció al compliment del que preveu l'article 38.1 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'Integració Social dels Discapacitats.

d) Incloure en els seus processos de contractació, quan la naturalesa dels contractes ho permeta, i sempre que siguen compatibles amb el dret comunitari i s'indiquen en l'anunci de licitació i el plec o en el contracte, condicions d'execució referents al nivell d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i de manteniment o millora dels valors mediambientals que

poden veure's afectats per l'execució del contracte. Així mateix, en els criteris d'adjudicació dels contractes, quan el seu objecte ho permeta, i estes condicions hi estiguen directament vinculades, es valorarà l'estalvi i l'ús eficient de l'aigua, de l'energia i dels materials, el cost ambiental del cycle de la vida, els procediments i mètodes de producció ecològics, la generació i gestió de residus o l'ús de materials reciclats i reutilitzats, o de materials ecològics.

e) Optimitzar el consum energètic de les seues seues i instal·lacions, i subscriure contractes de servicis energètics que permeten reduir el consum d'energia, retribuïnt l'empresa contractista amb estalvis obtinguts en la factura energètica.

f) Identificar línies d'actuació associades a processos d'investigació, desenrotllament i innovació, relacionades amb les activitats de l'objecte social o estatutari de l'entitat, que estiguen orientades a obtenir tecnologia que no existix en el mercat i que siga susceptible de contribuir a millorar-ne els processos productius.

g) Proposar i, si és el cas, establir, en el marc de la negociació col·lectiva, mecanismes que faciliten la mobilitat dels treballadors en l'àmbit del sector públic empresarial de l'Estat, així com establir un sistema de formació orientat a la qualificació i adaptació dels treballadors a les noves tecnologies i a la cultura de la sostenibilitat.

3. Els departaments o organismes als quals s'adscriuen els grups empresarials públics elaboraran, tenint en compte el contingut dels plans estratègics de les empreses, un pla de sostenibilitat del grup on s'establisquen les mesures de suport, reforç i coordinació complementàries de les iniciatives de les empreses i es definisquen els mecanismes per al seguiment i control dels objectius de sostenibilitat assumits pel grup.

Article 36. Incompliment per les entitats locals de l'obligació de remetre la informació relativa a la liquidació dels seus pressupostos a l'Administració General de l'Estat.

1. En cas que les entitats locals incomplisquen l'obligació de remetre al Ministeri d'Economia i Hisenda tota la informació relativa a la liquidació dels seus respectius pressupostos de cada exercici, d'acord amb el que estableix l'article 193.5 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals retindrà a partir del mes de setembre de l'exercici següent al qual corresponga aquella liquidació, i fins que es produísca l'esmentada remissió, l'import de les entregues mensuals a compte de la participació en els tributs de l'Estat que els corresponga. A estos efectes, serà objecte de retenció la quantia resultant, una vegada realitzats, si és el cas, els reintegraments i les devolucions de les bestretes regulades en les lleis de pressupostos generals de l'Estat, així com les retencions a què es referix la disposició addicional quarta del mencionat text refós.

2. En cas que les entitats locals justifiquen raonadament la impossibilitat material de complir l'obligació mencionada en l'apartat anterior, la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals suspendrà pel temps que determine, d'acord amb aquelles al·legacions, la retenció de fons a què es referix este apartat, amb la sol·licitud prèvia del ple de l'entitat local afectada.

3. Quan es remeta la mencionada informació a la Direcció General de Coordinació Financera amb les Comunitats Autònomes i amb les Entitats Locals, esta reprendrà el pagament de les entregues a compte, a partir de la que corresponga al mes següent al de la recepció de la informació, així com el pagament de les quantitats retingudes amb anterioritat. La remissió es podrà realitzar utilitzant el procediment de transmissió electrònica, d'acord amb la norma de la llei de pressupostos generals de l'Estat que regule la informació que han de subministrar les corporacions locals.

4. Fins a la realització del pagament esmentat en l'apartat anterior, les quantitats retingudes podran estar ingressades en els comptes de creditors no pressupostaris habilitats en la Direcció General del Tresor i Política Financera, esmentats en les normes de gestió pressupostària de determinats crèdits a favor de les entitats locals, continguts en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

CAPÍTOL V

Contractació pública i col·laboració publicoprivada

Article 37. Impuls a l'eficiència en la contractació pública i finançament de la col·laboració publicoprivada.

1. Els ens, organismes i entitats del sector públic vetlaran per l'eficiència i el manteniment dels termes acordats en l'execució dels processos de contractació pública, afavoriran l'agilització de tràmits, valoraran la innovació i la incorporació d'alta tecnologia com a aspectes positius en els procediments de contractació pública i promouran la participació de la xicoteta i mitjana empresa i l'accés sense cost a la informació, en els termes que preveu la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, modificada per la disposició final setze de la present llei.

2. El finançament dels col·laboradors privats en els contractes de col·laboració publicoprivada no institucionalitzats, en els supòsits en què, per raó de l'objecte, tinguen naturalesa de concessió d'obra pública, es durà a terme en les condicions i els termes previstos en la normativa reguladora de finançament de la concessió pública.

3. La regulació del finançament dels adjudicataris de contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat estarà regida per les normes següents:

a) Quan es determine el règim de remuneració del contractista, amb l'abast previst en article 120, lletres d), e) i f) de la Llei de Contractes del Sector Públic, podran establir-se previsions sobre les garanties que, d'acord amb el que preveuen les disposicions que regulen el finançament privat de les concessions d'obres públiques, pot obtenir el contractista per a la captació del finançament necessari per a l'execució del contracte.

b) El contracte inclourà un règim de notificació per part del contractista de les operacions financeres que concerte per al finançament del contracte.

En cas que siga procedent la resolució del contracte, l'òrgan de contractació, abans d'acordar-la, donarà audiència als creditors per si estos oferixen subrogar-se en el compliment del contracte, directament o a través d'una entitat participada, en condicions que es consideren compatibles amb el seu bon fi, sempre que reunisquen els requisits exigits a l'adjudicatari.

c) Quan l'execució del contracte comporte costos inicials d'inversió i es preveja que les obres o els equipaments que s'hi generen s'incorporen al patrimoni de l'entitat contractant en concloure o resoldre's el contracte, podrà establir-se que, quan siga procedent la resolució del contracte, l'entitat contractant puga posar a disposició dels creditors una quantitat no superior al 80 per cent del cost real de les inversions realment executades i que es puga detraure esta quantitat de la liquidació del contracte.

4. La regulació del finançament de la col·laboració entre el sector públic i el sector privat sota fórmules institucionals estarà regida per les normes següents:

Sense perjuí de la possibilitat d'utilitzar mitjans de finançament com ara emissió d'obligacions, emprèstits o crèdits participatius, les societats d'economia mixta constituïdes per a l'execució d'un contracte públic en el marc d'una col·laboració publicoprivada de caràcter institucional a la qual es referix la disposició adicional trenta-cinc de la Llei de Contractes del Sector Públic podran:

a) Acudir a ampliacions de capital, sempre que la nova estructura d'este no modifique les condicions essencials de l'adjudicació, llevat que haja estat prevista en el contracte.

b) Titulitzar els drets de cobrament que tinguen enfront de l'entitat adjudicadora del contracte l'execució del qual se li encomane, amb l'autorització prèvia de l'òrgan de contractació, complint els requisits previstos en la normativa sobre mercat de valors.

Article 38. *Foment de la contractació pública d'activitats innovadores.*

El Consell de Ministres, mitjançant un acord, fixarà dins dels pressupostos de cada departament ministerial i de cada organisme públic vinculat amb l'Administració General de l'Estat o que en depenga les quanties necessàriament destinades al finançament de contractes als quals fa referència l'article 4.1. r) de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic. Una part d'estes podrà reservar-se a xicotetes i mitjanes empreses innovadores.

CAPÍTOL VI

Responsabilitat social de les empreses

Article 39. *Promoció de la responsabilitat social de les empreses.*

1. Amb l'objectiu d'incentivar les empreses, organitzacions i institucions públiques o privades, especialment les xicotetes i mitjanes i les empreses individuals, perquè incorporen o desenrotllen polítiques de responsabilitat social, les administracions públiques mantindran una política de promoció de la responsabilitat social, difonent-ne el coneixement i les millors pràctiques existents i estimulants l'estudi i l'anàlisi sobre els efectes de les polítiques de responsabilitat social en matèria de competitivitat empresarial.

En particular, el Govern posarà a la seua disposició un conjunt de característiques i indicadors per a la seua autoavaluació en matèria de responsabilitat social, així com models o referències de report, tot això d'acord amb els estàndards internacionals en la matèria.

2. El conjunt de característiques, indicadors i models de referència a què es referix l'apartat anterior haurà d'atendre especialment els objectius de transparència en la gestió, bon govern corporatiu, compromís amb allò local i el medi ambient, respecte als drets humans, millora de les relacions laborals, promoció de la integració de la dona, de la igualtat efectiva entre dones i hòmens, de la igualtat d'oportunitats i d'accessibilitat universal de les persones amb discapacitat i del consum sostenible, tot això d'acord amb les recomanacions que, en este sentit, faça el Consell Estatal de la Responsabilitat Social Empresarial, constituït pel Reial Decret 221/2008, de 15 de febrer, pel qual es regula el Consell Estatal de Responsabilitat Social de les Empreses.

3. Les societats anònimes podran fer públiques amb caràcter anual les seues polítiques i difondre'n els resultats en matèria de responsabilitat social empresarial a través d'un informe específic basat en els objectius, característiques, indicadors i estàndards internacionals mencionats en els apartats anteriors. En tot cas, en el dit informe específic haurà de constar si ha sigut verificat o no per terceres parts.

En el cas de societats anònimes de més de 1.000 assalariats, este informe anual de responsabilitat social empresarial serà comunicat al Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial, cosa que permetrà fer un seguiment adequat del grau d'implantació de les polítiques de responsabilitat social empresarial en les grans empreses espanyoles.

Així mateix, qualsevol empresa podrà sol·licitar voluntàriament ser reconeguda com a empresa socialment responsable, d'acord amb les condicions que determine el Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial.

4. El Govern facilitarà els recursos necessaris perquè el Consell Estatal de Responsabilitat Social Empresarial pugua dur a terme plenament les seues funcions.

TÍTOL II

Competitivitat

CAPÍTOL I

Simplificació administrativa

Secció 1a. De l'ampliació de l'àmbit del silenci positiu

Article 40. *Ampliació de l'àmbit del silenci positiu.*

1. A fi d'agilitzar l'actuació de les administracions públiques, el Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, remetrà a les Corts Generals un projecte de llei de modificació del sentit del silenci administratiu en els procediments que no es consideren coberts per raons imperioses d'interés general, d'acord amb el que estableix l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Les comunitats autònomes avaluaran igualment l'existència de raons imperioses d'interés general que justifiquen el manteniment dels efectes desestimatoris del silenci administratiu en els procediments administratius regulats per normes anteriors a la redacció de l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, derivada de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seua adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici. La dita avaluació es durà a terme en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei i servirà de base per a impulsar l'adequació normativa oportuna.

Secció 2a. Dels supòsits de llicències locals d'activitat

Article 41. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en els termes següents:

U. S'afeg un nou article 84 bis amb la redacció següent:

«Article 84 bis.

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, amb caràcter general, l'exercici d'activitats no se sotmetrà a l'obtenció de llicència o un altre mitjà de control preventiu. No obstant això, podran sotmetre's a llicència o control preventiu aquelles activitats que afecten la protecció del medi ambient o del patrimoni historicoartístic, la seguretat o la salut públiques, o que impliquen l'ús privatiu i l'ocupació dels béns de domini públic, sempre que la decisió de sotmetiment estiga justificada i resulte proporcionada. En cas d'existència de llicències o autoritzacions concurrents entre una entitat local i alguna altra Administració, l'entitat local haurà d'explicar expressament en la justificació de la necessitat de l'autorització o llicència l'interés general concret que es pretén protegir i que este no es troba cobert per mitjà d'una altra autorització que ja existix.»

Dos. S'afeg un article 84 ter amb la redacció següent:

«Quan l'exercici d'activitats no necessite autorització habilitant i prèvia, les entitats locals hauran d'establir i planificar els procediments de comunicació

necessaris, així com els procediments de verificació posterior del compliment dels requisits que calen perquè els interessats exercisquen l'activitat, previstos en la legislació sectorial.»

Article 42. *Reforma del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

Es modifica la lletra i) de l'article 20.4 amb el contingut següent:

«i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments, així com per la realització de l'activitat de verificació del compliment dels requisits que estableix la legislació sectorial quan es tracte d'activitats no subjectes a autorització o control previ.»

CAPÍTOL II

Simplificació en el règim de tributació

Article 43. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2010, es modifica el número 2n de l'article 32.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni, que queda redactat en els termes següents:

«2n. Per a l'aplicació de la reducció prevista en este apartat serà necessari el compliment dels requisits que s'establisquen reglamentàriament, i en particular els següents:

a) El rendiment net de l'activitat econòmica haurà de ser determinat d'acord amb el mètode d'estimació directa. No obstant això, si es determina d'acord amb la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, la reducció serà incompatible amb el que preveu la regla 4a de l'article 30.2 d'esta llei.

b) La totalitat de les seues entregues de béns o prestacions de servicis ha d'efectuar-se a una única persona, física o jurídica, no vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, o que el contribuent tinga la consideració de treballador autònom econòmicament dependent, d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, i el client del qual depenga econòmicament no siga una entitat vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

c) El conjunt de gastos deduïbles corresponents a totes les seues activitats econòmiques no pot excedir el 30 per cent dels seus rendiments íntegres declarats.

d) Durant el període impositiu hauran de complir-se totes les obligacions formals i d'informació, control i verificació que reglamentàriament es determinen.

e) Que no perceben rendiments del treball en el període impositiu.

f) Que almenys el 70 per cent dels ingressos del període impositiu estiguen subjectes a retenció o ingrés a compte.»

Article 44. *Simplificació de les obligacions formals dels grups fiscals en l'Impost sobre Societats.*

U. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica l'apartat 6 de l'article 70 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«6. La societat dominant comunicarà els acords mencionats en l'apartat 1 d'este article a l'Administració tributària amb anterioritat a l'inici del període impositiu en el qual siga aplicable este règim.

Així mateix, quan es produïsquen variacions en la composició del grup fiscal, la societat dominant ho comunicarà a l'Administració tributària, identificant les societats que s'hi han integrat i les que n'han sigut excloses. La dita comunicació es realitzarà en la declaració del primer pagament fraccionat al qual afecte la nova composició.»

Dos. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, se li afegirà una disposició transitòria trenta-dos al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dos. *Comunicació de modificacions en la composició dels grups fiscals.*

En el supòsit dels grups fiscals que tributen en el règim de consolidació fiscal en el període impositiu que estiga en curs l'1 de gener de 2011, pel que fa a les modificacions en la composició d'eixe grup produïdes en el dit període amb anterioritat a eixa data, la comunicació a què es referix l'article 70.6 d'esta llei es realitzarà en la declaració del primer pagament fraccionat del grup que haja de presentar-se després de la dita data. La comunicació de les modificacions produïdes després d'eixa data es realitzarà en la declaració del primer pagament fraccionat al qual afecte la nova composició.»

Article 45. *Adaptació de la normativa tributària a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.*

Es modifica l'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, que queda redactat en els termes següents:

«Article 112. *Notificació per compareixença.*

1. Quan no siga possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària i després d'haver-ho intentat almenys dos vegades en el domicili fiscal o en el designat per l'interessat si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud d'este, es faran constar en l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Serà suficient un sol intent quan el destinatari conste com a desconegut en el dit domicili o lloc.

En este supòsit se citarà l'interessat o el seu representant perquè se'ls notifique per compareixença mitjançant anuncis que es publicaran, una sola vegada per a cada interessat, per algun dels mitjans següents:

a) En la seua electrònica de l'organisme corresponent, en les condicions que estableixen els articles 10 i 12 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària publicarà per este mitjà els anuncis corresponents a les notificacions que haja d'efectuar, en l'exercici de les competències que li corresponen en aplicació del sistema tributari estatal i duaner i en la gestió recaptatòria dels recursos que té atribuïda o encomanada. Mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda es determinaran les condicions, dates de publicació i terminis de permanència dels anuncis en la seua electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Les altres administracions tributàries, quan opten per este mitjà de publicació, hauran de fer-ho de manera expressa per mitjà de disposició normativa del seu òrgan de govern publicada en el butlletí oficial corresponent i en la qual es faça constar la data en què comença a produir efectes.

b) En el «Boletín Oficial del Estado» o en els butlletins de les comunitats autònomes o de les províncies, segons l'Administració de la qual procedisca l'acte

que es pretén notificar i l'àmbit territorial de l'òrgan que el dicte. La publicació en el butlletí oficial corresponent s'efectuarà els dies cinc i vint de cada mes o, si és el cas, l'immediat hàbil posterior.

Cada Administració tributària podrà convindre amb el butlletí oficial que corresponga al seu àmbit territorial de competències que tots els anuncis als quals es referix el paràgraf anterior, amb independència de quin siga l'àmbit territorial dels òrgans d'eixa Administració que els dicten, es publiquen exclusivament en el dit butlletí oficial. El conveni, que serà aplicable a les citacions que hagen d'anunciar-se a partir de la seua publicació oficial, podrà contindre previsions sobre recursos, mitjans adequats per a la realització dels anuncis i dates de publicació d'estos.

Estos anuncis podran exposar-se així mateix en l'oficina de l'Administració tributària corresponent a l'últim domicili fiscal conegut. En cas que l'últim domicili conegut radique a l'estranger, l'anunci es podrà exposar en el consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

2. En la publicació en la seua electrònica i en els butlletins oficials constarà la relació de notificacions pendents amb indicació del tributari que hi està obligat o del seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent per a tramitar-les i el lloc i termini en què haurà de comparéixer el destinatari perquè se'l notifique.

En tot cas, la compareixença haurà de produir-se en el termini de 15 dies naturals comptats des de l'endemà de la publicació en la seua electrònica o de la publicació de l'anunci en el corresponent butlletí oficial. Transcorregut el dit termini sense que es produïska la compareixença, la notificació es considerarà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

3. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits es consideren notificats per no haver comparegut el tributari que hi està obligat o el seu representant, se'l considerarà notificat de les successives actuacions i diligències del dit procediment, i es mantindrà el dret que li assistix a comparéixer en qualsevol moment d'este. No obstant això, les liquidacions que es dicten en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats hauran de ser notificats d'acord amb el que estableix esta secció.»

CAPÍTOL III

De l'activitat cadastral

Article 46. *Principis rectors de l'activitat cadastral.*

A fi d'augmentar la disponibilitat de la informació cadastral per al conjunt de la societat i de donar millor resposta als principis d'eficiència, transparència, seguretat jurídica, qualitat, interoperabilitat i impuls a l'administració electrònica i a la productivitat, que regixen l'activitat cadastral, i en els termes que estableix el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, en la redacció derivada de la disposició final d'íhuit de la present llei:

1. En atenció al principi d'eficiència i d'acord amb l'objectiu d'actualització contínua de la informació cadastral, es reduïxen els terminis d'enviament d'informació al Cadastre per part dels notaris i s'amplien els casos de comunicació per part dels esmentats fedataris públics i dels registradors de la propietat, i s'incrementen els supòsits en els quals se suplix l'obligació de declarar que tenen els titulars dels immobles.

2. En atenció al principi de transparència, s'amplia la informació cadastral a disposició de la societat, tant cartogràfica com descriptiva dels immobles, i s'hi millora l'accessibilitat per mitjans electrònics amb les limitacions que es deriven del règim de protecció de dades.

3. Per al reforç del principi de seguretat jurídica es generalitza la utilització de la certificació cadastral, descriptiva i gràfica, i de la cartografia cadastral, i es millora l'operativitat en la utilització de la referència cadastral.

4. A fi d'incrementar la qualitat de la informació cadastral, s'amplia i es millora el procediment de comunicacions i el disseny de nous mecanismes de conciliació de la informació cadastral amb la realitat immobiliària, per a la qual cosa els notaris podran participar en la solució de discrepàncies i rectificació d'errors.

5. En el marc de l'impuls al desenrotllament de l'administració electrònica, els procediments d'accés a la informació cadastral, comunicació i col·laboració entre administracions es realitzaran preferentment a través de mitjans telemàtics.

6. D'acord amb el principi d'impuls a la productivitat, la cartografia digital del Cadastre serà accessible de manera telemàtica i gratuïta almenys a través de la seu electrònica del Cadastre i del Geoportal de la Infraestructura de Dades Espacials d'Espanya, definit en la Llei 14/2010, de 5 de juliol, sobre infraestructures dels servicis d'informació geogràfica d'Espanya.

CAPÍTOL IV

Telecomunicacions i societat de la informació

Article 47. Utilització de les noves tecnologies en la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz.

1. Les bandes de freqüències de 880-915 MHz i 925-960 MHz (banda de 900 MHz) i de 1.710-1.785 MHz i 1.805 MHz-1.880 MHz (banda de 1.800 MHz) es posen a disposició dels sistemes GSM i els sistemes UMTS, així com d'altres sistemes terrestres capaços de prestar servicis de comunicacions electròniques que puguen coexistir amb els sistemes GSM, de conformitat amb el que disposen la Directiva 2009/114/CE, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es modifica la Directiva 87/372/CEE, del Consell, relativa a les bandes de freqüència a reservar per a la introducció coordinada de comunicacions mòbils terrestres digitals cel·lulars públiques paneuropees en la Comunitat, i la Decisió de la Comissió de 16 d'octubre de 2009 relativa a l'harmonització de les bandes de freqüències de 900MHz i 1.800MHz per als sistemes terrestres capaços de prestar servicis paneuropeus de comunicacions electròniques en la Comunitat.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, determinarà el procediment i les condicions que hauran de complir-se perquè les dites bandes de freqüències puguen ser utilitzades per sistemes terrestres capaços de prestar servicis de comunicacions electròniques que puguen coexistir amb els sistemes GSM. En particular, el mencionat reial decret podrà modificar o reconsiderar els drets d'ús privatiu de l'espectre per a garantir que l'ús de la banda de 900 MHz per part d'altres tecnologies diferents de la GSM per a la prestació de servicis paneuropeus avançats no dona lloc a situacions de distorsió de la competència en els mercats afectats, mantenint en tot cas l'equilibri economicofinançer dels títols habilitants.

3. Els drets d'ús privatiu del domini públic radioelèctric en la banda de freqüències de 900 MHz i 1.800 MHz que, en aplicació del que disposa l'apartat anterior, puguen revertir a l'Estat, s'assignaran d'acord amb el que disposa el règim jurídic de les comunicacions electròniques.

Article 48. Ampliació de les bandes de freqüència en les quals es pot efectuar la transferència de títols habilitants o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric.

El Govern, mitjançant un reial decret, aprovarà les previsions necessàries per a la introducció de noves bandes de freqüències en les quals es pot efectuar la transferència de títols habilitants o cessió de drets d'ús del domini públic radioelèctric, en particular les bandes de freqüències de 900 MHz (880-915 MHz i 925-960 MHz), 1.800 MHz (1.710-1.785 MHz i 1.805 MHz-1.880 MHz) i 2.100 MHz (1.900-2.025 MHz i 2.110-2.200 MHz),

utilitzades actualment per a la prestació dels servicis de comunicacions mòbils, i la banda de 3,5 GHz (3,4-3,6 GHz), utilitzada per a la prestació de servicis d'accés sense fil.

Article 49. Xarxes de telecomunicació d'accés ultraràpid.

La normativa reguladora de les infraestructures comunes de telecomunicacions en els edificis garantirà, d'acord amb el principi de neutralitat tecnològica, la disponibilitat dels elements tècnics necessaris perquè les vivendes puguen connectar-se a les xarxes de telecomunicacions d'accés ultraràpid, i a nous servicis audiovisuals, de manera que es promoga la competència en el sector i la capacitat d'elecció dels ciutadans en l'accés als servicis.

Article 50. Reducció de la taxa general d'operadors de telecomunicacions.

L'import de la taxa anual que, d'acord amb l'apartat 1 de l'annex I de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, els operadors han de satisfer amb càrrec a l'any 2010 per la prestació de servicis a tercers, serà el resultat d'aplicar el tipus de l'1 per mil a la xifra dels ingressos bruts d'explotació que obtenyen, d'acord amb el que estableix l'annex I de la Llei General de Telecomunicacions.

Article 51. Reorganització de l'espectre radioelèctric en la banda de freqüències 790-862 MHz.

La banda de freqüències 790-862 MHz es destinarà principalment a la prestació de servicis avançats de comunicacions electròniques, en consonància amb els usos harmonitzats que s'acorden en la Unió Europea. Esta banda haurà de quedar lliure perquè pugua ser assignada als seus nous usos abans de l'1 de gener de 2015.

Els costos derivats de la reorganització de l'espectre radioelèctric que és necessari realitzar per a alliberar la banda de freqüències de 790 a 862 Mhz seran sufragats per l'Administració amb els ingressos que s'obtinguen en les licitacions públiques que es convoquen per a assignar espectre radioelèctric.

El Govern adoptarà una proposta d'actuacions en matèria d'espectre radioelèctric que inclourà la banda de freqüències de 790 a 862 MHz, una vegada analitzades les aportacions dels agents del sector i les comunitats autònomes. L'objectiu principal serà l'optimització i flexibilització de l'ús de l'espectre i la posada a disposició del sector de tot l'espectre disponible.

Article 52. Inclusió, com a part integrant del servici universal, d'una connexió que permeta comunicacions de dades de banda ampla a una velocitat d'1 Mbit per segon.

1. La connexió a la xarxa pública de comunicacions amb capacitat d'accés funcional a internet, garantida pel servici universal de telecomunicacions, haurà de permetre comunicacions de dades en banda ampla a una velocitat en sentit descendent d'1Mbit per segon. Esta connexió podrà ser proveïda a través de qualsevol tecnologia.

El Govern, en el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, mitjançant un reial decret, establirà les condicions d'accés de banda ampla a la xarxa pública i podrà actualitzar esta velocitat d'acord amb l'evolució social, econòmica i tecnològica, tenint en compte els servicis utilitzats per la majoria dels usuaris.

2. La Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, a proposta dels ministres d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, i amb un informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, garantirà el caràcter assequible dels preus dels servicis inclosos dins del servici universal. En particular, podrà fixar un preu màxim per a les connexions que permeten comunicacions en banda ampla incloses dins del servici universal.

CAPÍTOL V

Ciència i innovació*Secció 1a. Transferència de resultats en l'activitat investigadora***Article 53. Àmbit d'aplicació.**

1. Les disposicions d'este capítol s'apliquen als organismes públics d'investigació, les universitats públiques, les fundacions del sector públic estatal, les societats mercantils estatals i altres centres d'investigació que depenen de l'Administració General de l'Estat.

2. Estes disposicions són aplicables als resultats de les activitats d'investigació, desenvolupament i innovació realitzades, com a conseqüència de l'exercici de les funcions que li són pròpies, pel personal investigador de les entitats mencionades en l'apartat anterior, siga quina siga la naturalesa de la relació jurídica per la qual estiguen vinculats a aquelles.

3. Es consideraran objecte de propietat industrial i de propietat intel·lectual els que estan reconeguts com a tals en la legislació vigent respecte d'este tema.

Article 54. Titularitat i caràcter patrimonial dels resultats de l'activitat investigadora i del dret a sol·licitar els corresponents títols de propietat industrial i intel·lectual per a la seua protecció.

1. Els resultats de les activitats d'investigació, desenvolupament i innovació a les quals es referix l'article anterior, així com el dret a sol·licitar els títols de propietat industrial adequats per a la seua protecció jurídica, pertanyeran a les entitats els investigadors de les quals els hagen obtingut en l'exercici de les funcions que els són pròpies.

2. Els drets d'explotació relatius a la propietat intel·lectual correspondran a les entitats en les quals l'autor haja desenvolupat una relació de servicis, en els termes i amb l'abast previst en la legislació sobre propietat intel·lectual.

Article 55. Aplicació del dret privat a les transmissions a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora.

1. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora a què es referix l'article anterior requerirà la declaració prèvia feta pel titular del ministeri al qual estiga adscrita o vinculada l'entitat investigadora, o per l'òrgan competent de la universitat, en la qual s'indique que el dret no és necessari per a la defensa o millor protecció de l'interés públic.

2. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat investigadora, tant si es tracta de cessió de la titularitat d'una patent com si es tracta de concessió de llicències d'explotació sobre esta, o de les transmissions i contractes relatius a la propietat intel·lectual, es regirà pel dret privat, en els termes previstos per esta llei i per les disposicions reguladores i estatuts de les entitats a les quals es referix l'article 53, i se li aplicaran els principis de la legislació del patrimoni de les administracions públiques per a resoldre els dubtes i les llacunes que puguem presentar-s'hi.

3. La transmissió de drets es durà a terme per mitjà d'adjudicació directa en els supòsits següents:

a) Quan els drets es transmeten a una altra Administració pública o, en general, a qualsevol persona jurídica de dret públic o privat que pertanyen al sector públic. A este efecte, es considerarà com a persona jurídica de dret privat pertanyent al sector públic la societat mercantil en el capital de la qual siga majoritària la participació directa o indirecta d'una o diverses administracions públiques o persones jurídiques de dret públic.

b) Quan els drets es transmeten a una entitat sense ànim de lucre declarada d'utilitat pública.

c) Quan siga declarat desert el procediment promogut per a l'alienació o quan resulte fallit com a conseqüència de l'incompliment de les seues obligacions per part de l'adjudicatari, sempre que no haja transcorregut més d'un any des de l'adjudicació dels drets. En este cas, les condicions de l'alienació no podran ser inferiors a les anunciades prèviament o a aquelles en les quals s'haja produït l'adjudicació.

d) Quan la titularitat del dret corresponga a dos o més propietaris i la venda s'efectue a favor d'un o més copropietaris.

e) Quan la transmissió s'efectue a favor de qui tinga un dret d'adquisició preferent.

f) Quan la titularitat del dret corresponga a dos o més propietaris algun dels quals no pertanga al sector públic, i el copropietari o copropietaris privats hagen formulat una proposta concreta de condicions de la transmissió. En este cas, els copropietaris públics hauran d'aprovar expressament les condicions proposades, prèvia verificació de la raonabilitat d'estes.

g) Quan siga procedent l'adjudicació directa per les peculiaritats del dret, la limitació de la demanda, la urgència que resulte d'esdeveniments imprevisibles o la singularitat de l'operació.

h) Quan siga procedent per la naturalesa i les característiques del dret o de la transmissió segons la normativa vigent, com en els casos de les llicències de ple dret o de les llicències obligatòries.

4. En supòsits diferents dels enumerats en l'apartat anterior, per a la transmissió haurà de seguir-se un procediment basat en la concurrència competitiva d'interessats en el qual es garantisca una difusió prèvia adequada de l'objecte i condicions d'esta, que podrà realitzar-se a través de les pàgines institucionals mantingudes en internet per l'organisme o entitat titular del dret i el departament ministerial del qual depenga o al qual estiga adscrit. En el dit procediment haurà d'assegurar-se, així mateix, el secret de les proposicions i l'adjudicació a la proposició econòmicament més avantajosa.

5. En tot cas, la transmissió dels drets sobre estos resultats es farà amb una contraprestació que corresponga al seu valor de mercat.

6. Quan es transferisca la titularitat del dret a una entitat privada, haurà de preveure's, en la forma que reglamentàriament es determine, que s'inclouen en el contracte clàusules de millor fortuna que permeten a les entitats públiques recuperar part de les plusvàlues que s'obtinguen en cas de successives transmissions dels drets o quan a causa de circumstàncies, que no s'hagen tingut en compte en el moment de la taxació, s'aprecie que el valor de transferència de la titularitat del dret va ser inferior al que hauria resultat si s'hagueren tingut en compte les dites circumstàncies.

Article 56. Cooperació dels agents públics d'execució amb el sector privat a través de la participació en empreses innovadores de base tecnològica.

1. Els organismes públics d'investigació, les universitats i els altres agents inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este capítol podran participar en el capital de societats mercantils l'objecte social de les quals siga la realització d'alguna de les activitats següents:

- a) La investigació, el desenrotllament o la innovació.
- b) La realització de proves de concepte.
- c) L'explotació de patents d'invenció i, en general, la cessió i explotació dels drets de la propietat industrial i intel·lectual.
- d) L'ús i l'aprofitament, industrial o comercial, de les innovacions, dels coneixements científics i dels resultats que obtinguen i desenrotllen els esmentats agents.
- e) La prestació de servicis tècnics relacionats amb els seus fins propis.

2. El Consell de Ministres haurà d'autoritzar, d'acord amb el que estableix l'article 169.f) de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, en relació amb les societats a les quals es referix l'apartat anterior, els actes i negocis que impliquen que les dites societats adquirisquen o perden la condició de societat mercantil estatal, definida en l'article 166.1.c) de l'esmentada Llei 33/2003.

La participació dels organismes públics d'investigació en el capital de les societats mercantils a les quals es referix l'apartat 1 d'este article, el capital de les quals siga majoritàriament de titularitat privada, requerirà l'autorització prèvia del departament ministerial al qual estiguen adscrits.

Secció 2a. Promoció dels drets de propietat industrial

Article 57. Difusió de la propietat industrial.

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de l'organisme autònom Oficina Espanyola de Patents i Marques, impulsarà la difusió i utilització dels drets de propietat industrial com a elements fonamentals de promoció de la competitivitat de les empreses espanyoles en el mercat nacional i internacional.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques adoptarà les mesures oportunes per a agilitzar i simplificar la concessió dels títols de propietat industrial, potenciarà la seua incorporació en plans educatius nacionals i mantindrà una política internacional que fomentarà la utilització de l'espanyol en els sistemes internacionals de propietat industrial.

Article 58. Modificació de la quantia de les taxes.

1. Les taxes en matèria de propietat industrial seran revisades periòdicament per mitjà de norma amb rang de llei. En la modificació de les quanties es tindran en compte la reducció progressiva de costos a causa de la utilització de mitjans telemàtics de presentació de sol·licituds i els consegüents increments de la productivitat i l'eficiència en els seus procediments de tramitació. Així mateix, a l'hora de fixar les quanties es tindran en compte les polítiques de suport a la innovació empresarial, especialment, de les PIME. En tot cas, les seues quanties hauran d'experimentar una reducció global del 18 per cent en el període 2010-2012 respecte a les taxes vigents el 31 de desembre de 2009.

2. En el supòsit de modalitats de propietat industrial regulades en el marc de tractats o acords internacionals dels quals Espanya forma part, l'import de les taxes serà el que resulte del que s'hi establix.

Article 59. Mesures per a incrementar l'eficàcia i agilitzar la concessió de drets de la propietat industrial.

1. Per a la consecució dels objectius indicats en l'article 57, prèvia consulta a les organitzacions sectorials que promouen la protecció, difusió i defensa de la propietat industrial, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, proposarà al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les mesures necessàries per a incrementar la protecció i eficàcia dels drets de propietat industrial.

2. En l'àmbit de les seues competències, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques promourà i, si és el cas, adoptarà mesures a escala nacional i internacional destinades a agilitzar la concessió dels drets de propietat industrial, en particular en aquells sectors clau i en aquelles actuacions estratègiques definides en els instruments de referència per a l'elaboració dels plans d'investigació científica i tècnica.

3. Als efectes previstos en l'apartat anterior, a proposta de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, mitjançant una orde del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç podran establir-se els terminis màxims dels diferents tràmits dels procediments de concessió i registre de les diverses modalitats de propietat industrial.

4. Així mateix, a proposta de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, mitjançant una orde del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç es podrà disposar la tramitació preferent de sol·licituds de patents i models d'utilitat relatives a tecnologies relacionades amb els objectius de sostenibilitat a què es referix esta llei.

*Secció 3a. Formació, investigació i transferència de resultats en el sistema universitari**Article 60. Objectius en matèria universitària.*

A fi de contribuir als objectius d'esta llei, sense perjudici del que estableixen la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, i la Llei Orgànica 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, el sistema universitari ha d'atendre la consecució dels objectius següents:

- a) Facilitar, a través de la formació, l'adquisició de les qualificacions que demanen el sistema productiu i el sector públic i l'adaptabilitat davant dels canvis econòmics i socials i, en general, la capacitat per a afrontar els desafiaments a llarg termini.
- b) Promoure la qualitat, la competitivitat i la internacionalització de les universitats per mitjà de l'especialització formativa investigadora, la modernització de les seues infraestructures i la millora de l'eficiència en la seua gestió, amb un compromís reforçat amb l'Espai Europeu d'Educació Superior i l'Espai Europeu d'Investigació.
- c) Impulsar la productivitat científica, la transferència de coneixements, el desenvolupament tecnològic i la innovació, en totes les branques del saber.
- d) Facilitar la governança universitària impulsant mesures que garantisquen l'exercici de les funcions de govern i direcció, la revisió dels procediments interns de direcció i gestió i la implementació de bones pràctiques, d'acord amb els criteris internacionalment reconeguts de qualitat i eficiència en la gestió.
- e) Incrementar la transparència, el control intern de les seues finances i l'equilibri pressupostari, així com l'avaluació externa de les seues activitats.
- f) Fomentar la captació de talent, la mobilitat internacional i la col·laboració amb universitats i centres d'investigació de referència mundial.
- g) Impulsar mesures d'atracció de capital privat nacional i internacional per a contribuir al finançament dels objectius de la universitat, especialment pel que fa a la investigació, a la transferència del coneixement i a la creació d'empreses innovadores de base tecnològica.

Per a això, les universitats faran un esforç de modernització, millora de l'eficiència i busca de la qualitat i de l'excel·lència acadèmiques.

Article 61. Formació universitària i economia sostenible.

Per a garantir la seua aportació a l'economia sostenible, la formació universitària ha de respondre als principis següents:

- a) La incorporació en els seus plans d'estudi d'habilitats i destreses orientades a la innovació, el foment de la creativitat, la iniciativa i l'esperit empresarial, integrades en matèries, conceptes, competències transversals, mètodes d'aprenentatge i d'examen, i en tots els nivells de l'educació, singularment el doctorat. Estos plans d'estudis han d'establir-se en cooperació amb els centres d'investigació, la indústria i altres institucions i agents, segons siga procedent.
- b) La proposta de nous títols i ofertes educatives que preparen els estudiants per a les noves qualificacions que demanen les noves ocupacions, de manera que milloren l'ocupabilitat dels ciutadans en el mercat laboral, així com modernitzar les seues ensenyances i adaptar-les a la creació de productes, servicis, plantejaments i mètodes innovadors en l'economia i la societat en sentit més ampli.
- c) La promoció de l'adaptabilitat davant dels canvis econòmics i socials donant oportunitats completes de formació contínua i d'extensió universitària, especialment les possibilitats d'incrementar la mobilitat en l'aprenentatge a Espanya i a Europa, així com la incorporació efectiva dels titulats universitaris, incloent-hi els docents, en el mercat laboral, reforçant les connexions entre universitat i empresa, amb atenció especial al foment de capacitats per a la iniciativa empresarial i l'autoocupació.

Article 62. *Competitivitat universitària.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seues competències i en el marc de l'Estratègia Universitat 2015, promourà la competitivitat de les universitats espanyoles i la seua progressiva implantació en l'àmbit internacional, per mitjà de la millora de la qualitat de les infraestructures i la unió amb altres agents i actors, públics i privats, que operen en la societat del coneixement. Estes iniciatives s'articularan a través del programa Campus d'Excel·lència Internacional.

Aeste efecte, es convocarà anualment el programa Campus d'Excel·lència Internacional, que tindrà els següents objectius bàsics:

a) Promoure l'agregació d'institucions que, compartint un mateix campus, elaboren un projecte estratègic comú.

b) Desenrotllar un entorn acadèmic, científic, emprenedor i innovador, de qualitat, dirigit a obtindre una alta visibilitat internacional.

c) Crear un entorn acadèmic i d'innovació que siga un verdader entorn de qualitat per a la vida universitària, integrada socialment en un districte urbà o en un territori i amb un alt nivell de prestacions de servicis i de millores energètiques i mediambientals.

2. En el marc d'este programa, el Govern, a través del Ministeri d'Educació, donarà prioritat a aquells projectes que perseguisquen les finalitats següents:

a) Generar campus universitaris altament competitius de reconegut prestigi internacional i amb un elevat nivell de diferenciació i especialització, pel fet de potenciar-hi els aspectes més forts i les activitats més excel·lents.

b) Fomentar campus on hi haja una millor investigació, transferència de coneixements i especialització. S'hi potenciaran l'especialització i les diferències.

c) Promoure l'agregació d'institucions que elaboren un projecte estratègic comú i creen un entorn acadèmic, científic, emprenedor i innovador de qualitat.

d) Millorar les infraestructures universitàries, en general, i les relacionades amb la investigació i innovació, en particular, promovent, a més, la seua accessibilitat.

e) Generar un alt nivell de prestacions de servicis públics dirigits a la comunitat universitària, promovent un nou urbanisme que tinga en compte també millores energètiques, mediambientals i d'accessibilitat.

f) Concentrar en un mateix espai urbà o periurbà els centres docents, les instal·lacions esportives, els servicis de suport, uns entorns i servicis que fomenten el desenrotllament sostenible mediambiental, social i econòmic, i la residència d'estudiants, professors, investigadors d'instituts de postgrau amb vocació internacional.

g) Potenciar la cooperació al desenrotllament, configurant els campus d'excel·lència internacional com a espais de socialització, de transmissió de valors humans i de garantia de la igualtat d'oportunitats, la igualtat de gènere, i la plena integració de les persones amb discapacitat.

h) Incorporar fórmules flexibles d'organització del treball, és a dir, l'assumpció de mesures que permeten conciliar la vida personal, familiar i laboral.

i) Promoure el coneixement sobre la importància de la creativitat i el foment de la innovació per a aconseguir i conservar una nova economia basada en la creació de valor.

3. Les inversions derivades de l'execució dels projectes assenyalats en l'apartat anterior podran ser finançades, totalment o parcialment, per l'Administració General de l'Estat, a través de subvencions i préstecs, i fomentant la inversió per part de les comunitats autònomes i els ajuntaments en el territori dels quals radiquen les instal·lacions o equipaments objecte de la inversió.

Article 63. *Agregacions estratègiques en campus universitaris.*

1. Les universitats, com a promotors de campus d'excel·lència internacional, promouran acords d'agregació estratègica amb entitats públiques i privades orientats a la formació, la investigació i la innovació.

Estes col·laboracions fomentaran el desenvolupament econòmic sostenible local o territorial, a través de la consolidació d'ecosistemes de coneixement que faciliten l'intercanvi de coneixements i la innovació oberta guiada per l'empresa i basada en la millor investigació universitària.

Es consideraran estratègiques les agregacions que tinguen com a objectiu potenciar els sectors (industrials o de servicis) en els quals hi haja la possibilitat de penetració en el mercat global amb aportació de valor afegit.

2. Les universitats, les administracions públiques i les empreses promouran, en el marc dels parcs científics i tecnològics universitaris i dels campus universitaris, interaccions entre la cultura acadèmica i la cultura empresarial l'objectiu fonamental de les quals haurà de ser incrementar la riquesa de la seua regió, promoure la cultura emprenedora i la innovació i fomentar la competitivitat de les empreses i les institucions generadores de coneixement instal·lades o associades al parc.

Article 64. *Investigació i transferència del coneixement.*

1. Les universitats potenciaran les seues funcions d'investigació bàsica i aplicada i de transferència del coneixement a la societat per a la millora del benestar i la competitivitat, per mitjà del desenvolupament de projectes i iniciatives en col·laboració amb el sector productiu.

2. La col·laboració entre les universitats i el sector productiu podrà articular-se per mitjà de qualsevol instrument admés per l'ordenament jurídic i, en particular, podrà adoptar les modalitats següents:

- a) La constitució d'empreses innovadores de base tecnològica.
- b) La generació de pols d'innovació, per mitjà de la concurrència en un mateix espai físic de centres universitaris i d'empreses.
- c) La posada en marxa i la potenciació de programes de valoració i transferència del coneixement.
- d) La formació de consorcis d'investigació i transferència del coneixement.
- e) La creació de càtedres-empresa basades en la col·laboració en projectes d'investigació que permeten als estudiants universitaris participar i conciliar la seua activitat investigadora amb la millora de la seua formació.

3. Les universitats podran promoure la creació d'empreses innovadores de base tecnològica, obertes a la participació en el seu capital societari d'un o més dels seus investigadors, a fi de realitzar l'explotació econòmica de resultats d'investigació i desenvolupament obtinguts per estos. Les dites empreses hauran de reunir les característiques previstes en l'article 56 d'esta llei.

Secció 4a. *Fiscalitat de les activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica*

Article 65. *Millora de les deduccions en l'Impost sobre Societats per activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica i per al foment de les tecnologies de la informació.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, s'introdueixen les següents modificacions en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. La lletra c) de l'article 35.2 queda redactada de la manera següent:

«c) Percentatge de deducció.—El 12 per cent dels gastos efectuats en el període impositiu per este concepte, sense que siguen aplicables els coeficients que estableix l'apartat 2 de la disposició addicional deu d'esta llei.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 44 queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions previstes en el present capítol s'efectuaran una vegada realitzades les deduccions i bonificacions dels capítols II i III d'este títol.

Les quantitats no deduïdes, corresponents al període impositiu, podran aplicar-se a les liquidacions dels períodes impositius que concloguen en els 10 anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a les deduccions que preveuen els articles 35 i 36 d'esta llei podran aplicar-se a les liquidacions dels períodes impositius que concloguen en els 15 anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions previstes en este capítol podrà diferir-se fins al primer exercici en el qual, dins del període de prescripció, es produïsquen resultats positius, en els casos següents:

- a) En les entitats de nova creació.
- b) En les entitats que sanegen pèrdues d'exercicis anteriors per mitjà de l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es considere com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

L'import de les deduccions previstes en este capítol a les quals es referix este apartat, aplicades en el període impositiu, no podran excedir conjuntament el 35 per cent de la quota íntegra minorada en les deduccions per a evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions. No obstant això, el límit s'eleva al 60 per cent quan l'import de la deducció prevista en els articles 35 i 36, que corresponguen a gastos i inversions efectuats en el mateix període impositiu, excedisca el 10 per cent de la quota íntegra, minorada en les deduccions per a evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.»

CAPÍTOL VI

Internacionalització

Article 66. *Internacionalització de les empreses.*

1. Serà objectiu prioritari de la política comercial espanyola la internacionalització de les empreses i, en especial, de les xicotetes i mitjanes empreses i dels treballadors autònoms. En particular, es promourà l'accés als mercats internacionals d'aquelles empreses el procés d'internacionalització de les quals puga veure's obstaculitzat per l'existència de barreres que els impedisquen dur a terme la seua activitat de manera regular.

2. La definició de la política d'internacionalització es dissenyarà en col·laboració amb les comunitats autònomes i els organismes representatius del sector privat, prestant especial atenció a la remoció de barreres, que impedisquen a les empreses desenvolupar la seua activitat de manera regular, i a aquells mercats que es consideren d'elevat potencial, atenent entre altres factors la seua elevada renda per càpita, grandària de mercat, reduïda presència d'empreses espanyoles o el seu caràcter de mercat emergent. Per a estos mercats es definiran plans integrals de desenvolupament de mercat.

Article 67. *Incorporació de noves línies directrius a la política d'internacionalització.*

La política comercial exterior s'orientarà a la internacionalització de l'empresa, d'acord amb les següents línies directrius:

a) S'entendrà que una operació o projecte és d'interés per a la internacionalització quan tinga un impacte positiu en les empreses, bé perquè comporte l'exportació directa de béns i servicis, bé perquè el projecte reunisca determinades característiques que facen que la seua execució revertisca en beneficis clars per a les empreses. En especial, es considerarà l'impuls de la marca, la transferència de tecnologia, la contribució del projecte

a la millora de la productivitat de les inversions en l'exterior, l'adquisició de crèdits de carboni, la fabricació d'equips subministrats per filials espanyoles en tercers països i la vinculació de l'operació amb contractes de concessió per a la prestació de servicis que comporten la inversió d'empreses espanyoles en l'exterior.

b) El suport públic a la internacionalització de l'economia sostenible es dirigirà al foment de la competitivitat i serà complementari, mai substitutiu, de l'activitat del mercat privat.

c) La gestió de la política d'internacionalització de l'empresa i l'economia sostenible es realitzarà d'acord amb els principis de transparència, eficiència i optimització en la utilització dels recursos públics.

d) Seran operacions d'especial interès per a la política comercial exterior aquelles que, contribuint a la consecució de l'objectiu d'internacionalització de l'economia, es vinculen de manera especial a la lluita contra el canvi climàtic.

Article 68. Instruments del sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització.

1. El sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització està integrat pel conjunt d'instruments de suport financer a la internacionalització. Entre altres, formen part del sistema:

a) l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat, en les seues distintes modalitats;

b) el Conveni d'Ajust Recíproc d'Interessos;

c) els fons de foment a la inversió espanyola en l'exterior de la Companyia Espanyola de Finançament del Desenrotllament, COFIDES, SA, i

d) el Fons per a la Internacionalització de l'Empresa, gestionat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de la Secretaria d'Estat de Comerç Exterior.

2. Així mateix, s'integraran en este sistema tots els instruments oficials de suport financer oficial a la internacionalització que puguen crear-se en el futur, sempre que així es determine en la seua norma de creació. De la mateixa manera, podran revisar-se o modificar-se els instruments existents.

Article 69. Creació d'un mecanisme d'avaluació i control del sistema de suport financer a la internacionalització.

A fi de mantindre la qualitat i l'eficàcia del sistema espanyol de suport a la internacionalització, per orde del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç es regularà un mecanisme d'avaluació anual dels instruments que l'integren. El resultat de l'avaluació es farà públic i servirà de base per a proposar les modificacions necessàries en la normativa aplicable al dit sistema.

Article 70. Modificació de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació.

S'afig una disposició addicional segona amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Garanties en operacions de finançament directe.*

1. En les operacions de finançament directe en què el mateix Estat Espanyol assumix la totalitat del risc de contrapartida, serà necessari que els deutors aporten garantia sobirana. No obstant això, de conformitat amb l'informe preceptiu de CESCE sobre la qualitat de les garanties, en operacions de préstec podran admetre-se'n altres de no sobiranes que suposen una capacitat de pagament suficient dels dits deutors. Estes garanties seran analitzades cas per cas per CESCE i no suposaran en cap cas una rebaixa sobre la qualitat del risc sobirà.

2. El Govern, mitjançant un real decret, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç i amb un informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a

Assumptes Econòmics, dictarà les disposicions necessàries per a la instrumentació dels esquemes de garanties no sobiranes assenyalats.»

Article 71. *Impuls de la xarxa espanyola de convenis per a evitar la doble imposició.*

A fi d'afavorir la internacionalització de l'economia espanyola, garantir la seguretat jurídica de les inversions transfrontereres i lluitar contra el frau fiscal, Espanya reforçarà la seua xarxa de convenis per a evitar la doble imposició i previndre l'evasió fiscal, i d'acords per a l'intercanvi d'informació en matèria tributària.

CAPÍTOL VII

Formació professional

Article 72. *Objectius en matèria de formació professional.*

En l'àmbit de la formació professional, sense perjudici del que preveuen la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i la Llei 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional, esta llei persegueix els següents objectius:

- a) Facilitar l'adequació constant de l'oferta formativa a les competències professionals que demanen el sistema productiu i la societat, per mitjà d'un sistema àgil d'actualització i adaptació del catàleg nacional de les qualificacions professionals i dels títols de formació professionals i certificats de professionalitat.
- b) Ampliar l'oferta integrada de formació professional del sistema educatiu i per a l'ocupació, per mitjà d'un millor aprofitament dels recursos.
- c) Regular i facilitar la mobilitat entre la formació professional i la resta de les ensenyances del sistema educatiu.
- d) Reforçar la cooperació de les administracions educatives i laborals amb els interlocutors socials en el disseny i l'execució de les accions formatives.
- e) Fomentar i impulsar el paper de la formació professional en els camps de la innovació i la iniciativa emprenedora.
- f) Flexibilitzar les ofertes de formació professional per a facilitar a les persones adultes la seua incorporació a les diferents ensenyances, afavorint la conciliació de l'aprenentatge amb altres activitats i responsabilitats.
- g) Garantir la qualitat de la formació professional, d'acord amb les directrius europees en matèria de qualitat, a fi d'aconseguir alts nivells d'excel·lència. Així mateix, garantir l'avaluació i el seguiment d'estes ensenyances.
- h) Millorar la qualificació dels ciutadans a través de l'aplicació del procediment d'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatges no formals i l'oferta de la formació complementària necessària per a obtenir un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.
- i) Promoure l'accessibilitat dels servicis públics d'informació i orientació professional als ciutadans, independentment de la seua condició social i professional i de la seua ubicació geogràfica, coordinant els servicis actualment existents i desenrotllant noves ferramentes telemàtiques.
- j) Implementar mesures que faciliten la reincorporació al sistema educatiu dels joves que l'han abandonat de manera prematura.
- k) Establir un sistema d'avaluació i qualitat externa per a garantir l'adequació permanent del sistema de formació professional a les necessitats, així com garantir-ne l'eficàcia i eficiència en l'impacte en el sistema productiu.

Article 73. *La qualitat en la formació professional.*

1. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, establirà una xarxa d'assegurament de qualitat en coherència i resposta a la xarxa europea. Esta xarxa

coordinarà les accions i mesures de planificació, desenvolupament i avaluació establides per a la millora del sistema de formació professional.

2. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, incentivarà l'esforç dels centres per a la millora dels nivells de qualitat com a contribució a l'excel·lència en l'àmbit de la formació professional.

3. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, promourà plans de formació específics per al professorat i els formadors de formació professional de les distintes famílies professionals, comptant amb la xarxa de centres de referència nacional.

4. Les administracions educatives i laborals promouran la col·laboració amb les empreses dels diferents sectors productius per a potenciar la innovació, la transferència de coneixements i l'especialització en matèria de formació professional.

5. Les administracions educatives i laborals potenciaran la iniciativa innovadora en aspectes didàctics, tecnològics i d'orientació i inserció professional per mitjà de l'establiment d'iniciatives d'investigació, desenvolupament i innovació.

6. El Govern establirà el nou Marc Nacional de Qualificacions, en relació amb el Marc Europeu, per a afavorir i incrementar la mobilitat dels estudiants i dels treballadors.

7. El Govern, en col·laboració amb les comunitats autònomes, desenvoluparà les actuacions necessàries per a incrementar la participació d'estudiants, treballadors, professorat i formadors en programes de mobilitat nacional i internacional.

Article 74. *Participació dels interlocutors socials.*

1. Les administracions educatives i laborals en cada comunitat autònoma promouran la participació de tots els agents implicats a fi d'adequar l'oferta de formació professional a les necessitats de la societat i de l'economia en l'àmbit territorial corresponent, sense perjudici dels vigents àmbits de participació autonòmic i sectorial.

2. Per a això, regularan mecanismes i òrgans de participació, en els quals estaran adequadament representats els interlocutors socials. Els dits mecanismes i òrgans s'encarregaran almenys de:

a) Realitzar un seguiment de les activitats dels centres que realitzen la dita oferta integrada, assegurant la qualitat i el rendiment dels servicis.

b) Detectar les necessitats de formació generals i específiques de les empreses i dels treballadors locals, tant dels assalariats com dels autònoms.

c) Traslladar a les administracions educatives i laborals competents les necessitats de formació, a l'efecte d'incloure-les en la programació de l'oferta formativa en els corresponents àmbits territorials.

Article 75. *Col·laboració amb les empreses.*

1. Les administracions educatives i laborals promouran la col·laboració amb les empreses i entitats empresarials i de professionals autònoms i, en particular, amb aquelles relacionades amb els sectors emergents, en creixement i innovadors.

2. Esta col·laboració tindrà les finalitats següents:

a) La realització del mòdul de formació en centres de treball, del mòdul de formació pràctica establert en els certificats de professionalitat, les pràctiques en empreses que es realitzen en els programes de qualificació professional inicial, així com les pràctiques professionals de caràcter no laboral corresponents a les accions de formació professional per a l'ocupació.

b) La impartició de mòduls professionals inclosos en títols de formació professional o mòduls formatius inclosos en certificats de professionalitat en les instal·lacions de les empreses per a garantir que la formació es realitze amb els equipaments més actuals.

c) La utilització per les empreses de les instal·lacions i equipament dels centres, sempre que no interferisquen amb l'exercici d'activitats docents i formatives.

d) L'actualització professional dels treballadors i del professorat. Esta formació podrà incloure estades temporals dels professors en les empreses tant per a la formació dels seus treballadors com per a l'actualització del professorat.

e) La validació d'accions de formació fetes en les empreses, amb els requisits d'impartició i tipus de prova que regulen les administracions educatives i laborals, per a facilitar als seus treballadors l'obtenció d'un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.

f) El desenrotllament conjunt de projectes d'innovació.

3. La col·laboració es formalitzarà per mitjà de la fórmula que determinen les administracions en l'àmbit de les seues competències.

4. Els centres de formació professional i empreses dels diferents sectors productius podran promoure projectes estratègics comuns, creant per a això entorns acadèmics i professionals dirigits al desenrotllament d'un model econòmic sostenible basat en el coneixement, la millora de la innovació, el foment de la iniciativa emprenedora i el respecte mediambiental.

Les accions derivades de la posada en marxa d'estos projectes podran ser finançades totalment o parcialment per les empreses que hi estan relacionades.

Perquè un projecte siga susceptible de ser considerat com a projecte estratègic comú haurà d'estar aprovat prèviament per l'Administració educativa o laboral competent.

Article 76. *Instal·lacions i equipaments docents.*

Les inversions dirigides a la construcció, a l'adquisició i a l'adaptació de mesures d'accessibilitat física i sensorial en totes les instal·lacions i equipaments destinats als centres públics de formació professional podran ser finançades, totalment o parcialment, amb fons procedents de:

- a) Les administracions educatives.
- b) Les administracions laborals.
- c) Els ajuntaments en el terme municipal dels quals radiquen les empreses potencialment beneficiàries de la formació que haja d'impartir-se amb estos mitjans i instal·lacions. A este efecte, podran establir-se convenis de col·laboració amb les administracions educatives.
- d) Empreses privades, en els termes que acorden amb les respectives administracions educatives o laborals, que podran preveure la utilització compartida de les instal·lacions i l'equipament per a fins docents i empresarials.

TÍTOL III

Sostenibilitat mediambiental

CAPÍTOL I

Model energètic sostenible

Article 77. *Principis de la política energètica.*

1. La política energètica estarà orientada a garantir la seguretat del subministrament, l'eficiència econòmica i la sostenibilitat mediambiental. En especial, el model de consum i de generació i distribució d'energia ha de ser compatible amb la normativa i els objectius comunitaris i amb els esforços internacionals en la lluita contra el canvi climàtic.

2. Aeste efecte, en esta llei es fixen objectius nacionals d'estalvi energètic i participació de les energies renovables, s'establix el marc procedimental per a l'elaboració d'una planificació integral del model energètic, s'assenten les bases per a l'elaboració dels plans

d'estalvi i eficiència energètica i es creen les condicions adequades per a l'existència d'un mercat energètic competitiu.

3. Amb esta finalitat, el Govern impulsarà la diversificació de les fonts de subministrament d'energia, el desenrotllament eficient de les infraestructures i xarxes intel·ligents, la transparència i competència dels mercats energètics, la suficiència de les retribucions, la creixent incorporació de les energies renovables i les polítiques d'estalvi i eficiència.

Article 78. Objectius nacionals en matèria d'estalvi i eficiència energètica i energies renovables.

1. S'establix un objectiu nacional mínim de participació de les energies renovables en el consum d'energia final brut del 20 per cent en 2020. Este objectiu haurà d'aconseguir-se amb una quota d'energia procedent d'energies renovables en tots els tipus de transport en 2020 que siga com a mínim equivalent al 10 per cent del consum final d'energia del sector del transport.

2. De la mateixa manera, s'adoptaran les estratègies i les mesures necessàries per a aconseguir un objectiu general de reducció de la demanda d'energia primària, sobre l'escenari tendencial en absència de polítiques actives d'estalvi i eficiència energètica, coherent amb l'objectiu establert per a la Unió Europea del 20 per cent en 2020 i amb els objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

3. Els objectius anteriors hauran d'orientar el disseny i l'aprovació de les polítiques públiques i, en especial, els incentius públics al desenrotllament de les diverses fonts d'energia i a l'adopció de mesures d'eficiència energètica.

4. A este efecte, el Govern aprovarà plans nacionals d'estalvi i eficiència energètica i plans d'energies renovables, que preveuran mesures d'orientació i foment de l'oferta i el consum energètic que facen possible el compliment dels objectius assenyalats i que permeten la possibilitat efectiva de desenrotllament de les energies renovables en totes les comunitats autònomes.

Article 79. Planificació energètica indicativa.

1. El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, amb un informe previ de la Conferència Sectorial d'Energia i després del corresponent procés d'informació pública, aprovarà un document de planificació que establirà un model de generació i distribució d'energia, d'acord amb els principis recollits en l'article 77 i amb els objectius establerts.

2. La planificació recollirà amb caràcter indicatiu diversos escenaris sobre l'evolució futura de la demanda energètica, sobre els recursos necessaris per a satisfer-la, sobre les necessitats de nova potència i, en general, previsions útils per a la presa de decisions d'inversió per part de la iniciativa privada i per a les decisions de política energètica, fomentant un adequat equilibri entre l'eficiència del sistema, la seguretat del subministrament i la protecció del medi ambient.

3. La dita planificació i les posteriors actuacions d'ordenació del sistema energètic s'orientaran a la consecució, sota diferents escenaris de demanda, dels objectius següents per a l'any 2020:

a) Optimitzar la participació de les energies renovables en la cistella de generació energètica i, en particular, en l'elèctrica.

b) Reduir la participació de les energies amb un potencial d'emissions de CO₂ més gran en la cistella de generació energètica i, en particular, en l'elèctrica.

c) Determinar els nivells de participació de l'energia nuclear en la cistella de generació energètica, d'acord amb el calendari d'operació de les centrals existents i amb les renovacions que, sol·licitades pels titulars de les centrals, en el marc de la legislació vigent, si és el cas, corresponguen, tenint en compte les decisions del Consell de Seguretat Nuclear sobre els requisits de seguretat nuclear i protecció radiològica, l'evolució de la demanda, el desenrotllament de noves tecnologies, la seguretat del subministrament

elèctric, els costos de generació elèctrica i les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i atenint-se en tot cas al marc de referència que estableix la normativa europea vigent.

d) La participació de les diferents tecnologies en el llarg termini tendirà a reflectir-ne la competitivitat relativa, entenent per esta una mesura comprensiva dels costos i beneficis de cada una de les tecnologies que comprega, entre els costos, els relatius a tota la cadena de generació, incloent-hi els costos mediambientals i els intergeneracionals, i, entre els beneficis, l'aportació a la seguretat del subministrament energètic, incloent-hi les contribucions en termes d'autosuficiència, gestionabilitat i predicibilitat de les fonts.

4. D'acord amb esta planificació, la legislació ordenarà els incentius públics necessaris per a satisfer els objectius fixats en l'apartat anterior, d'acord amb els principis següents:

a) Garantia d'un retorn adequat de les inversions en les tecnologies del règim especial que incentive un volum d'instal·lació compatible amb els objectius que estableixen els plans d'energies.

b) Consideració de les corbes d'aprenentatge de les distintes tecnologies fins a aconseguir el punt de competitivitat amb el cost del consum de l'energia, a fi de fomentar els canvis tecnològics que milloren l'estabilitat de l'aportació d'energia al sistema elèctric per part de les energies renovables.

c) Progressiva internalització dels costos que assumix el sistema energètic per a garantir la suficiència i estabilitat del subministrament, fomentant a més la substitució de tecnologies que, per la seua baixa eficiència econòmica, tècnica o mediambiental, resulten obsoletes, sempre que això supose un estalvi general del sistema.

d) Priorització de la incorporació d'instal·lacions que incorporen innovacions tecnològiques o de gestió, que optimitzen l'eficiència de la producció, el transport i la distribució, contribuint al consum local de l'electricitat a través de l'increment de la generació distribuïda, que aporten una major gestionabilitat als sistemes energètics i que reduïsquen les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i anàlisi en particular del seu ritme d'incorporació en el temps.

e) En tots els casos s'ha de complir que els objectius s'aconseguixen tenint en compte els principis d'eficiència econòmica entre les distintes alternatives i de sostenibilitat econòmica de les mesures que s'adopten.

5. Anualment, el Govern presentarà a les Corts Generals un informe de seguiment del compliment de les mesures establides en el document de planificació. El dit informe, que hauran de subministrar les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències, incorporarà la informació sobre l'aplicació del document de planificació.

6. En atenció a les singularitats dels sistemes energètics insulars i extrapeninsulars, en la planificació indicativa es tindrà en compte la planificació feta en estes comunitats i ciutats autònomes.

Article 80. *Planificació energètica vinculant.*

1. La planificació vinculant que estableixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, es farà sota criteris que contribuïsquen a desenrotllar un sistema energètic segur, eficient, sostenible econòmicament i respectuós amb el medi ambient.

2. La planificació vinculant es realitzarà de conformitat amb el que preveu l'article anterior i haurà de tindre's en compte en la resta d'instruments de planificació.

3. Els documents de planificació seran aprovats pel Consell de Ministres després del corresponent procediment d'audiència pública, i es remetran posteriorment a les Corts Generals.

Article 81. *Cooperació entre administracions públiques.*

1. La Conferència Sectorial d'Energia és l'òrgan de coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes en matèria de preparació, desplegament i aplicació de la planificació estatal sobre energia.

2. A este efecte, la Conferència coneixerà necessàriament de les actuacions següents:
  - a) Preparació i formulació dels plans nacionals i, si és el cas, dels plans de les comunitats autònomes, en els àmbits de l'estalvi, l'eficiència energètica i les energies renovables.
  - b) Coordinació, gestió i seguiment de l'aplicació per part de les comunitats autònomes de la política energètica definida en la normativa estatal i en els corresponents plans.
  - c) Intercanvi d'informació i estadístiques energètiques.
  - d) Formulació, finançament i gestió de projectes i actuacions concretes.
3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes establiran marcs de cooperació i coordinació amb les administracions locals per a assolir els objectius fixats i per a implementar els corresponents plans, mesures i actuacions en l'àmbit local.

Article 82. Foment de la investigació, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit d'energies renovables i l'estalvi i l'eficiència energètica.

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, fomentaran les activitats d'investigació científica, desenvolupament tecnològic i innovació, que siguen d'interés en el camp de les energies renovables i de l'estalvi i l'eficiència energètica, i potenciaran el desenvolupament d'aquelles tecnologies que utilitzen fonts netes i puguen contribuir a la reducció d'emissions, entre altres les de segrest i emmagatzemament o carbó net. Igualment fomentaran el desenvolupament d'aquelles tecnologies que incorporen una major gestionabilitat, innovació i eficiència al sistema, en particular, les que utilitzen fonts d'energia primària renovable.

2 El Govern, en col·laboració amb les administracions autonòmiques i locals, aprovarà programes i prendrà les mesures necessàries per a afavorir el desenvolupament de xarxes de transport i distribució intel·ligents i de microxarxes integrades que milloren i faciliten la gestió del sistema, la gestió activa de la demanda, la implantació de fonts d'energia distribuïda, la implantació del vehicle elèctric i híbrid endollable, la millora de la qualitat i continuïtat del servei i la millora de l'eficiència de les mateixes xarxes, incorporant, preferentment, energia d'origen renovable o de sistemes de cogeneració d'alta eficiència i dotant els sistemes de transport i distribució elèctrica dels equips elèctrics i electrònics i de les solucions d'automatització, telecontrol, informació i comunicació que contribuïsquen a la progressiva implantació d'intel·ligència de xarxa. Tot això amb l'objectiu de disminuir les pèrdues en transport i distribució elèctrica, millorar la garantia, estabilitat i rendiment del sistema elèctric i incrementar l'aportació tèrmica d'origen renovable.

Article 83. Transparència i informació als consumidors.

1. El Govern establirà els instruments necessaris per a assegurar que els usuaris disposen de la informació sobre els costos del model de subministrament energètic, la composició, l'origen i l'impacte ambiental.

2. Igualment, les administracions públiques s'asseguraran que els consumidors disposen d'informació completa, clara i comprensible sobre el consum d'energia i l'impacte mediambiental dels productes i equips que utilitzen l'energia que adquirixen, de manera que puguen incorporar els dits elements a les seues decisions de consum.

3. Els certificats d'eficiència energètica per a edificis existents s'obtindran d'acord amb el procediment bàsic que s'establisca reglamentàriament per a ser posats a disposició dels compradors o usuaris d'eixos edificis quan es venguen o es lloguen.

Article 84. Simplificació de procediments administratius.

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències respectives, eliminaran les barreres tècniques, administratives i de mercat per al desenvolupament de les energies renovables i la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètica, i mantindran la conservació del medi natural en els termes que preveu la legislació vigent.

2. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç elaborarà un catàleg dels procediments i tràmits que s'han de seguir per a la implantació d'instal·lacions d'aprofitament de l'energia d'origen renovable i cogeneració d'alta eficiència, a fi de servir de guia a les administracions competents per a l'elaboració d'aquells, així com orientar els promotors d'este tipus d'instal·lacions.

3. Els tràmits i exigències previstos en els procediments que s'han de seguir seran adequats a les distintes tecnologies, grandàries i usos, i tindran en consideració terminis abreviats de resposta, amb taxes i gravàmens reduïts i uniformes.

Article 85. Estalvi energètic de les administracions públiques.

1. Les administracions públiques, en l'exercici de les seues competències respectives, incorporaran els principis d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de fonts d'energia renovables entre els principis generals de la seua actuació i en els seus procediments de contractació.

2. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics vinculats dependents, les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social, les societats mercantils estatals definides en la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques, les fundacions del sector públic estatal, definit en la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, i les altres entitats de dret vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics, establiran programes específics d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de fonts d'energia renovables que, amb caràcter general, anticipen el compliment dels objectius generals fixats amb l'horitzó 2020, de manera que, d'acord amb el Pla d'Estalvi i Eficiència Energètica, s'aconsegueixca en 2016 l'objectiu previst d'un estalvi energètic del 20 per cent respecte a l'escenari tendencial en absència de mesures. Dins d'estos programes, s'establiran els requeriments mínims de qualificació energètica que haurà de complir l'adquisició de béns i drets etiquetats energèticament, i la qualificació mínima dels edificis i vehicles que integren el patrimoni de les administracions públiques.

Article 86. Seguiment i avaluació.

Per a l'adequat seguiment i avaluació del compliment dels objectius de la present llei, a més dels informes periòdics de seguiment dels diferents plans i programes, cada quatre anys es realitzarà una avaluació dels distintes instruments de planificació inclosos en esta llei:

- a) La planificació indicativa del model de generació d'energia.
- b) La planificació vinculant de les infraestructures i xarxes d'energia.
- c) Els plans d'energies renovables.
- d) Els plans nacionals i programes d'estalvi i eficiència energètica.

Article 87. Inversió del factor d'esgotament en el règim de la mineria.

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, la lletra f) de l'article 99 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactada de la manera següent:

«f) Actuacions compreses en els plans de restauració previstos en el Reial Decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus de les indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.»

CAPÍTOL II

Reducció d'emissions

Article 88. *Objectiu de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.*

El Govern impulsarà les mesures necessàries per al compliment dels compromisos i esforços que corresponguen a Espanya en el marc de la distribució que s'acorde en la Unió Europea, per a aconseguir l'objectiu de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle l'any 2020.

Article 89. *Capacitat d'absorció dels engolidors espanyols.*

1. Les administracions públiques, en el marc del Consell Nacional del Clima i la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, adoptaran les accions oportunes per a incentivar la participació dels propietaris públics i privats i el sector forestal en l'augment de la capacitat de captació de CO₂ dels engolidors espanyols. A fi de conèixer i determinar el carboni absorbit per les activitats d'ús de la terra, canvi d'ús de la terra i selvicultura a Espanya, el Govern, en col·laboració amb la resta d'administracions públiques, dissenyarà i desenrotllarà un sistema d'informació àgil, exhaustiu, precís i eficaç que serà actualitzat periòdicament i tindrà caràcter públic i accessible.

2. Especialment, les administracions públiques promouran l'augment i la millora d'engolidors vinculats a l'ús forestal sostenible, que s'avaluaran, entre altres fonts, a partir de l'Inventari Forestal Nacional. Per a això es fomentaran accions que donen valor tant a les produccions immediates, com a les externalitats positives que les àrees forestals produeixen i, en especial, les següents:

- a) La planificació i ordenació forestal a través dels plans i projectes de gestió forestal sostenible.
- b) L'agrupació de propietaris forestals per al desenrotllament d'explotacions forestals com a unitats de gestió planificada sostenible.
- c) La producció i comercialització de productes forestals procedents d'explotacions nacionals amb certificat de gestió forestal sostenible, així com productes derivats amb certificació en el seu procés productiu nacional.
- d) La conservació i la millora de la variabilitat genètica dels recursos forestals.
- e) La prevenció dels incendis forestals i altres danys, com plagues, tempestats, riudes i altres, i el seu impacte sobre el patrimoni natural i la biodiversitat.
- f) Les iniciatives i els projectes dirigits a la prevenció de danys en els boscos, especialment d'incendis forestals, que agrupen agents econòmics i socials, habitants de zones rurals, propietaris, empreses i organismes públics.
- g) El desenrotllament i la utilització de noves tecnologies per a la prevenció i lluita contra els danys en els boscos, especialment incendis forestals.
- h) L'ús de la biomassa forestal en el marc de la generació d'energia de fonts d'origen renovable.

3. Així mateix, les administracions públiques promouran mesures específiques per a reduir les emissions procedents dels sistemes agrícoles, entre altres, a través del foment de pràctiques agrícoles ecològiques i sostenibles.

Article 90. *Compensació d'emissions.*

1. Les empreses i persones físiques que ho desitgen podran compensar les seues emissions de CO₂ a través d'inversions en increment i manteniment de masses forestals, programes agraris de reducció del CO₂ i altres programes que establisca l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb un informe previ del Consell Assessor de Medi Ambient i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, establirà els

críteris de compensació, verificació i obligacions de manteniment i informació associades, així com les inversions que es consideraran als efectes de compensació.

3. Esta compensació no serà vàlida als efectes del compliment de l'obligació d'entrega anual de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el marc del règim de comerç de drets d'emissió.

No obstant això, esta compensació podrà tindre's en compte als efectes del que disposen els articles 70 i 103 de la Llei 30/2007, de 30 de desembre, de Contractes del Sector Públic.

Article 91. Constitució d'un fons per a la compra de crèdits de carboni.

1. Es crea un fons de caràcter públic, adscrit a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic, amb l'objecte de generar activitat econòmica baixa en carboni i contribuir al compliment dels objectius sobre reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya per mitjà d'actuacions d'àmbit nacional.

2. El fons es dedicarà a l'adquisició de crèdits de carboni, en especial els derivats de projectes realitzats o promoguts per empreses en el marc dels Mecanismes de Flexibilitat del Protocol de Kyoto en els termes establits reglamentàriament, amb la finalitat d'incentivar la participació de les empreses espanyoles en els dits mecanismes. El fons es destinarà de manera preferent a projectes d'eficiència energètica, energies renovables i gestió de residus i aquells que representen un elevat component de transferència de tecnologia en el país on es duguen a terme. Per a la certificació de les reduccions d'emissions dels projectes caldrà ajustar-se a les normes internacionals que les regulen, en funció de la seua naturalesa.

3. El fons podrà condicionar l'adquisició dels dits crèdits a la realització per part de les empreses d'inversions en sectors no subjectes al comerç de drets d'emissió.

4. Els crèdits de carboni adquirits pel fons es constituïran en actius de l'Estat i podran alienar-se, en particular, si resulten innecessaris per a atendre els compromisos de reducció d'Espanya en el marc del Protocol de Kyoto, de manera que es permeta l'autofinançament del fons.

5. El règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control d'este fons serà el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, per als fons faltats de personalitat jurídica la dotació dels quals s'efectue majoritàriament des dels Pressupostos Generals de l'Estat, mencionats en l'article 2.2 de la dita llei.

6. No estaran subjectes a la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, les operacions d'adquisició de crèdits de carboni.

7. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat controlarà el fons per a l'adquisició de crèdits de carboni a través de l'auditoria pública, en els termes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

8. L'administració del fons serà duta a terme per un òrgan col·legiat presidit per la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic, la composició i funcionament del qual s'establiran reglamentàriament. En tot cas, hi participaran un representant de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i de l'Advocacia de l'Estat. Este òrgan serà responsable d'aprovar els comptes del fons. El fons tindrà també un òrgan de caràcter executiu que, entre altres funcions, serà responsable de l'administració de la comptabilitat del fons d'acord amb la normativa aplicable i de la formulació dels seus comptes amb periodicitat anual.

9. El fons estarà dotat amb les aportacions que anualment es consignen en els Pressupostos Generals de l'Estat. Podran atendre's amb càrrec a les dotacions del fons els gastos que ocasione gestionar-lo.

Article 92. Increment de la deducció per inversions mediambientals.

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, s'introdueixen les següents modificacions en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, i en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació

parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni:

U. L'apartat 1 de l'article 39 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les inversions realitzades en béns de l'actiu material destinades a la protecció del medi ambient que consistixen en instal·lacions que eviten la contaminació atmosfèrica o acústica procedent d'instal·lacions industrials, o contra la contaminació d'aigües superficials, subterrànies i marines, o per a la reducció, recuperació o tractament de residus industrials propis, sempre que es complisca la normativa vigent en els dits àmbits d'actuació però es realitzen per a millorar les exigències establides en dita normativa, donaran dret a efectuar una deducció en la quota íntegra del 8 per cent de les inversions que estiguen incloses en programes, convenis o acords amb l'Administració competent en matèria mediambiental, que haurà d'expedir la certificació de la convalidació de la inversió.»

Dos. L'apartat 1 de la disposició addicional deu del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions regulades en els articles 36, els apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, apartats 2 i 3 de l'article 39, articles 40 i 43 d'esta llei, es determinaran multiplicant els percentatges de deducció establits en els dits articles pel coeficient següent:

0.8, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0.6, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0.4, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0.2, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

El percentatge de deducció que resulte s'arredonirà en la unitat superior.»

Tres. L'apartat 1 de la disposició transitòria vint-i-una del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, queda redactat de la manera següent:

«1. Les deduccions establides en els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, apartats 2 i 3 de l'article 39, articles 40 i 43 d'esta llei, que estiguen pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2011, podran aplicar-se en el termini i amb els requisits que estableixen el capítol IV del títol VI d'esta llei, segons la redacció vigent el 31 de desembre de 2010. Els dits requisits són igualment aplicables per a consolidar les deduccions efectuades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.»

Quatre. L'apartat 2 de la disposició derogatòria segona de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni, queda redactat de la manera següent:

«2. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2011, queden derogats els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, apartats 2 i 3 de l'article 39, articles 40 i 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

CAPÍTOL III

Transport i mobilitat sostenible

Secció 1a. Regulació del transport

Article 93. *Principis de la regulació del sector del transport.*

La regulació de les activitats de transport per les administracions públiques atindrà els principis següents:

- a) La garantia dels drets dels operadors i usuaris, en especial els drets d'igualtat en l'accés als mercats de transport, participació, queixa i reclamació.
- b) La promoció de les condicions que propicien la competència.
- c) La gestió eficient per part dels operadors i de les administracions públiques.
- d) La coherència entre els nivells d'inversió i qualitat de servei i les necessitats i preferències dels usuaris.
- e) El foment dels mitjans de transport de menor cost ambiental i energètic i de la intermodalitat.

Article 94. *Promoció de la competència i classificació dels mercats de transport.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del ministre de Foment, i amb un informe previ de la Comissió Nacional de la Competència i de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, sense perjudici de les competències que en esta matèria tinguen assignades les comunitats autònomes, classificarà els mercats de transport espanyols, d'acord amb la metodologia europea i espanyola. En la dita anàlisi es tindrà en compte, en particular, el potencial de substitució entre els distints modes de transport amb vista a establir la possibilitat que estos siguen prestats en competència.

Esta classificació, que no tindrà valor normatiu, servirà de guia perquè les autoritats competents puguen desplegar i adaptar el marc regulador del sector del transport als principis continguts en l'article 93 d'esta llei, i en particular, del seu apartat b).

La classificació serà objecte de revisió transcorregut un termini de cinc anys.

Les successives classificacions dels mercats i els corresponents informes de la Comissió Nacional de la Competència seran publicats respectivament en la pàgina web del Ministeri de Foment i de l'esmentada comissió.

2. La proposta del ministre de Foment continuarà, a més de la definició dels mercats, l'avaluació del grau de competència efectivament existent en cada un dels mercats i les mesures tendents a la promoció de la competència en aquells, d'acord amb l'article anterior i en el marc comunitari i de la legislació espanyola de defensa de la competència.

Els mercats de transport es classificaran d'acord amb algun dels models següents de competència intramodal:

- a) Mercats amb accés lliure, als quals pot accedir-se lliurement només complint els requisits previstos en la legislació vigent.
- b) Mercats amb accés restringit, en exclusivitat o en concurrència amb un nombre limitat d'operadors. Correspon al Ministeri de Foment establir el procediment i les condicions de concurrència competitiva per a l'accés a estos mercats.
- c) Mercats en els quals no és possible la competència, reservats a un operador en exclusiva.

3. La classificació dels mercats de transport comprendrà, almenys:

- a) El transport de mercaderies i de viatgers.
- b) Els modes de transport terrestre per carretera i ferroviari, marítim i aeri.

c) Tota la cadena de valor del transport, incloent-hi l'operació de la infraestructura de carreteres, ferrocarril, ports i aeroports, els servicis lligats a la infraestructura, i la provisió de transport.

Article 95. Servicis de transport d'interés públic.

1. Són servicis d'interés públic aquells que les empreses operadores no prestarien si tingueren en compte exclusivament el seu propi interés comercial i que resulten necessaris per a assegurar el servici de transport, a través de qualsevol mode de transport, entre distintes localitats, o per a garantir la seua prestació en condicions raonablement acceptables de freqüència, preu, qualitat o universalitat.

2. Només podran atorgar-se subvencions quan es presten servicis d'interés públic com a compensació a l'assumpció d'obligacions de servici públic. Quan corresponga, les subvencions s'atorgaran en règim de concurrència competitiva. Les subvencions han d'anar estrictament vinculades a la prestació del servici d'interés públic en el mercat geogràfic que resulte deficitari, de manera que s'impedisquen les subvencions encreuades entre mercats que poden alterar les condicions de competència.

3. Correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre de Foment, i amb un informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, la declaració d'obligacions de servici públic en servicis de transport d'interés públic de competència estatal. Correspon al ministre de Foment l'establiment de les condicions de prestació del dit servici i de les compensacions econòmiques que siguen procedents, que hauran de ser suficients per a cobrir els costos del servici i obtindre un benefici raonable.

Quan els servicis d'interés públic es presten en mercats amb l'accés restringit, la quantia final de la compensació es definirà per mitjà de procediments de licitació pública transparents, equitatius i no discriminatoris en els quals es ponderarà degudament l'oferta que sol·licite una menor compensació.

4. El ministre de Foment establirà les condicions i les compensacions econòmiques a què es referix l'apartat anterior amb subjecció als reglaments comunitaris sobre establiment d'obligacions de servici públic en els transports terrestre, marítim i aeri.

Article 96. Autonomia de gestió.

En els mercats de transport, les funcions d'operació i regulació correspondran a entitats i òrgans diferenciats i funcionalment independents entre si, d'acord amb la normativa comunitària que siga aplicable.

Secció 2a. Planificació i gestió eficient de les infraestructures i dels servicis del transport

Article 97. Objectius i prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport.

1. La planificació estatal de les infraestructures del transport respondrà als següents objectius:

a) La promoció de la competitivitat de l'economia, a través de la reducció de costos associada a les infraestructures de gran capacitat, els accessos ferroviaris i viaris que faciliten la intermodalitat i per mitjà de les connexions i enllaços transfronterers de la xarxa estatal d'infraestructures del transport.

b) La cohesió social i territorial, per mitjà de la disponibilitat d'una xarxa estatal d'infraestructures econòmicament sostenible, adequada a la demanda en termes de capacitat, qualitat i seguretat, i coherent amb la millora de l'eficiència i la productivitat de l'economia, sense perjudi d'una particular atenció a les necessitats específiques dels territoris insulars i fragmentats que no estan inclosos en la xarxa estatal, tant de carreteres com de ferrocarrils.

c) La mobilitat sostenible i segura en termes econòmics i mediambientals, a través de projectes l'execució dels quals produïska una efectiva reducció de les emissions contaminants i altres danys al medi ambient, que contribuïsqen al compliment dels compromisos internacionals en esta matèria. S'impulsaran així mateix projectes relatius als modes de transport més sostenibles i eficients, en particular, els que es referixen al transport ferroviari de mercaderies i, dins de cada un dels modes de transport, els dirigits a la incorporació de la innovació tecnològica i a la millora de l'eficiència energètica del transport que es desenrotlle en el respectiu mode.

d) Potenciar la dimensió europea i internacional.

e) Impulsar el transport de mercaderies per ferrocarril establint com a objectiu aproximar-se al nivell dels països del nostre entorn.

2. Seran prioritats de la planificació estatal de les infraestructures del transport les següents:

a) Adaptar les línies de la xarxa bàsica per al transport de mercaderies per ferrocarril, per a fer possible la circulació de trens de mercaderies de més de 750 metres de longitud.

b) Adaptar a les condicions d'eficiència i qualitat comunitàries les línies de la xarxa ferroviària d'interés general incloses en els corredors de mercaderies que integren la xarxa ferroviària europea per a un transport de mercaderies competitiu, així com de totes aquelles altres que presenten clares possibilitats de desenrotllament per al transport de mercaderies.

c) Potenciar les connexions viàries i ferroviàries amb els ports d'interés general en funció del seu impacte econòmic potencial, de les disfuncionalitats que hi haja i els costos d'oportunitat.

d) Impulsar la creació i millora dels apartadors i centres de canvi modal i activitats logístiques que propicien la reducció dels costos d'operació del transport, la millora de la intermodalitat i l'eficiència en el consum energètic.

e) Introduir les millores que permeten la connexió de la xarxa ferroviària d'alta velocitat amb la xarxa ferroviària convencional.

f) Afavorir el desenrotllament de les infraestructures del transport ferroviari metropolità i de plataformes reservades a autobusos i a vehicles d'alta ocupació, així com d'estacions d'autobusos i intercanviadors intermodals i plataformes d'estacionament dissuasori.

g) Impulsar el desenrotllament de les infraestructures ferroviàries per a la millora progressiva de la connexió amb les infraestructures internacionals d'amplària estàndard.

3. Per a l'adequada prioritització de les inversions en infraestructures de transport, els projectes de les obres s'acompanyaran, a més de la documentació i dels estudis que es requerisquen per la legislació que siga aplicable a la seua contractació i execució, d'una memòria en la qual s'avalua el compliment dels objectius i prioritats establits en els apartats anteriors i s'analitza el cost i el benefici que en termes econòmics i socials comporta la seua execució.

Reglamentàriament, s'establiran l'abast de les ajudes, l'objecte i abast de les indemnitzacions i el subjecte passiu que ha d'assumir la càrrega econòmica.

Article 98. Sistema d'informació sobre la xarxa estatal d'infraestructures del transport i d'anàlisi i avaluació de la demanda dels servicis de transport.

1. El Ministeri de Foment desenrotllarà un sistema d'informació integrat sobre capacitat, ús i oferta de la xarxa estatal d'infraestructures del transport, que es mantindrà permanentment actualitzat i serà d'accés electrònic, universal i gratuït. El sistema permetrà la difusió d'informació sobre l'oferta de servicis logístics i de transport disponible, a sol·licitud dels oferents.

2. Per a l'exercici de les competències d'informació, anàlisi i proposta en l'àmbit dels servicis de transport que competixen al Ministeri de Foment, els operadors del transport, i les administracions públiques, en el marc de la col·laboració interadministrativa, estaran obligats a subministrar la informació que reglamentàriament es determine.

Secció 3a. *Mobilitat sostenible*

Article 99. *Principis en matèria de mobilitat sostenible.*

En l'àmbit de les seues competències, les administracions públiques promouran polítiques de mobilitat sostenible que respecten els principis següents:

- a) El dret dels ciutadans a l'accés als béns i servicis en unes condicions de mobilitat adequades, accessibles i segures i amb el mínim impacte ambiental i social possible.
- b) La participació de la societat en la presa de decisions que afecten la mobilitat de les persones i de les mercaderies.
- c) El compliment dels tractats internacionals vigents a Espanya relatius a la preservació del clima i la qualitat ambiental, en allò que concierneix a la mobilitat i l'adequació a les polítiques comunitàries en esta matèria.
- d) L'establiment de nous servicis de transport haurà de supeditar-se a l'existència d'un volum de demanda d'acord amb els costos d'inversió i manteniment, tenint en compte, en tot cas, l'existència de modes alternatius de la deguda qualitat, preu, seguretat, així com els resultats de la seua avaluació ambiental.

Article 100. *Objectius de la política de mobilitat sostenible.*

Les administracions públiques, en el desenrotllament de la seua política d'impuls de la mobilitat sostenible, perseguiran els objectius següents:

1. Contribuir a la millora del medi ambient urbà i la salut i seguretat dels ciutadans i a l'eficiència de l'economia gràcies a un ús més racional dels recursos naturals.
2. Integrar les polítiques de desenrotllament urbà, econòmic i de mobilitat de manera que es minimitzen els desplaçaments habituals, i facilitar l'accessibilitat eficaç, eficient i segura als servicis bàsics amb el mínim impacte ambiental.
3. Promoure la disminució del consum d'energia i la millora de l'eficiència energètica, per a la qual cosa es tindran en compte polítiques de gestió de la demanda.
4. Fomentar els mitjans de transport de menor cost social, econòmic, ambiental i energètic, tant per a persones com per a mercaderies, així com l'ús dels transports públics i col·lectius i altres modes no motoritzats.
5. Fomentar la modalitat i intermodalitat dels diferents mitjans de transport, considerant el conjunt de xarxes i modes de transport que faciliten el desenrotllament de modes alternatius al vehicle privat.

Article 101. *Els plans de mobilitat sostenible.*

1. Els plans de mobilitat sostenible són un conjunt d'actuacions que tenen com a objectiu la implantació de formes de desplaçament més sostenibles en l'àmbit geogràfic que corresponga, prioritant la reducció del transport individual en benefici dels sistemes col·lectius i d'altres modes no motoritzats de transports i desenrotllant aquells que facen compatibles creixement econòmic, cohesió social, seguretat viària i defensa del medi ambient, i garantisquen, d'esta manera, una millor qualitat de vida per als ciutadans. Estos plans hauran de donar cabuda a solucions i iniciatives noves que reduïsquen eficaçment l'impacte mediambiental de la mobilitat al menor cost possible.

2. Els plans de mobilitat poden tindre un àmbit territorial autonòmic, supramunicipal o municipal. Es podran adoptar plans de mobilitat sostenible d'àmbit supramunicipal quan així ho acorden els municipis que compartisquen un esquema de mobilitat interdependent.

A este efecte, tenen esta condició els plans de mobilitat sostenible que hagen pogut aprovar els municipis i agrupacions de municipis amb població superior a 100.000 habitants, en el marc dels plans i programes per al compliment i millora dels objectius de qualitat de l'aire previstos en l'article 16.4 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera.

3. Els plans de mobilitat sostenible autonòmics, supramunicipals o locals ajustaran el seu contingut al que estableix la normativa que siga aplicable, així com als principis recollits en la present llei i al que disposen els instruments de planificació que els afecten i, en especial, als relatius a infraestructures, transports, estalvi i eficiència energètica, així com a l'Estratègia Espanyola de Mobilitat Sostenible.

4. El contingut dels plans de mobilitat sostenible inclourà, com a mínim, el diagnòstic de la situació, els objectius a aconseguir, les mesures a adoptar, els mecanismes de finançament oportú i els procediments per al seu seguiment, avaluació i revisió i una anàlisi dels costos i beneficis econòmics, socials i ambientals. Allò que s'ha exposat serà igualment exigible al contingut d'estos plans quant a la seguretat viària.

5. En l'elaboració i revisió dels plans de mobilitat sostenible a què es referix este article, es garantirà la participació pública segons el que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, que regula els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Article 102. Foment dels plans de mobilitat sostenible.

A partir de l'1 de gener de 2012, la concessió de qualsevol ajuda o subvenció a les administracions autonòmiques o entitats locals inclosa en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat i destinada al transport públic urbà o metropolità es condicionarà que l'entitat beneficiària dispose del corresponent pla de mobilitat sostenible, i a la seua coherència amb l'Estratègia Espanyola de Mobilitat Sostenible.

Article 103. Elaboració dels plans de transport en empreses.

1. Les administracions competents fomentaran igualment el desenrotllament de plans de transport d'empreses, amb vista a reduir l'ús de l'automòbil i promoure modes menys contaminants en els desplaçaments dels treballadors. Estos plans de transport es tractaran en el marc del diàleg social i tindran caràcter voluntari per a les empreses.

2. Amb este fi, es prestarà una atenció especial als centres de treball de titularitat pública o privada les característiques dels quals així ho aconsellen per dimensió de la plantilla, activitat, processos o ubicació. Les administracions competents podran impulsar l'adopció de plans mancomunats per a empreses que compartisquen un mateix centre o edifici o que desenrotllen la seua activitat en un mateix parc o recinte equivalent, així com la designació d'un coordinador de mobilitat en empreses amb més de 400 treballadors, per a facilitar l'aplicació i el seguiment del pla de transport adoptat si és el cas.

3. Els plans de transport en empreses respectaran les previsions dels plans de mobilitat sostenible que hagen sigut aprovats en el seu àmbit territorial.

Article 104. Modernització tecnològica i ús eficient dels mitjans de transport.

Les iniciatives públiques estatals d'eficiència i estalvi energètic perseguiran, entre altres, la consecució dels següents objectius:

a) La millora de l'eficiència energètica de les flotes de transport i la posada en marxa de plans d'avaluació i formació en la gestió eficient d'estes.

b) La potenciació de l'ús de noves tecnologies en la gestió de flotes amb criteris d'eficiència energètica.

c) El desenrotllament de sistemes de certificació energètica d'empreses de transport que acrediten comptar amb instruments de gestió de flotes i polítiques de formació en eficiència energètica per als seus tècnics, gestors de flota i conductors.

d) La renovació de la flota de vehicles de transport col·lectiu de passatgers i de mercaderies per mitjà de la incorporació de vehicles energèticament més eficients.

e) El desenrotllament de programes de formació i informació sobre etiquetatge d'eficiència energètica dels vehicles i sistemes de vigilància sobre l'etiquetatge.

f) El foment de l'ús del vehicle elèctric i híbrid, així com la dotació d'aplicacions i instal·lacions d'energies renovables lligades a estos vehicles.

g) Foment de la utilització d'envasos i embalatges sostenibles que reduïsquen l'empremta de carboni del transport.

Article 105. Promoció del transport net per carretera per part dels poders adjudicadors.

1. Les normes per a la compra de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients de l'article 106 i la disposició addicional sexta d'esta llei seran aplicables a les compres de vehicles de transport per carretera de les categories M1, M2, M3, N1, N2 i N3, tal com es definixen en la Directiva 2007/46/CE, de 5 de setembre, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes, components i unitats tècniques independents destinats als dits vehicles, que es realitzen per:

a) Els poders adjudicadors definits en l'article 3.3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, i les entitats contractants definides en l'article 3 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals.

b) Els operadors que executen obligacions de servici públic en el marc d'un contracte de servici públic en el sentit del Reglament (CE) núm. 1370/2007, de 23 d'octubre, del Parlament Europeu i del Consell, sobre els servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera, quan el valor estimat del contracte siga igual o superior a l'establert, per als contractes de subministrament, en l'article 16 de la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 2 de la Directiva 2009/33/CE, de 23 d'abril, quedaran exclosos de l'aplicació de les normes per a la compra de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients, sempre que no estiguen subjectes a homologació de tipus o homologació individual en territori espanyol, els vehicles següents:

a) Vehicles dissenyats i fabricats per a ser usats principalment en obres, pedreres, instal·lacions portuàries o aeroportuàries;

b) vehicles dissenyats i fabricats per a ser usats per l'exèrcit, protecció civil, servicis de bombers i forces responsables del manteniment de l'orde públic, i

c) màquines mòbils.

Article 106. Adquisició, pels poders adjudicadors, de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients.

1. Les entitats a què es referix l'article anterior, en les seues adquisicions de vehicles de transport per carretera que realitzen a partir del 4 de desembre de 2010, tindran en compte els impactes energètic i mediambiental de la utilització durant la vida útil del vehicle, d'acord amb l'apartat 2, i aplicaran una de les opcions previstes en l'apartat 3 d'este article.

2. Els impactes energètic i mediambiental de la utilització que hauran de tindre's en compte inclouran almenys el següent:

a) El consum d'energia;

b) les emissions de CO₂, i

c) les emissions de NO_x, NMHC i partícules.

3. Els requisits dels apartats 1 i 2 es compliran d'acord amb una de les opcions següents:

a) Establint especificacions tècniques per al comportament energètic i ecològic en la documentació relativa a la compra de vehicles de transport per carretera per a cada un dels impactes considerats, així com per a qualsevol altre impacte mediambiental addicional, o

b) incloent els impactes energètic i mediambiental en la decisió de compra, de manera que:

1r. En els casos en què es duga a terme un procediment de contractació pública, es tindran en compte estos impactes com a criteris d'adjudicació.

2n. En els casos en què eixos impactes es quantifiquen per a incloure'ls en la decisió de compra, s'utilitzarà la metodologia prevista en la disposició addicional sèptima.

CAPÍTOL IV

Rehabilitació i vivenda

Article 107. Fins comuns de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Els poders públics, d'acord amb els principis de cohesió territorial i social, eficiència energètica i complexitat funcional, formularan i desenrotllaran les polítiques de la seua respectiva competència al servici d'un medi urbà sostenible que:

a) Possibilita l'ús residencial en vivendes constitutives de domicili habitual en un context urbà segur, salubre i adequat, lliure de sorolls i altres immissions contaminants que excedisquen els límits legalment permesos en cada moment i proveït de l'equipament, els servicis, els materials i productes que eliminen o, en tot cas, minimitzen, per aplicació de la millor tecnologia disponible en el mercat a preu raonable, les emissions contaminants, el consum d'aigua, energia i la producció de residus, i en milloren la gestió.

b) Millore la qualitat ambiental i la funcionalitat de les dotacions, infraestructures i espais públics al servici de tots els ciutadans.

c) Fomente uns servicis generals, incloent-hi els que asseguren l'accés universal a les noves tecnologies, més eficients econòmicament i ambientalment en la gestió de l'aigua, l'energia i els residus.

d) Afavorisca, per comptar amb les infraestructures, dotacions i servicis precisos, la localització d'activitats de contingut econòmic generadores d'ocupació estable i sostenibles mediambientalment, especialment les que faciliten el desenrotllament de la investigació científica i de noves tecnologies.

e) Garantisca l'accés equitatiu dels ciutadans a les dotacions i els servicis i la seua mobilitat, i potencie a este efecte els mitjans de transport, especialment els d'ús públic, més eficients energèticament i menys contaminants.

f) Integre en el teixit urbà tots els usos que resulten compatibles amb la funció residencial, contribuint a l'equilibri de ciutats i nuclis residencials, per a la qual cosa s'afavorirà l'aproximació de servicis i dotacions a la comunitat resident, de manera que s'eviten desplaçaments innecessaris.

g) Fomente l'ús de materials, productes i tecnologies netes que reduïsquen les emissions contaminants del sector de la construcció.

Article 108. Informació al servici de les polítiques públiques per a un medi urbà sostenible.

Per a assegurar l'obtenció, actualització permanent i explotació de la informació necessària per al desenrotllament de les polítiques i les accions a què es referixen els dos articles anteriors, l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les administracions locals, definirà i promourà l'aplicació dels criteris i principis bàsics que possibiliten, des de la coordinació i complementació amb les administracions competents en la matèria, la formació i actualització permanent d'un sistema informatiu general i integrat, comprensiu, almenys, dels instruments següents:

a) Censos de construccions, edificis, vivendes i locals desocupats i dels que necessiten millora o rehabilitació.

b) Mapes d'àmbits urbans obsolets, desfavorits o en dificultats, que necessiten programes o plans de rehabilitació o d'actuacions de renovació i rehabilitació urbana.

c) Un sistema públic general i integrat d'informació sobre sòl i urbanisme, previst en la disposició addicional primera de la Llei del Sòl, a través del qual els ciutadans tindran dret a obtenir per mitjans electrònics tota la informació urbanística provinent de les distintes administracions respecte a l'ordenació del territori duta a terme per estes.

Article 109. Rehabilitació i renovació per a la sostenibilitat del medi urbà.

L'Administració General de l'Estat afavorirà, en l'àmbit de les seues competències i en col·laboració amb les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, les accions de rehabilitació i renovació de la ciutat i els altres nuclis residencials existents que reunisquen les condicions següents:

a) Tinguen com a objectiu la qualificació, revitalització i, en general, posada en valor de les trames i els teixits corresponents, així com, si és el cas i complementàriament, de l'extensió raonable d'estos en l'àmbit de la seua perifèria immediata, d'acord amb criteris de compactat i proximitat física i funcional i aprofitament racional d'infraestructures, dotacions i servicis i garantint en tot cas un marc urbà coherent.

b) S'articulen preferentment en plans, programes o instruments integrals que, considerant les pertinents variables de naturalesa ambiental, econòmica i social en àmbits urbans obsolets, desfavorits, degradats o que patisquen problemes de naturalesa anàloga determinats a este efecte, combinen les mesures de creació o millora de l'espai urbà amb les de reequipament en dotacions i servicis i garantisquen la seua coherència i eficàcia.

c) Contribuïsquen, quan tinguen caràcter aïllat, a l'objectiu a què es referix la lletra anterior i a un marc urbà coherent, en el qual s'aborde la millora i el reforç de dotacions i servicis i es consideren totes les variables de naturalesa socioeconòmica que són inherents al procés rehabilitador.

Article 110. Actuacions de renovació i rehabilitació urbanes.

1. Les actuacions de renovació i rehabilitació urbana suposen la reforma de la urbanització o de les dotacions i la rehabilitació d'edificis, especialment els d'ús residencial, amb alguna, diverses o totes les finalitats previstes en l'article 107 en àmbits urbans en els quals es donen processos d'obsolescència o degradació del teixit urbà i del patrimoni arquitectònic o de l'un o de l'altre, especialment quan una part significativa de la població resident en estos àmbits es trobe en dificultats específiques per raó de l'edat, la discapacitat, l'ocupació, la insuficiència de l'ingrés mitjà o altres causes anàlogues.

2. Les actuacions de renovació i rehabilitació urbana tenen la consideració d'actuacions de transformació urbanística, de conformitat amb el que preveu l'article 14.1 del text refós de la Llei de Sòl, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juliol, i els és aplicable el règim legal establert en el dit text a les actuacions d'urbanització o de dotació, segons siga el seu objecte.

3. Els usuaris de vivendes o locals, per qualsevol títol, en edificis en què es realitzen obres de rehabilitació en elements o servicis comuns que els impedisquen l'ús d'unes o altres, tindran dret al real·lotjament en una altra vivenda o l'ús d'un altre local que estiga disponible en el mateix edifici o en edificis limítrofs o pròxims. En cas que no se li puga proporcionar el corresponent real·lotjament, tindrà dret a una compensació econòmica que cobrisca el dany causat.

4. Els programes, plans i la resta d'instruments ordenadors de la rehabilitació de construccions i edificis, a més de contindre's en plans d'ordenació urbanística, poden aprovar-se en forma independent pels procediments d'aprovació de les normes reglamentàries i tenen en tot cas, respecte de les construccions i edificis afectats per aquells, els mateixos efectes que els plans d'ordenació urbanística. Quan els programes, plans o altres instruments de rehabilitació afecten immobles declarats d'interés cultural o subjectes a qualsevol altre règim de protecció, han de ser informats favorablement per l'òrgan competent per a la gestió del règim de protecció aplicable.

5. L'administració o administracions actuants, els consorcis constituïts per estes o les entitats o societats que els gestionen poden convindre els termes i condicions de la seua execució amb els propietaris d'edificis, pisos o locals, les comunitats de propietaris i agrupacions d'estes. Els convenis poden incloure les ajudes públiques previstes.

En els supòsits en què es donen les condicions necessàries a este efecte, per a edificis concrets i també per mitjà de conveni, pot establir-se l'execució privada de la rehabilitació per empreses que, individualment o agrupades i substituint la propietat de l'immoble, assumisquen la realització a costa seua de la totalitat de les obres a canvi de la cessió de part determinada de l'edifici rehabilitat.

6. Totes les administracions públiques han de cooperar per a assegurar l'efectiva execució de les actuacions de renovació i rehabilitació urbana, especialment l'aplicació coordinada de les mesures, els fons, les ajudes i els beneficis, incloent-hi els previstos en programes comunitaris, que siguen aplicables per raó dels objectius perseguits.

Article 111. Obres i instal·lacions necessàries per a la millora de la qualitat i sostenibilitat del medi urbà.

1. L'Administració competent pot ordenar, en la forma, els termes i terminis que establisca la legislació aplicable, la realització d'obres de millora fins a l'import màxim del deure legal, a més de per motius turístics i culturals recollits en la legislació aplicable, en cas que la construcció o l'edifici de què es tracte quede afectat per un programa, pla o qualsevol altre instrument legal de rehabilitació de vivendes aprovat i en vigor, i es referisquen a obres que servisquen per a garantir els drets reconeguts per llei a les persones, especialment les que patisquen alguna discapacitat, o estiguen imposades per normes legals sobrevingudes per raons de seguretat, adequació d'instal·lacions i servicis mínims, reducció d'emissions i immissions contaminants de qualsevol tipus i les necessàries per a reduir els consums d'aigua i energia.

L'aprovació dels programes, plans i instruments i l'orde d'execució de les obres, a què s'al·ludix en el paràgraf anterior, comporten la declaració de la utilitat pública o, si és el cas, l'interés social, als efectes de l'expropiació forçosa dels béns i drets necessaris per a la seua execució.

2. Les obres a què es referix l'apartat anterior tenen, als efectes de la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre propietat horitzontal, el caràcter de necessàries que han de ser obligatòriament costejades pels propietaris de la corresponent comunitat o agrupació de comunitats i no els són aplicables les regles de l'article 17 de la dita llei, i l'acord de la junta corresponent s'ha de limitar a la distribució de la derrama pertinent i la determinació dels termes del seu abonament.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable quan la unitat familiar a la qual pertanga algun dels propietaris que formen part de la comunitat tinga ingressos anuals inferiors a 2,5 vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM), excepte en el cas en què les subvencions o ajudes públiques a què eixa unitat familiar pugua tindre accés impedisquen que el cost anual repercutit de les obres que l'afecten, privatives o en els elements comuns, supere el 33 per cent dels seus ingressos anuals.

3. La conformitat o autorització administratives del projecte tècnic de qualsevol de les obres de millora a què es referix l'apartat primer o, si és el cas, l'orde administrativa d'execució d'estes determina l'afecció real directa i immediata, per determinació legal, de les finques constitutives d'elements privatius de règims de propietat horitzontal o de complex immobiliari, siga quin siga el seu propietari, al compliment del deure de costejar les obres. L'afecció real es fa constar en el Registre de la Propietat per mitjà de nota al marge de la inscripció de domini, amb constància expressa del seu caràcter de garantia real i amb el mateix règim de preferència i prioritat establert per a l'afecció real al pagament de quotes d'urbanització en les actuacions de transformació urbanística.

4. L'ocupació d'elements comuns de l'edifici o el complex immobiliari privat per obres i instal·lacions de rehabilitació a què es referix este article no requereix el consentiment ni dels propietaris integrants de la comunitat corresponent o d'esta última en el primer cas, ni

de les comunitats integrants de l'agrupació de les comunitats en el cas del complex immobiliari.

5. L'ocupació d'aquelles parts de pisos o locals d'edificis destinats predominantment a ús de vivenda i constituïts en règim de propietat horitzontal que siga indispensable per a la instal·lació de servicis comuns que, sent legalment exigibles, estiguen previstos en plans, programes o instruments de rehabilitació i, en tot cas, el d'ascensor, es declara necessària per a la seua expropiació en benefici de la corresponent comunitat de propietaris o agrupació d'estes, sempre que es complisquen les condicions següents:

- a) Resulte inviable tècnicament o econòmicament qualsevol altra solució.
- b) Quede garantit el respecte de la superfície mínima i els estàndards exigits per a locals, vivendes i espais comuns dels edificis.

6. L'ocupació de les superfícies d'espais lliures o de domini públic que siga indispensable per a la instal·lació de servicis comuns que, sent legalment exigibles, estiguen previstos en plans, programes o instruments de rehabilitació i, en tot cas, el d'ascensor, es declara causa suficient per a la seua desclassificació i, si és el cas, desafectació i alienació posterior a la comunitat o agrupació de comunitats de propietaris corresponent, sempre que es complisquen les condicions següents:

- a) Resulte inviable tècnica o econòmicament qualsevol altra solució.
- b) Quede garantit el respecte de la superfície mínima i els estàndards exigits per a espais lliures i dotacions públiques, així com la funcionalitat del domini públic, en els casos en què es tracte de l'ocupació de qualsevol dels espais esmentats.

L'ocupació de sòl per les instal·lacions de l'ascensor, com ara vestíbuls, replans i accés a vivendes, derivats de la instal·lació, així com del subsòl i vol corresponents, objecte de la desclassificació com a espai lliure i, si és el cas, desafectació del domini públic al qual es referix el paràgraf anterior no és computable en cap cas als efectes del volum edificable ni de distàncies mínimes a límits, altres edificacions o la via pública.

TÍTOL IV

Instruments per a l'aplicació i avaluació de la Llei d'Economia Sostenible

Article 112. *El Fons d'Economia Sostenible.*

1. El Fons d'Economia Sostenible va ser creat per acord del Consell de Ministres el 4 de desembre de 2009, i durant la seua vigència és l'instrument financer de l'Estat per al suport als particulars en el desenrotllament dels principis i objectius continguts en esta llei.

2. La ministra d'Economia i Hisenda presentarà a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics un informe trimestral sobre l'evolució de les línies de crèdit vinculades a les finalitats d'esta llei, i especialment sobre el Fons d'Economia Sostenible.

Article 113. *Coordinació administrativa en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació de la llei.*

1. L'Administració General de l'Estat presentarà almenys cada dos anys als òrgans de cooperació amb les comunitats autònomes en els sectors afectats per esta llei, i a la Comissió Nacional de l'Administració Local, un informe sobre l'evolució de les previsions de la present llei que afecten el seu àmbit d'actuació.

2. Igualment, les comunitats autònomes presentaran als dits òrgans de cooperació, en ocasió de l'informe previst en l'apartat anterior, la informació sobre les seues actuacions en aplicació de la present llei desenrotllades en l'exercici de les seues competències.

3. En especial, els òrgans esmentats en l'apartat primer avaluaran en els dits informes el desenvolupament dels instruments de cooperació entre comunitats autònomes i entre Estat i comunitats autònomes que faciliten la progressiva coordinació dels procediments i de la coherència dels requisits que incidixen en l'activitat econòmica en el conjunt d'Espanya i promoguen la millora en el funcionament coordinat de les distintes administracions públiques.

Article 114. *Informe del Govern sobre el desenvolupament de l'economia sostenible.*

1. El Govern, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, aprovarà almenys cada dos anys un informe sobre l'aplicació d'esta llei i les disposicions i mesures de desplegament d'esta adoptades en el període precedent.

2. L'informe incorporarà les recomanacions d'actuació per al període següent, a fi de garantir la millor aplicació dels principis continguts en esta llei, i es remetrà al Congrés dels Diputats, així com als interlocutors socials, perquè pugua ser objecte de valoració en el marc del diàleg social.

Disposició addicional primera. *Responsabilitat per incompliment de normes de dret comunitari.*

1. Les administracions públiques i qualssevol altres entitats integrants del sector públic que, en l'exercici de les seues competències, incomplisquen obligacions derivades de normes del dret de la Unió Europea de manera que donen lloc que el Regne d'Espanya siga sancionat per les institucions europees assumiran, en la part que els siga imputable, les responsabilitats que es deriven d'este incompliment, de conformitat amb el que preveu esta disposició i les de caràcter reglamentari que es dicten en desplegament i execució d'esta.

2. El Consell de Ministres, amb audiència prèvia de les administracions o entitats afectades, serà l'òrgan competent per a declarar la responsabilitat pel dit incompliment i acordar, si és el cas, la compensació del dit deute amb les quantitats que haja de transferir l'Estat a l'Administració o entitat responsable per qualsevol concepte, pressupostari i no pressupostari. En la dita resolució que s'adopte es tindran en compte els fets i fonaments continguts en la resolució de les institucions europees, es recolliran els criteris d'imputació tinguts en compte per a declarar la responsabilitat i s'acordarà l'extinció total o parcial del deute. El dit acord es publicarà en el Boletín Oficial del Estado.

3. S'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que estableix la present disposició, regulant les especialitats que siguen aplicables a les diferents administracions públiques i entitats a què es referix l'apartat 1 d'esta disposició.

Disposició addicional segona. *Accés a la informació del Registre Nacional de Títols Universitaris, Registre Nacional de Títols Acadèmics i Professionals no Universitaris i registres nacionals i autonòmics de certificats de professionalitat.*

1. Les administracions públiques, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament, podran accedir a la informació continguda en el Registre Nacional de Títols Universitaris Oficials i el Registre Nacional de Títols Acadèmics i Professionals no Universitaris, gestionats pel Ministeri d'Educació, així com en el Registre General de Certificats de Professionalitat i Acreditacions Parcialment Acumulables i en el Registre Estatal d'Unitats de Competència Acreditades, gestionats pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, i en els registres autonòmics equivalents, quan tramiten procediments en els quals siga necessari acreditar la titulació oficial o la qualificació professional del sol·licitant, i únicament hauran d'utilitzar la informació amb este fi, tot això amb ple respecte a la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal. De manera específica, queden autoritzats per a accedir a esta informació:

a) Els col·legis professionals per a la tramitació d'expedients de col·legiació dels seus professionals.

b) Les administracions públiques per a la tramitació dels processos selectius de personal funcionari o laboral, així com en l'aplicació del procediment d'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatge no formals i l'oferta de la formació complementària necessària per a obtindre un títol de formació professional o un certificat de professionalitat.

2. L'accés a esta informació es realitzarà preferentment a través de procediments telemàtics, per mitjà de la transmissió de les dades necessàries als òrgans competents per a la tramitació del procediment. La transmissió de dades s'efectuarà a sol·licitud de l'òrgan o entitat tramitadora, en la qual s'identificaran les dades requerides i els seus titulars, així com la finalitat per a la qual es requereixen. En la sol·licitud es farà constar que es disposa del consentiment exprés dels titulars afectats, llevat que el dit consentiment no siga necessari.

De la petició i recepció de les dades deixarà constància en l'expedient l'òrgan o organisme receptor. Als efectes de la verificació de l'origen i l'autenticitat de les dades pels òrgans de fiscalització i control, s'habilitaran mecanismes perquè els òrgans mencionats puguen accedir a les dades transmeses.

Disposició addicional tercera. *Classificació dels mercats de transport.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Ministeri de Foment elaborarà la proposta de classificació dels mercats a què es referix l'article 94.

Disposició addicional quarta. *Actualització del Pla Estratègic d'Infraestructures i Transports.*

1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern durà a terme una actualització del Pla Estratègic d'Infraestructures i Transports, a fi d'adaptar-lo als objectius i prioritats establits en esta llei, i especialment en els seus articles 97, 99 i 100. L'actualització tindrà en compte les necessitats específiques dels territoris insulars i fragmentats, que no estan inclosos en la xarxa estatal, tant de carreteres com de ferrocarrils.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern aprovarà el Pla de Transport Intermodal de Mercaderies previst en el PEIT, que determine l'adequada ubicació i dimensionament dels centres intermodals, tant públics com privats, en funció de les necessitats de la demanda, així com el seu sistema de finançament i gestió.

3. El Govern impulsarà les autopistes del mar com a mode alternatiu i complementari al transport terrestre de mercaderies.

Disposició addicional cinquena. *Centres de formació professional i campus d'excel·lència internacional.*

El Govern adoptarà les mesures adequades per a promoure la participació dels centres de formació professional, en el marc dels projectes de campus d'excel·lència internacional, per a afavorir una major coordinació entre ambdós nivells educatius i una millor relació amb el sector productiu de referència. Les entitats locals podran participar en el finançament d'estes iniciatives en els termes que establisquen en els contractes o convenis de col·laboració que subscriuen amb les universitats i les administracions educatives.

Disposició addicional sexta. *Metodologia per al càlcul dels costos d'utilització durant la vida útil dels vehicles previstos en l'article 106 d'esta llei.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 3, lletra b), número segon, de l'article 106 d'esta llei, els costos d'utilització durant la vida útil del consum d'energia de les emissions de CO₂ i de les emissions contaminants enumerades en el quadro 2 de l'annex d'esta llei que estiguen lligats a l'explotació dels vehicles objecte de compra seran quantificats econòmicament i calculats d'acord amb la metodologia indicada en les lletres següents:

a) El cost del consum d'energia derivat de la utilització d'un vehicle durant la seua vida útil es calcularà d'acord amb la metodologia següent:

1r. El consum per quilòmetre d'un vehicle, determinat segons el que disposa l'apartat següent, es calcularà en unitats de consum d'energia per quilòmetre, tant si el càlcul es realitza directament, tal com ocorre en el cas dels vehicles elèctrics, com si no. Quan el consum de carburant s'indique en unitats distintes, es convertirà en consum d'energia per quilòmetre utilitzant els factors de conversió que figuren en el quadro 1 de l'annex d'esta llei, on s'indica el contingut energètic dels distintes combustibles.

2n. S'usarà un únic valor monetari per unitat d'energia. Este valor únic serà igual al cost per unitat d'energia de la gasolina o del gasoil (segons quin siga més baix) abans d'impostos quan s'utilitzen com a combustibles de transport.

3r. El cost del consum d'energia derivat de la utilització d'un vehicle durant la seua vida útil es calcularà multiplicant el quilometratge total, en cas necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, pel consum d'energia per quilòmetre, de conformitat amb el número primer de la present lletra, i pel cost per unitat d'energia, de conformitat amb el número segon d'esta lletra.

b) El cost de les emissions de CO₂ derivat de la utilització d'un vehicle durant la seua vida útil es calcularà multiplicant el quilometratge total, en cas necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, per les emissions de CO₂ en quilograms per quilòmetre, de conformitat amb l'apartat 2, i pel cost per quilogram pres de la forqueta que figura en el quadro 2 de l'annex d'esta llei.

c) El cost de les emissions contaminants, que figura en el quadro 2 de l'annex d'esta llei, derivat de la utilització d'un vehicle durant la seua vida útil es calcularà sumant, durant la vida útil del vehicle, els costos relacionats amb la utilització d'este corresponents a emissions de NO_x, NMHC i les partícules. El cost de cada substància contaminant durant la vida útil d'un vehicle relacionat amb la utilització d'este es calcularà multiplicant el quilometratge total, en cas necessari, tenint en compte el quilometratge ja realitzat, determinat segons el que disposa l'apartat 3, per les emissions en grams per quilòmetre, de conformitat amb l'apartat 2, i pel cost respectiu per gram. El cost de referència serà el dels valors mitjans comunitaris que figuren en el quadro 2 de l'annex d'esta llei.

Els poders adjudicadors, les entitats adjudicatores i els operadors als quals es referix l'article 3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, podran aplicar costos superiors, sempre que els dits costos no excedisquen els corresponents valors que figuren en el quadro 2 de l'annex d'esta llei multiplicats per dos.

2. El consum de combustible, les emissions de CO₂ i les emissions contaminants per quilòmetre derivats de l'explotació d'un vehicle que figuren en el quadro 2 de l'annex d'esta llei es determinaran a partir d'uns procediments de prova normalitzats a escala comunitària si es tracta de vehicles per als quals estan previstos estos procediments en la normativa d'homologació de la Comunitat. Respecte dels vehicles no coberts per estos procediments de prova normalitzats a escala comunitària, la comparabilitat entre les diferents ofertes es farà possible utilitzant procediments de prova generalment reconeguts, o resultats de proves realitzades per l'autoritat o informació facilitada pel fabricant.

3. El quilometratge d'un vehicle durant la seua vida útil, si no s'especifica una altra cosa, es prendrà del quadro 3 de l'annex d'esta llei.

Disposició addicional sèptima. *Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.*

U. S'addiciona un nou apartat 5 a la disposició final tercera de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics, que queda redactat en els termes següents:

«5. Les comunitats autònomes i les entitats integrades en l'Administració local en les quals no puguen ser exercits a partir del 31 de desembre de 2009 els drets

reconeguts en l'article 6 de la present llei, en relació amb la totalitat dels procediments i actuacions de la seua competència, hauran d'aprovar i fer públics els programes i calendaris de treball necessaris per a això, atenent les respectives previsions pressupostàries, amb menció particularitzada de les fases en les quals els diversos drets seran exigibles pels ciutadans.

Els anteriors programes podran referir-se a una pluralitat de municipis quan s'hagen d'executar en aplicació dels supòsits de col·laboració previstos en l'apartat anterior.»

Dos. Els programes mencionats en l'apartat anterior hauran de ser objecte d'aprovació i publicació en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició addicional octava. *Avaluació de la normativa existent sobre llicències locals d'activitat.*

1. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern avaluarà l'existència de raons incloses en el nou art. 84 bis de la Llei de Bases de Règim Local en les previsions que hi ha sobre llicències locals d'activitat. D'acord amb els resultats de la mencionada avaluació, el Govern presentarà en el mateix termini un projecte de llei de modificació de les normes en les quals no concórreguen les raons esmentades en què eliminarà la corresponent exigència de llicència, sense perjudi de la seua substitució per altres formes de verificació i control administratiu. Les comunitats autònomes i les entitats locals, en un termini de dotze mesos després de l'entrada en vigor de la present llei i en l'àmbit de les seues competències, adaptaran igualment la seua normativa al que preveu l'esmentat article de la Llei de Bases de Règim Local.

2. Els municipis hauran d'adoptar un acord que done publicitat als procediments en els quals, d'acord amb el que preveu l'article 84.bis de la Llei de Bases de Règim Local, subsistix el règim de sotmetiment a la llicència local d'activitat, mantenint la dita relació adequada a la normativa vigent en cada moment.

Disposició addicional novena. *Adaptació de la composició del nombre de membres del consell dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència.*

1. A fi d'adaptar la composició del nombre de membres del consell dels organismes reguladors i de la Comissió Nacional de la Competència al que disposa l'article 12 de la present llei, en el termini màxim de dos mesos des de la seua entrada en vigor, el Govern acordarà, mitjançant un reial decret, el cessament d'aquells membres dels actuals consells dels organismes el mandat dels quals haja expirat en el moment de l'entrada en vigor del mencionat reial decret.

2. La designació de nous presidents dels organismes tindrà lloc a partir del moment en què expire el mandat dels actuals presidents, i la de nous consellers, a partir del moment en què el nombre de consellers el mandat dels quals no haja expirat siga inferior a sis.

3. No obstant el que disposa l'article 13.2 de la present llei, i a fi de garantir la renovació parcial dels consells, sempre que queden vacants o en funcions cinc o més de les vocalies dels consellers distints del president, el mandat d'almenys dos dels consellers anomenats per a cobrir-les durarà excepcionalment tres anys. Els consellers que hagen de cessar transcorregut el termini de tres anys des del seu nomenament es determinaran per mitjà de sorteig, que s'efectuarà en la primera reunió del consell que se celebri després del nomenament dels seus nous membres.

4. A l'entrada en vigor d'esta llei, els vicepresidents dels organismes continuaran en el seu càrrec fins a l'expiració del seu mandat, moment en el qual el càrrec de vicepresident en cada organisme quedarà suprimit.

Disposició addicional deu. *Impuls dels sectors productius vinculats amb ciència i innovació i major capacitat d'internacionalització.*

El Govern, en el marc del Pla integral de Política Industrial 2020 i els seus programes de desenvolupament, així com en les modificacions del Pla, adoptarà, en col·laboració amb les administracions públiques competents en cada cas i tenint en compte les aportacions del diàleg social reforçat, les mesures necessàries per a impulsar aquells sectors productius més vinculats amb el desenvolupament de les activitats de ciència i innovació i aquells de major capacitat d'internacionalització, d'acord amb el que preveuen els capítols V i VI del títol II d'esta llei, amb atenció particular a l'automoció, la biotecnologia, l'agroalimentació, les tecnologies sanitàries i farmacèutiques, les TIC i els continguts digitals, la química, els sectors relacionats amb la protecció mediambiental, incloent-hi les energies renovables i l'eficiència energètica, el sector aeroespacial i la màquina-ferramenta.

Disposició addicional onze. *Règim aplicable als sistemes de concert i conveni.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa esta llei es durà a terme segons el que estableix l'article 64 de la Llei Orgànica de Reintegració i Millorament del Règim Foral de Navarra, d'acord amb el que disposa el Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.

2. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc del que disposa esta llei s'entendrà sense perjudic del que disposa la Llei del Concert Econòmic.

Disposició addicional dotze. *Modificació de la compensació equitativa per còpia privada.*

El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, mitjançant un real decret i amb plena conformitat al marc normatiu i jurisprudencial de la Unió Europea, procedirà a modificar la regulació de la compensació equitativa per còpia privada.

Disposició addicional tretze. *Règim especial de les telecomunicacions a Canàries.*

Sense perjudic del que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, en atenció a les especials circumstàncies de llunyania, insularitat i dispersió poblacional que concorren a Canàries com a regió ultraperifèrica, així com a la importància que les telecomunicacions tenen per a propiciar un desenvolupament econòmic sostenible, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions analitzarà anualment els sobre costos i les circumstàncies específiques, tant a escala insular com pel que fa a la interconnexió de les illes entre si i amb l'exterior, a fi d'analitzar si hi ha un entorn de competència efectiva així com possibles desviacions en el comportament de les ofertes de servicis a Canàries en relació amb la resta del territori nacional, i proposarà, si és el cas, les mesures específiques que resulte convenient que siguen adoptades per les distintes autoritats de reglamentació en els seus respectius àmbits de competència.

Disposició addicional catorze. *Desenvolupament de l'Estratègia Integral per a la Comunitat Autònoma de Canàries.*

1. En l'aplicació de la present llei, el Govern prestarà atenció a les característiques específiques que concorren a la Comunitat Autònoma de Canàries com a regió ultraperifèrica, quant a la seua llunyania, insularitat i dispersió poblacional. Els objectius continguts en la present llei informaran les actuacions del Govern i l'Administració General de l'Estat a Canàries, i especialment aquelles que, en el marc de l'Estratègia Integral per a la Comunitat, aprovada pel Consell de Ministres de 9 d'octubre de 2009, es referixen a la política d'internacionalització de l'economia canària, energies renovables, infraestructures terrestres, aeroportuàries i portuàries, subvencions al transport de mercaderies amb origen

o destí a Canàries, foment del turisme i contribució al desenvolupament dels sectors industrials i de les telecomunicacions a Canàries.

2. En particular, el Govern tindrà en compte els aspectes següents:

a) El desenvolupament de vincles comercials i econòmics entre Espanya i els països d'Àfrica occidental, impulsant l'actuació reforçada dels servicis comercials en l'exterior així com el desenvolupament de les iniciatives d'internacionalització de l'economia canària que es projecten en este àmbit geogràfic com a conseqüència de l'especial situació geogràfica de Canàries.

b) L'atenció, en la planificació energètica, a les condicions específiques de Canàries i a les necessitats previstes en el Pla Energètic de la Comunitat en matèria d'energies renovables.

Per a això, s'establiran quotes especials de potència per a energies renovables a Canàries atenent criteris tècnics i econòmics quan siguen competitives amb les tecnologies convencionals en cada un dels subsistemes del SEIE de Canàries. Així mateix, es revisaran les necessitats de tecnologies de suport a la generació renovable, amb l'objectiu d'assegurar l'estabilitat del sistema elèctric canari, segons s'establix en la normativa reguladora dels SEIE.

c) L'impuls del turisme a Canàries per mitjà del Pla de Promoció Exterior de Canàries (2010-2012), que tindrà en compte el foment d'inversions per a la modernització i rehabilitació d'infraestructures turístiques a Canàries.

Així mateix, durà a terme les actuacions necessàries amb l'objecte d'agilitzar la tramitació de visats en els països europeus no comunitaris.

d) L'impuls de la liberalització del trànsit aeri amb origen i destí en els aeroports canaris i la garantia que en la fixació de les tarifes aeroportuàries es consideren les necessitats de millora de la connectivitat i competitivitat de l'economia de Canàries.

En especial, amb l'objectiu d'incrementar la connectivitat de Canàries, la Direcció General d'Aviació Civil analitzarà de manera individualitzada les sol·licituds i els projectes operatius de les companyies aèries de tercers països per a operar 5es llibertats des de/cap a Canàries, i podrà atorgar este tipus de concessions quan es confirme que les propostes presentades són viables i contribuïxen a l'establiment d'operacions i enllaços beneficiosos per a Espanya i les Illes Canàries.

e) L'increment de manera gradual de les subvencions al transport de mercaderies fins a aconseguir el 70% durant el període 2010-2012.

f) El desenvolupament del programa de reindustrialització per a Canàries en el període 2010-2014.

Disposició addicional quinze. *Modificació de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

1. Es modifica l'apartat 9.Primer.f) de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«f) Normes de gestió: mitjançant una orde ministerial s'aprovarà el model d'autoliquidació i els mitjans per a fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa corresponent a la recaptació del penúltim mes anterior s'ingressarà per mitjà d'autoliquidació a efectuar pel subjecte passiu substituït del contribuent abans del dia 10 de cada mes o, si és el cas, del dia hàbil immediatament posterior.

No obstant això, quan es tracte de subjectes passius substituïts del contribuent en els quals concórreguen les circumstàncies a què es referix l'apartat 3.1 de l'article 71 del Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit, aprovat per Reial Decret 1624/1992, de 29 de desembre, l'ingrés de les taxes meritades durant cada un dels trimestres naturals de l'any es farà efectiu, respectivament, abans del dia 10 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer o, si és el cas, del dia hàbil immediatament posterior.

La recaptació de la taxa es farà efectiva a través de les entitats de depòsit que presten el servici de col·laboració en la gestió recaptatòria a l'empara del que disposa

l'article 9 del Reglament General de Recaptació, aprovat per Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol.

Esta taxa s'integrarà a tots els efectes en l'estructura de peatges establida en la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i en les seues disposicions de desplegament.»

2. Es modifica l'apartat 9.Quart de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«Quart. Taxa per la prestació de servicis de gestió de residus radioactius generats en altres instal·lacions.

a) Fet imposable: constituïx el fet imposable de la taxa la prestació dels servicis de gestió dels residus radioactius generats en qualssevol altres instal·lacions no compreses en el fet imposable de les taxes previstes en els punts anteriors. Eixes instal·lacions es classifiquen en:

Instal·lacions radioactives: Són aquelles instal·lacions que disposen d'una autorització de funcionament com a instal·lació radioactiva concedida d'acord amb el que preveu el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial Decret 1836/1999, de 3 de desembre, i posteriorment modificat pel Reial Decret 35/2008, de 18 de gener. D'ara en avant es designaran amb les sigles "IR".

Altres instal·lacions: Als efectes d'este apartat, són considerades com a tals aquelles persones físiques o jurídiques que, sent o podent ser generadores de residus radioactius, no disposen d'una autorització de les esmentades en el paràgraf anterior. Al seu torn, entre estes es distingixen:

Persones físiques o jurídiques que tenen autorització concedida per la Direcció General de Política Energètica i Mines per a transferir els materials a ENRESA en qualitat de residus radioactius. D'ara en avant es denominaran amb les sigles "IT".

Persones jurídiques que estiguen adscrites o siguen subscriptores del Protocol de col·laboració sobre la vigilància radiològica dels materials metàl·lics, de data 2 de novembre de 1999. D'ara en avant es denominaran "IP".

Persones físiques o jurídiques no incloses en els paràgrafs anteriors, que siguen responsables de materials que hagen de ser gestionats com a residus radioactius. D'ara en avant es denominaran "IG".

b) Base imposable: La base imposable de la taxa està constituïda per la quantitat o unitat de residus entregats per a la seua gestió, mesurada en la unitat corresponent aplicable entre les compreses en la lletra e) següent, d'acord amb la naturalesa i la instal·lació de procedència del residu i expressada amb dos decimals, arrodonint els restants al segon decimal inferior.

En cas que el residu entregat pugua estar comprés en més d'una categoria o no estiga expressament comprés en alguna categoria de la mencionada taula, la base imposable de la taxa es determinarà atenent el tipus de residu que, per la seua naturalesa, siga equivalent entre els recollits en l'esmentada taula.

c) Rèdit de la taxa: La taxa es meritara en el moment de la retirada per ENRESA dels residus.

d) Subjectes passius: Seran subjectes passius de la taxa els titulars de les instal·lacions o les persones físiques o jurídiques a les quals es referix la lletra a) anterior.

e) Tipus de gravamen i quota: La quota tributària a ingressar serà la resultant de multiplicar la base imposable pels tipus de gravamen següents per a cada tipus de residus:

Tipus residu	Descripció	Tipus gravamen (€/unid)	Instal·lació de procedència
<i>Sòlids</i>			
S01.	Residus sòlids compactables (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S02.	Residus no compactables (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S03.	Cadàvers d'animals. Residus biològics (bosses de 25 litres).	270,76	IR, IT
S04.	Agulles hipodèrmiques en contenidors rígids (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S05.	Sòlids especials:		
S051.	Residus d'Ir-192 com a component actiu (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
S052.	Sals d'urani o tori (bosses de 25 litres).	195,82	IR, IT
<i>Mixtos</i>			
M01.	Residus mixtos compostos per líquids orgànics més vials (contenidors de 25 l)	225,51	IR, IT
M02.	Plaques i semblants amb líquids o gels (bosses de 25 litres).	104,74	IR, IT
<i>Líquids</i>			
L01.	Residus líquids orgànics (contenidors de 25 litres).	229,53	IR, IT
L02.	Residus líquids aquosos (contenidors de 25 litres).	195,20	IR, IT
<i>Fonts</i>			
F01.	Fonts encapsulades l'activitat de les quals no sobrepassa els límits establits per l'ADR per a embalums del Tipus A i el conjunt de la font amb el seu contenidor d'origen o amb l'equip on va instal·lada no supere els 20 litres:		
F011.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60.	310,07	IR, IT
F012.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode comprés entre el del Co-60 i el del Cs-137 incloent-hi este.	310,07	IR, IT
F013.	Les fonts F01 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137.	310,07	IR, IT
F014.	Les fonts F01 amb isòtop en estat gasós, les quals són sotmeses a ventilació controlada.	310,07	IR, IT
F02.	Fonts encapsulades l'activitat de les quals no sobrepassa els límits establits per l'ADR per a embalums del Tipus A i el conjunt de la font amb el seu contenidor d'origen o amb l'equip en què va instal·lada siga superior a 20 l i inferior o igual a 80 l.		
F021.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60.	575,85	IR, IT
F022.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode comprés entre el del Co-60 i el Cs-137, incloent-hi este.	575,85	IR, IT
F023.	Les fonts F02 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137.	575,85	IR, IT
F05.	Fonts encapsulades que sobrepassen els límits d'activitat expressats per als tipus F01 i F02 i/o el seu volum siga superior a 80 litres:		
F051.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode inferior o igual al del Co-60. (La font sobrepassa el límit d'activitat i el de volum).	27.000,00	IR
F051X.	Les fonts F051, considerant el desmuntatge del capçal (amb la font F051) de l'equip en què opera el dit capçal.	39.600,00	IR
F052.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode comprés entre el de Co-60 i el Cs-137, incloent-hi este. (La font sobrepassa el límit d'activitat però no supera el de volum).	2.400,00	IR, IT
F053.	Les fonts F05 amb elements de semiperíode superior al del Cs-137 (la font sobrepassa el límit d'activitat però no supera el de volum).	2.400,00	IR, IT
PMM.	Residus previstos en el Protocol de vigilància radiològica dels materials metàl·lics.		
PMMD.	Deteccions: Cas de bidó de 220 litres o fracció de procedència estrangera o que, sent de procedència nacional, els residus no puguem ser allotjats en un únic Bidó de 220 litres. (bidó de 220 l o fracció).	2.470,11	IP
PMMI1.	Incidents: Cas de generació de residus inferior a 200 m ³ (metre cúbic).	2.253,80	IP
PMMI2.	Incidents: Cas de generació de residus igual o superior a 200 m ³ (per m ³ i des del primer).	11.227,80	IP

Tipus residu	Descripció		Tipus gravamen (€/unid)	Instal·lació de procedència
GEN1.	Tipus genèric de residu no previst en els tipus de residu anteriors. La quota (€) resultarà de l'aplicació de la fórmula que s'indica a continuació, adequada a la categoria del residu (RBMA o RBBA) i al volum del residu (V en m ³) que correspon gestionar.			
RBMA (Residu de baixa i mitjana activitat)	V ≤ 2 m ³	1.500 + 4.020 x V	(1)	IG
	2 m ³ < V ≤ 20 m ³	9.540 + 4.170 x (V-2)	(1)	
	20 m ³ < V ≤ 200 m ³	4.230 x V	(1)	
	V > 200 m ³	846.000 + 20.310 x (V-200)	(1)	
RBBA (Residu de molt baixa activitat)	V ≤ 2 m ³	1.500 + 500 x V	(1)	IG
	2 m ³ < V ≤ 20 m ³	2.500 + 650 x (V-2)	(1)	
	20 m ³ < V ≤ 200 m ³	710 x V	(1)	
	V > 200 m ³	142.000 + 2.710 x (V-200)	(1)	

(1) El tipus de gravamen corresponent, segons els casos, serà el resultat de l'aplicació de la fórmula que figura en la columna «Descripció».

f) Normes de gestió: mitjançant una orde ministerial s'aprovarà el model d'autoliquidació i els mitjans per a fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa s'ingressarà en el termini dels seixanta dies naturals següents a aquell en què haja tingut lloc la retirada dels residus de les instal·lacions per ENRESA.

La recaptació de la taxa es farà efectiva a través de les entitats de depòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptatòria a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament General de Recaptació, aprovat per Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol.»

3. S'afeg un punt quint a l'apartat 9 de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, amb el text següent:

«Quint. Sobre les quanties que resulten exigibles per les taxes a què es referix este apartat 9, s'aplicarà l'Impost sobre el Valor Afegit que grava la prestació dels servicis objecte de gravamen en els termes establits en la legislació vigent.

Els tipus de gravamen i elements tributaris per a la determinació de la quota d'estes taxes podran ser revisats pel Govern mitjançant un reial decret, basant-se en una memòria economicofinancera actualitzada del cost de les activitats corresponents previstes en el Pla General de Residus Radioactius.»

Disposició addicional setze. *Modificació de la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre contracte d'agència:

U. S'afeg una nova disposició addicional, que passa a ser addicional primera, amb el text següent:

«Disposició addicional primera.

1. Fins a l'aprovació d'una llei reguladora dels contractes de distribució, el règim jurídic del contracte d'agència previst en la present llei s'aplicarà als contractes de distribució de vehicles automòbils i industrials, pels quals una persona natural o jurídica, denominada distribuïdor, s'obliga enfront d'una altra, el proveïdor, de manera continuada o estable i a canvi d'una remuneració, a promoure actes o operacions de comerç d'estos productes per compte i en nom del seu principal, com a comerciant independent, assumint el compte i risc d'estes operacions.

2. En defecte de llei expressament aplicable, les distintes modalitats de contractes de distribució de vehicles automòbils i industrials, siga quina siga la seua denominació, es regiran pel que disposa la present llei, els preceptes de la qual tenen caràcter imperatiu.

3. Serà nul tot pacte en contra pel qual el proveïdor es reserve la facultat de modificar unilateralment el contingut essencial d'estos contractes i, en particular, la gamma completa de productes i servicis contractuals, el pla de negoci del distribuïdor, les inversions i el termini d'amortització, la remuneració fixa i variable, els preus dels productes i servicis, les condicions generals de venda i garantia postvenda, les directrius comercials i els criteris de selecció dels distribuïdors.

4. El distribuïdor únicament estarà obligat a realitzar les inversions específiques que siguen necessàries per a l'execució del contracte que figuren expressament indicades, de manera individualitzada, en el contracte o les seues modificacions, i únicament en cas que s'establisca per a cada una d'estes el període en què es considere que quedaran amortitzades.

A este efecte, es consideraran inversions específiques aquelles que no puguen ser aprofitades de manera real i efectiva per a usos diferents de l'execució del contracte de distribució.

5. Quan el proveïdor exigisca al distribuïdor una compra mínima de productes contractuals per a disposar d'un estoc calculat en funció dels objectius comercials, el distribuïdor podrà tornar-li els productes subministrats i no demanats per clients una vegada transcórreguen seixanta dies des que hagen sigut adquirits. En este cas, el proveïdor estarà obligat a recomprar al distribuïdor els productes tornats en les mateixes condicions en què es van comprar.

6. En cas d'extinció del contracte, ja siga per venciment del seu termini o per qualsevol altra causa, el distribuïdor tindrà dret a percebre les següents quantitats en concepte de compensació o indemnització pels conceptes que s'indiquen:

a) L'import corresponent al valor de les inversions específiques pendent d'amortització en el moment de l'extinció del contracte.

b) Una indemnització per clientela que no podrà en cap cas ser inferior a l'import mitjà anual de les vendes efectuades pel proveïdor al distribuïdor durant els últims cinc anys de vigència del contracte, o durant tot el període de vigència del contracte si este ha sigut inferior.

c) Les indemnitzacions del personal laboral del qual haja hagut de prescindir el distribuïdor per l'extinció del contracte.

d) Així mateix, en qualsevol cas d'extinció del contracte, el proveïdor estarà obligat a adquirir del distribuïdor totes aquelles mercaderies que es troben en poder d'este últim, al mateix preu pel qual hagen sigut venudes.

Les anteriors compensacions s'establixen sense perjudi del dret d'indemnització a favor de la part corresponent pels danys i perjudis ocasionats pels incompliments contractuals en què haja pogut incórrer l'altra part, sent nul qualsevol pacte en contra.

7. El proveïdor no podrà negar el seu consentiment a la cessió total o parcial del contracte de distribució de vehicles automòbils i industrials si l'empresa cessionària es compromet per escrit a mantindre l'organització, estructura i recursos que l'empresari cedent mantenia afectes a l'activitat de distribució.

8. La competència per al coneixement de les accions derivades del contracte de distribució comercial de vehicles automòbils i industrials correspondrà al jutge del domicili del distribuïdor, sent nul qualsevol pacte en sentit distint.»

Dos. L'actual disposició addicional passa a ser disposició addicional segona.

Disposició addicional dèset. *Impuls a la implantació de la societat de la informació.*

El Govern es compromet a accelerar la implantació de la societat de la informació a fi de contribuir al creixement econòmic, maximitzant el potencial de les TIC per a la creació

d'ocupació, la sostenibilitat i la inclusió social. Per a això durà a terme una sèrie d'actuacions dirigides a la consecució dels següents objectius:

1. Millorar la velocitat, qualitat i capacitat de les xarxes de telecomunicacions així com estendre la cobertura de les xarxes troncales d'alta capacitat en zones rurals.
2. Continuar impulsant els projectes d'èxit com la implantació del DNI electrònic o la dotació de centres escolars.
3. Recolzar programes d'innovació lligats a la societat de la informació que permeten continuar avançant en la millora de la competitivitat.
4. Consolidar la cohesió social i territorial en l'àmbit de la societat de la informació amb especial atenció a la dispersió, al medi rural, a les zones de muntanya, a la insularitat i als sectors amb risc d'exclusió.
5. Fomentar l'ús de la part de l'espectre radioelèctric reservada per a usos comuns o de radioaficionats.

Disposició addicional d'íhuit. *Millora de l'activitat econòmica d'internacionalització o investigació.*

El Govern, en el termini de tres mesos, adoptarà les mesures necessàries per a millorar el sistema de concessió de visats relacionats amb l'activitat econòmica d'internacionalització o d'investigació, a fi d'agilitzar i millorar els procediments corresponents que faciliten la concessió de visats temporals vinculats a les dites activitats econòmiques d'acord amb la legislació comunitària.

Disposició addicional dènou. *Projecte de llei de mobilitat sostenible.*

En el termini de sis mesos des de l'aprovació d'esta llei, el Govern presentarà a les Corts Generals un projecte de llei de mobilitat sostenible que assentarà les bases per a fomentar l'accessibilitat i la mobilitat sostenible, reforçar la seguretat del trànsit de persones i mercaderies i reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Disposició addicional vint. *Informe del Govern sobre inclusió de l'IVA en procediments de contractació pública.*

El Govern elaborarà un informe en un termini de tres mesos en el qual analitze la possibilitat, en el marc de la normativa comunitària, d'incloure l'IVA en el preu dels procediments de contractació pública quan intervinguen licitadors exempts de l'impost, en particular entitats del tercer sector, tenint en compte el principi d'adjudicació dels servicis a l'oferta econòmicament més avantatjosa per a l'Administració pública, així com els altres principis que han de regir la contractació pública.

Disposició transitòria primera. *Adaptació de les agències de subscripció.*

Les agències de subscripció que a l'entrada en vigor d'esta llei hagen comunicat els seus poders a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades, hauran d'adaptar-se al que disposa l'article 86.bis del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, segons la redacció feta per esta llei, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta.

Transcorregut el termini previst en el paràgraf anterior, els qui no hagen acreditat haver-se adaptat a esta llei d'acord amb el que preveu esta disposició transitòria no podran exercir les activitats d'agència de subscripció d'assegurances privades.

Disposició transitòria segona. *Norma provisional sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per a exercir com a agència de subscripció.*

Mentres el Ministeri d'Economia i Hisenda no fixe normes sobre l'assegurança de responsabilitat civil professional per a exercir com a agència de subscripció, l'assegurança de responsabilitat civil professional que cobrisca tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu

o una altra garantia financera, per a les responsabilitats que puguen sorgir per negligència professional, serà almenys d'un milió i mig d'euros per sinistre i, en suma, dos milions d'euros per a tots els sinistres corresponents a un determinat any.

Les quanties establides en el paràgraf anterior s'actualitzaran amb efectes d'1 de gener de 2015, i cada cinc anys des d'eixa data, per a tindre en compte l'evolució de l'índex europeu de preus de consum publicat per Eurostat. A este efecte, per a facilitar el seu coneixement i aplicació, es faran públiques les dites actualitzacions per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició transitòria tercera. Adaptació dels comercialitzadors de plans de pensions individuals i dels contractes de comercialització.

Les persones i entitats que es troben realitzant tasques de comercialització de plans de pensions individuals, així com els acords de comercialització formalitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, hauran d'adaptar-se al que disposa l'article 26 bis del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció feta per la disposició final tretze d'esta llei, en el termini de dotze mesos des de la seua entrada en vigor. Així mateix, dins del dit termini les entitats gestores de fons de pensions hauran de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les entitats o persones amb les quals hagen establert els esmentats acords de comercialització.

Transcorregut el referit termini de dotze mesos sense que s'haja procedit a l'adaptació, les entitats o persones que realitzen tasques de comercialització hauran de cessar en esta activitat fins que no s'efectue l'adaptació d'aquelles i dels acords corresponents si és el cas.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels recursos propis de les entitats gestores de fons de pensions.

Les entitats gestores de fons de pensions autoritzades abans de l'entrada en vigor d'esta llei disposaran d'un termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor per a aconseguir les quanties mínimes de recursos propis addicionals exigides en funció dels fons gestionats, d'acord amb el que disposa l'article 20 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció que en fa la disposició final tretze de la present llei.

Disposició transitòria quinta. Procediment de presentació de reclamacions davant del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Fins a l'aprovació de les disposicions reglamentàries a què es referix l'article 30.2 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer, en la redacció que en fa la disposició final onze d'esta llei, continuarà aplicant-se el procediment previst en els articles 7 a 15 del Reial Decret 303/2004, de 20 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels comissionats per a la defensa del client de servicis financers.

Disposició transitòria sexta. Cancel·lació d'assentaments en el Registre Mercantil que es referixen a fets no subjectes a inscripció relacionats amb els fons de pensions i remissió telemàtica de sol·licituds i comunicacions.

A partir de l'entrada en vigor de la present llei, els registradors mercantils cancel·laran d'ofici els assentaments efectuats en el Registre Mercantil relatius a actes i circumstàncies diferents dels previstos en el número 1 de l'article 11 bis del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en la redacció feta per la disposició final tretze de la present llei.

El que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 11 bis en relació amb la remissió per mitjans telemàtics i amb firma electrònica de sol·licituds, certificacions, documents i

comunicacions serà aplicable transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.

Disposició transitòria sèptima. *Contractes administratius adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.*

Els contractes administratius regulats per la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, que hagen sigut adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei es regiran, quant als seus efectes, compliment i extinció, incloent-hi la seua duració i règim de pròrrogues, per la normativa anterior.

Disposició transitòria octava. *Reserva per a inversions a Canàries.*

La materialització de les dotacions a la reserva per a inversions procedents de beneficis de períodes impositius iniciats a partir d'1 de gener de 2007 es regularà per les disposicions establides en l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, segons la redacció donada pel Reial Decret Llei 12/2006, de 29 de desembre, amb les modificacions introduïdes per esta llei.

Disposició transitòria novena. *Fons de reserva obligatori de cooperatives de crèdit transformades.*

U. Els saldos del Fons de Reserva Obligatori de les cooperatives de crèdit que s'hagen transformat en una altra entitat de crèdit d'acord amb el que preveu l'article deu de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de Cooperatives de Crèdit, i als quals s'haja donat el destí previst en l'article 75, per remissió de l'article 69.6, ambdós de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, podran integrar-se en el capital social de l'entitat resultant de la transformació durant l'exercici 2011.

Dos. En el període impositiu en què es produïska el dit reintegrament, s'integrarà en la base imposable de l'entitat de crèdit transformada la part d'este que es corresponga amb el fons de reserva obligatori que haguera minorat la base imposable de la cooperativa de crèdit en els períodes impositius anteriors a la transformació.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa la present llei i, en particular, les següents:

- a) Els articles 22 a 28 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.
- b) El Reial Decret 303/2004, de 20 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels comissionats per a la defensa del client de servicis financers.
- c) La disposició adicional tercera de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.
- d) L'apartat 5 de l'article 23 del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret 304/2004, de 20 de febrer.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Caràcter de legislació bàsica. La present llei constituïx legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat les «bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica» i, en conseqüència, són aplicables en general a totes les administracions públiques i organismes i entitats que en depenen.

Així mateix, tenen caràcter bàsic, a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de «les bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances», el capítol III del títol I, les disposicions transitòries primera, quarta i quinta i les disposicions finals quinta a catorze.

Els capítols I i V del títol I, articles 40, 41, 42, l'apartat 5 de l'article 111, la disposició addicional setèima i la disposició addicional octava tindran caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat les bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, excepte aquells preceptes que es referisquen exclusivament a la regulació del règim estatutari, règim jurídic i funcionament d'òrgans estatals.

El capítol VII del títol II, pel que fa a la formació professional del sistema educatiu, s'empara en l'article 149.1.30a de la Constitució, sobre «regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i normes bàsiques per al desenvolupament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en esta matèria».

El títol III, excepte les seccions 1a i 2a del capítol III i el capítol IV, s'incardina en l'article 149.1 apartats 23a i 25a, en matèria de «legislació bàsica sobre protecció del medi ambient» i «bases del règim miner i energètic», respectivament.

2. No obstant això, no tindran caràcter bàsic els preceptes següents:

a) Els continguts de la llei que fan referència a l'organització i el funcionament d'òrgans de l'Estat o d'òrgans adscrits a l'Administració General de l'Estat: articles 8 a 24, ambdós inclosos; 34, 35, 113 i 114.

b) Els articles 27, apartats 2 i 4 de l'article 111, apartats 2 i 4 de l'article 110 i les disposicions transitòries segona i tercera s'incardinen en l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència en matèria de «legislació mercantil» i «legislació civil», respectivament.

c) El capítol VII del títol II, pel que fa a la formació professional per a l'ocupació, s'incardina en l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació laboral».

d) La secció 2a del capítol V del títol II, que s'incardina en l'article 149.1.9a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «legislació sobre propietat intel·lectual i industrial».

e) Els articles 66, 67, 68, 69, 70 i 71, que s'incardinen en l'article 149.1.10a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «comerç exterior».

f) Els articles 43, 44, 45, 46, 87, 92 i la disposició addicional primera, que s'incardinen en l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de «Hisenda general i deute de l'Estat».

g) Les seccions 1a i 3a del capítol V del títol II, que s'incardinen en l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de «foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica».

h) El capítol IV del títol II, que s'incardina en l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de «telecomunicacions».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives.*

Es fa una nova redacció de la lletra d), de l'apartat 2 de l'article 93 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, que queda com segueix:

«2. Per al compliment del seu objecte, les cooperatives agràries podran desenvolupar, entre altres, les activitats següents:

d) Qualsevol altres activitats que siguen necessàries o convenientes o que faciliten el millorament econòmic, tècnic, laboral o ecològic de la cooperativa o de les explotacions dels socis, entre altres, la prestació de servicis per la cooperativa i amb el seu propi personal que consistisca en la realització de tasques agràries o altres d'anàlogues en les mencionades explotacions i a favor dels socis d'estes.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.*

Es modifica l'article 8.1 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència, que queda redactat com següent:

«1. El procediment de control previst en la present llei s'aplicarà a les concentracions econòmiques quan concórrega almenys una de les dos circumstàncies següents:

a) Que com a conseqüència de la concentració s'adquirisca o s'incremente una quota igual o superior al 30 per cent del mercat rellevant de producte o servei en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'este.

Queden exemptes del procediment de control totes aquelles concentracions econòmiques en les quals, inclús complint el que estableix esta lletra a), el volum de negocis global a Espanya de la societat adquirida o dels actius adquirits en l'últim exercici comptable no supere la quantitat de 10 milions d'euros, sempre que les partícips no tinguen una quota individual o conjunta igual o superior al 50 per cent en qualsevol dels mercats afectats, en l'àmbit nacional o en un mercat geogràfic definit dins d'este.

b) Que el volum de negocis global a Espanya del conjunt dels partícips supere en l'últim exercici comptable la quantitat de 240 milions d'euros, sempre que almenys dos dels partícips realitzen individualment a Espanya un volum de negocis superior a 60 milions d'euros.»

Disposició final quarta. *Organisme regulador del sector del transport.*

El Govern, quan així ho aconsellen les condicions de competència en els mercats de transport, i, en particular, els avanços en el procés de liberalització del sector ferroviari, remetrà al Parlament un projecte de llei de creació d'un organisme regulador del sector transport, que integre les funcions atribuïdes al Comitè de Regulació Ferroviària i la regulació de la resta de modes de transport.

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors queda modificada com següent:

U. Queda derogada la lletra c) de l'article 23.

Dos. S'afegirà un nou paràgraf a l'article 35.1 amb la redacció següent:

«En la memòria dels emissors les accions dels quals estiguen admeses a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat en la Unió Europea, s'haurà d'informar sobre les operacions dels administradors i dels membres del consell de control d'una societat anònima europea domiciliada a Espanya que haja optat pel sistema dual, o de persona que actue per compte d'estos, realitzades amb el mencionat emissor o amb un emissor del mateix grup durant l'exercici a què es referixen els comptes anuals, quan les operacions siguen alienes al tràfic ordinari de la societat o que no es realitzen en condicions normals de mercat.»

Tres. S'afegirà un nou capítol VI en el títol IV amb el contingut següent:

«CAPÍTOL VI

De l'informe anual de govern corporatiu

Article 61 bis. *De l'informe anual de govern corporatiu.*

1. Les societats anònimes cotitzades hauran de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu.

2. L'informe anual de govern corporatiu serà objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'hi adjuntarà una còpia del document en què conste. La Comissió Nacional del Mercat de Valors remetrà una còpia de l'informe comunicat a les respectives autoritats de supervisió quan es tracte de societats cotitzades que estiguen dins del seu àmbit de competències.

3. L'informe serà objecte de publicació com a fet rellevant.

4. El contingut i estructura de l'informe de govern corporatiu serà determinat pel ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seua habilitació expressa, per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

El dit informe haurà d'oferir una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de la societat i del seu funcionament en la pràctica. En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu serà el següent:

a) Estructura de propietat de la societat, que haurà d'incloure:

1r. Informació relativa als accionistes amb participacions significatives on s'indiquen els percentatges de participació i les relacions d'índole familiar, comercial, contractual o societària que hi haja, així com la seua representació en el consell.

2n. Informació de les participacions accionars dels membres del consell d'administració que hauran de comunicar a la societat, i de l'existència dels pactes parasocials comunicats a la mateixa societat i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i, si és el cas, depositats en el Registre Mercantil.

3r. Informació dels valors que no es negocien en un mercat regulat comunitari, amb indicació, si és el cas, de les distintes classes d'accions i, per a cada classe d'accions, els drets i obligacions que conferisca, així com el percentatge del capital social que represente l'autocartera de la societat i les seues variacions significatives.

4t. Informació relativa a les normes aplicables a la modificació dels estatuts de la societat.

b) Qualsevol restricció a la transmissibilitat de valors i qualsevol restricció al dret de vot.

c) Estructura de l'administració de la societat, que haurà d'incloure:

1r. Informació relativa a la composició, regles d'organització i funcionament del consell d'administració i de les seues comissions.

2n. Identitat i remuneració dels seus membres, funcions i càrrecs dins de la societat, les seues relacions amb accionistes amb participacions significatives, indicant l'existència de consellers creuats o vinculats i els procediments de selecció, remoció o reelecció.

3r. Informació dels poders dels membres del consell d'administració i, en particular, els relatius a la possibilitat d'emetre o recomprar accions.

4t. Informació dels acords significatius que haja formalitzat la societat i que entren en vigor, siguen modificats o conclouen en cas de canvi de control de la societat arran d'una oferta pública d'adquisició, i els seus efectes, excepte quan la seua divulgació resulte seriosament perjudicial per a la societat. Esta excepció no s'aplicarà quan la societat estiga obligada legalment a donar publicitat a esta informació.

5t. Informació dels acords entre la societat i els seus càrrecs d'administració i direcció o empleats que disposen indemnitzacions quan estos dimitisquen o siguen despatxats de manera improcedent o si la relació laboral arriba a la seua fi amb motiu d'una oferta pública d'adquisició.

d) Operacions vinculades de la societat amb els seus accionistes i els seus administradors i càrrecs directius i operacions intragrup.

e) Sistemes de control del risc.

f) Funcionament de la junta general, amb informació relativa al desenrotllament de les reunions que celebre.

g) Grau de seguiment de les recomanacions de govern corporatiu, o, si és el cas, l'explicació de la falta de seguiment de les dites recomanacions.

h) Una descripció de les principals característiques dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió de la informació financera.

5. Sense perjudi de les sancions que siga procedent imposar per la falta de remissió de la documentació o de l'informe de govern corporatiu, o l'existència d'omissions o dades enganyoses o errònies, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors el seguiment de les regles de govern corporatiu, i a l'efecte d'això podrà demanar tota la informació que necessite respecte d'això, així com fer pública la informació que considere rellevant sobre el seu grau efectiu de compliment.

6. Quan la societat cotitzada siga una societat anònima europea domiciliada a Espanya que haja optat pel sistema dual, junt amb l'informe anual de govern corporatiu elaborat per la direcció, s'adjuntarà un informe elaborat pel consell de control sobre l'exercici de les seues funcions.

7. La informació inclosa en l'informe anual de govern corporatiu sobre la composició del consell d'administració, les seues comissions delegades i la qualificació dels seus consellers haurà d'elaborar-se d'acord amb les definicions que establisca el ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les dites definicions es referiran, entre altres, a la categoria de conseller executiu, conseller dominical i conseller independent. Per a la definició de la categoria de conseller independent es tindrà en compte, entre altres qüestions, que les persones siguen designades, si és el cas, a proposta d'una comissió de nomenaments, en atenció a les seues condicions personals i professionals, i que puguen exercir les seues funcions sense veure's condicionades per relacions amb la societat, els seus accionistes significatius o els seus directius.

El ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, determinarà les condicions que haurà de complir un conseller per a ser qualificat com a independent, així com els supòsits en què el dit conseller no podrà ser qualificat com a tal. A este efecte es podran tindre en compte, entre altres, els següents supòsits d'exclusió: haver sigut empleats o consellers executius de societats del grup; ser o haver sigut soci de l'auditor extern o responsable de l'informe d'auditoria i ser cònjuges, persones lligades per anàloga relació d'afectivitat o parents fins de segon grau d'un conseller executiu o alt directiu de la societat.

Article 61 ter. *De l'informe anual sobre remuneracions dels consellers.*

1. Junt amb l'informe anual de govern corporatiu, el consell de les societats anònimes cotitzades haurà d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels seus consellers, que inclourà informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, així com, si és el cas, la prevista per a anys futurs. Inclourà també un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers.

2. L'informe anual sobre les remuneracions dels consellers, la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers, es difondrà i se sotmetrà a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'orde del dia, a la junta general ordinària d'accionistes.

3. Les caixes d'estalvis hauran d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control, que inclourà informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de l'entitat aprovada pel consell per a l'any en curs, així com, si és el cas, la prevista per a anys futurs. Inclourà també un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers i membres de la comissió de control.

4. L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració, la política de remuneracions de la societat aprovada pel consell per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cada un dels consellers, es difondrà i se sotmetrà a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'orde del dia, a l'assemblea general.

5. El ministre d'Economia i Hisenda o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, determinarà el contingut i estructura de l'informe de remuneracions, que podrà contindre informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments triats per al seu disseny, així com el paper exercit, si és el cas, per la comissió de retribucions.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 70 bis queda modificat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, així com les empreses de servicis d'inversió no integrades en un d'estos grups consolidables, hauran de fer pública, quan siga possible i almenys amb periodicitat anual, degudament integrada en un sol document denominat Informació sobre solvència, informació concreta sobre aquelles dades de la seua situació financera i la seua activitat en les quals puguen tindre interès el mercat i altres parts interessades amb vista a avaluar els riscos a què s'enfronten, la seua estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seua organització interna i la seua situació amb vista al compliment de les exigències mínimes de recursos propis previstes en esta llei.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors determinarà la informació mínima que haurà de ser objecte de publicació d'acord amb el paràgraf anterior. En tot cas, les entitats podran ometre les informacions que no tinguen importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que consideren reservades o confidencials; també podran determinar el mitjà, lloc i mode de divulgació de l'esmentat document.

També es publicarà la següent informació relativa a les pràctiques i polítiques de remuneració dels grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, així com de les empreses de servicis d'inversió no integrades en un d'estos grups consolidables, per a aquelles categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguen tindre impacte en els seus perfils de risc:

a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per a determinar la política de remuneració.

b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial les que tinguen caràcter variable o prevegen l'entrega d'accions o drets sobre estes.

c) Informació de la relació entre remuneració, funcions exercides, el seu exercici i els riscos de l'entitat.

A eixos mateixos efectes, els grups i les entitats adoptaran una política formal per al compliment d'estos requisits de divulgació i per a la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de divulgació, i disposaran de procediments que els permeten avaluar l'adequació d'esta política.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà requerir als grups i entitats a què es referix este apartat que limiten les remuneracions variables quan siguen incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 70 bis queda redactat com segueix:

«3. S'exceptua de les obligacions previstes en este article els grups o empreses de servicis d'inversió individuals controlats per altres empreses de servicis d'inversió o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre estat membre de la Unió Europea, excepte quan entre estes hi haja una empresa de servicis d'inversió important, siga d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup haja comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, siga segons el criteri d'esta última en atenció a la seua activitat a Espanya o a la seua importància relativa dins del grup.»

Sis. S'afig un nou paràgraf a l'article 81.2, amb la redacció següent:

«Les prohibicions establides en este apartat s'apliquen també als administradors i als membres del consell de control d'una societat anònima europea domiciliada a Espanya que haja optat pel sistema dual en relació amb qualsevol operació sobre valors de la mateixa societat o de les societats filials, associades o vinculades, sobre les quals disposen, per raó del seu càrrec, informació privilegiada o reservada; també haurà de suggerir-se'n la realització a qualsevol persona en la mesura que eixa informació no es done a conèixer públicament.»

Set. Es dóna una nova redacció a les lletres a), b) i g) de l'article 84.1 amb la següent redacció literal:

«a) Les societats rectores dels mercats secundaris oficials, les entitats rectores dels sistemes multilaterals de negociació i les societats que administren sistemes de registre, compensació i liquidació de valors que es creen a l'empara del que preveu esta llei. En queda exclòs el Banc d'Espanya.

b) La Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, la Societat de Borses i les societats que tinguen la titularitat de la totalitat de les accions o d'una participació que atribuïska el control, directe o indirecte, de les entitats previstes en la lletra anterior.»

«g) Els que, no estant inclosos en les lletres precedents, tinguen la condició de membre d'algun mercat secundari oficial o dels sistemes de compensació i liquidació de les seues operacions.»

Huit. S'afig una nova lletra c bis) a l'article 84.2 amb la següent redacció literal:

«c bis) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva quan presten servicis inversió.»

Nou. L'article 85.2 queda redactat com segueix:

«2. En la forma i amb les limitacions establides en l'ordenament jurídic, les facultats de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors inclouran almenys les potestats següents:

- a) Accedir a qualsevol document sota qualsevol forma i rebre'n una còpia;
- b) requerir de qualsevol persona la remissió d'informació en el termini que fixe raonablement la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si és necessari, citar i prendre declaració a una persona per a obtindre informació;
- c) fer inspeccions amb presència física en qualsevol oficina o dependència;
- d) requerir els registres telefònics i de tràfic de dades de què disposen;
- e) requerir el cessament de tota pràctica que siga contrària a les disposicions establides en esta llei i les seues normes de desplegament;

- f) sol·licitar l'embargament o la congelació d'actius;
- g) exigir la prohibició temporal per a exercir activitat professional;
- h) demanar dels auditors de les empreses de servicis d'inversió i de les entitats de l'article 84.1.a) i b) qualsevol informació que hagen obtingut en l'exercici de la seua funció;
- i) adoptar qualsevol tipus de mesura per a assegurar-se que les persones i entitats sotmeses a la seua supervisió complixen amb les normes i disposicions aplicables, o amb els requeriments d'esmena o correcció realitzats, de manera que poden exigir a estes persones i entitats, amb este fi, l'aportació d'informes d'experts independents, auditors o dels seus òrgans de control intern o compliment normatiu;
- j) acordar la suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que les persones físiques o jurídiques puguen fer en el mercat de valors;
- k) acordar la suspensió o exclusió de la negociació d'un instrument financer, ja siga en un mercat secundari oficial o en un sistema multilateral de negociació;
- l) remetre assumptes per al seu processament penal;
- m) autoritzar auditors o experts a dur a terme verificacions o investigacions, d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'apartat 4 de l'article 91;
- n) en l'exercici de la funció de comprovació de la informació periòdica a què es referix l'article 35.4 d'esta llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà:

1er. Demanar dels auditors de comptes dels emissors els valors dels quals estiguen admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat en la Unió Europea, per mitjà de requeriment escrit, quantes informacions o documents siguen necessaris, de conformitat amb el que estableix la Llei 19/1988, d'11 de juliol, d'Auditoria de Comptes.

La revelació pels auditors de comptes de les informacions requerides per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa este article, no constituirà incompliment del deure de secret.

2on. Exigir als emissors els valors dels quals estiguen admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat en la Unió Europea la publicació d'informacions addicionals, conciliacions, correccions o, si és el cas, reformulacions de la informació periòdica.

Les mesures a què es referixen les lletres e), g), i), j) i k) podran adoptar-se com a mesura cautelar en el transcurs d'un expedient sancionador o com a mesura al marge de l'exercici de la potestat sancionadora, sempre que siga necessari per a l'eficaç protecció dels inversors o el funcionament correcte dels mercats, i es mantindran mentres romanga la causa que les haguera motivat.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà fer pública qualsevol mesura adoptada, com a conseqüència de l'incompliment de les normes aplicables, a no ser que la seua divulgació poguera posar en greu risc els mercats de valors o causar un perjudici desproporcionat a les persones afectades.

Quan les mesures previstes en les lletres e), g), j) i n) s'exercisquen sobre entitats subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya, ja siga amb caràcter cautelar en un procediment sancionador, ja siga al marge de l'exercici de la potestat sancionadora, hauran de ser notificades amb caràcter previ a l'esmentat organisme.

Així mateix, quan es tracte de les mesures previstes en la lletra f), serà preceptiu l'informe previ del dit organisme.»

Deu. L'apartat 3 de l'article 85 queda redactat com seguix:

«3. En virtut del que disposa l'apartat anterior, les persones físiques i jurídiques enumerades en l'article 84 estan obligades a posar a disposició de la Comissió tots els llibres, registres i documents, siga quin siga el seu suport, que esta considere necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de

qualsevol altra classe, incloses les conversacions telefòniques d'índole comercial que hagen sigut gravades amb el consentiment previ del client o inversor.

Les persones físiques estan obligades a comparèixer davant de citacions de la Comissió per a la presa de declaració.

En la mesura que siga necessari i amb la finalitat que la Comissió tinga un eficaç exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció, les persones o entitats que prestén qualsevol tipus de servici professional a les persones compreses en els paràgrafs anteriors estan obligades a facilitar les dades i informacions que els siguen requerides per esta, de conformitat amb allò que s'ha disposat, si és el cas, en la normativa específica que regule la seua professió o activitat.

A tals efectes, l'accés a les informacions i a les dades requerides per la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les seues funcions d'inspecció i supervisió es troba emparat per l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal. Les dades a les quals s'accedix només s'empraran per a l'exercici de les mencionades potestats en els termes que preveu esta llei.

Els òrgans i organismes de qualsevol Administració pública; les cambres i corporacions, els col·legis, consells de col·legis i associacions professionals; les altres entitats públiques, incloses les entitats gestores i els servicis comuns de la Seguretat Social i els que, en general, exercisquen funcions públiques, estaran obligats a col·laborar i subministrar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors les dades, documents, registres, informes i antecedents que siguen necessaris per a l'exercici de les funcions recollides en l'article 13 d'esta llei, siga quin siga el seu suport, a través dels requeriments concrets i en el termini indicat, i a prestar-li el concurs, auxili i protecció per a l'exercici de les seues funcions.

Així mateix, les actuacions de comprovació i investigació, inclosa la presa de declaració, podran desenrotllar-se, a elecció dels servicis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'entitat o persona inspeccionada o del seu representant.
- b) En els mateixos locals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o d'altres organismes de l'Administració.

Quan les actuacions de comprovació i investigació es desenrotllen en els llocs assenyalats en la lletra a), anterior, se n'observarà la jornada laboral, sense perjudi que pugua actuar-se de comú acord en altres hores i dies.»

Onze. S'afeg un apartat 6 a l'article 85 amb la redacció següent:

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'exercici de les facultats de supervisió i inspecció previstes en esta llei, podrà comunicar i requerir a les entitats previstes en els articles 64, 65, 84.1.a) i b), i 84.2.a), per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides en esta llei i en les seues disposicions de desplegament. Les entitats referides tindran obligació d'habilitar en el termini que es fixe per a això els mitjans tècnics requerits per la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a l'eficàcia dels seus sistemes de notificació electrònica, de conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

El sistema de notificació electrònica, que respectarà els principis i les garanties marcats per la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics i de l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, permetrà acreditar la data i l'hora en què es produísca la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació, així com l'accés al seu contingut, moment a partir del qual la notificació s'entendrà practicada a tots els efectes legals. Quan, tot i haver-hi constància de la posada a disposició de l'acte objecte de notificació,

transcorren deu dies naturals sense que s'accedisca al seu contingut, s'entendrà que la notificació ha sigut rebutjada amb els efectes previstos en l'article 59.4 de la Llei 30/1992.»

Dotze. S'afig un apartat 7 a l'article 85 amb la redacció següent:

«7. Els fets constatats en l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció pel personal de la Comissió Nacional del Mercat de Valors degudament autoritzat pel seu consell, d'acord amb el Reglament de Règim Interior, tindran valor probatori sense perjudi de les proves que en defensa dels seus respectius drets o interessos es puguen assenyalar o aportar per les persones o entitats interessades.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 86 queda redactat com seguix:

«2. Sense perjudi del que estableix el títol III del Llibre I del Codi de Comerç, el Ministeri d'Economia i Hisenda i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, queda facultat per a establir i modificar, amb un informe previ de l'Institut de Comptabilitat i l'Auditoria de Comptes, en relació amb les entitats esmentades en l'apartat anterior, les normes comptables i els models a què s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els referits al compliment dels coeficients que s'hi establisquen, disposant la freqüència i el detall amb què les corresponents dades hauran de ser subministrades a la Comissió o fer-se públiques amb caràcter general per les mateixes entitats. Esta facultat no tindrà més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguen homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les diverses categories. Així mateix, el Ministeri d'Economia i Hisenda, i sota la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, estan facultats per a regular els registres, bases de dades internes o estadístiques i documents que han de portar les entitats enumerades en l'article 84.1 d'esta llei, així com, en relació amb les seues operacions de mercat de valors, les altres entitats previstes en l'article 65.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 87 bis queda redactat com seguix:

«3. Així mateix, quan una empresa de servicis d'inversió no complisca amb les exigències que, contingudes en esta llei o en la seua normativa de desplegament, determinen uns requeriments mínims de recursos propis o requerisquen una estructura organitzativa o mecanismes i procediments de control intern, comptables o de valoració adequats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà adoptar, entre altres, les mesures següents:

a) Obligar les empreses de servicis d'inversió i els seus grups a mantindre recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de fer-ho, almenys, sempre que aprecie deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de servicis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, incloent-hi en especial els mencionats en l'article 70.3 de la present llei, o sempre que determine, d'acord amb el que preveu l'article 87 bis.1.c), que els sistemes i els fons propis mantinguts als quals fa referència l'esmentat precepte no garantixen una gestió i una cobertura sòlides dels riscos. En ambdós casos, la mesura haurà de ser adoptada quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors considere improbable que la mera aplicació d'altres mesures millore les dites deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i els seus grups que reforcen o modifiquen els procediments de control intern, comptables o de valoració, els mecanismes o les estratègies adoptats per al compliment de les dites exigències organitzatives o de recursos.

c) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé de repartiment de dividendes o d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació als efectes de les exigències de recursos propis, bé de reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de servicis d'inversió. El que disposa este apartat s'entén sense perjudi de l'aplicació de les sancions que en cada cas procedisquen, d'acord amb els preceptes establits en esta llei.»

Quinze. S'afig una lletra ll) a l'article 90.4, amb la següent redacció literal:

«ll) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors facilite a les autoritats supervisores espanyoles en matèria energètica i a les autoritats supervisores del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica i que siguen necessàries per al compliment de les seues funcions de supervisió dels dits mercats. A estos efectes, hauran de tindre's en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb altres autoritats. La informació comunicada només podrà ser divulgada per mitjà del consentiment exprés de la Comissió.»

Setze. L'article 95 queda redactat com següix:

«Les persones físiques i les entitats a les quals siguen aplicables els preceptes de la present llei, així com les persones que tinguen de fet o de dret càrrecs d'administració o direcció d'estes últimes, que infringisquen normes d'ordenació o disciplina del mercat de valors, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable, d'acord amb el que disposa este capítol.

Ostenten càrrecs d'administració o direcció en les entitats a les quals es referix el paràgraf anterior, als efectes del que disposa este capítol, els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals i assimilats, entenent-se per tals aquelles persones que, de fet o de dret, desenrotllen en l'entitat funcions d'alta direcció.

Qui exercisca en l'entitat càrrecs d'administració o direcció serà responsable de les infraccions molt greus o greus quan estes siguen imputables a la seua conducta dolosa o negligent.

No obstant això, seran considerats responsables de les infraccions molt greus o greus comeses per les entitats, els que hi tinguen càrrecs d'administració o direcció, excepte en els casos següents:

1. Quan els que formen part d'òrgans col·legiats d'administració no hagen assistit per causa justificada a les reunions corresponents o hagen votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o els acords que hagueren donat lloc a les infraccions.

2. Quan les dites infraccions siguen exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions semblants en l'entitat.

Es consideren normes d'ordenació i disciplina del Mercat de Valors les lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguen preceptes específicament referits a les entitats compreses en l'article 84.1 d'esta llei o a l'activitat relacionada amb el mercat de valors de les persones o entitats a les quals en fa referència l'apartat 2 i que siguen d'obligada observança per a estes. Entre les esmentades disposicions administratives s'entendran compreses les disposicions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previstes en l'article 15 d'esta llei.»

Dèsset. L'article 97.1 queda redactat de la manera següent:

«1. La competència per a la incoació, instrucció i sanció en els procediments sancionadors a què es referix este capítol s'ajustarà a les regles següents:

a) La incoació i instrucció d'expedients correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La incoació d'expedients, quan afecte empreses de servicis d'inversió autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea, es comunicarà a les seues autoritats supervisoras, a fi que, sense perjudi de les mesures cautelars i les sancions que procedisquen, d'acord amb la present llei, adopten les que consideren apropiades perquè cesse l'actuació infractora o s'evite la seua reiteració en el futur.

b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspondrà al Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, excepte la de revocació de l'autorització, que s'imposarà pel Consell de Ministres.

Quan l'entitat infractora siga una entitat de crèdit espanyola o una sucursal d'una entitat de crèdit d'un estat que no siga membre de la Unió Europea, serà preceptiu per a la imposició de la corresponent sanció per infraccions greus o molt greus l'informe del Banc d'Espanya.»

Díhuit. El primer paràgraf de l'article 98.1 queda redactat com seguix:

«1. En matèria de procediment sancionador, resultarà d'aplicació la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats recollides en els articles 21 a 24 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, així com en esta llei i el seu desplegament reglamentari.»

Dènou. L'article 98.3 queda redactat de la manera següent:

«3. La imposició de les sancions es farà constar en el corresponent registre administratiu a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguen executives, es faran constar a més, si és el cas, en el Registre Mercantil.»

Vint. Les lletres a), c), l bis), m), ñ), p), u), z bis), z ter) de l'article 99, queden redactades de la manera següent i s'afigen sis noves lletres: c bis), c ter), c quater), e quinquies), z quinquies) i z sexies):

«a) L'exercici, no merament ocasional o aïllat, per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) o per les societats gestores dels fons de garantia d'inversions d'activitats sense autorització o, en general, alienes al seu objecte social.

c) L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) de les normes reguladores dels dits mercats o sistemes, incloent-hi els seus corresponents reglaments, o de les normes reguladores de les seues pròpies activitats.

c bis) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) en el termini establert en les normes o atorgat per esta, dels documents, dades o informacions que hagen de remetre-se-li en virtut del que disposa la llei i en les seues normes de desplegament, o que la dita Comissió requerisca en l'exercici de les seues funcions, quan per la rellevància de la informació o de la demora en què s'haguera incorregut, s'haja dificultat greument l'apreciació sobre la seua situació o activitat, així com la remissió d'informació

incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan en estos supòsits la incorrecció siga rellevant.

c ter) L'incompliment per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) de les obligacions relacionades, en cada cas, amb l'autorització, aprovació o no oposició als seus estatuts, reglaments o amb qualssevol altra matèria sotmesa al règim anterior, prevista en esta llei i les seues normes de desplegament.

c quater) L'incompliment per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) de les exigències d'estructura de capital o nivell de recursos propis que se'ls apliquen, segons el que preveu esta llei i les seues normes de desplegament, així com l'incompliment de les excepcions o limitacions que sobre els seus preus, tarifes o comissions a aplicar els impose la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

e quinquies) La no adopció per una empresa de servicis d'inversió o grup consolidable, en el termini i condicions fixades a este efecte per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de les mesures per esta requerides de reforçament o modificació dels seus procediments de control intern, comptables o de valoració, els mecanismes o estratègies per a la tinença d'una estructura organitzativa o de recursos adequats, quan amb això es pose en risc la seua solvència o viabilitat.

l bis) La falta de remissió per les empreses de servicis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de les dades o documents que hagen de remetre-se-li, d'acord amb esta llei i les seues normes de desplegament, o que la dita Comissió requerisca en l'exercici de les seues funcions, o la seua remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en què s'integre.

m) L'incompliment per part de les entitats a les quals es referixen els articles 35 i 86 d'esta llei de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals i informes de gestió individuals i consolidats a la revisió definida en l'article 35.1 per part de l'auditor de comptes; l'incompliment de les obligacions de remissió de la informació regulada prevista en l'article 35, quan hi haja un interès d'ocultació o negligència greu, atenant la rellevància de la comunicació no realitzada i la demora en què s'haguera incorregut, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la informació financera regulada amb dades inexactes o no veraces, o d'informació enganyosa o que ometa aspectes o dades rellevants.

ñ) L'incompliment, per part dels emissors de valors, de l'obligació establida en l'article 82, quan d'això s'haja posat en greu risc la transparència i la integritat del mercat, l'incompliment dels requeriments de la Comissió Nacional del Mercat de Valors formulats en virtut de l'article 89, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de dades inexactes o no veraces, o l'aportació a la mateixa d'informació enganyosa o que ometa aspectes o dades rellevants.

p) La inobservança del deure d'informació previst en els articles 35 bis, 53, 53 bis i 83 bis.4 d'esta llei quan hi haja un interès d'ocultació o negligència greu, atenant la rellevància de la comunicació no realitzada i la demora en què s'haguera incorregut.

u) L'adquisició d'una participació significativa de control incomplint el que preveuen els articles 31.6, 44 bis.3 i 69 d'esta llei; així com que el titular d'una participació significativa incórrega en el supòsit de fet previst en l'article 69.11 de la llei.

z bis) La falta de mesures o polítiques de gestió de conflictes d'interès o la seua inaplicació, no ocasional o aïllada, per part dels que presten servicis d'inversió o, si és el cas, pels grups o conglomerats financers en què s'integren les empreses de servicis d'inversió, així com l'incompliment de les obligacions previstes en els articles 79, 79 bis d'esta llei o la falta de registre de contractes regulat en l'article 79 ter.

z ter) La falta de polítiques de gestió i execució d'ordes de clients, així com la seua inaplicació o la seua aplicació sense haver obtingut el consentiment previ de clients, quan en estos supòsits ho siga de manera no ocasional o aïllada.

z quinquies) L'incompliment de les mesures cautelars aplicades al marge de l'exercici de la potestat sancionadora acordades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, en especial, les previstes en les lletres e), g), i), j) i k) de l'article 85.2 d'esta llei.

z sexies) L'absència d'un departament o servici d'atenció al client.»

Vint-i-u. Les lletres a), b), j), k) i t) de l'article 100 queden redactades de la manera següent i s'afigen tres noves lletres: ll bis), z quater) i z quinquies):

«a) El nomenament, per part de les entitats enumerades en l'article 84.1.a), b) i f), d'administradors o directors generals i assimilats, sense l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, quan procedisca, de la comunitat autònoma amb competències en matèria de mercats d'àmbit autonòmic.

b) La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu a què es referix l'article 116 d'esta llei, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses; l'incompliment de les obligacions establides en els articles 113, 114 i 115 d'esta llei; i el mancar les entitats emissores de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials d'un comitè d'auditoria, en els termes establits en la disposició addicional diuitena d'esta llei.

j) La falta de comunicació d'informacions als organismes rectors dels mercats secundaris oficials o als sistemes multilaterals de negociació, en els casos en què la dita comunicació siga preceptiva d'acord amb esta llei, així com l'incompliment de les obligacions de difusió i disposició pública d'informació continguda en els articles 35 i 35 bis, quan no constituïsquen infraccions molt greus conforme a l'article anterior.

k) L'adquisició d'una participació com la descrita en l'article 69.3 sense haver-la comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, l'incompliment de les obligacions establides en l'article 69 bis, així com l'augment o reducció d'una participació significativa, incomplint el que preveuen els articles 31.6, 44 bis.3 i 69.9 d'esta llei.

ll bis) La col·locació d'emissions a què es referix l'article 30 bis.1 d'esta llei sense complir el requisit d'intervenció d'entitat autoritzada previst en el dit precepte, sense atindre's a les condicions bàsiques publicitades o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que induïsquen a engany en l'esmentada activitat publicitària, quan, en tots estos supòsits, la quantia de l'emissió o el nombre d'inversors afectats no siga significatiu.

t) La inobservança ocasional o aïllada pels que presten servicis d'inversió de les obligacions, regles i limitacions previstes en l'article 70 ter. 2 i 3, o en els articles 70 quater, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinquies i 79 sexies.

z quater) La superació per part de les empreses de servicis d'inversió dels límits previstos als grans riscos, quan estos no s'hagen produït de manera sobrevinguda, sinó per accions o decisions adoptades per la mateixa entitat.

z quinquies) El mal funcionament del departament o servici d'atenció al client.»

Vint-i-dos L'article 101 queda redactat de la manera següent:

«1. Constituïxen infraccions lleus de les entitats i persones a què es referix l'article 95 aquelles infraccions de preceptes d'obligada observança compresos en les normes d'ordenació i disciplina del Mercat de Valors, que no constituïsquen infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

2. En particular, i entre altres, són infraccions lleus:

a) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini establert en les normes o atorgat per esta, dels documents, dades o informacions que hagen de remetre-se-li en virtut del que disposa esta llei o requerisca en l'exercici de les seues funcions, així com faltar al deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, incloent-hi la no compareixença davant d'una citació per a la presa de declaració, quan estes conductes no constituïsquen infracció greu o molt greu, d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

b) L'incompliment singular en el marc d'una relació de clientela de les normes de conductes previstes en el capítol I del títol VII d'esta llei.»

Vint-i-tres. S'afeg un nou article 101 bis amb la següent redacció literal:

«Article 101 bis.

Les infraccions molt greus i greus prescriuran al cap de cinc anys i les lleus als dos anys.

El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es fa.

La prescripció s'interromprà per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, reprenent-se el termini de prescripció si l'expedient sancionador romanguera paratitzat durant tres mesos per causa no imputable a aquells contra els quals es dirigisca.»

Vint-i-quatre. La lletra h de l'article 102 queda redactada com següent:

«h) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les previstes en l'article 84.1 i 84.2.b) i e) per un termini no superior a deu anys.»

Vint-i-cinc. S'afeg un nou article 106 ter amb la següent redacció literal:

«1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus es determinaran segons els criteris recollits en l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i els següents:

- a) La naturalesa i entitat de la infracció.
- b) La gravetat del perill ocasionat o del perjudic causat.
- c) Els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- d) La importància de l'entitat corresponent, mesurada en funció de l'import total del seu balanç.
- e) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- f) La circumstància d'haver procedit a la substància de la infracció per iniciativa pròpia.
- g) La reparació dels danys o perjudic causats.
- h) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que esta haja aportat elements o dades rellevants per a l'esclariment dels fets investigats.

En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre el nivell legalment exigit.

La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que l'afecten, d'acord amb les sancions fermes que li hagueren sigut imposades durant els últims cinc anys.

2. Per a determinar la sanció aplicable entre les previstes en els articles 105 i 106 d'esta llei, es prendran en consideració, a més, les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat en els fets en què concorre l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, en la mateixa o en una altra entitat, en relació amb les normes d'ordenació i disciplina, prenent en consideració a este efecte les sancions fermes que li hagueren sigut imposades durant els últims cinc anys.
- c) El caràcter de la representació que l'interessat ostente.»

Vint-i-sis. El paràgraf segon de l'article 107 queda redactat en els termes següents:

«Serà aplicable a les entitats enumerades en l'article 84.1.a), b), c), d), e) i f) allò que s'ha disposat per a les entitats de crèdit en l'article 17 i en el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit. La competència per a acordar les mesures d'intervenció o substitució correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Les resolucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que posen fi al procediment seran susceptibles de recurs d'alçada davant del ministre d'Economia i Hisenda.»

Vint-i-set. S'afig un nou article 107 bis amb la redacció següent:

«Article 107 bis.

En el cas de conductes tipificades com a infraccions lleus, d'acord amb el que preveu l'apartat 2.b) de l'article 101, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de la incoació de l'expedient sancionador, podrà requerir el presumpte responsable, motivant la no afectació de la conducta de manera significativa als interessos públics protegits per esta llei, perquè en un termini de 30 dies:

1. Adopte les mesures oportunes per a evitar la continuïtat o reiteració de la conducta.
2. Indemnitze els perjudicats patrimonials, si n'hi ha, causats amb la seua conducta als inversors quan siguen identificables, i
3. Justifique el complet compliment del que preveuen els dos apartats anteriors.

El requeriment degudament notificat interrompra el termini de prescripció de la infracció, reiniciant-se este l'endemà al venciment del termini establert en el mateix requeriment.

El compliment i l'acreditació d'allò que s'ha exigit en el requeriment serà valorat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors als efectes de considerar totalment satisfets els objectius de la supervisió.»

Vint-i-huit. Queda derogat l'article 114.2 i 3.

Vint-i-nou. Queden derogats els articles 116 i 116 bis.

Trenta. S'afig una nova disposició addicional vint, amb la redacció següent:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent a Espanya, als efectes del que preveu el Reglament 1060/2009/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.»

Trenta-un. S'afig una disposició final tercera, amb la redacció següent:

«Disposició final tercera.

Els requisits d'informació sobre el control intern previstos en l'article 61 bis.4, lletra h) i en la disposició adicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i el text refós de la Llei de Societats Anònimes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, a fi de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades, lletra i), seran exigibles a partir dels exercicis econòmics que comencen l'1 de gener de 2011 i el seu contingut serà inclòs en l'Informe Anual de Govern Corporatiu que es publique en relació amb els dits exercicis.»

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i el text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, a fi de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades.*

S'afig una nova lletra i) a l'apartat 2 de la disposició adicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, amb la següent redacció literal:

«i) Una descripció de les principals característiques dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió d'informació financera regulada.»

Disposició final setètima. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.*

La Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 25 queda redactat en els termes següents:

«3. Les operacions de transformació estaran subjectes als requisits següents:

a) Autorització administrativa prèvia de la CNMV, d'acord amb el procediment previst en l'article 10 d'esta llei.

b) Acreditació, en el moment de la transformació, que es reunixen les condicions específiques fixades per a la classe d'IIC resultant.

c) Reforma dels estatuts socials o del reglament de gestió, deixant constància de l'operació en el registre de la CNMV corresponent i, tractant-se de societats, prèviament en el Registre Mercantil.

d) Quan es tracte de societats, l'acord de transformació haurà publicar-se en la pàgina web de la societat o de la seua societat gestora o, si no n'hi ha, en dos periòdics de gran circulació a la província respectiva. El registrador mercantil remetrà, d'ofici, de manera telemàtica i sense cap cost addicional, l'acord inscrit per a la seua publicació en el "Boletín Oficial del Registro Mercantil". Quan es tracte de fons, l'acord de transformació haurà de comunicar-se als partícips perquè, si és el cas, exercisquen els drets de separació que els corresponguen.

e) Presentació en la CNMV de l'auditoria dels estats financers que hagen servit per a acordar la transformació, tancats en la data no anterior a tres mesos des de l'adopció de l'acord de transformació.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 26 queda redactat en els termes següents:

«4. En el cas de fons d'inversió, el procediment de fusió s'iniciarà amb l'acord previ de la societat gestora o, si és el cas, de les societats gestores, i del depositari o, si és el cas, dels depositaris, de les institucions que pretenguen fusionar-se, el qual, junt amb el projecte de fusió, es presentarà davant de la CNMV per a la seua

autorització. L'autorització del procés de fusió tindrà la consideració de fet rellevant i haurà de ser objecte de publicació en el "Boletín Oficial del Estado" i en dos periòdics d'àmbit nacional o en la pàgina web de les seues respectives gestores. Així mateix, l'autorització haurà de ser objecte de comunicació als partícips de tots els fons afectats, junt amb el projecte de fusió, en els 10 dies següents a la seua notificació.

Transcorregut el termini d'un mes des de la data dels anuncis o des de la remissió de la notificació individualitzada, si esta fóra posterior, la societat gestora o, si és el cas, les societats gestores, i el depositari o, si és el cas, els depositaris, dels fons executaran la fusió per mitjà de l'atorgament del corresponent document contractual i la seua inscripció en el registre corresponent de la CNMV. L'equació de canvi es determinarà sobre la base dels valors liquidatius i el nombre de participacions en circulació al tancament del dia anterior al de l'atorgament de l'escriptura o, de no produir-se aquella, al de l'atorgament del document contractual. Els estats financers que s'incorporen a l'escriptura o, si és el cas, al document contractual seran aprovats per una persona degudament facultada de la societat gestora i del depositari.»

Tres. L'article 69 queda redactat en els termes següents:

«Article 69. *Subjectes.*

1. Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció d'esta llei:

- a) Les IIC previstes en l'article 2.1 d'esta llei.
- b) Les SGIIC espanyoles previstes en el títol IV d'esta llei i els seus agents, estenen-se'n la competència a qualsevol oficina o centre dins o fora del territori espanyol.
- c) Els depositaris d'IIC.
- d) Els que realitzen operacions pròpies de qualsevol dels subjectes anteriors i, en general, les restants persones físiques i jurídiques quan puguen veure's afectades per les normes d'esta llei i les seues disposicions reglamentàries, en particular als efectes de comprovar si infringixen les reserves d'activitat i denominació previstes en l'article 14.

2. En el cas de persones jurídiques, les facultats que corresponen a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa esta llei, podran exercir-se sobre els que ocupen càrrecs d'administració, direcció o assimilats a estos.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 70:

«Article 70. *Facultats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

1. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la supervisió i inspecció de les persones físiques i entitats previstes en l'article 69 i la vigilància del compliment de les seues obligacions.

2. Les disposicions contingudes en els articles 85 i 90 de la Llei del Mercat de Valors resultaran d'aplicació a les funcions de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre les persones i entitats subjectes a l'àmbit d'esta llei.

3. La supervisió i la inspecció prevista en el present article podrà versar, entre altres, sobre la situació legal, tècnica, economicofinancera, de control intern, comptable o de valoració, així com sobre les condicions en què exercixen la seua activitat, ja siga amb caràcter general o referides a qüestions concretes.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 77:

«Article 77. *Responsabilitat.*

Les persones físiques o jurídiques previstes en l'article 69, així com les que hi tinguen càrrecs d'administració o direcció, que infringisquen esta llei i la normativa

que la desplega, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable, d'acord amb el que disposa el present títol, sense perjudi de la responsabilitat penal que, si és el cas, corresponga.

Ostenten càrrecs d'administració o direcció en les persones jurídiques a què es referix el paràgraf anterior i als efectes del que disposa este títol, els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals o assimilats, entenent-se per tals aquelles persones que, de fet o de dret, desenrotllen en l'entitat funcions d'alta direcció.»

Sis. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Infraccions molt greus.*

Constituïxen infraccions molt greus de les persones físiques i jurídiques a les quals fa referència l'article 69 d'esta llei els següents actes o omissions:

a) L'omissió o falsedat en la comptabilitat i en la informació que s'ha de facilitar o publicar, de conformitat amb esta llei i les normes de desplegament, així com qualsevol incompliment de les obligacions de remissió de la informació periòdica quan hi haja un interès d'ocultació o negligència greu, segons la rellevància de la comunicació no realitzada i la demora en què s'haguera incorregut.

De la mateixa manera, constituïx una infracció molt greu el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la informació financera regulada amb dades inexactes o no veraces, o d'informació enganyosa o que ometa aspectes o dades, quan en estos supòsits la incorrecció siga rellevant. La rellevància de la incorrecció es determinarà tenint en compte, entre altres, els criteris següents: que es puguen conèixer públicament les circumstàncies que permeten influir en l'apreciació del valor del patrimoni i en les perspectives de la institució, en particular els riscos inherents que comporta, i que es puga conèixer si la institució complix o no amb la normativa aplicable.

Constituïx, així mateix, una infracció molt greu la falta de remissió o la remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de les dades o documents que hagen de remetre-se-li o esta requerisca en l'exercici de les seues funcions quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o, si és el cas, de la situació patrimonial de les IIC gestionades.

b) La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats legalment o dels permesos pel fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtue l'objecte de la IIC, perjudique greument els interessos dels accionistes o partícips o es tracte d'un incompliment reiterat.

c) L'incompliment de l'obligació de sotmetre a auditoria els comptes.

d) La realització d'operacions de préstec borsari o de valors, així com la pignoració d'actius, amb infracció de les cauteles que es determinen en les normes de desplegament d'esta llei o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

e) L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, o de les condicions establides en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, sempre que això desvirtue l'objecte de la IIC o perjudique greument els interessos dels accionistes, partícips i tercers, o es tracte d'un incompliment reiterat.

f) La compravenda de les accions en les societats de capital variable i l'emissió, reembossament o traspàs d'accions o de participacions amb incompliment dels límits i condicions imposats per esta llei, les seues disposicions complementàries i els estatuts i reglaments de gestió de les institucions, quan això perjudique greument els interessos dels accionistes, partícips o es tracte d'un incompliment reiterat.

g) L'incompliment de la reserva d'activitat prevista en els articles 14 i 40 d'esta llei, la realització per les SGIIC o per qualsevol persona física o jurídica d'activitats per a les quals no estiguen autoritzades, així com la inobservança per una societat

gestora o pels seus agents de les regles que s'establisquen a l'empara de l'article 40.3 d'esta llei.

h) La resistència o negativa a la inspecció establida en l'article 70.

i) La realització d'operacions d'inversió amb incompliment dels principis establits en l'article 23 o que contravinguen les condicions establides en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

j) La realització sense autorització de les operacions previstes en els articles 25, 26 i 27, o amb incompliment dels requisits establits.

k) L'incompliment dels terminis de permanència de les inversions que es fixen reglamentàriament, d'acord amb el que preveu el 36.3 d'esta llei o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC.

l) L'incompliment per les societats gestores que actuen en el marc d'esta llei de les obligacions en matèria de valoració d'immobles que s'establisquen en desplegament d'allò que s'ha preceptuat en l'article 36 d'esta llei.

m) La comercialització d'accions o participacions d'IIC no inscrites en el corresponent registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

n) L'incompliment per part de les societats gestores de les funcions i obligacions previstes en l'article 46, sempre que comporten un perjudi greu per als partícips o accionistes d'una IIC.

ñ) L'incompliment per part dels depositaris de les funcions i obligacions previstes en els articles 60 i 62 d'esta llei, sempre que comporten un perjudi greu per als partícips o accionistes d'una IIC.

o) La falta de procediments a què es referix l'article 43.1.j) d'esta llei o la presentació per part de les societats d'inversió o les societats gestores de deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos quan tals deficiències posen en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat, o quan es perjudique greument o posen en risc els interessos de partícips o accionistes.

p) El manteniment per les SGIIC durant un període de sis mesos d'uns recursos propis inferiors als exigits per la normativa.

q) L'absència d'un departament d'atenció al client en els termes que preveu l'article 48.

r) La realització d'operacions vinculades amb incompliment dels requisits establits en l'article 67.3, 67.4 i 67.5 d'esta llei i en les normes de desplegament, quan foren exigibles, sempre que perjudiquen greument els interessos dels partícips o els accionistes o es tracte d'una conducta reiterada.

s) L'incompliment de les normes de separació del depositari i la societat encarregada de la gestió de la IIC, establides en l'article 68 d'esta llei i en les normes de desplegament, sempre que es perjudiquen greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracte d'una conducta reiterada.

t) La comissió d'infraccions greus quan durant els cinc anys anteriors a la seua comissió haguera sigut imposada a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

u) La realització d'actuacions o operacions prohibides per normes reguladores del règim d'IIC o amb incompliment dels requisits establits en estes, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

v) L'incompliment del que disposa l'article 28 bis d'esta llei i les seues normes de desplegament quan això perjudique greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracte d'una conducta reiterada.

w) L'obtenció de l'autorització en virtut de declaracions falses, omissions o per un altre mitjà irregular, o l'incompliment de les condicions presentades per a l'obtenció de l'autorització quan en este últim cas es produïska algun perjudi greu per als interessos dels partícips o els accionistes o es tracte d'una conducta reiterada.

x) La delegació de les funcions de les SGIIC amb incompliment de les condicions imposades per esta llei i la resta de normes de desplegament quan es

perjudique greument els interessos de partícips o els accionistes o es tracte d'una conducta reiterada o quan disminuïska la capacitat de control intern o de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

y) L'incompliment de les mesures cautelars o aplicades al marge de l'exercici de la potestat sancionadora acordades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

z) L'incompliment dels compromisos assumits per les SGIIC o societats d'inversió per a esmenar les deficiències detectades en l'àmbit de la supervisió i la inspecció, quan això perjudique greument els interessos dels partícips o accionistes o es tracte d'una conducta reiterada.

z bis) L'excés en els límits a les obligacions davant de tercers que es fixen reglamentàriament o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC quan això perjudique greument els interessos dels accionistes o els partícips.

z ter) La valoració dels actius propietat de les IIC, apartant-se d'allò que s'ha establert per la normativa, quan això perjudique greument els interessos dels partícips o els accionistes, es tracte d'una conducta reiterada o tinga impacte substancial en el valor liquidatiu de la IIC.

z quater) L'adquisició d'una participació significativa de control i l'incompliment del que preveu l'article 45 d'esta llei, així com que el titular d'una participació significativa incórrega en el supòsit de fet previst en l'article 45.10 d'esta llei i en les normes que el desenrotllen.»

Set. L'article 81 queda redactat en els termes següents:

«Article 81. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

a) L'incompliment de l'obligació de posada a disposició als socis, partícips i públic de la informació que haja de rendir-se, d'acord amb el que disposa l'article 18 d'esta llei i les seues normes de desplegament, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

b) L'administració de la comptabilitat, d'acord amb uns criteris diferents dels establerts legalment, quan això desvirtue la imatge patrimonial de l'entitat o la IIC afectada, així com l'incompliment de les normes sobre formulació de comptes o sobre la manera en què hagen de portar-se els llibres i els registres oficials, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

c) L'incompliment dels límits a la inversió o dels coeficients d'inversió mínima, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

d) L'excés d'inversió sobre els límits que s'establisquen reglamentàriament a l'empara de l'article 30 i sobre els que s'establisquen a l'empara del que disposen els articles 35 i 36, quan la infracció no haja de qualificar-se de lleu.

e) L'excés en les limitacions a les obligacions davant de tercers que es fixen reglamentàriament o en el fullet, els estatuts o el reglament de la IIC, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

f) El càrrec de comissions per servicis que no hagen sigut efectivament prestats a la institució, el cobrament de les comissions no previstes o amb incompliment dels límits i les condicions imposats en l'article 8 d'esta llei, en les seues normes de desplegament, estatuts o reglaments de les institucions.

g) L'incompliment, per part de les societats gestores, de les funcions i obligacions previstes en l'article 46, quan no haja de ser qualificada com a falta molt greu.

h) L'incompliment pel depositari de les funcions i les obligacions previstes en els articles 60 i 62 d'esta llei, quan no haja de qualificar-se com a falta molt greu.

i) El cessament o disminució d'una participació significativa, tot incomplint el que preveu l'article 45.8.

i bis) L'adquisició d'una participació com la descrita en l'article 45.1 d'esta llei i en les seues normes de desplegament, sense haver-la comunicat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com l'augment o reducció d'una participació significativa, tot incomplint el que preveuen els articles 45.3 i 45.8 d'esta llei i en les seues normes de desplegament i la falta de comunicació periòdica de l'estructura accionarial.

i ter) L'adquisició d'una participació com la descrita en l'article 45.2 d'esta llei.

j) La inobservança del que disposa l'article 11.2.c), tercer incís, d'esta llei.

k) La comissió d'infraccions lleus quan durant els dos anys anteriors a la seua comissió haguera sigut imposada a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

l) La realització d'actuacions o operacions prohibides per normes reguladores del règim d'IIC o amb incompliment dels requisits establits en estes, quan tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

m) La presentació per part de les societats d'inversió o les SGIIC de deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern o de valoració, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada que haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per les autoritats competents i sempre que això no constituísca una infracció molt greu.

n) La delegació de les funcions de la SGIIC amb incompliment de les condicions imposades per esta llei i les normes de desplegament, quan no haja de qualificar-se com molt greu.

ñ) L'incompliment de les obligacions d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i de les condicions per a retornar al compliment que s'establisquen en les normes de desplegament que es dicten a l'empària de l'article 43.1.e) d'esta llei, quan una SGIIC tinga un nivell de recursos propis inferiors al mínim exigible.

o) La realització d'operacions vinculades amb l'incompliment dels requisits establits en els articles 67.3, 67.4 i 67.5 d'esta llei i en les normes de desplegament, quan foren exigibles i no hagen de qualificar-se com a infracció molt greu.

p) L'incompliment de les normes de separació del depositari i la societat gestora o societat d'inversió, establides en l'article 68 d'esta llei i en les normes de desplegament, quan no haja de qualificar-se com molt greu.

q) La realització de publicitat amb incompliment del que preveu esta llei i en les seues normes de desplegament.

r) L'incompliment de les condicions presentades per a l'obtenció de l'autorització, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

s) L'incorrecte funcionament del departament d'atenció al client.

t) La inversió en qualssevol actius diferents dels autoritzats per la normativa aplicable o dels permesos pel fullet, els estatuts, o el reglament de la IIC, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

u) La compravenda de les pròpies accions en les societats de capital variable i l'emissió, reembossament o traspàs d'accions o participacions amb incompliment dels límits i les condicions imposats per esta llei i les seues normes de desplegament i els estatuts i reglaments de gestió de les institucions, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

v) La valoració dels actius propietat de les IIC apartant-se d'allò que ha establert la normativa, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

w) L'efectiva administració o direcció de les persones jurídiques ressenyades en l'article 69 d'esta llei per persones que no exercisquen de dret en estes un càrrec d'eixa naturalesa.

x) La realització, amb caràcter ocasional o aïllat, per les SGIIC o societats d'inversió d'activitats per a les quals no estan autoritzades.

y) L'ús indegut de les denominacions a les quals es referixen els articles 14 i 40.7 d'esta llei i normes de desplegament.

z) L'incompliment dels compromisos assumits per la SGIC o societats d'inversió per a esmenar les deficiències detectades en l'àmbit de la supervisió i inspecció, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

z bis) L'incompliment del que disposa l'article 28 bis d'esta llei i les seues normes de desplegament, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.»

Huit. L'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Infraccions lleus.*

1. Són infraccions lleus:

a) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini establert en les normes o atorgat per esta, dels documents, dades o informacions que han de remetre-se-li en virtut del que disposa esta llei i en les seues normes de desplegament o requerisca en l'exercici de les seues funcions, així com faltar al deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió, incloent-hi la no compareixença davant d'una citació per a la presa de declaració, quan estes conductes no constituïsquen infracció greu o molt greu, d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

b) La demora en la publicació o remissió de la informació que, de conformitat amb el que disposa esta llei, ha de difondre's entre els socis, partícips i públic en general, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

c) L'excés d'inversió sobre els límits que s'establisquen reglamentàriament i en les normes de desplegament a l'empara de l'article 30 i sobre els que s'establisquen a l'empara del que disposen els articles 35 i 36, sempre que l'excés tinga un caràcter transitori i no excedisca del 20 per cent dels límits legals.

Quan l'excés es referisca als coeficients establerts en els articles 35 i 36 d'esta llei i les normes de desplegament, s'entendrà que un excés és transitori quan es donen les tres circumstàncies següents:

1r que l'excés no es prolongue durant més de cinc dies hàbils en un període de rendició d'informació el qual s'establix en el desplegament reglamentari d'esta llei,

2n que l'excés no es produïska més d'una vegada en el mateix període,

3r que esta situació no es reitere en més de dos períodes en un exercici.

Quan es referisca als coeficients que s'establisquen a l'empara del que disposa l'article 30, es considerarà que un excés és transitori si no es prolonga més de sis mesos en un període d'un any.

d) L'incompliment singular en el marc d'una relació de clientela de les normes de conducta previstes en el capítol I del títol VII de la Llei del Mercat de Valors i en les seues normes de desplegament.

e) Aquells incompliments dels previstos en l'article 81. c), d), e), f), g), l), t), u) i v) de la llei, que per la seua singularitat i escassa transcendència no hagen de qualificar-se com greus.

f) Constituïx així mateix una infracció lleu qualsevol incompliment de la present llei i les seues normes de desplegament que no constituïska infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.»

Nou. L'apartat 3 de l'article 83 queda redactat de la manera següent:

«3. La prescripció s'interrompra per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, reprenent-se el termini de prescripció si l'expedient sancionador romanguera paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els quals es dirigisca.»

Deu. L'article 88 queda redactat com següent:

«Article 88. *Criteris per a la determinació de les sancions.*

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus o lleus es determinaran segons els criteris arrellegats en l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i els següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) La gravetat del perill ocasionat o del perjudic causat.
- c) Els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- d) La importància de la IIC corresponent, mesurada en funció de l'import total del patrimoni o del capital.
- e) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- f) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per iniciativa pròpia.
- g) En cas d'incompliment dels requisits exigits en el títol II, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre els nivells legalment exigits.
- h) La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que li afecten, d'acord amb les sancions fermes que li hagen sigut imposades, durant els últims cinc anys.
- i) La reparació dels danys o perjudic causats.
- j) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que esta haja aportat elements o dades rellevants per a l'esclarament dels fets investigats.

2. Per a determinar la sanció aplicable entre les previstes en els articles 85.2 i 3 i 86.2 i 3 d'esta llei, es prendran en consideració, a més, les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat en els fets que concórreguen en l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, en la mateixa o en una altra entitat, en relació amb les normes d'ordenació i disciplina, prenent en consideració a este efecte les sancions fermes que li hagueren sigut imposades durant els últims cinc anys.
- c) El caràcter de la representació que l'interessat ostente.»

Onze. S'afeg un nou article 88 bis amb la redacció següent:

«En el cas de conductes tipificades com a infraccions lleus, d'acord amb el que preveu l'article 82.d) i e) d'esta llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de la incoació d'un expedient sancionador podrà, motivant la no afectació de la conducta de manera significativa als interessos públics protegits per esta llei, requerir al presumpte responsable perquè en un termini de 30 dies:

1. Adopte les mesures oportunes per a evitar la continuïtat o reiteració de la conducta.
2. Indemnitze els perjudic patrimonials, si n'hi haguera, causats amb la seua conducta als inversors quan siguen identificables, i
3. Justifique el complet compliment del que preveuen els apartats anteriors.

El requeriment degudament notificat interromprà el termini de prescripció de la infracció, reiniciant-se este l'endemà al venciment del termini establert en el mateix requeriment.

El compliment i l'acreditació d'allò que s'ha exigint en el requeriment serà valorat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, als efectes de considerar totalment satisfets els objectius de la supervisió.»

Dotze. Les lletres c) i d) de l'article 92 queden redactades de la manera següent:

«c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspondrà al ministre d'Economia i Hisenda a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, excepte la imposició de sanció de revocació d'autorització que correspondrà al Consell de Ministres.

d) Quan una entitat infractora siga una entitat de crèdit o una sucursal d'una entitat de crèdit d'un estat que no siga membre de la Unió Europea, per a la imposició de la corresponent sanció per infraccions greus o molt greus serà preceptiu un informe previ del Banc d'Espanya.

El termini per a tramitar el procediment sancionador quedarà suspès pel temps que hi ha entre la sol·licitud de l'informe al Banc d'Espanya i la seua recepció.»

Tretze. L'article 93 queda redactat de la manera següent:

«En matèria de procediment sancionador, resultarà d'aplicació la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats recollides en els articles 20 a 24, 26 i 27 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, així com en esta llei i en el seu desplegament reglamentari.»

Catorze. S'afeg una disposició transitòria setèima, amb la redacció següent:

«La publicació en un o més diaris de la substitució o canvi de control de la societat gestora, així com de les operacions de dissolució, liquidació, transformació, fusió, escissió i traspàs de la IIC regulades en el capítol V del títol II d'esta llei, o de la convocatòria de les juntes generals d'accionistes, quan siga exigida per una disposició de rang legal o reglamentari, podrà ser substituïda per la publicació en la web de la seua societat gestora o, si és el cas, en la de la societat d'inversió, a més de publicar-se el corresponent fet rellevant, que serà inclòs en l'informe periòdic immediat per a la seua informació als participats o accionistes».

Disposició final octava. *Modificació de la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital risc i de les seues societats gestores.*

La Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital risc i de les seues societats gestores queda modificada de la manera següent:

U. El paràgraf segon de l'article 49.2 queda redactat de la manera següent:

«Ostenten càrrecs d'administració o direcció en les entitats a què es referix el paràgraf anterior, als efectes del que disposa este títol, els seus administradors o membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals i assimilats, entenen-se per tals aquelles persones que desenrotllen en l'entitat funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de comissions executives o consellers delegats d'este.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 50 queda redactat com seguix:

«3. Les actuacions de comprovació podran desenrotllar-se, a elecció dels servicis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'entitat inspeccionada o del seu representant.

b) En els locals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Tres. S'afeg un nou apartat 7 a l'article 50 amb la següent redacció literal:

«7. Resultaran d'aplicació a les funcions de supervisió i inspecció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre les entitats subjectes a l'àmbit d'esta llei les disposicions contingudes en l'article 70 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria de procediment sancionador, resultarà d'aplicació la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Sancionador, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats recollides en els articles 15, 19 a 25, i 27 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, així com en esta llei i en el seu desplegament reglamentari.»

Cinc. S'afeg una nova lletra i) a l'article 52.1 amb la següent redacció literal:

«i) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels documents o informacions que hagen de remetre-se-li, o que aquella requerisca en l'exercici de les seues funcions, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o, si és el cas, de la situació patrimonial de les entitats gestionades.»

Sis. Se suprimeix la lletra h) de l'article 52.2, i es donen noves lletres a les anteriors lletres i) i j):

«h) Incomplir les normes de conducta quan no constituïsquen infraccions molt greus.

i) Les infraccions lleus quan, durant els dos anys anteriors a la seua comissió, l'infractor haja sigut objecte de sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.»

Set. L'article 53.6 queda redactat en els termes següents:

«6. Amb la finalitat de fer una graduació de les sancions establides, caldrà ajustar-se, amb les necessàries especialitats, als criteris recollits en l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com els continguts en l'article 88 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.»

Huit. S'afeg un nou article 55 amb la següent redacció literal:

«Article 55. *Altres disposicions.*

En matèria de prescripció d'infraccions i sancions, de possible exempció de responsabilitat administrativa, d'imposició de multes coercitives i d'execució de les sancions que s'imposen d'acord amb esta llei, resultarà d'aplicació el que disposa respectivament en els articles 83, 90 i 94 la Llei 35/2003 de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada com seguix:

U. L'apartat 1 de l'article 10 bis queda redactat de la manera següent:

«1. Correspondrà al Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, siguen acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per a complir la normativa de solvència continguda en esta llei i en les disposicions que la despleguen. La dita revisió inclourà les polítiques i pràctiques de remuneració a les quals es referix l'apartat 1 bis de l'article 30 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

b) Avaluar els riscos als quals estan o poden estar exposats.

c) A partir de la revisió i l'avaluació mencionades en les lletres precedents, determinar si els sistemes esmentats en la lletra a i els fons propis mantinguts garantixen una gestió i una cobertura sòlides dels seus riscos.

d) Exigir a cada entitat de crèdit que posseïska normes de govern que incloguen polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva per a complir la normativa que reglamentàriament s'establisca.

e) Elaborar i publicar guies dirigides a les entitats i grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per a afavorir una adequada avaluació dels riscos a què estan o puguen estar exposats, així com el millor compliment de les normes d'ordenació i disciplina dels subjectes supervisats. Les dites guies podran incloure els criteris que el Banc d'Espanya seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

f) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i els grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per a garantir que les pràctiques de remuneració deriven en uns incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una adequada gestió del risc. Les dites guies podran incloure els criteris que el Banc d'Espanya seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

Amb este fi, el Banc d'Espanya podrà fer seues, i transmetre com a tals a les entitats i els grups, les guies que, sobre les dites qüestions, aproven els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Les anàlisis i avaluacions mencionades en les lletres a) i b) anteriors s'actualitzaran amb periodicitat, almenys, anual.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 10 ter queda redactat com seguix:

«1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'estos grups consolidables faran pública, tan prompte com siga possible, almenys amb periodicitat anual i degudament integrada en un sol document denominat «informació amb rellevància prudencial», la informació concreta sobre aquelles dades de la seua situació financera i l'activitat en les quals el mercat i altres parts interessades puguen tindre interès a fi d'avaluar els riscos a què s'enfronten, la seua estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seua organització interna i la seua situació a fi de complir les exigències mínimes de recursos propis previstes en esta llei.

També es publicarà la següent informació sobre les pràctiques i polítiques de remuneració de les entitats de crèdit per a aquelles categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguen tindre impacte en els seus perfils de risc:

a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per a determinar la política de remuneració.

b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial els que tinguen caràcter variable o prevegen l'entrega d'accions o drets sobre elles.

c) Informació sobre la relació entre remuneració, funcions exercides, el seu exercici i els riscos de l'entitat.

El Banc d'Espanya determinarà la informació mínima que haurà de ser objecte de publicació, d'acord amb els paràgrafs anteriors. En tot cas, les entitats podran ometre les informacions que no tinguen importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que consideren reservades o confidencials; també podran determinar el mitjà, lloc i mode de divulgació de l'esmentat document.

S'exceptua de les obligacions previstes en este article els grups o entitats de crèdit individuals controlats per altres entitats de crèdit o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre estat membre de la Unió Europea, excepte quan entre elles es trobe una entitat de crèdit important, siga d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup haja comunicat al Banc d'Espanya, siga segons el criteri d'este últim, en atenció a la seua activitat a Espanya o a la seua importància relativa dins del grup.

Amb eixa mateixa finalitat, els grups i les entitats adoptaran una política formal per al compliment dels dits requisits de divulgació, la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la seua divulgació, i disposaran de procediments que permeten avaluar l'adequació de dita política.

Les mateixes obligacions de divulgació seran exigibles, de manera individual o subconsolidada, a les entitats de crèdit espanyoles o estrangeres constituïdes en un altre estat membre de la Unió Europea, filials d'entitats de crèdit espanyoles, en els casos que el Banc d'Espanya així ho considere, en atenció a la seua activitat o importància relativa dins del grup. En el cas que l'obligació afecte filials estrangeres, el Banc d'Espanya remetrà la corresponent resolució a l'entitat espanyola dominant, que estarà obligada a adoptar les mesures necessàries per a donar-li compliment efectiu.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 11 queda redactat com següent:

«3. Amb independència del que preveuen els apartats 1, 4, 5 i 6, i amb la mateixa finalitat prevista en l'apartat 2, el Banc d'Espanya podrà, quan una entitat de crèdit no complisca amb les exigències contingudes en este títol o en altres normes d'ordenació i disciplina que determinen uns requeriments mínims de recursos propis o d'estructura organitzativa o de control intern adequats, adoptar, entre altres, les mesures següents:

a) Obligar les entitats de crèdit i els seus grups a mantindre recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim.

El Banc d'Espanya haurà de fer-ho, almenys, sempre que aprecie deficiències greus en l'estructura organitzativa o en els procediments i mecanismes de control intern, incloent-hi en especial els mencionats en l'article 6.4 de la present llei o sempre que ho determine, d'acord amb el que preveu l'article 10 bis.1.c, que els sistemes i els fons propis mantinguts als quals es referix el dit precepte no garantixen una gestió i una cobertura sòlides dels riscos. En ambdós casos, la mesura haurà de ser adoptada quan el Banc d'Espanya considere improbable que la mera aplicació d'altres mesures millore les dites deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcen els procediments, mecanismes i estratègies adoptats per al compliment de les dites exigències.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació, als efectes de les exigències de capital, bé de reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les entitats.

e) Requerir a les entitats de crèdit que limiten les remuneracions variables quan siguen incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.»

Disposició final deu. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

U. La lletra e) de l'article 5 queda modificada com seguix:

«e) La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empara del número 2 de l'article 28 d'esta llei o a l'empara del número 2 de l'article 29 de la Llei d'Economia Sostenible.»

Dos. S'afig una nova lletra x) a l'article 5, amb el tenor literal següent:

«x) L'absència o mal funcionament dels departaments o servicis d'atenció al client, en este últim cas, una vegada que, transcorregut el termini concedit a este efecte pel Banc d'Espanya, no s'haja procedit a l'esmena de les deficiències detectades per este.»

Tres. L'article 9 lletra a) queda modificat com seguix:

«a) Multa per un import de fins a l'1 per cent dels seus recursos propis o fins a 1.000.000 d'euros si aquell percentatge fóra inferior a esta xifra.»

Quatre. L'article 10 lletra a) queda modificat com seguix:

«a) Multa per un import de fins al mig per cent dels seus recursos propis, o fins a 500.000 d'euros si aquell percentatge fóra inferior a esta xifra.»

Cinc. L'article 11 lletra b) queda modificat com seguix:

«b) Multa per un import de fins a 150.000 euros.»

Sis. La lletra a) de l'article 12.1 queda modificada com seguix:

«a) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 500.000 euros.»

Set. La lletra c) de l'article 13.1 queda modificada com seguix:

«c) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 250.000 euros.»

Huit. L'article 29.1 queda redactat en els termes següents:

«1. Les persones o entitats que infringisquen el que disposa l'article anterior, així com els seus administradors de fet o de dret o els seus accionistes, incorreran en la comissió d'una infracció molt greu i seran sancionades amb una multa per un import de fins a 500.000 euros. Si requerides perquè cessen immediatament en la utilització de les denominacions o en la realització de les activitats, continuaren utilitzant-les o realitzant-les, seran sancionades amb una multa per un import de fins a 1.000.000 d'euros, la qual podrà ser reiterada en ocasió de posteriors requeriments.»

Nou. L'apartat 1 bis de l'article 30 bis queda redactat com seguix:

«1 bis. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit disposaran, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguen o puguen estar exposats, junt amb mecanismes adequats de control intern, inclosos els procediments administratius i comptables sòlids i les polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva.

Com a part d'eixos procediments de govern i estructura organitzativa, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit que presten servicis d'inversió

hauran de respectar els requisits d'organització interna recollits en l'article 70 ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb les especificacions que reglamentàriament es determinen.

L'adopció de tals mesures s'entén sense perjudi de la necessitat de definir i aplicar aquelles altres polítiques i procediments d'organització que, en relació específica amb la prestació de servicis d'inversió, resulten exigibles a les dites entitats en aplicació de la normativa específica del mercat de valors.»

Deu. S'afig un nou paràgraf tercer en l'apartat 1 bis de l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«A tals efectes, l'accés a les informacions i les dades requerides pel Banc d'Espanya es troba emparat per l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.»

Onze. S'afig un nou apartat 1 ter en l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«1 ter. En els termes previstos per l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, els òrgans i organismes de qualsevol Administració pública queden subjectes al deure de col·laborar amb el Banc d'Espanya i estan obligats a proporcionar, a requeriment d'este i dins del termini, qualsevol classe de dades i informacions que disposen i puguen resultar necessàries per a l'exercici per part d'este de les funcions que li conferix la normativa vigent.»

Dotze. S'afig un nou apartat 1 quater en l'article 43 bis amb el tenor literal següent:

«1 quater. El Banc d'Espanya podrà comunicar i requerir a les entitats subjectes a les seues facultats de supervisió, inspecció i sanció previstes en esta llei, per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides en esta llei i en les seues disposicions de desplegament. Les entitats referides tindran obligació de comunicar-se amb el Banc d'Espanya a través dels mitjans tècnics requerits pel mateix Banc d'Espanya, i fer l'habilitació que cal en el termini que es fixe per a això, per a l'eficàcia dels seus sistemes de comunicació electrònica, en els termes que este adopte amb eixa finalitat.»

Disposició final onze. *Modificació de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.*

L'article 30 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer, queda redactat com següix:

«Article 30. *Presentació de reclamacions davant del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. Els servicis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions atendran les queixes i reclamacions que presenten els usuaris de servicis financers, que estiguen relacionades amb els seus interessos i els drets legalment reconeguts, i que deriven de presumptes incompliments per les entitats reclamades, de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques i usos financers.

Els servicis de reclamacions atendran també les consultes que formulen els usuaris de servicis financers sobre les normes aplicables en matèria de transparència i protecció a la clientela, així com sobre les vies legals que hi ha per a l'exercici dels seus drets.

L'organització i el funcionament dels servicis de reclamacions s'ajustaran als principis d'independència, transparència, contradicció, eficàcia, legalitat, llibertat i representació.

Els servicis de reclamacions funcionaran davall el principi de finestreta única, havent de remetre al competent les reclamacions que no siguen de la seua competència.

Els servicis de reclamacions informaran els servicis de supervisió corresponents quan aprecien indicis d'incompliments greus o reiterats de les normes de transparència i protecció a la clientela o de les bones pràctiques i usos financers per part d'una mateixa entitat.

2. Els servicis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions resoldran les queixes i reclamacions a les quals es referix l'apartat anterior, per mitjà d'informes motivats, els quals no tindran en cap cas caràcter d'acte administratiu recurrible.

3. El ministre d'Economia i Hisenda desplegarà el procediment de presentació de reclamacions davant dels servicis de reclamacions del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual haurà d'ajustar-se a les regles següents:

a) Per a l'admissió i tramitació de reclamacions serà imprescindible acreditar haver-les formulat prèviament, per escrit, dirigit al departament o servici d'atenció al client o, si és el cas, al defensor del client de l'entitat contra la qual es reclama. Estos hauran d'acusar recepció per escrit de les reclamacions que se'ls presenten i resoldre-les o denegar-les igualment per escrit i motivadament. Així mateix, el reclamant haurà d'acreditar que ha transcorregut el termini de dos mesos des de la data de presentació de la reclamació sense que haja sigut resolta o que ha sigut denegada l'admissió de la reclamació o desestimada la seua petició.

b) Rebuda la reclamació pel servici de reclamacions competent per raó de la matèria, es verificarà la concurrència de les circumstàncies previstes en els apartats anteriors i, si es complixen els requisits necessaris, es procedirà a l'obertura d'un expedient per cada reclamació, en què s'inclouran totes les actuacions relacionades amb esta; en cas contrari, es requerirà al reclamant per a completar la informació en el termini de deu dies, amb l'advertència que si no es fa així, es considerarà que ha desistit de la seua reclamació.

c) Formulat el corresponent informe, i si este fóra desfavorable a l'entitat reclamada, esta estarà obligada a informar el servici de reclamacions competent si ha procedit a la rectificació voluntària en un termini no superior a un mes des de la seua notificació.

4. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions publicaran anualment una memòria dels seus respectius servicis de reclamacions en la qual haurà d'incloure's, almenys, el resum estadístic de les consultes i reclamacions ateses i els criteris que han mantingut els esmentats servicis, en relació amb les matèries sobre les quals versen les reclamacions presentades, així com les entitats afectades, amb indicació, si és el cas, del caràcter favorable o desfavorable de l'informe.»

Disposició final dotze. Modificació de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.

Es modifica la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades en els termes següents:

U. Es fa una redacció nova de l'apartat 1 de l'article 4:

«1. Les entitats asseguradores podran acceptar la cobertura de riscos, sense la intervenció de mediadors d'assegurances privades.

Sense perjudi dels contractes d'agència signats segons marca esta llei, les entitats asseguradores que complisquen els requisits legalment exigits per a operar a Espanya també podran signar contractes consistents en la prestació de servicis per a la distribució, sota la seua responsabilitat civil i administrativa, de les seues pòlisses d'assegurança per mitjà de les xarxes de distribució d'agents d'assegurances exclusives d'altres entitats asseguradores, les quals hauran de garantir que posseïxen els coneixements necessaris per a l'exercici de la seua activitat, en funció de les assegurances que mitjancen.

Els dits contractes hauran de ser presentats per les entitats que els signen amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions perquè figuren en el registre previst en l'art. 52 d'esta llei, i hauran d'indicar, almenys, les entitats asseguradores afectades, la composició de la xarxa cedida, l'àmbit, la duració, els rams o contractes d'assegurança o la classe d'operacions que comprén, les obligacions de les parts, els moviments econòmics i financers de les operacions i les mencions que han d'incloure's en els documents contractuals i publicitaris.

Quan les entitats asseguradores que cedix i cessionària formen part del mateix grup consolidable d'entitats asseguradores, s'haurà d'indicar en el contracte de distribució la dita circumstància i incloure la denominació del grup a què pertanyen en tota la documentació mercantil i la publicitat de mediació d'assegurances privades que realitzen els agents d'assegurances exclusives.»

Dos. L'article 8 queda redactat com següix:

«Article 8. *Els auxiliars externs dels mediadors d'assegurances.*

1. Els mediadors d'assegurances podran celebrar contractes mercantils amb auxiliars externs que col·laboren amb ells en la distribució de productes d'assegurances actuant per compte de dits mediadors i podran realitzar treballs de captació de la clientela, així com funcions auxiliars de tramitació administrativa, sense que les dites operacions impliquen l'assumpció d'obligacions.

Seràn auxiliars-assessors aquells auxiliars externs que, a més de les activitats mencionades en el paràgraf anterior, presten per compte del mediador amb qui hagen subscrit un contracte d'auxiliar-assessor l'assistència en la gestió, execució i formalització dels contractes d'assegurança o en cas de sinistre. L'auxiliar-assessor persona física, almenys la mitat de les persones que integren l'òrgan de direcció dels auxiliars-assessors que siguen persones jurídiques, i aquells dels seus empleats que presten assistència en la gestió, execució i formalització dels contractes d'assegurança o en cas de sinistre hauran d'acreditar estar en possessió dels coneixements adequats i no incórrer en cap de les incompatibilitats establides en l'apartat 5 d'este article.

Els mediadors d'assegurances comprovaran amb anterioritat a la celebració del contracte amb l'auxiliar-assessor el compliment dels requisits establits en el paràgraf anterior.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà les línies generals i els principis bàsics que hauran de complir els programes de formació dels auxiliars-assessors quant al seu contingut, organització i execució.

2. Els auxiliars externs no tindran la condició de mediadors d'assegurances ni podran assumir funcions reservades per esta llei als referits mediadors, i desenrotllaran la seua activitat sota la direcció, responsabilitat i règim de capacitat financera del mediador d'assegurances per al qual actuen.

Els auxiliars-assessors hauran d'identificar-se com a tals i indicar també la identitat del mediador per compte del qual actuen. En virtut del contracte mercantil amb este, la informació que hauran de proporcionar a l'acceptant d'assegurances serà tota o part de l'establida en l'article 42, sense que en cap cas l'acceptant deixe de rebre eixa informació completa.

3. Els mediadors d'assegurances portaran un llibre de registre on anotaran les dades personals identificatives dels auxiliars externs, amb indicació de la data d'alta i, si és el cas, la de baixa, que quedarà sotmés al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. Els auxiliars-assessors s'inscriuran en el Registre administratiu d'auxiliars-assessors. S'hi faran constar les dades identificatives, el número de registre, les dates d'alta i de baixa i els mediadors als quals auxiliien. En el cas de persones jurídiques, a més s'indicaran els noms de les persones físiques que integren l'òrgan d'administració.

Les dades contingudes en el Registre administratiu d'auxiliars-assessors hauran d'estar actualitzades i per a la seua inscripció en el registre previst en l'art. 52 d'esta llei seran remeses telemàticament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per cada entitat asseguradora en relació amb els auxiliars-assessors dels seus agents exclusius, i per cada agent vinculat i corredor d'assegurances en relació amb els seus, respectivament. L'auxiliar-assessor no podrà iniciar la seua activitat fins que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'haja inscrit en el dit registre.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions determinarà el contingut i la manera en què haurà de remetre's esta informació.

5. Un auxiliar extern d'un mediador d'assegurances, persona física o jurídica, no podrà col·laborar amb altres mediadors d'assegurances de distinta classe a la d'aquell que el va contractar en primer lloc. A més, si és auxiliar extern d'un agent exclusiu, només podrà col·laborar amb altres agents exclusius de la mateixa entitat asseguradora.»

Tres. Es modifica la redacció de l'apartat 4 de l'article 13, en els termes següents:

«4. Els agents d'assegurances exclusives, persones físiques i, almenys, la mitat de les persones que integren la direcció de les societats d'agència d'assegurances exclusives, posseiran els coneixements necessaris per a l'exercici de la seua activitat, en funció dels asseguradors que hi intercedisquen. Així mateix, aquelles persones que participen directament en la mediació de les assegurances sota la direcció d'aquells hauran d'estar en possessió dels coneixements necessaris per a l'exercici de la seua activitat i no hauran d'incórrer en cap de les causes d'incompatibilitat previstes en l'article 19 d'esta llei.»

Quatre. S'enumera com apartat 1 el vigent article 19 i se n'incorporen dos de nous, el 2 i el 3, en els termes següents:

«2. Els agents d'assegurances exclusives, persona física o jurídica, no podran exercir càrrecs d'administració o direcció en societats que exercisquen l'activitat d'agència d'assegurances exclusiva, llevat que s'adopten els mecanismes necessaris per a garantir el respecte al pacte d'exclusivitat que els caracteritza i s'admeta per les entitats asseguradores afectades.

3. En les societats d'agència d'assegurances exclusives, les persones que integren l'òrgan de direcció responsable de la mediació d'assegurances no podran exercir càrrecs de direcció o d'administració en altres societats d'agència exclusiva, en societats d'agència vinculada, en societats de corredoria d'assegurances o en auxiliars externs d'uns o altres, llevat que s'adopten els mecanismes necessaris per a garantir el respecte al pacte d'exclusivitat i s'admeta per les entitats asseguradores afectades.»

Cinc. Es fa una nova redacció dels paràgrafs e), g) i h) de l'article 21.3.

«e) Els agents d'assegurances vinculats disposaran d'un programa de formació per als empleats i auxiliars externs.

Així mateix, les entitats asseguradores adoptaran les mesures necessàries per a la formació dels seus agents d'assegurances vinculats i de les persones que integren l'òrgan de direcció previst en el segon paràgraf de la lletra b) d'este apartat en els productes d'assegurança mitjançats per estos.

La documentació corresponent als programes de formació estarà a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que podrà requerir que s'efectuen les modificacions que resulten necessàries.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions establirà les línies generals i els principis bàsics que hauran de complir els programes de formació dels agents d'assegurances vinculats quant al seu contingut, organització i execució.

g) Disposar d'una capacitat financera que haurà d'aconseguir en tot moment el quatre per cent del total de les primes anuals percebudes, de la manera que reglamentàriament es determine, llevat que contractualment s'haja pactat de manera expressa amb totes i cada una de les entitats asseguradores que els imports abonats per la clientela es realitzaran directament a través de la domiciliació bancària en comptes obertes a nom d'aquelles, o que, si és el cas, l'agent d'assegurances vinculat oferisca a l'acceptant una cobertura immediata entregant el rebut emès per l'entitat asseguradora, i, en l'un i l'altre cas, que les quantitats abonades en concepte d'indemnitzacions s'entregaran directament per les entitats asseguradores als acceptants d'assegurances, assegurats o beneficiaris.

h) Acreditar que totes i cada una de les entitats asseguradores amb les quals ha de subscriure un contracte d'agència d'assegurances assumixen la responsabilitat civil professional derivada de la seua actuació com a agent d'assegurances vinculat, o que el dit agent disposa d'una assegurança de responsabilitat civil professional o qualsevol altra garantia financera que cobrisca en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu les responsabilitats que pogueren sorgir per negligència professional, amb la quantia que reglamentàriament es determine, respecte a l'activitat sobre la qual no haguera obtingut cobertura en virtut del contracte d'agència subscrit.»

Sis. L'apartat 4 de l'article 21 queda redactat així:

«4. La sol·licitud d'inscripció com a agent d'assegurances vinculat es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'anterior apartat 3. El termini màxim en el qual ha de notificar-se la resolució expressa de la sol·licitud serà de tres mesos a partir de la data de presentació de la dita sol·licitud. La inscripció especificarà les entitats asseguradores per a les quals l'agent d'assegurances vinculat podrà realitzar l'activitat de mediació d'assegurances. En cap cas es produirà la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.»

Set. En l'article 24 s'afig un nou apartat 2, amb la següent redacció, i es renumera l'actual apartat 2 que passarà a ser 3:

«2. Els agents d'assegurances vinculats, persones físiques, no podran exercir càrrecs d'administració o de direcció en les societats que exercisquen l'activitat d'agència d'assegurances exclusiva o de corredoria d'assegurances o d'auxiliars externs dels uns i els altres.»

Huit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 25:

«1. Tindran la consideració d'operadors de banca-assegurances les entitats de crèdit i les societats mercantils controlades o participades per estes, d'acord amb allò que s'ha indicat en l'article 28 d'esta llei que, per mitjà de la celebració d'un contracte d'agència d'assegurances amb una o diverses entitats asseguradores i la inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances,

corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, realitzen l'activitat de mediació d'assegurances com a agent d'assegurances utilitzant les xarxes de distribució de les entitats de crèdit. L'entitat de crèdit només podrà posar la seua xarxa de distribució a disposició d'un únic operador de banca-assegurances.

Quan l'activitat de mediació d'assegurances es realitze a través d'una societat mercantil controlada o participada per l'entitat de crèdit o un grup d'entitats de crèdit, les relacions amb la dita societat mercantil es regularan per un contracte de prestació de servicis consistents en la cessió de la xarxa de distribució de cada una de les dites entitats de crèdit a l'operador de banca-assegurances per a la mediació dels productes d'assegurança. En el dit contracte, les entitats de crèdit hauran d'assumir l'obligació de la formació adequada de les persones que formen part de la xarxa i que participen directament en la mediació de les assegurances per a l'exercici de les seues funcions.

Als efectes del que preveu esta llei, s'entendrà per xarxa de distribució de l'entitat de crèdit el conjunt de tota la seua estructura de l'organització de mitjans personals, oficines operatives i agents de l'entitat de crèdit, d'acord amb el que preveu la normativa de creació i règim jurídic de les entitats de crèdit. Una vegada cedida a un operador de banca-assegurances, la xarxa de l'entitat de crèdit no podrà fragmentar-se perquè part d'ella participe en la mediació de les assegurances com a xarxa d'un altre operador de banca-assegurances o com auxiliar extern d'un altre mediador d'assegurances.

L'operador de banca-assegurances en l'exercici de l'activitat de mediació d'assegurances se sotmetrà al règim general dels agents d'assegurances que es regula en la Subsecció 1a i s'ajustarà a allò que s'ha regulat, respectivament, en la Subsecció 2a o en la Subsecció 3a d'esta Secció 2a, segons exercisca com a operador de banca-assegurances exclusiu o com a operador de banca-assegurances vinculat.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor d'assegurances es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'apartat anterior. El termini màxim en el qual ha de notificar-se la resolució expressa de la sol·licitud serà de tres mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'inscripció. En cap cas es produirà la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.»

Deu. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat així:

«2. La sol·licitud d'inscripció com a corredor de reassegurances es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'apartat anterior. El termini màxim en què ha de notificar-se la resolució expressa de la sol·licitud serà de tres mesos a partir de la data d'entrada en qualsevol dels registres del Ministeri d'Economia i Hisenda. En cap cas es produirà la inscripció en virtut del silenci administratiu, i la sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.»

Onze. Es modifica l'article 49, en els termes següents:

«Article 49. *Obligacions comptables i deure d'informació estadísticocomptable.*

1. Una vegada iniciada l'activitat de mediació d'assegurances o de reassegurances, els corredors d'assegurances i els de reassegurances, els agents i operadors de banca-assegurances vinculats hauran de portar els llibres-registre

comptables i remetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació estadístico-comptable amb el contingut i la periodicitat que reglamentàriament es determine.

2. El ministre d'Economia i Hisenda determinarà els supòsits i les condicions en què els mediadors d'assegurances i els corredors de reassegurances als quals es referix l'apartat anterior hauran de presentar per mitjans telemàtics davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació que estan obligats a subministrar, d'acord amb la seua normativa específica.»

Dotze. Es modifica la redacció de l'article 52.1:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions portarà el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs, en el qual han d'inscriure's, amb caràcter previ a l'inici de les seues activitats, els mediadors d'assegurances, els seus auxiliars-assessors i els corredors de reassegurances residents o domiciliats a Espanya sotmesos a esta llei. En el cas de les persones jurídiques, a més, s'hi inscriuran els administradors i les persones que formen part de la direcció, responsables de les activitats de mediació.

També es prendrà nota dels mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que actuen en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

En el dit registre es prendrà nota igualment dels contractes de distribució a què es referix l'art. 4.1 d'esta llei.

Este registre administratiu expressarà les circumstàncies que reglamentàriament es determinen i l'accés al seu contingut serà general i gratuït.»

Tretze. Es modifica la redacció del paràgraf inicial de l'apartat 1 de l'article 53:

«1. La cancel·lació de la inscripció dels auxiliars-assessors, dels mediadors d'assegurances i dels corredors de reassegurances inscrits en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs serà acordada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan concórrega alguna de les causes següents:»

Catorze. Es modifica la redacció de la lletra b) de l'article 53.1, i s'hi afig una nova lletra g):

«b) Quan l'auxiliar-assessor, el mediador d'assegurances o el corredor de reassegurances deixe de complir algun dels requisits exigits per a figurar inscrit en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassegurances i dels seus alts càrrecs.

g) Quan el mediador d'assegurances haja rescindit el contracte amb el seu auxiliar-assessor i se'n comuniqui la baixa en el seu registre.»

Quinze. Es modifica la redacció de l'article 54.1.

«1. Les entitats asseguradores, els agents d'assegurances vinculats, els operadors de banca-assegurances vinculats, els corredors d'assegurances i els corredors de reassegurances, així com els mediadors d'assegurances i de reassegurances domiciliats en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, així com els que exercisquen càrrecs d'administració o direcció de tots ells, que infringisquen normes sobre mediació en assegurances i reassegurances privades incorreran en responsabilitat administrativa sancionable, d'acord amb el que disposen els articles següents.

També seran responsables davant de l'Administració les persones que exercisquen, per si o a través d'una persona interposada, activitats de mediació d'assegurances o de reassegurances, sense complir els requisits legalment exigits

o excedint les funcions previstes en esta llei, o aquelles per a les quals esta llei establisca prohibicions.

Es consideraran:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració; i càrrecs de direcció, els seus directors generals, director tècnic o assimilats, entenent-se per tals aquelles persones que desenrotllen en la societat de mediació funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

b) Normes sobre mediació d'assegurances i de reassurances privades, les compreses en esta llei i en les seues disposicions de desplegament i, en general, les que figuren en les lleis i disposicions administratives de caràcter general que continguen preceptes específicament referits a la mediació en assegurances privades i d'obligada observança per als que concorren a la dita activitat.»

Setze. Es modifica la redacció de la lletra r) de l'article 55.2:

«r) L'actuació de diversos agents d'assegurances exclusives de distintes entitats asseguradores en condicions tals que el resultat conjunt de les seues actuacions supose l'exercici de fet d'una activitat que aparega com a corredoria d'assegurances o agència vinculada.»

Dèsset. La disposició adicional quarta queda redactada com seguix:

«1. Constituïx el fet imposable de la taxa:

a) La inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassurances i dels seus alts càrrecs, de les persones que exercisquen com a agents d'assegurances o operadors de banca-assegurances, ja siguen exclusius o vinculats, com a corredors d'assegurances, com els seus auxiliars-assessors o com a corredors de reassurances.

b) La inscripció dels càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances o de reassurances de les persones jurídiques inscrites com a mediadors d'assegurances, els seus auxiliars-assessors o corredors de reassurances que, d'acord amb esta llei i a les seues disposicions reglamentàries de desplegament, hagen de ser inscrits.

c) La inscripció dels actes relacionats amb els anteriors, sempre que hagen de ser inscrits d'acord amb allò que s'ha exigit en normes sobre mediació d'assegurances i de reassurances privades.

d) L'expedició de certificats relatius a la informació inclosa en el Registre a què es referix la lletra a).

2. La taxa no serà exigible en els supòsits d'inscripcions relatives a la cancel·lació de la inscripció.

3. Serà subjecte passiu de la taxa la persona física o jurídica al favor de la qual es practique la inscripció en el Registre administratiu especial de mediadors d'assegurances, corredors de reassurances i dels seus alts càrrecs i la persona física o jurídica sol·licitant d'un certificat del dit registre.

4. La quantia de la taxa serà:

a) Per la inscripció d'un agent d'assegurances exclusives o d'un auxiliar-assessor, persona física, una quota fixa d'11 euros.

b) Per la inscripció d'un agent d'assegurances vinculat, d'un corredor d'assegurances o de reassurances, persones físiques, una quota fixa de 63 euros.

c) Per la inscripció d'una societat d'agència d'assegurances o d'un operador de banca-assegurances, ja siguen exclusius o vinculats, d'una societat de corredoria

d'assegurances o de reassurances o d'un auxiliar-assessor persona jurídica, una quota fixa de 147 euros.

d) Una quota fixa d'11 euros per cada alt càrrec per la inscripció de càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances o de reassurances de les societats d'agència d'assegurances o dels operadors de banca-assegurances, ja siguen exclusius o vinculats, de corredoria d'assegurances o de corredoria de reassurances, i per la inscripció de càrrecs d'administració i de direcció dels auxiliars-assessors.

e) Per la inscripció de qualsevol altre acte inscriptible o per la modificació dels inscrits, una quota fixa d'11 euros per cada un d'ells.

f) Per l'expedició de certificats relatius a la informació inclosa en el mencionat registre, una quota fixa d'11 euros.

5. La taxa es meritara quan es presente la sol·licitud, que no es tramitarà sense que s'haja efectuat el pagament corresponent.

6. L'import de la taxa es podrà recaptar per mitjà d'autoliquidació, en la manera i terminis que es determinen pel ministre d'Economia i Hisenda.

7. La taxa corresponent a la inscripció dels agents d'assegurances exclusives, dels operadors de banca-assegurances exclusius, dels càrrecs d'administració i de direcció responsables de les activitats de mediació d'assegurances, i dels auxiliars-assessors dels anteriors i els seus càrrecs d'administració i direcció, serà autoliquidada per l'entitat asseguradora en el registre d'agents en què figuren inscrits, en qualitat de substitut del contribuent.

8. L'administració, liquidació i recaptació en període voluntari de la taxa correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La recaptació en període executiu correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, d'acord amb la legislació vigent.

9. Els imports de la taxa podran actualitzar-se per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.»

Disposició final tretze. *Modificació del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica el Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 8 de l'article 8, que queda redactat com següix:

«8. Els partícips només podran fer efectius els seus drets consolidats en els supòsits de desocupació de llarga duració o de malaltia greu. Reglamentàriament, es determinaran estes situacions, així com les condicions i els termes en què podran fer-se efectius els drets consolidats en tals supòsits. En tot cas, les quantitats percebudes en estes situacions se subjectaran al règim fiscal establert per la llei per a les prestacions dels plans de pensions.

Els drets consolidats en els plans de pensions del sistema associat i individual podran mobilitzar-se a un altre pla o plans de pensions, per decisió unilateral del partípcip o per pèrdua de la condició d'associat del promotor en un pla de pensions del sistema associat o per finalització del pla.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans de pensions del sistema individual i associat també podran mobilitzar-se a altres plans de pensions a petició del beneficiari, sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació així ho permeten i en les condicions previstes en les especificacions dels plans de pensions corresponents.

Els drets consolidats dels partícips en els plans de pensions del sistema d'ocupació no podran mobilitzar-se a altres plans de pensions, excepte en el supòsit d'extinció de la relació laboral i en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, i només si estiguera previst en les especificacions del pla o per

finalització del pla de pensions. Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans d'ocupació no podran mobilitzar-se, excepte per finalització del pla de pensions.

El partícip o beneficiari d'un pla de pensions que decidisca mobilitzar els seus drets haurà de dirigir-se a l'entitat gestora del fons de destí, a la qual ordenarà per un mitjà feient la realització de les gestions necessàries. L'entitat gestora de destí haurà de comprovar el compliment dels requisits establits en esta llei i en la seua normativa de desplegament per a la mobilització de tals drets, i sol·licitar a la gestora del fons d'origen el traspàs dels drets indicant-li, almenys, el pla i el fons de pensions de destí, el depositari d'este i les dades del compte del fons de pensions de destí al qual ha d'efectuar-se el traspàs. L'entitat gestora d'origen, una vegada realitzades les comprovacions que considere necessàries, haurà d'ordenar la transferència bancària corresponent i remetre a la gestora de destí tota la informació financera i fiscal necessària per al traspàs.

L'entitat gestora de destí conservarà la documentació derivada de les mobilitzacions entre els plans de pensions a disposició de l'entitat gestora d'origen, de les entitats depositàries dels fons d'origen i de destí, així com a disposició de les autoritats competents.

Reglamentàriament, es podran regular les condicions del procediment i els terminis per a tramitar i fer efectives les mobilitzacions de drets dels partícips i beneficiaris en els termes necessaris que garantisquen la fiabilitat, transparència i agilitat de les mobilitzacions, així com autoritzar sistemes estandarditzats amb les degudes garanties de seguretat per a la transmissió d'informació entre les entitats intervinents i per a la transferència d'efectiu.

Els drets consolidats del partícip en un pla de pensions no podran ser objecte d'embargament, traba judicial o administrativa, fins al moment en què es cause el dret a la prestació o en què es facen efectius en els supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga duració.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«5. El sistema financer i actuarial dels plans d'ocupació de qualsevol modalitat i dels plans associats de prestació definida i mixtos haurà de ser revisat almenys cada tres anys per un actuari independent designat per la comissió de control, amb una comanda expressa i exclusiva de realitzar la revisió actuarial. Si, com a resultat de la revisió, es plantejara la necessitat o conveniència d'introduir variacions en les aportacions i contribucions, en les prestacions previstes o en altres aspectes amb incidència en el desenvolupament financer-actuarial, se sotmetrà a la comissió de control del pla perquè propose o acorde el que estime procedent, de conformitat amb la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 6.

Reglamentàriament, es determinarà el contingut i l'abast de la referida revisió actuarial, així com les funcions de l'actuari al qual s'encomane la revisió i que necessàriament haurà de ser persona diferent de l'actuari o actuàries que, si és el cas, intervinguen en el desenvolupament ordinari del pla de pensions.»

Tres. Es modifica l'article 11, el qual queda redactat de la manera següent:

«1. Els fons de pensions es constituïran, amb l'autorització prèvia administrativa del Ministeri d'Economia i Hisenda, en escriptura pública atorgada per les entitats promotora o promotores, gestora, depositària i s'inscriuran en el Registre Mercantil i en el Registre especial administratiu establert a este efecte. Els fons de pensions no tindran personalitat jurídica i seran administrats i representats d'acord amb el que disposa esta llei.

2. L'escriptura de constitució del fons de pensions haurà de contindre necessàriament les mencions següents:

a) La denominació o raó social i el domicili de l'entitat o entitats promotores, de la gestora i depositària, així com la identificació de les persones que actuen en la seua representació en l'atorgament.

b) La denominació del fons, que haurà de ser seguida, en tot cas, de l'expressió "fons de pensions".

c) Les normes de funcionament del fons, els quals especificaran, almenys:

1r L'àmbit d'actuació del fons expressant la seua categoria com a personal o d'ocupació, d'acord amb el que preveu l'apartat 7 d'este article.

2n El procediment per a l'elecció i renovació i la duració del mandat dels membres de la comissió de control del fons, així com el funcionament d'esta.

3r La política d'inversions dels recursos aportats al fons.

4t Els criteris d'imputació de resultats, de conformitat amb el que disposa la present llei i en la seua normativa de desplegament.

5é Els sistemes actuuarials que poden utilitzar-se en l'execució dels plans de pensions.

6é La comissió màxima que haja de satisfer-se a l'entitat gestora.

7é Les normes de distribució dels gastos de funcionament a què es referix l'apartat 6 de l'article 14 d'esta llei.

8é Els requisits per a la modificació de les normes de funcionament i per a la substitució de les entitats gestora i depositària, de conformitat amb el que establix l'article 23 d'esta llei.

9é Les normes que hagen de regir la dissolució i la liquidació del fons.

10é Les condicions de mobilització dels comptes de posició dels plans de pensions i els criteris de quantificació d'estes.

11é Qualsevol altres continguts mínims que s'establisquen reglamentàriament.

3. Amb caràcter previ a la constitució del fons, el promotor o promotors hauran de sol·licitar de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'autorització administrativa del projecte, als termes del qual s'acomodarà, si és el cas, l'escriptura de constitució. L'atorgament de l'autorització en cap cas podrà ser un títol que cause la responsabilitat de l'Administració de l'Estat.

4. Dins del termini de tres mesos comptats des de la notificació de l'autorització administrativa prèvia haurà de formalitzar-se l'escriptura de constitució del fons i sol·licitar la seua inscripció en el Registre Mercantil, de conformitat amb el que disposa l'article 11 bis d'esta llei. En cas contrari, transcorregut el dit termini, quedarà sense efecte l'autorització prèvia concedida, excepte una causa degudament justificada. Una vegada inscrit el fons en el Registre Mercantil, el registrador ho comunicarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions per a la seua inscripció en el Registre Administratiu Especial de Fons de Pensions, conforme al procediment establert en l'article 11 bis.

La inscripció en el Registre administratiu exigix el previ compliment de tots els requisits de constitució exigits per esta llei i les seues normes de desplegament.

La inscripció o denegació de la inscripció del fons de pensions en el Registre administratiu es realitzarà per una resolució motivada de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Cap fons de pensions podrà integrar plans de pensions amb anterioritat a la seua inscripció en el Registre administratiu.

5. Es crearan en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el Registre administratiu de fons de pensions i el d'Entitats Gestores de Fons de Pensions. Els fons de pensions s'inscriuran necessàriament en el Registre administratiu, en el qual es faran constar l'escriptura de constitució i les modificacions posteriors. A més, s'haurà de fer constar en el Registre administratiu el pla o plans de pensions integrats en el fons de pensions, així com les successives incidències que els afecten.

Les modificacions posteriors de les normes de funcionament del fons de pensions no requeriran autorització administrativa prèvia, si bé els acords de modificació hauran de comunicar-se a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acompanyant-ne la certificació i, posteriorment, una vegada atorgada l'escriptura pública corresponent, haurà de presentar-se esta per a la seua inscripció en el Registre Mercantil i en el Registre Administratiu de Fons de Pensions, d'acord amb el que preveu l'article 11 bis.

El que estableix el paràgraf anterior serà igualment aplicable per al canvi de denominació del fons de pensions i per a la substitució o la nova designació de l'entitat gestora, depositària o promotora del fons.

6. Queda reservada la denominació de "fons de pensions", així com les seues sigles, als fons constituïts d'acord amb este article, sense perjuí dels constituïts d'acord amb la legislació d'altres estats membres previstos en la secció tercera del capítol X d'esta llei.

7. Els fons de pensions s'enquadraran necessàriament en una de les dos categories següents:

- a) Fons de pensions d'ocupació, l'àmbit d'actuació del qual es limitarà al desenrotllament de plans de pensions del sistema d'ocupació, exclusivament.
- b) Fons de pensions personals, l'àmbit d'actuació del qual es limitarà al desenrotllament de plans de pensions del sistema associat o individual.

8. Podran constituir-se fons de pensions que instrumenten un únic pla de pensions.

9. En relació amb els processos d'inversió desenrotllats, els fons de pensions podran enquadrar-se dins de dos tipus:

- a) Fons obert, caracteritzat per poder canalitzar les inversions d'altres fons de pensions.
- b) Fons tancat, que instrumenta exclusivament les inversions del pla o plans de pensions integrats en ell.

10. En els fons de pensions que integren plans de pensions de prestació definida i en els fons de pensions oberts podrà requerir-se la constitució d'un patrimoni inicial mínim, segons els nivells fixats reglamentàriament, quant a les garanties exigides per al seu correcte desenvolupament financer.»

Quatre. S'introdueix un nou article 11 bis amb la redacció següent:

«Article 11 bis. *Inscripció dels fons de pensions en el Registre Mercantil i coordinació amb el Registre Administratiu de Fons de Pensions.*

1. En el Registre Mercantil s'obrirà a cada fons de pensions un full d'inscripció en el qual s'inscriurà:

- a) La constitució del fons de pensions.
- b) Els acords de delegació de facultats de representació del fons.
- c) Els acords de canvi de denominació del fons i de modificació de les seues normes de funcionament.
- d) El cessament, renúncia i substitució de les entitats promotora, gestora i depositària del fons.
- e) Els nomenaments i cessaments dels membres de la comissió de control del fons.
- f) La dissolució i liquidació del fons de pensions.
- g) Les mesures administratives que afecten l'entitat gestora o els seus administradors, el fons o algun dels plans integrats o les comissions de control.

h) En general, els actes i contractes que modifiquen el contingut dels assentaments practicats o la inscripció dels quals estiga prevista per disposicions amb rang de llei.

Les normes de funcionament i els comptes anuals del fons de pensions seran objecte de depòsit en el Registre Mercantil. No es practicarà cap assentament posterior al de la lletra a), excepte el que preveu la lletra g) anterior, mentre no s'estenga al marge d'este la nota acreditativa de la inscripció del fons en el registre administratiu de fons de pensions. Dins dels quatre mesos següents a la data de l'assentament de constitució del fons en el Registre Mercantil, sense que conste la seua inscripció en el Registre administratiu o, si és el cas, sense que s'haja interposat cap recurs contra la resolució denegatòria, expressa o per silenci, caducarà aquell assentament i podrà ser cancel·lat d'ofici per una nota marginal.

2. La constitució del fons de pensions, les modificacions de les normes de funcionament, la substitució d'entitat promotora, gestora o depositària, i la dissolució i liquidació del fons, s'inscriuran en el Registre Mercantil en virtut d'escriptura pública.

Per als altres actes bastaran certificacions dels acords corresponents expedides per l'òrgan d'administració o l'apoderat de l'entitat gestora.

En el cas d'escriptures públiques, el notari les remetrà per via telemàtica al Registre Mercantil del domicili social de l'entitat gestora del fons per a la seua inscripció, llevat que alguna de les parts intervinents en l'atorgament no l'autoritze per a això. En este cas, el notari entregarà una còpia electrònica de l'escriptura pública a l'entitat gestora, que haurà de remetre-la per mitjans telemàtics amb firma electrònica al Registre Mercantil per a la seua inscripció.

Quan es tracte de certificacions d'acords, estes seran remeses al Registre Mercantil per l'entitat gestora de manera telemàtica amb firma electrònica.

En les remissions telemàtiques d'escriptures públiques i les certificacions a què es referix este apartat, s'acompanyarà la documentació addicional que, si és el cas, s'establisca reglamentàriament, i s'observaran els requisits previstos en la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics.

Per a la inscripció de la constitució del fons s'incorporarà una còpia electrònica de l'escriptura de constitució i els documents dels quals resulte la preceptiva autorització administrativa prèvia, l'obtenció del número d'identificació fiscal i la certificació negativa de denominació expedida pel Registre Mercantil Central.

El notari que autoritze l'escriptura de constitució del fons de pensions sol·licitarà telemàticament a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'assignació provisional d'un número d'identificació fiscal.

Una vegada inscrit el fons de pensions en el Registre Mercantil, l'encarregat d'este notificarà telemàticament a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària la inscripció del fons. L'Agència Estatal de l'Administració Tributària notificarà telemàticament al notari i al registrador mercantil el caràcter definitiu del número d'identificació fiscal.

Així mateix, el notari autoritzant de l'escriptura de constitució o de canvi de denominació del fons sol·licitarà telemàticament al Registre Mercantil Central el certificat negatiu de denominació, excepte petició expressa en contra de les parts intervinents i, en este cas, serà l'entitat gestora qui ho sol·licite per mitjà telemàtic amb firma electrònica. Rebuda la sol·licitud, el Registre Mercantil Central expedirà també telemàticament la certificació negativa o, si és el cas, indicarà la impossibilitat de la seua emissió.

3. Una vegada practicades les corresponents inscripcions, el registrador mercantil remetrà d'ofici a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per via telemàtica, una certificació autoritzada amb la seua firma electrònica, acreditativa dels assentaments practicats, acompanyada de l'escriptura pública, si és el cas, i de la documentació que s'establisca reglamentàriament.

Quan es tracte d'acords subjectes a inscripció en el Registre administratiu, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, una vegada rebuda la certificació del registrador mercantil, procedirà a la seua inscripció en aquell i ho notificarà a l'entitat gestora i al Registre Mercantil.

Mitjançant una resolució motivada, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà denegar la inscripció en el Registre administratiu o requerir a les entitats l'esmena de la documentació i els requisits necessaris per a la inscripció.

4. El Col·legi de Registradors habilitarà models estandaritzats de certificacions, accessibles de manera gratuïta per internet o altres mitjans equivalents de consulta telemàtica, que puguen ser utilitzats per a omplir els tràmits anteriorment indicats, aprovats per la Direcció General dels Registres i del Notariat, prèvia consulta amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat com següent:

«3. L'acord de dissolució del fons de pensions es comunicarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i s'inscriurà en el Registre Mercantil i en el Registre administratiu, d'acord amb el que estableix l'article 11.bis d'esta llei. El registrador mercantil remetrà d'ofici, per via telemàtica i sense cap cost addicional, l'acord de dissolució del fons al Boletín Oficial del Registro Mercantil per a la seua publicació. A més, l'entitat gestora haurà de publicar l'acord en la seua pàgina web o, si no n'hi ha, en un dels diaris de més circulació del lloc del domicili social de la dita entitat.

Ultimada la liquidació, després d'haver donat compliment a allò que s'ha preceptuat en el paràgraf tercer de l'apartat 2 precedent, els liquidadors hauran de sol·licitar del registrador mercantil i de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la cancel·lació respectiva dels assentaments referents al fons de pensions extingit.»

Sis. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«a) Tindre un capital desembossat mínim de 600.000 euros.

Adicionalment, els recursos propis hauran d'incrementar-se en els tants per mil de l'actiu total del fons o els fons gestionats que s'assenyalen a continuació:

El 5 per mil de l'actiu total quan este no excedisca de 60 milions d'euros.

El 3 per mil del que excedisca de 60 milions fins a 600 milions d'euros.

El 2 per mil del que excedisca de 600 milions fins a 3.000 milions d'euros.

L'1 per mil del que excedisca de 3.000 milions fins a 6.000 milions d'euros.

El 0,5 per mil del que excedisca de 6.000 milions d'euros.

A estos efectes, es computaran com a recursos propis el capital social desembossat i les reserves que es determinen reglamentàriament.

En el cas que el fons o els fons de pensions gestionats invertisquen en fons de pensions oberts, per a calcular els recursos propis exigibles es deduirà de l'actiu total dels fons de pensions inversors la part corresponent a les inversions d'estos en fons de pensions oberts que estiguen al seu torn gestionats per la mateixa entitat gestora. Així mateix, es descomptaran de l'actiu total dels fons gestionats els deutes dels promotors dels plans de pensions d'ocupació adscrits.»

Set. S'addiciona un nou apartat 7 a l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«7. Els canvis de denominació, de domicili i dels estatuts de les entitats gestores no requeriran cap autorització administrativa prèvia, tot i que els acords de modificació hauran de comunicar-se a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions acompanyant la certificació d'estos, i, posteriorment, una vegada

atorgada i inscrita en el Registre Mercantil l'escriptura pública corresponent, haurà de presentar-se esta per a la seua inscripció en el Registre administratiu.

La fusió i l'escissió d'entitats gestores dels fons de pensions requerirà una autorització administrativa prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en l'exercici de les seues funcions de supervisió sobre els requisits i les condicions d'activitat de les entitats gestores dels fons de pensions establits en esta llei i en les seues normes de desplegament, havent d'omplir-se els requisits i, si és el cas, el procediment per a l'autorització i inscripció de la nova o noves entitats gestores resultants.

L'anterior s'entén sense perjudi del que disposa la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència, en matèria de notificacions i procediments d'autorització de concentracions econòmiques i de les competències atribuïdes per la dita llei als òrgans corresponents de defensa de la competència.»

Huit. Es modifica l'article 21, el qual queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Entitats depositàries.*

1. La custòdia o depòsit dels valors mobiliaris i la resta d'actius financers integrats en els fons de pensions correspondrà a una entitat depositària establida a Espanya. Podran ser «entitats depositàries de fons de pensions» les entitats que reunisquen els requisits següents:

- a) Ser entitat de crèdit, d'acord amb la normativa vigent en matèria d'entitats de crèdit.
- b) Tindre a Espanya el seu domicili social o una sucursal.
- c) Tindre com a activitat autoritzada la recepció de fons públics en forma de depòsit, comptes corrents o altres d'anàlogues que comporten l'obligació de la seua restitució i, com a depositaris de valors negociables i altres actius financers, la custòdia i administració per compte dels seus titulars.
- d) Estar inscrita en el registre especial d'«Entitats Depositàries de Fons de Pensions», del Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Cada fons de pensions tindrà una sola entitat depositària, sense perjudi de la possibilitat que esta pugua delegar les seues funcions en una altra entitat en els termes que reglamentàriament es determinen. En cap cas la responsabilitat de l'entitat depositària es veurà afectada en este supòsit.

3. Les entitats depositàries exerciran la funció de custòdia en els termes que reglamentàriament es determinen, tenint en compte la naturalesa dels actius del fons. En especial, per a aquells actius que no siguen susceptibles de ser depositats, l'entitat depositària mantindrà els certificats o altres documents acreditatius que justifiquen la posició declarada per la gestora.

La responsabilitat per la funció de custòdia s'estén a la garantia que la titularitat, ple domini i lliure disposició dels valors mobiliaris i altres actius custodiats correspon als fons de pensions titulars d'estos.

4. A més de la funció de custòdia, exerciran la vigilància de l'entitat gestora davant de les entitats promotores, partícips i beneficiaris, havent de verificar que les operacions acordades per les entitats gestores s'ajusten a les disposicions legals i reglamentàries.

En els termes que reglamentàriament es determine, les entitats depositàries podran demanar de les entitats gestores tota la informació que necessiten per a l'exercici de les seues funcions, i han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions aquelles anomalies d'especial rellevància que puguen posar-se de manifest a través del dit control.

5. Correspon, en tot cas i de manera exclusiva, a l'entitat depositària la instrumentació dels cobraments i pagaments que puguen derivar-se per qualsevol concepte de l'exercici de l'activitat de plans i fons de pensions. A este efecte, les entitats depositàries junt amb les gestores hauran d'establir els mecanismes i procediments adequats per a garantir que en cap cas la realització dels cobraments i els pagaments es fa sense el seu consentiment.

A més de la seua necessària intervenció en la liquidació de les operacions sobre instruments financers, l'entitat depositària podrà intervindre en l'execució de les operacions de compravenda quan així ho haja acordat amb l'entitat gestora.

6. En remuneració dels seus servicis, els depositaris percebran dels fons les retribucions que lliurement pacten amb les entitats gestores, amb la prèvia conformitat de la Comissió de Control del Fons, sense perjudi de les limitacions que puguen establir-se reglamentàriament.

7. Ningú podrà ser al mateix temps gestor i depositari d'un fons de pensions, excepte els supòsits que es prevegen reglamentàriament en desplegament de l'article 23 d'esta llei.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 24, els quals queden redactats com segueix:

«1. Correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda l'ordenació i supervisió administrativa del compliment de les normes de la present llei, podent demanar de les entitats gestores i depositàries, de les entitats o persones en les quals hagen delegat o externalitzat funcions, dels comercialitzadors de plans de pensions individuals, dels promotors dels plans de pensions, de les comissions de control, dels actuaris, així com dels representants dels fons de pensions d'altres estats membres, tota la informació que siga necessària per a comprovar el correcte compliment de les disposicions legals i reglamentàries.

2. Serà aplicable a la inspecció d'entitats gestores i de plans i fons de pensions allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en l'art. 72 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

A falta de menció expressa en contra en les especificacions dels plans de pensions o en les normes de funcionament dels fons de pensions, totes les actuacions derivades de la inspecció dels plans i fons de pensions, excepte les que es referixen a les persones físiques, s'entendran notificades quan la comunicació s'efectue davant de l'entitat gestora corresponent.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà ordenar la inspecció de les entitats depositàries de fons de pensions per a comprovar el correcte compliment de la normativa relativa als plans i fons de pensions. En este cas, s'informarà de l'orde d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual, si és el cas, corresponga el control i la supervisió de l'entitat, i es pot sol·licitar d'aquell la seua actuació o assistència en els supòsits que siga necessari, sent aplicable igualment allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en l'esmentat article 72 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà ordenar la inspecció de les funcions transferides a un tercer, així com les de comercialització de plans de pensions, per a comprovar si es desenrotllen de conformitat amb la normativa de plans i fons de pensions. En este cas, s'informarà de l'orde d'inspecció a l'ens o òrgan administratiu al qual corresponga, si és el cas, el control i supervisió del prestador del servici, i es pot sol·licitar d'aquell la seua actuació o assistència en els supòsits en què siga necessari, sent aplicable allò que s'ha disposat sobre la inspecció d'entitats asseguradores en l'esmentat article 72 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.»

Deu. S'hi introduïx un nou article 26 bis, amb la redacció següent:

«Article 26 bis. *Activitat de comercialització dels plans de pensions individuals.*

1. L'activitat de comercialització dels plans de pensions del sistema individual podrà ser realitzada per les següents entitats i persones autoritzades per a operar a Espanya:

- a) Entitats de crèdit que tinguen com a activitat típica i habitual rebre fons del públic en forma de depòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues que comporten l'obligació de la seua restitució, aplicant-los per compte propi a la concessió de crèdits o operacions d'anàloga naturalesa.
- b) Entitats asseguradores.
- c) Empreses de servicis d'inversió.
- d) Societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.
- e) Entitats gestores de fons de pensions.
- f) Agents d'assegurances vinculats.
- g) Operadors de banca-assegurances vinculats.
- h) Corredors d'assegurances.

L'entitat o persona física comercialitzadora dels plans de pensions individuals haurà de disposar d'una estructura i mitjans humans i materials adequats a l'activitat, garantir la capacitat i la formació de les persones que realitzen la comercialització per compte del comercialitzador, comptar amb un reglament de conducta o un document anàleg sobre política de comercialització que assegure un servici i informació en interés dels partícips i els beneficiaris, així com acreditar un sistema de control de l'exercici de l'activitat.

L'acord de comercialització, subscrit pel comercialitzador amb l'entitat gestora, haurà de delimitar les competències i obligacions del comercialitzador, incloses, si és el cas, les relatives a la realització d'accions publicitàries, els mitjans i xarxes de distribució i les persones o entitats que efectuaran l'activitat per compte del comercialitzador.

Les entitats gestores de fons de pensions hauran de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la celebració dels acords de comercialització de plans individuals.

2. El comercialitzador haurà de subministrar informació sobre els plans de pensions i sobre l'adequació d'estos a les característiques i necessitats dels partícips, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

El comercialitzador haurà de tramitar les sol·licituds d'aportacions, de mobilització de drets consolidats, de cobrament de prestacions i reembossament de drets consolidats en els suposats excepcionals de liquiditat que es produïsquen després de la contractació en què intervinga.

Tota entrega o recepció de fons per aportacions, prestacions o supòsits excepcionals de liquiditat haurà de realitzar-se directament entre el partípcip o beneficiari i el fons de pensions, per mitjà de, si és el cas, efectes nominatius, ingrés en compte o ordres de transferència a favor del fons de pensions o del partípcip o beneficiari, segons corresponga. La comercialització no implicarà en cap cas la instrumentació de cobraments i pagaments, els quals hauran de realitzar-se a través de l'entitat depositària del fons de pensions.

Els gastos inherents a la comercialització del pla i les remuneracions o comissions establides pels servicis de comercialització en cap cas seran a càrrec del partípcip o beneficiari ni del pla o fons de pensions corresponent.

3. Tant en el moment de formalització de l'acord de comercialització, com durant tota la vigència d'este, l'entitat gestora del fons de pensions vetllarà perquè les actuacions de les persones o entitats comercialitzadores s'ajusten a allò que s'ha establert en el dit acord i en la legislació vigent. A este efecte, els acords de

comercialització hauran de preveure uns procediments que permeten comprovar el compliment pel comercialitzador de les obligacions derivades de l'acord i de les establides en esta llei i en les seues normes de desplegament. Reglamentàriament, podran establir-se condicions específiques a les quals han d'ajustar-se els esmentats procediments.

Les persones o entitats comercialitzadores seran responsables davant dels partícips i beneficiaris de tots els perjudis que els causaren per incompliment de les seues obligacions.

No obstant això, en relació amb els terminis que reglamentàriament s'establisquen per a la mobilització de drets consolidats, abonament de prestacions i reembossament de drets consolidats en els suposats excepcionals de liquiditat, les entitats gestores seran responsables dels retards que es produïsquen en excés dels terminis previstos per a tramitar i fer efectives les sol·licituds dels partícips i beneficiaris, sense perjudi de la possibilitat de l'entitat gestora de repetir contra qui haguera causat el retard. A estos efectes, la presentació de les esmentades sol·licituds en qualsevol establiment del comercialitzador o de la seua xarxa comercial s'entendrà realitzada en l'entitat gestora.

Les reclamacions que formulen els partícips i beneficiaris o els seus drethavents contra comercialitzadors de plans de pensions individuals se sotmetran al defensor del partícip, d'acord amb el que preveu l'apartat 5 de l'article 7 d'esta llei, i s'entendran realitzades al comercialitzador les referències a les entitats gestores i depositàries o promotors dels plans.

4. El que preveuen els anteriors apartats en relació amb la pràctica de l'activitat de comercialització de plans de pensions serà també d'aplicació a l'entitat gestora quan realitze directament tal activitat.

Reglamentàriament podran desenrotllar-se els requisits previstos en este article per a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions i el contingut dels acords corresponents.»

Onze. Es modifica l'article 35, el qual queda redactat com seguix:

«Article 35. *Infraccions administratives.*

1. Les entitats gestores i depositàries, els promotors de plans de pensions, les persones o entitats a les quals s'han transferit funcions, els comercialitzadors de plans de pensions, els actuaris i les entitats en les quals desenrotllen la seua activitat, els liquidadors, així com els que exercixen càrrecs d'administració o direcció en les entitats esmentades, els membres de la comissió promotora i els membres de les comissions i subcomissions de control dels plans i fons de pensions que infringisquen normes d'ordenació i supervisió de plans i fons de pensions, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable, d'acord amb el que disposa l'article següent.

Es consideraran:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració, de les comissions i subcomissions de control i de les comissions promotores, i càrrecs de direcció, els seus directors generals o assimilats, entenent-se per tals aquelles persones que desenrotllen en l'entitat funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de comissions executives o consellers delegats d'este.

b) Normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions, les compreses en la present llei i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figuren en lleis de caràcter general que continguen preceptes específicament referits als plans i fons de pensions o a altres entitats i persones previstes en la present llei.

2. Les infraccions de normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Tindran la consideració d'infraccions molt greus:

a) L'exercici per les entitats gestores d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat, així com l'acceptació dels servicis de comercialització de plans de pensions d'entitats o persones diferents de les enumerades en l'apartat 1 de l'article 26 bis d'esta llei o l'acceptació de tals servicis sense el preceptiu acord de comercialització.

b) La substitució de les entitats gestores o depositàries sense ajustar-se al que disposa l'article 23 o sense complir allò que s'ha preceptuat en l'apartat 5 de l'article 11 d'esta llei.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia superior al 5 per cent de l'import necessari per a garantir el compliment de les obligacions potencials.

En els casos en què la situació descrita en esta lletra es derive d'una revisió actuarial, només es considerarà com a infracció l'incompliment del pla de finançament que s'establisca o la falta de formulació d'este en el termini que s'establisca.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles, d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8, en una quantia superior al 10 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions es derive d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seua realització o bé es derive d'una revisió actuarial, només s'entendrà com a infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'establisca o la falta de formulació d'este en el termini que s'establisca.

e) Si no hi ha una comptabilitat exigida legalment o es porta amb anomalies substancials que impedisquen o dificulten notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat gestora o del fons de pensions, així com l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a una auditoria de comptes, d'acord amb la legislació vigent.

f) El no tindre les bases tècniques exigides pel sistema financer i actuarial dels plans de pensions, així com la falta de la revisió del dit sistema financer i actuarial que exigix l'apartat 5 de l'article 9.

g) La inversió en béns diferents dels autoritzats quan excedisca del 3 per cent de l'actiu del fons o la inversió en béns autoritzats en proporció superior a l'establida en l'article 16 o en disposicions reglamentàries quan l'excés supere el 50 per cent dels límits legals o reglamentaris i no tinga caràcter transitori, així com la realització d'operacions amb incompliment de les condicions generals imposades en l'article 17.

h) Confiar la custòdia o el depòsit dels valors mobiliaris i la resta d'actius financers a entitats diferents de les previstes en l'article 21.

i) L'incompliment de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions o de les normes de funcionament dels fons de pensions, llevat que tinguen un caràcter merament ocasional o aïllat, així com la realització de pràctiques abusives que perjudiquen el dret dels promotors, partícips o beneficiaris.

j) L'incompliment de les mesures de control especial adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions conforme a l'article 34 d'esta llei.

k) El reiterat incompliment dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de les dades o documents que han de subministrar-li l'entitat gestora, la comissió de control dels plans o fons de pensions, l'entitat depositària o els actuaris, ja per mitjà de la seua presentació periòdica, ja per mitjà de l'atenció de requeriments individualitzats que els dirigisca l'esmentada Direcció General en l'exercici de les seues funcions o la falta de veracitat en estos, quan amb això es dificulte l'apreciació

de la seua solvència. Als efectes d'este paràgraf, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan la mateixa no es produïska dins del termini concedit a este efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions al recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi haja un requeriment exprés i per escrit respecte d'això.

n) L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix partícip, per damunt del límit financer previst en l'apartat 3 de l'article 5, llevat que les dites aportacions corresponguen a la transferència dels drets consolidats per alteració de l'adscripció a un pla de pensions o a les previsions d'un pla de reequilibri formulat conforme al règim transitori aplicable en cada moment.

ñ) L'incompliment del deure d'informació o subministrar informació insuficient, inexacta o inadequada a les comissions de control, partícips, beneficiaris i al públic en general, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, tal incompliment pugua estimar-se com especialment rellevant.

o) La falsedat en els dictàmens i documents comptables, d'auditoria, actuàrials o d'informació que preveu esta llei.

p) L'incompliment per part dels actuàris, o de les entitats en les quals duguen a terme la seua activitat, de l'obligació de fer la revisió actuarial d'un pla de pensions o els càlculs o informes actuàrials, contractats en ferm, així com l'elaboració de bases tècniques o la realització de càlculs i informes incomplint les normes actuàrials aplicables als plans de pensions, quan d'estes conductes es derive un perjudici important en el desenrotllament o viabilitat del pla o per als interessos dels promotors, partícips o beneficiaris.

q) La prestació de servicis de comercialització de plans de pensions per persones o entitats diferents de les enumerades en l'apartat 1 de l'article 26 bis d'esta llei, o la prestació de tals servicis sense el preceptiu acord de comercialització.

r) La realització d'actes i operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions establides en disposicions amb rang de llei o amb incompliment dels requisits establits en estes, llevat que tals conductes tinguen caràcter ocasional o aïllat.

4. Tindran la consideració d'infraccions greus:

a) L'exercici merament ocasional o aïllat per les entitats gestores d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat.

b) L'absència de comunicació, quan esta siga preceptiva, de la formalització, modificació i trasllat a un altre fons de pensions dels plans de pensions, de la composició i canvis en els òrgans d'administració de les entitats gestores i en les comissions de control i de la designació d'actuàris per a la revisió de les bases i càlculs actuàrials.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia inferior al 5 per cent de l'import exigible, d'acord amb el paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 8.

En els casos en què la situació descrita en este paràgraf es derive d'una revisió actuarial, només es considerarà com a infracció l'incompliment del pla de finançament que s'establisca o la falta de formulació d'este en el termini que s'establisca.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles, d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8, en una quantia superior al 5 per cent, però inferior al 10 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions es derive d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seua realització o bé es derive d'una revisió actuarial, només s'entendrà com a infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'establisca o la falta de formulació d'este en el termini que s'establisca.

e) L'incompliment de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions, formulació de balanços i compte de pèrdues i guanys, sempre que no constituïska infracció molt greu, d'acord amb el paràgraf e) de l'apartat 3 precedent, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers d'obligada comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

f) La materialització en títols de valor de les participacions en el fons de pensions, contravenint la prohibició establida en l'article 10.

g) La inversió en béns no autoritzats quan no excedisca del 3 per cent de l'actiu del fons o la inversió en béns autoritzats en proporció superior a l'establida en l'article 16 o en les disposicions reglamentàries, sempre que l'excés supere el 20 per cent, però no sobrepassi el 50 per cent dels límits legals o reglamentaris i no tinga caràcter transitori.

h) La contractació de l'administració d'actius contravenint les normes que es dicten conforme a l'apartat 4 de l'article 20.

i) L'incompliment merament ocasional o aïllat de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions o de les normes de funcionament dels fons de pensions, així com l'aplicació incorrecta de les especificacions i bases tècniques dels plans de pensions en perjudici dels partícips o beneficiaris.

j) L'emissió d'obligacions o el recurs al crèdit per les entitats gestores.

k) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de quantes dades o documents han de ser-li subministrats, ja siga per mitjà de la seua presentació periòdica, ja per mitjà de l'atenció de requeriments individualitzats que els dirigisca l'esmentada Direcció General en l'exercici de les seues funcions, així com la falta de veracitat en estos, llevat que això supose la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'este paràgraf, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan esta no es produïska dins del termini fixat en les normes reguladores de la presentació periòdica o del termini concedit a este efecte al formular el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora quan no constituïska infracció molt greu.

n) L'aplicació de comissions de gestió o de depòsit en una quantia superior a l'acordada o als límits fixats reglamentàriament o en les normes de funcionament del fons de pensions.

ñ) L'incompliment del deure d'informació o subministrar informació insuficient, inexacta o inadequada als partícips, beneficiaris o al públic en general, quan no concórreguen les circumstàncies a què es referix el paràgraf ñ) de l'apartat 3 del present article, així com la realització de qualssevol actes o operacions amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i deure d'informació dels plans i fons de pensions.

o) L'incompliment per les entitats depositàries de les obligacions establides en l'article 21.

p) La realització d'actes o operacions amb incompliment de les normes que es dicten sobre la manera i les condicions de la contractació de plans de pensions amb els partícips, llevat que tinga caràcter merament ocasional o aïllat.

q) L'incompliment pels actuaris, o per les entitats en les quals desenrotllen la seua activitat, de l'obligació de realitzar la revisió actuarial d'un pla de pensions o els càlculs o informes actuaries, contractats en ferm, així com l'elaboració de bases tècniques o la realització de càlculs i informes incomplint les normes actuaries aplicables als plans de pensions o els requisits establits en l'apartat 5 de l'article 9 d'esta llei, quan no hagen de qualificar-se com a infraccions molt greus.

r) L'incompliment reiterat dels terminis i les condicions previstos en la normativa relatiu a les formes de cobrament i reconeixement del dret a les prestacions, a la

mobilització de drets consolidats o al reembossament d'estos en els supòsits excepcionals de liquiditat.

s) Les infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la seua comissió hagen sigut imposades sancions fermes per infraccions lleus reiterades.

t) Incompliment per part de l'entitat gestora de l'obligació establida en l'apartat 3 de l'article 26 bis de vetllar perquè les actuacions de les persones o entitats comercialitzadores s'ajusten al que estableix l'acord de comercialització i en la legislació vigent, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

u) La realització d'actes i operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions establides en disposicions reglamentàries o amb incompliment dels requisits establits en estes, llevat que tals conductes tinguen caràcter ocasional o aïllat.

5. Tindran la consideració d'infraccions lleus:

a) El defecte en el càlcul o la insuficiència d'inversions per a la cobertura dels fons de capitalització, provisions matemàtiques i altres provisions tècniques exigibles, d'acord amb el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 en una quantia inferior al 5 per cent.

En els casos en què la insuficiència de les inversions es derive d'una pèrdua imprevisible d'aptitud de les inversions sobrevinguda després de la seua realització o bé es derive d'una revisió actuarial, només s'entendrà com a infracció l'incompliment del pla de finançament o sanejament que s'establisca o la falta de formulació d'este en el termini que s'establisca.

b) L'excess d'inversió sobre els coeficients establits en l'article 16 o en les disposicions reglamentàries quan tinga caràcter transitori o quan no tenint tal caràcter no excedisca del 20 per cent dels límits legals o reglamentaris.

c) En general, l'incompliment de preceptes d'obligada observança compresos en les normes d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions que no constituïsquen infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els dos apartats anteriors.

d) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels terminis i condicions previstos en la normativa relatiu a les formes de cobrament i reconeixement del dret a les prestacions, a la mobilització de drets consolidats o al reembossament d'estos en els supòsits excepcionals de liquiditat.»

Dotze. Es modifica l'article 36, el qual queda redactat com seguix:

«Article 36. *Sancions administratives.*

1. A les entitats i persones referides en l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, excepte les mencionades en els apartats 2, 3 i 4 següents, els seran aplicables les sancions administratives previstes en l'article 41 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, si bé les de suspensió de l'autorització administrativa efectiva es referirà a l'exercici d'activitat com a gestora o depositària de qualsevol fons de pensions o a l'habilitació per a ser promotor de plans de pensions del sistema individual.

2. Els experts actuaris i les entitats les quals exercisquen la seua activitat, per les seues actuacions en relació amb els plans i els fons de pensions, seran sancionats per la comissió d'infraccions molt greus amb una de les sancions següents: prohibició d'emetre els seus dictàmens en la matèria per un període no superior a deu anys ni inferior a cinc o una multa per import des de 150.253,02 euros fins a 300.506,05 euros. Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà als actuaris una de les sancions següents: prohibició d'emetre dictàmens en la matèria en un període de fins a cinc anys o multa per import des de 30.050,61 euros fins a 150.253,02 euros. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà a l'actuari la sanció de multa, que podrà

apujar fins a l'import de 30.050,61 euros. Si l'actuari actua en nom d'una societat, les mateixes sancions seran aplicables, a més, a la dita societat.

3. Serà aplicable als càrrecs d'administració i direcció de les entitats referides en l'apartat 1 de l'article 35 d'esta llei, excepte els que exercisquen la seua activitat en entitats comercialitzadores, el règim de responsabilitat que per als càrrecs d'administració o de direcció d'entitats asseguradores regula l'article 42 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, si bé la inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o de direcció a què es referix el paràgraf a) del seu apartat 3, ho serà, segons els casos, en qualsevol entitat gestora o depositària, en qualsevol entitat en la qual els actuaris desenrotllen la seua activitat o, finalment, en qualsevol comissió o subcomissió de control dels plans i dels fons de pensions.

Igualment, serà aplicable el règim de l'article 42 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades als càrrecs d'administració i direcció de les entitats promotores de plans de pensions i als d'entitats en les quals s'hagen delegat funcions de la gestora o depositària.

En estos supòsits, la inhabilitació estarà referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les esmentades entitats per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

4. Seran aplicables les sancions administratives previstes en els articles 56.1, lletres b), c) i d); 56.2 i 56.3 de la Llei 26/2006, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades, a les persones o entitats comercialitzadores, tot i que la suspensió s'entendrà referida a la inhabilitació temporal per a l'exercici de l'activitat de comercialització de plans de pensions.

Així mateix, seran aplicables les sancions administratives previstes en els articles 57.3, lletres b) i c) i 57.4 de la Llei 26/2006, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades, als càrrecs d'administració i direcció de les entitats comercialitzadores. En estos supòsits, la suspensió temporal estarà referida, segons els casos, a exercir càrrecs d'administració i direcció en les esmentades entitats per a l'exercici de funcions i facultats relatives als plans i fons de pensions.

Les sancions a què es referixen els paràgrafs anteriors s'imposaran en els termes assenyalats en els esmentats articles 56 i 57 i serà aplicable el que disposen els articles 58, 59 i 60 de la mateixa Llei 26/2006.

5. La inobservança pel partícip del límit d'aportació previst en l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés de tal límit siga retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, serà sancionada amb una multa equivalent al 50 per cent del dit excés, sense perjudi de la immediata retirada de l'esmentat excés del pla o plans de pensions corresponents. La dita sanció serà imposada, en tot cas, a qui realitze l'aportació, siga o no partícip, si bé el partícip quedarà exonerat quan s'haja realitzat sense el seu coneixement.

6. Als efectes de l'exercici de la potestat sancionadora a la qual es referixen este article i l'anterior, seran aplicables les normes contingudes en els articles 43 a 47 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

Quan l'infractor siga una entitat de crèdit o una entitat o persona a qui s'hagen transferit o realitze funcions a les quals es referix l'apartat 5 de l'article 24, o càrrecs d'administració i direcció de les anteriors, per a la imposició de la sanció serà preceptiu l'informe de l'ens o òrgan administratiu al qual corresponga el control i la supervisió de les dites entitats o persones.

7. Les persones o entitats que exercisquen l'activitat pròpia dels fons de pensions o de les entitats gestores de fons de pensions sense comptar amb la preceptiva autorització administrativa o que utilitzen les denominacions "pla de pensions", "fons de pensions", "entitat gestora de fons de pensions" o "entitat depositària de fons de pensions", sense ser-ho, seran sancionades d'acord amb el que disposa l'article 48 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.»

Tretze. Es modifica la disposició addicional segona del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, la qual queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Termini de resolució de les sol·licituds d'autorització administrativa.*

Les peticions d'autoritzacions administratives i d'inscripció regulades en la present llei hauran de ser resoltes dins dels tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud. El silenci administratiu tindrà caràcter negatiu, excepte en el cas de la sol·licitud d'autorització administrativa prèvia per a la constitució d'un fons de pensions, que tindrà caràcter positiu.»

Catorze. S'introdueix una nova disposició addicional sexta en el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sexta. *Mobilitzacions entre plans de pensions, plans de previsió assegurats i plans de previsió social empresarial previstos en l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels Impostos de Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.*

1. Els drets consolidats en els plans de pensions del sistema individual i associat podran mobilitzar-se a un o més plans de previsió assegurats o a un pla de previsió social empresarial, per decisió unilateral del partícip o per finalització del pla. La mobilització per decisió unilateral podrà ser total o parcial.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans de pensions del sistema individual i associat podran mobilitzar-se a plans de previsió assegurats a petició del beneficiari, sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació així ho permeten i en les condicions previstes en les especificacions dels plans de pensions corresponents. Esta mobilització podrà ser total o parcial.

Els drets consolidats dels partícips en els plans de pensions del sistema d'ocupació no podran mobilitzar-se a plans de previsió assegurats o a plans de previsió social empresarial, excepte en el supòsit d'extinció de la relació laboral i només si estiguera previst en les especificacions del pla o per finalització del pla de pensions.

Els drets econòmics dels beneficiaris en els plans d'ocupació no podran mobilitzar-se, excepte per finalització del pla de pensions.

2. L'acceptant d'un pla de previsió assegurat podrà mobilitzar la totalitat o una part de la seua provisió matemàtica a un altre o uns altres plans de previsió assegurats dels quals siga acceptant, o a un o més plans de pensions dels quals siga partícip, o a un pla de previsió social empresarial en el qual tinga la condició d'assegurat, amb els requisits i condicions que reglamentàriament s'establisquen. Una vegada produïda la contingència, la mobilització serà possible sempre que les condicions de garantia i assegurament de la prestació ho permeten i en les condicions que s'establisquen en el pla de previsió assegurat.

3. Els assegurats dels plans de previsió social empresarial podran mobilitzar els seus drets econòmics a altres plans de previsió social empresarial, a plans de previsió assegurats o a plans de pensions, en el supòsit de cessament de la relació laboral i només si estiguera previst en les condicions generals, especials o particulars de la pòlissa.

4. El procediment per a les mobilitzacions previst en l'article 8.8 d'esta llei serà aplicable a les mobilitzacions a què es referixen els apartats anteriors, entenent-se realitzades, segons els casos, a l'entitat asseguradora d'origen o de destí, o al pla de previsió assegurat o pla de previsió social empresarial d'origen o de destí, les referències del dit article a l'entitat gestora d'origen o de destí o al pla o fons de pensions d'origen o de destí, amb les adequades adaptacions reglamentàries.»

Disposició final catorze. *Modificació del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en els termes següents:

U. S'afeg un nou incís al final de l'article 24.1, amb la redacció següent:

«En cas de transformació de mútues o mutualitats de previsió social, els mutualistes que no hagen votat a favor de l'acord podran separar-se de la societat que es transforma, en els termes que preveu l'article 15 de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de societats mercantils.

En la valoració de les parts socials que corresponen al soci que se separa, es tindran en compte les aportacions que va realitzar al fons mutual i el reembossament de la part de la prima no consumida dels contractes d'assegurança que es resolguen.»

Dos. Es modifica la redacció de la lletra a) del primer incís de l'apartat 1 de l'article 40 en els termes següents:

«a) Les entitats asseguradores, incloses les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores i les agències de subscripció.»

Tres. Es modifica el títol de l'article 50 i s'hi afeg un nou apartat 4, en els termes següents:

«Article 50. *Cessió de cartera i fusió transfronterera.*

(...)

4. Quan com a conseqüència d'una fusió transfronterera els contractes subscrits per una entitat asseguradora espanyola passen a estar subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, resultarà d'aplicació el que disposen els apartats anteriors.»

Quatre. En l'article 60 es fa una redacció nova de l'apartat 3 i s'hi afeg un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«3. En les assegurances de vida en les quals l'acceptant assumix el risc de la inversió, s'informarà de manera clara i precisa sobre si l'import que es percebrà depén de fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador, els resultats històrics dels quals no són indicadors de resultats futurs.

En les assegurances de vida en les quals l'acceptant no assumix el risc de la inversió, s'informarà de la rendibilitat esperada de l'operació i se'n consideraran tots els costos. La rendibilitat esperada es calcularà en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

4. Abans de la celebració d'un contracte d'assegurança de decessos o d'una assegurança de malaltia, en qualsevol de les modalitats de cobertura, l'entitat asseguradora haurà d'informar el beneficiari de l'assegurança sobre els criteris a aplicar per a la renovació de la pòlissa i actualització de les primes en períodes successius, en els termes que es determinen reglamentàriament.»

Cinc. Es modifica l'article 74.1 en els termes següents:

«1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions portarà un registre administratiu d'entitats asseguradores sotmeses a esta llei. Igualment, portarà els següents registres administratius: especial de corredors d'assegurances, de

societats de corredoria d'assegurances i els seus alts càrrecs; dels alts càrrecs d'entitats asseguradores; de les agències de subscripció; i de les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos, entre entitats asseguradores o per a la prestació de servicis comuns relacionats amb la seua activitat i els seus alts càrrecs.

Estos registres administratius expressaran les circumstàncies que reglamentàriament es determinen i l'accés al seu contingut serà general i gratuït.»

Sis. Es modifica la redacció de l'article 81.1, en els termes següents:

«1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis estaran subjectes en els contractes que celebren en ambdós règims al mateix deure d'informació al beneficiari de l'assegurança que a les entitats asseguradores espanyoles imposen els articles 53 i 60 d'esta llei. Així mateix, hauran de mencionar expressament la no aplicació de la normativa espanyola en matèria de liquidació de l'entitat. La informació serà subministrada en llengua espanyola oficial del domicili o residència habitual del beneficiari de l'assegurança.»

Set. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'article 86.1, en els termes següents:

«1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que pretenguen operar a Espanya en règim de lliure prestació de servicis estaran obligades a designar un representant als efectes de les obligacions tributàries a què es referix esta llei per les activitats que realitzen en territori espanyol.»

Huit. S'afig en el capítol I del títol III una nova secció 4a, integrada pels nous articles 86.bis i 86.ter, amb la redacció següent:

«Secció 4a. Règim de les agències de subscripció

Article 86 bis. Agències de subscripció.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en estats membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya i que exercisquen les seues activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, podran subscriure contractes d'apoderament amb persones jurídiques espanyoles per a la subscripció de riscos en nom i per compte d'aquelles.

2. Una agència de subscripció a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre estat membre de l'Espai Econòmic Europeu accedirà a la seua activitat, prèvia obtenció de l'autorització administrativa de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. Seran requisits necessaris per a obtindre i conservar l'autorització administrativa els següents:

a) Ser societat mercantil els estatuts de la qual prevegen dins de l'apartat corresponent a l'objecte social la realització d'activitats com a agència de subscripció.

b) Presentar i atindre's a un programa d'activitats en el qual s'indiquen els riscos que se subscriuen amb les entitats asseguradores i en quins termes, i adjuntar-hi els poders atorgats; la seua estructura organitzativa i els procediments de control intern.

c) Indicar les aportacions i participacions en el capital social dels socis amb una participació significativa, els quals hauran de reunir expressament els requisits expressats en l'article 14.

d) Estar dirigides efectivament per persones que reunisquen les condicions necessàries d'honorabilitat i de qualificació o experiència professionals establides en l'article 15.

e) Disposar, per cada una de les entitats asseguradores que han subscrit un poder, d'un compte separat de la resta de recursos econòmics de la societat en el qual únicament es gestionen recursos econòmics en nom i per compte de cada una d'elles.

f) Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil professional o qualsevol altra garantia financera que cobreisca en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu les responsabilitats que pogueren sorgir per negligència professional, amb la quantia que es determine reglamentàriament.

4. També serà necessària l'autorització administrativa perquè una agència de subscripció pugua operar per a altres entitats asseguradores diferents de les autoritzades i perquè pugua subscriure negoci en altres riscos diferents dels inicialment sol·licitats i autoritzats amb una determinada entitat amb què ja estiga autoritzada. L'ampliació de l'autorització administrativa estarà subjecta al fet que l'agència de subscripció complisca el requisit de presentar un programa d'activitats i atindre-s'hi. En este programa s'indicaran els riscos que van a subscriure's, per a quines entitats asseguradores i en quins termes, i s'hi adjuntaran els poders atorgats.

5. La sol·licitud d'inscripció com a agència de subscripció es presentarà en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referix l'apartat 3 precedent. Tal petició haurà de ser resolta en el termini dels tres mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud d'autorització. La inscripció especificarà les entitats asseguradores que hagen atorgat poders a l'agència de subscripció. En cap cas s'entendrà autoritzada una agència de subscripció en virtut d'actes presumptes pel transcurs del termini referit. La sol·licitud d'inscripció serà denegada quan no s'acredite el compliment dels requisits exigits per a la seua concessió.

6. L'autorització determinarà la inscripció a què es referix l'article 74, en la qual es farà constar el nom de les entitats asseguradores que li hagen atorgat poders de subscripció, la seua vigència, els rams de risc a què es referixen i les seues renovacions.

7. Seran aplicables a les agències de subscripció les normes sobre participacions significatives contingudes en els articles 22, 22 bis i en l'article 22 ter, paràgraf 2, d'esta llei, entenent que les mencions allí realitzades a les entitats asseguradores es referixen a les agències de subscripció, quan el transmetent o l'adquirent siguen una entitat asseguradora, un mediador d'assegurances, un corredor de reassegurances o una altra agència de subscripció.

8. La denominació «agència de subscripció» queda reservada a les societats definides en este article. En la documentació mercantil de subscripció d'assegurances i publicitat que les agències de subscripció realitzen amb caràcter general o a través de mitjans telemàtics, hauran de mencionar la seua naturalesa d'agència de subscripció i la o les entitats asseguradores amb les quals hagen signat un contracte d'apoderament.

9. Els departaments i servicis d'atenció al client de les entitats asseguradores atendran i resoldran les queixes i reclamacions que es presenten en relació amb l'actuació de les agències de subscripció en els termes que establisca la normativa sobre protecció del client de servicis financers.

Article 86 ter. *Intervenció i supervisió d'agències de subscripció.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions revocarà l'autorització administrativa concedida a les agències de subscripció en els termes establits en l'article 26.1.a), b), c) i e) i 26.3 i 4, d'esta llei, i entendrà que les

referències allí contingudes a les entitats asseguradores es fan a les agències de subscripció.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per falta efectiva d'activitat recollida en l'article 26.1.b) d'esta llei fa referència a la revocació de tots els poders concedits a l'agència de subscripció.

2. Seran aplicables a les agències de subscripció les mesures de control especial contingudes en l'article 39 d'esta llei, i s'entén que les mencions allí realitzades a les entitats asseguradores es referixen a les agències de subscripció, excepte les lletres a) a d) de l'apartat 1, les lletres a) a c) de l'apartat 2, i els apartats 3, 4, i 8.

3. El règim d'infraccions i sancions serà l'establert en la secció quinta del capítol tercer del títol segon d'esta llei.

4. Les agències de subscripció estan subjectes al control de la seua activitat pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes assenyalats en els articles 70, 71, 72, 74, 75 i 77 d'esta llei.»

Disposició final quinze. *Règim fiscal dels organismes públics que es transformen en agències estatals.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional desena de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'Agències Estatals per a la Millora dels Servicis Públics, amb efectes des de l'entrada en vigor de la dita llei, el qual queda redactat de la manera següent:

«2. Els organismes públics que es transformen en agències estatals, d'acord amb el que preveu la disposició addicional quinta d'esta llei o en qualsevol altra norma, mantindran el règim fiscal que tinga l'organisme d'origen.»

Disposició final setze. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.*

D'acord amb el que preveu l'article 37 d'esta llei, es modifica la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, en els termes següents:

U. S'afeg una lletra r) a l'apartat 1 de l'article 4, amb la redacció següent:

«r) Els contractes d'investigació i desenrotllament remunerats íntegrament per l'òrgan de contractació, sempre que este compartisca amb les empreses adjudicatàries els riscos i els beneficis de la investigació científica i tècnica necessària per a desenrotllar solucions innovadores que superen les disponibles en el mercat. En l'adjudicació d'estos contractes haurà d'assegurar-se el respecte als principis de publicitat, concurrència, transparència, confidencialitat, igualtat i no discriminació i d'elecció de l'oferta econòmicament més avantatjosa.»

Dos. L'article 11 queda redactat com seguix:

«Article 11. *Contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat.*

1. Són contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat aquells en els quals una Administració pública o una entitat pública empresarial, o un organisme semblant de les comunitats autònomes, encarrega a una entitat de dret privat, per un període determinat en funció de la duració de l'amortització de les inversions o de les fórmules de finançament que es prevegen, la realització d'una actuació global i integrada que, a més del finançament d'inversions immaterials, d'obres o de subministraments necessaris per al compliment de determinats objectius de servici públic o relacionats amb actuacions d'interés general, comprega alguna de les prestacions següents:

a) La construcció, instal·lació o transformació d'obres, equips, sistemes, i productes o béns complexos, així com el seu manteniment, actualització o renovació, la seua explotació o la seua gestió.

b) La gestió integral del manteniment d'instal·lacions complexes.

c) La fabricació de béns i la prestació de servicis que incorporen tecnologia específicament desenvolupada amb el propòsit d'aportar solucions més avançades i econòmicament més avantatjoses que les que hi ha en el mercat.

d) Altres prestacions de servicis lligades al desenvolupament per l'Administració del servici públic o una actuació d'interés general que li haja sigut encomanat.

2. Només podran signar-se contractes de col·laboració entre el sector públic i el sector privat quan prèviament s'haja posat de manifest, en la manera prevista en l'article 118, que altres fórmules alternatives de contractació no permeten la satisfacció de les finalitats públiques.

3. El contractista pot assumir, en els termes que preveu el contracte, la direcció de les obres que siguen necessàries, així com realitzar, totalment o parcialment, els projectes per a la seua execució i contractar els servicis necessaris.

4. La contraprestació a percebre pel contractista col·laborador consistirà en un preu que se satisfarà durant tota la duració del contracte i que podrà estar vinculat al compliment de determinats objectius de rendiment.»

Tres. Es fa una redacció nova de l'apartat 2 de l'article 20, el qual queda redactat com segueix:

«2. Els contractes privats es regiran, quant a la seua preparació i adjudicació, en defecte de normes específiques, per la present llei i les seues disposicions de desplegament, aplicant-se supletòriament les restants normes de dret administratiu o, si és el cas, les normes de dret privat, segons corresponga per raó del subjecte o l'entitat contractant. Quant als seus efectes i extinció, estos contractes es regiran pel dret privat.

No obstant això, seran aplicables a estos contractes les normes contingudes en el títol V del Llibre I, sobre modificació dels contractes.»

Quatre. S'introdueix un nou capítol III, en el títol II del Llibre I, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL III

Successió en la persona del contractista

Article 73 bis. *Supòsits de successió del contractista.*

En els casos de fusió d'empreses en què participe la societat contractista, continuarà el contracte vigent amb l'entitat absorbent o amb la resultant de la fusió, la qual quedarà subrogada en tots els drets i obligacions que en dimanen. Igualment, en els supòsits d'escissió, aportació o transmissió d'empreses o branques d'activitat d'estes, continuarà el contracte amb l'entitat a la qual s'atribuïska el contracte, que quedarà subrogada en els drets i obligacions que en dimanen, sempre que tinga la solvència exigida a l'acordar-se l'adjudicació o que les diverses societats beneficiàries de les mencionades operacions i, en cas de subsistir, la societat de què provinga el patrimoni, les empreses o les branques segregades, es responsabilitzen solidàriament amb aquella de l'execució del contracte. Si no poguera produir-se la subrogació per no reunir l'entitat a la qual s'atribuïx el contracte les condicions de solvència necessàries, es resoldrà el contracte i es considerarà, a tots els efectes, com un supòsit de resolució per culpa de l'adjudicatari.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 76, el qual queda redactat com seguix:

«1. A tots els efectes que preveu esta llei, el valor estimat dels contractes vindrà determinat per l'import total, sense incloure l'Impost sobre el Valor Afegit, pagador segons les estimacions de l'òrgan de contractació. En el càlcul de l'import total estimat, hauran de tindre's en compte qualsevol forma d'opció eventual i les eventuais pròrrogues del contracte.

Quan s'haja previst abonar primes o efectuar pagaments als candidats o licitadors, la quantia d'estos es tindrà en compte en el càlcul del valor estimat del contracte.

En el cas que, de conformitat amb el que disposa l'article 92 ter, s'haja previst en els plecs o en l'anunci de licitació la possibilitat que el contracte siga modificat, es considerarà el valor estimat del contracte l'import màxim que este puga aconseguir, tenint en compte la totalitat de les modificacions previstes.»

Sis. Es modifica el segon paràgraf en l'apartat 1 de l'article 91, amb la redacció següent:

«Quan l'òrgan de contractació decidisca exigir una garantia provisional, haurà de justificar en l'expedient les raons de la seua exigència per a eixe concret contracte.»

Set. S'introdueix un nou títol V en el Llibre I amb el contingut següent:

«TÍTOL V

Modificació dels contractes

Article 92 bis. *Supòsits.*

1. Sense perjudi dels supòsits que preveu esta llei de successió en la persona del contractista, cessió del contracte, revisió de preus i pròrroga del termini d'execució, els contractes del sector públic només podran modificar-se quan així s'haja previst en els plecs o en l'anunci de licitació o en els casos i amb els límits establits en l'article 92 quater.

En qualssevol altres supòsits, si fóra necessari que la prestació s'executara de manera diferent a la pactada, inicialment haurà de procedir-se a la resolució del contracte en vigor i a la celebració d'un altre, amb les condicions pertinents. Este nou contracte haurà d'adjudicar-se d'acord amb el que preveu el Llibre III.

2. La modificació del contracte no podrà realitzar-se a fi d'addicionar prestacions complementàries a les inicialment contractades, ampliar l'objecte del contracte a fi que puga complir finalitats noves no previstes en la documentació preparatòria d'este o incorporar una prestació susceptible d'utilització o aprofitament independent. En estos supòsits, haurà de procedir-se a una nova contractació de la prestació corresponent en la qual podrà aplicar-se el règim establert per a l'adjudicació de contractes complementaris si concorren les circumstàncies previstes en els articles 155.b) i 158.b).

Article 92 ter. *Modificacions previstes en la documentació que regix la licitació.*

Els contractes del sector públic podran modificar-se sempre que en els plecs o en l'anunci de licitació s'haja advertit expressament d'esta possibilitat i s'hagen detallat de manera clara, precisa i inequívoca les condicions en què podrà fer-se, així com l'abast i els límits de les modificacions que poden acordar-se amb indicació expressa del percentatge del preu del contracte al qual, com a màxim, puguen afectar i el procediment que haja de seguir-se per a això.

A estos efectos, els supòsits en els quals podrà modificar-se el contracte hauran de definir-se amb total concreció per referència a circumstàncies la concurrència de les quals puga verificar-se de manera objectiva i les condicions de l'eventual modificació hauran de precisar-se amb suficient detall per a permetre als licitadors la seua valoració als efectes de formular la seua oferta i ser preses en compte pel que fa a l'exigència de condicions d'aptitud als licitadors i valoració de les ofertes.

Article 92 quater. *Modificacions no previstes en la documentació que regix la licitació.*

1. Les modificacions no previstes en els plecs o en l'anunci de licitació només podran efectuar-se quan es justifique prou la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Inadequació de la prestació contractada per a satisfer les necessitats que pretenen cobrir-se per mitjà del contracte deguda a errors o omissions ocorreguts en la redacció del projecte o de les especificacions tècniques.

b) Inadequació del projecte o de les especificacions de la prestació per causes objectives que determinen la seua falta d'idoneïtat, consistents en circumstàncies de tipus geològic, hídric, arqueològic, mediambiental o semblants, posades de manifest després de l'adjudicació del contracte i que no siguen previsibles amb anterioritat, aplicant-hi tota la diligència requerida, d'acord amb una bona pràctica professional en l'elaboració del projecte o en la redacció de les especificacions tècniques.

c) Força major o cas fortuït que feren impossible la realització de la prestació en els termes inicialment definits.

d) Conveniència d'incorporar a la prestació avanços tècnics que la milloren notòriament, sempre que la seua disponibilitat en el mercat, d'acord amb l'estat de la tècnica, s'haja produït després de l'adjudicació del contracte.

e) Necessitat d'ajustar la prestació a especificacions tècniques, mediambientals, urbanístiques, de seguretat o d'accessibilitat aprovades després de l'adjudicació del contracte.

2. La modificació del contracte acordada, d'acord amb el que preveu este article, no podrà alterar les condicions essencials de la licitació i l'adjudicació, i haurà de limitar-se a introduir les variacions estrictament indispensables per a respondre a la causa objectiva que la faça necessària.

3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, s'entendrà que s'alteren les condicions essencials de licitació i l'adjudicació del contracte en els casos següents:

a) Quan la modificació varie substancialment la funció i les característiques essencials de la prestació inicialment contractada.

b) Quan la modificació altere la relació entre la prestació contractada i el preu, tal com eixa relació va quedar definida per les condicions de l'adjudicació.

c) Quan per a la realització de la prestació modificada fóra necessària una habilitació professional diferent de l'exigida per al contracte inicial o unes condicions de solvència substancialment distintes.

d) Quan les modificacions del contracte igualen o excedisquen, en més o en menys, el 10 per cent del preu d'adjudicació del contracte; en el cas de modificacions successives, el conjunt d'elles no podrà superar este límit.

e) En qualssevol altres casos en què puga presumir-se que, d'haver sigut coneguda prèviament la modificació, hagueren concorregut al procediment d'adjudicació altres interessats o que els licitadors que hi van prendre part hagueren presentat ofertes substancialment diferents de les formulades.

Article 92 quinquies. *Procediment.*

1. En el cas previst en l'article 92 ter les modificacions contractuals s'acordaran en la forma que s'haja especificat en l'anunci o en els plecs.
2. Abans de procedir a la modificació del contracte d'acord amb el que disposa l'article 92 quater, haurà de donar-se audiència al redactor del projecte o de les especificacions tècniques, si estos s'hagueren preparat per un tercer alié a l'òrgan de contractació en virtut d'un contracte de servicis, perquè, en un termini no inferior a tres dies, formule les consideracions que considere convenient.
3. El que disposa este article s'entén sense perjudi del que estableix l'article 195 per al cas de modificacions que afecten contractes administratius.»

Huit. L'article 118 queda redactat com seguix:

«Article 118. *Avaluació prèvia.*

1. Amb caràcter previ a la iniciació d'un expedient de contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, l'Administració o entitat contractant haurà d'elaborar un document d'avaluació en el qual es pose de manifest que, tenint en compte la complexitat del contracte, no es troba en condicions de definir, amb caràcter previ a la licitació, els mitjans tècnics necessaris per a assolir els objectius projectats o d'establir els mecanismes jurídics i financers per a dur a terme el contracte, i s'efectue una anàlisi comparativa amb formes alternatives de contractació que justifiquen en termes d'obtenció de major valor per preu, de cost global, d'eficàcia o d'imputació de riscos, els motius de caràcter jurídic, econòmic, administratiu i financer que recomanen l'adopció d'esta fórmula de contractació.
2. L'avaluació a què es referix l'apartat anterior podrà realitzar-se de forma succinta si concorren raons d'urgència no imputables a l'Administració o entitat contractant que aconsellen utilitzar el contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat per a atendre les necessitats públiques.
3. L'avaluació serà realitzada per un òrgan col·legiat on s'integren experts amb suficient qualificació en la matèria sobre la qual tracte el contracte.
4. No caldrà realitzar una nova avaluació quan un òrgan integrat en la mateixa Administració o entitat que aquell que pretenga formalitzar el contracte, o en l'Administració de la qual depenga este o a la qual es trobe vinculat, l'haja efectuat prèviament per a un supòsit anàleg, sempre que esta avaluació prèvia no s'haja realitzat de forma succinta per raons d'urgència.»

Nou. Es modifica la lletra b) de l'article 155, que quedarà redactada com seguix:

«b) Quan es tracte d'obres complementàries que no figuren en el projecte ni en el contracte, o en el projecte de concessió i el seu contracte inicial, però que a causa d'una circumstància que no poguera haver-se previst per un poder adjudicador diligent passen a ser necessàries per a executar l'obra tal com estava descrita en el projecte o en el contracte sense modificar-la, i l'execució del qual es confie al contractista de l'obra principal o al concessionari de l'obra pública d'acord amb els preus que regisquen per al contracte primitiu o que, si és el cas, es fixen contradictòriament, sempre que les obres no puguen separar-se tècnicament o econòmicament del contracte primitiu sense causar grans inconvenients a l'òrgan de contractació o que, encara que resulten separables, siguen estrictament necessàries per al seu perfeccionament, i que l'import acumulat de les obres complementàries no supere el 50 per cent de l'import primitiu del contracte.»

Deu. Es modifica la lletra b) de l'article 158, que quedarà redactada com seguix:

«b) Quan es tracte de servicis complementaris que no figuren en el projecte ni en el contracte però que a causa d'una circumstància que no poguera haver-se previst per un poder adjudicador diligent passen a ser necessaris per a executar el

servici tal com estava descrit en el projecte o en el contracte sense modificar-lo, i l'execució del qual es confie a l'empresari a qui es va adjudicar el contracte principal d'acord amb els preus que regisquen per a este o que, si és el cas, es fixen contradictòriament, sempre que els servicis no puguen separar-se tècnicament o econòmicament del contracte primitiu sense causar grans inconvenients a l'òrgan de contractació o que, encara que resulten separables, siguen estrictament necessaris per al seu perfeccionament i que l'import acumulat dels servicis complementaris no supere el 50 per cent de l'import primitiu del contracte.»

Onze. L'article 195 queda redactat com seguix:

«Article 195. *Procediment d'exercici.*

1. En els procediments que s'instruïsquen per a l'adopció d'acords relatius a la interpretació, modificació i resolució del contracte haurà de donar-se audiència al contractista.

2. En l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social i la resta d'entitats públiques estatals, els acords a què es referix l'apartat anterior hauran de ser adoptats amb un informe previ del servici jurídic corresponent, excepte en els casos previstos en els articles 87 i 197.

3. No obstant això, serà preceptiu l'informe del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma respectiva en els casos de:

a) Interpretació, nul·litat i resolució, quan es formule oposició per part del contractista.

b) Modificacions del contracte, quan la seua quantia, aïllada o conjuntament, siga superior a un 10 per cent del preu primitiu del contracte, quan este siga igual o superior a 6.000.000 d'euros.

4. Els acords que adopte l'òrgan de contractació posaran fi a la via administrativa i seran immediatament executius.»

Dotze. L'article 202 queda redactat com seguix:

«Article 202. *Potestat de modificació del contracte.*

1. Els contractes administratius només podran ser modificats per raons d'interés públic en els casos i en la forma previstos en el títol V del llibre I, i d'acord amb el procediment regulat en l'article 195.

En estos casos, les modificacions acordades per l'òrgan de contractació seran obligatòries per als contractistes.

2. Les modificacions del contracte hauran de formalitzar-se d'acord amb el que disposa l'article 140.»

Tretze. L'article 206 queda redactat com seguix:

«Article 206. *Causes de resolució.*

Són causes de resolució del contracte:

a) La mort o incapacitat sobrevinguda del contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista, sense perjuí del que preveu l'article 73 bis.

b) La declaració de concurs o la declaració d'insolvència en qualsevol altre procediment.

c) El mutu acord entre l'Administració i el contractista.

d) La demora en el compliment dels terminis per part del contractista i l'incompliment del termini assenyalat en la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 96.

e) La demora en el pagament per part de l'Administració per un termini superior a l'establert en l'apartat 6 de l'article 200 o l'inferior que s'haja fixat a l'empara del seu apartat 8.

f) L'incompliment de les restants obligacions contractuals essencials, qualificades com a tals en els plecs o en el contracte.

g) La impossibilitat d'executar la prestació en els termes inicialment pactats o la possibilitat certa de producció d'una lesió greu a l'interés públic de continuar-se executant la prestació en eixos termes, quan no siga possible modificar el contracte d'acord amb el que disposa el títol V del llibre I.

h) Les establides expressament en el contracte.

i) Les que s'assenyalen específicament per a cada categoria de contracte en esta llei.»

Catorze. L'article 207 queda redactat com seguix:

«Article 207. *Aplicació de les causes de resolució.*

1. La resolució del contracte s'acordarà per l'òrgan de contractació, d'ofici o a instància del contractista, si és el cas, seguint el procediment que en les normes de desplegament d'esta llei s'establisca.

2. La declaració d'insolvència en qualsevol procediment i, en cas de concurs, l'obertura de la fase de liquidació, donaran sempre lloc a la resolució del contracte.

En la resta de casos, la resolució podrà instar-se per aquella part a la qual no siga imputable la circumstància que ha donat lloc a esta, sense perjudici del que establix l'apartat 7.

3. Quan la causa de resolució siga la mort o incapacitat sobrevinguda del contractista individual l'Administració podrà acordar la continuació del contracte amb els seus hereus o successors.

4. La resolució per mutu acord només podrà tindre lloc quan no hi concórrega una altra causa de resolució que siga imputable al contractista, i sempre que raons d'interés públic facen innecessària o inconvenient la permanència del contracte.

5. En cas de declaració de concurs i mentres no s'haja produït l'obertura de la fase de liquidació, l'Administració potestativament continuarà el contracte si el contractista presta les garanties suficients segons el parer d'aquella per a la seua execució.

6. En el supòsit de demora a què es referix la lletra e) de l'article anterior, si les penalitats a què done lloc la demora en el compliment del termini aconseguiren un múltiple del 5 per cent de l'import del contracte, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 196.5.

7. L'incompliment de les obligacions derivades del contracte per part de l'Administració originarà la resolució d'aquell contracte només en els casos que preveu esta llei.»

Quinze. S'afigen a l'article 208 un apartat 5 i un apartat 6, amb la redacció següent:

«5. Quan la resolució s'acorde per les causes que figuren en la lletra g) de l'article 206, el contractista tindrà dret a una indemnització del 3 per cent de l'import de la prestació deixada de realitzar, llevat que la causa siga imputable al contractista.

6. Al mateix temps que s'incoa l'expedient administratiu de resolució del contracte per la causa establida en la lletra g) de l'article 206, podrà iniciar-se el procediment per a l'adjudicació del nou contracte, si bé l'adjudicació quedarà condicionada a la finalització de l'expedient de resolució. S'aplicarà la tramitació d'urgència a ambdós procediments.

Fins que es formalitze el nou contracte, el contractista quedarà obligat, en la forma i amb l'abast que determine l'òrgan de contractació, a adoptar les mesures necessàries per raons de seguretat, o indispensables per a evitar un greu trastorn al servici públic o la ruïna del construït o fabricat. Si no hi ha acord, la retribució del contractista es fixarà a instància d'este per l'òrgan de contractació, una vegada conclosos els treballs i prenent com a referència els preus que van servir de base per a la realització del contracte. El contractista podrà impugnar esta decisió davant de l'òrgan de contractació que haurà de resoldre el que siga procedent en el termini de quinze dies hàbils.»

Setze. L'apartat 7 de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«7. Els òrgans de contractació podran imposar al contractista, advertint-ho en l'anunci o en els plecs, la subcontractació amb tercers no vinculats a este, de determinades parts de la prestació que no excedisquen en el seu conjunt el 50 per cent de l'import del pressupost del contracte, quan gaudisquen d'una substantivitat pròpia dins del conjunt que les faça susceptibles d'execució separada, per haver de ser realitzades per empreses que compten amb una determinada habilitació professional o poder atribuir-se la seua realització a empreses amb una classificació adequada per a realitzar-la.

Les obligacions imposades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior es consideraran condicions especials d'execució del contracte als efectes previstos en els articles 196.1 i 206.g).»

Dèsset. L'article 216 queda redactat com seguix:

«Article 216. Obres a un tant alçat i obres amb preu tancat

1. Quan la naturalesa de l'obra ho permeta, es podrà establir el sistema de retribució a un tant alçat, sense que hi haja preus unitaris, d'acord amb el que establixen els apartats següents quan el criteri de retribució es configure com de preu tancat o en les circumstàncies i condicions que es determinen en les normes de desplegament d'esta llei per a la resta dels casos.

2. El sistema de retribució a un tant alçat podrà, si és el cas, configurar-se com de preu tancat, amb l'efecte que el preu ofert per l'adjudicatari es mantindrà invariable i no seran abonables les modificacions del contracte que siguen necessàries per a corregir errors o omissions experimentats en la redacció del projecte d'acord amb el que establixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 92 quater.

3. La contractació d'obres a un tant alçat amb preu tancat requerirà que es complisquen les condicions següents:

a) Que així es preveja en el plec de clàusules administratives particulars del contracte, que podrà establir que algunes unitats o parts de l'obra s'exclouen d'este sistema i s'abonen per preus unitaris.

b) Les unitats d'obra el preu de les quals s'haja d'abonar d'acord amb este sistema hauran d'estar prèviament definides en el projecte i haver-se replantejat abans de la licitació. L'òrgan de contractació haurà de garantir als interessats l'accés al terreny on s'ubicaran les obres, a fi que puguen realitzar sobre este les comprovacions que consideren oportunes amb suficient antelació a la data límit de presentació d'ofertes.

c) Que el preu corresponent als elements del contracte o unitats d'obra contractats pel sistema de tant alçat amb preu tancat siga abonat mensualment, en la mateixa proporció que l'obra executada en el mes al qual corresponga garde amb el total de la unitat o element d'obra que es tracte.

d) Quan, de conformitat amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 131, s'autoritze als licitadors la presentació de variants o millores sobre determinats elements o unitats d'obra que d'acord amb el plec de clàusules administratives particulars del contracte hagen de ser oferides pel preu tancat, les esmentades variants hauran de ser oferides sota la dita modalitat.

En este cas, els licitadors vindran obligats a presentar un projecte bàsic el contingut del qual es determinarà en el plec de clàusules administratives particulars del contracte.

L'adjudicatari del contracte en el termini que determine el dit plec haurà d'aportar el projecte de construcció de les variants o millores oferides, per a la seua preceptiva supervisió i aprovació. En cap cas el preu o el termini de l'adjudicació patirà cap variació com a conseqüència de l'aprovació d'este projecte.»

Díhuit. L'article 217 queda redactat com seguix:

«Article 217. *Modificació del contracte d'obres.*

1. Seran obligatòries per al contractista les modificacions del contracte d'obres que s'acorden de conformitat amb el que estableixen l'article 202 i el títol V del llibre I.

En cas que la modificació comporte supressió o reducció d'unitats d'obra, el contractista no tindrà dret a reclamar cap indemnització.

2. Quan les modificacions comporten la introducció d'unitats d'obra no previstes en el projecte o les característiques de les quals diferisquen de les fixades en este, els preus aplicables seran fixats per l'Administració, amb audiència prèvia del contractista per un termini mínim de tres dies hàbils. Si este no accepta els preus fixats, l'òrgan de contractació podrà contractar-les amb un altre empresari en els mateixos preus que haja fixat o executar-les directament.

3. Quan el director facultatiu de l'obra considere necessària una modificació del projecte, demanarà de l'òrgan de contractació autorització per a iniciar el corresponent expedient, que se substanciarà amb caràcter d'urgència amb les actuacions següents:

- a) Redacció de la modificació del projecte i aprovació tècnica d'esta.
- b) Audiència del contractista i del redactor del projecte, per un termini mínim de tres dies.
- c) Aprovació de l'expedient per l'òrgan de contractació, així com dels gastos complementaris necessaris.

No obstant això, podran introduir-s'hi variacions sense necessitat de l'aprovació prèvia quan estes consistisquen en l'alteració en el nombre d'unitats realment executades sobre les previstes en els mesuraments del projecte, sempre que no representen un increment del gasto superior al 10 per cent del preu primitiu del contracte.

4. Quan la tramitació d'una modificació exigisca la suspensió temporal parcial o total de l'execució de les obres i això ocasione greus perjudicis per a l'interés públic, el ministre, si es tracta de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social i la resta d'entitats públiques estatals, podrà acordar que continuen provisionalment estes tal com estiga previst en la proposta tècnica que elabore la direcció facultativa, sempre que l'import màxim previst no supere el 10 per cent del preu primitiu del contracte i hi haja crèdit adequat i suficient per al seu finançament.

L'expedient de modificat a tramitar a este efecte exigirà exclusivament la incorporació de les actuacions següents:

- a) Proposta tècnica motivada efectuada pel director facultatiu de l'obra, on figure l'import aproximat de la modificació així com la descripció bàsica de les obres a realitzar.

- b) Audiència del contractista.
- c) Conformitat de l'òrgan de contractació.
- d) Certificat d'existència de crèdit.

En el termini de sis mesos haurà d'estar aprovat tècnicament el projecte, i en el de huit mesos l'expedient del modificat.

Dins de l'esmentat termini de huit mesos s'executaran preferentment, de les unitats d'obra previstes, aquelles parts que no hagen de quedar posteriorment i definitivament ocultes. L'autorització del ministre per a iniciar provisionalment les obres implicarà en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms i entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social l'aprovació del gasto, sense perjudi dels ajustos que hagen d'efectuar-se en el moment de l'aprovació de l'expedient del gasto.»

Dènou. L'article 220 queda redactat com segueix:

«Article 220. *Causas de resolució.*

Són causes de resolució del contracte d'obres, a més de les assenyalades en l'article 206, les següents:

- a) La demora en la comprovació del replantejament, conforme a l'article 212.
- b) La suspensió de la iniciació de les obres per un termini superior a sis mesos per part de l'Administració.
- c) El desistiment o la suspensió de les obres per un termini superior a huit mesos acordada per l'Administració.»

Vint. L'article 221 queda redactat com segueix:

«Article 221. *Suspensió de la iniciació de l'obra.*

En la suspensió de la iniciació de les obres per part de l'Administració, quan esta deixe transcórrer sis mesos a comptar d'esta sense dictar acord sobre la dita situació i notificar-ho al contractista, este tindrà dret a la resolució del contracte.»

Vint-i-u. L'article 225 queda redactat com segueix:

«Article 225. *Principi de compte i risc en l'execució de les obres.*

1. Les obres s'executaran a compte i risc del concessionari, d'acord amb el que disposen els articles 199 i 214, excepte per a aquella part de l'obra que puga ser executada per compte de l'Administració, segons el que preveu l'article 223.2, i en este cas regirà el règim general previst per al contracte d'obres.

2. No es tindran en compte, als efectes del còmput del termini de duració de la concessió i de l'establert per a l'execució de l'obra, aquells períodes en què esta haja de suspendre's per una causa imputable a l'Administració concedent o deguda a força major. Si el concessionari és responsable del retard en l'execució de l'obra caldrà ajustar-se al que disposa el règim de penalitats que contenen el plec de clàusules administratives particulars i esta llei, sense que hi haja lloc a l'ampliació del termini de la concessió.

3. Si la concurrència de força major implica majors costos per al concessionari es procedirà a ajustar el pla economicofinancer. Si la força major impeditx per complet la realització de les obres es procedirà a resoldre el contracte, i haurà d'abonar l'òrgan de contractació al concessionari l'import total de les executades, així com els majors costos en què haja incorregut com a conseqüència de l'endeutament amb tercers.»

Vint-i-dos. L'article 226 queda redactat com segueix:

«Article 226. *Modificació del projecte.*

Una vegada perfeccionat el contracte, l'òrgan de contractació només podrà introduir modificacions en el projecte d'acord amb el que estableix el títol V del llibre I i en l'article 232.1.b). El pla economicofinancer de la concessió haurà d'arreglar en tot cas, per mitjà dels oportuns ajustos, els efectes derivats de l'increment o la disminució dels costos.»

Vint-i-tres. L'article 232 queda redactat com segueix:

«Article 232. *Prerrogatives i drets de l'Administració.*

1. Dins dels límits i amb subjecció als requisits i amb els efectes assenyalats en esta llei, l'òrgan de contractació o, si és el cas, l'òrgan que es determine en la legislació específica, tindrà les següents prerrogatives i drets en relació amb els contractes de concessió d'obres públiques:

- a) Interpretar els contractes i resoldre els dubtes que oferisca el seu compliment.
- b) Modificar els contractes per raons d'interés públic degudament justificades, d'acord amb el que preveu el títol V del llibre I.
- c) Restablir l'equilibri econòmic de la concessió a favor de l'interés públic, en la forma i amb l'extensió prevista en l'article 241.
- d) Acordar la resolució dels contractes en els casos i en les condicions que estableixen els articles 245 i 246.
- e) Establir, si és el cas, les tarifes màximes per la utilització de l'obra pública.
- f) Vigilar i controlar el compliment de les obligacions del concessionari, a l'efecte dels quals podrà inspeccionar el servei, les seues obres, instal·lacions i locals, així com la documentació, relacionats amb l'objecte de la concessió.
- g) Assumir l'explotació de l'obra pública en els supòsits en què es produísca el segrest de la concessió.
- h) Imposar al concessionari les penalitats pertinents per raó dels incompliments en què incórrega.
- i) Exercir les funcions de policia en l'ús i explotació de l'obra pública en els termes que s'establisquen en la legislació sectorial específica.
- j) Imposar amb caràcter temporal les condicions d'utilització de l'obra pública que siguen necessàries per a solucionar situacions excepcionals d'interés general, abonant la indemnització que si és el cas siga procedent.
- k) Qualsevol altres drets reconeguts en esta o en altres lleis.

2. L'exercici de les prerrogatives administratives previstes en este article s'ajustarà al que disposen esta llei i la legislació específica que siga aplicable.

En particular, serà preceptiu el dictamen del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma respectiva en els casos d'interpretació, modificació, nul·litat i resolució, quan es formule oposició per part del concessionari, en les modificacions acordades en la fase d'execució de les obres que es troben en el cas previst en l'article 195.3.b) i en aquells supòsits previstos en la legislació específica.»

Vint-i-quatre. L'article 233 queda redactat com segueix:

«Article 233. *Modificació de l'obra pública.*

1. L'òrgan de contractació podrà acordar, quan l'interés públic ho exigisca i si concorren les circumstàncies previstes en el títol V del llibre I, la modificació de l'obra pública, així com la seua ampliació o, si concorren les circumstàncies previstes en

l'article 155 b), la realització d'obres complementàries directament relacionades amb l'objecte de la concessió durant la vigència d'esta, i es procedirà, si és el cas, a la revisió del pla economicofinancer a fi d'acomodar-lo a les noves circumstàncies.

2. Qualsevol modificació que afecte l'equilibri econòmic de la concessió es regirà pel que disposa l'article 241.

3. Les modificacions que, per les seues característiques físiques i econòmiques, permeten la seua explotació independent seran objecte de nova licitació per a la seua construcció i explotació.»

Vint-i-cinc. L'article 241 queda redactat com següix:

«Article 241. *Manteniment de l'equilibri econòmic del contracte.*

1. El contracte de concessió d'obres públiques haurà de mantindre el seu equilibri econòmic en els termes que van ser considerats per a la seua adjudicació, tenint en compte l'interés general i l'interés del concessionari, de conformitat amb el que disposa l'apartat següent.

2. L'Administració haurà de restablir l'equilibri econòmic del contracte, en benefici de la part que corresponga, en els supòsits següents:

a) Quan l'Administració modifique, per raons d'interés públic i d'acord amb el que preveu el títol V del llibre I, les condicions d'explotació de l'obra.

b) Quan causes de força major o actuacions de l'Administració determinen de forma directa la ruptura substancial de l'economia de la concessió. A estos efectes, s'entendrà per causa de força major les enumerades en l'article 214.

c) Quan es produïsquen els supòsits que s'establisquen en el propi contracte per a la seua revisió, d'acord amb el que preveu l'apartat 4t. de la lletra c), i en la lletra d) de l'article 115.1.

3. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, el restabliment de l'equilibri econòmic del contracte es realitzarà per mitjà de l'adopció de les mesures que en cada cas siguen procedents. Estes mesures podran consistir en la modificació de les tarifes establides per la utilització de l'obra, la reducció del termini concessional, i, en general, en qualsevol modificació de les clàusules de contingut econòmic incloses en el contracte. Així mateix, en els casos previstos en l'apartat 2.b), i sempre que la retribució del concessionari provinga en més d'un 50 per cent de tarifes abonades pels usuaris, podrà prorrogar-se el termini de la concessió per un període que no excedisca d'un 15 per cent de la duració inicial. En el supòsit de força major previst en l'apartat 2.b), l'Administració concedent assegurarà els rendiments mínims acordats en el contracte sempre que aquella no impedisca per complet la realització de les obres o la continuïtat de la seua explotació.»

Vint-i-sis. L'article 243 queda redactat com següix:

«Article 243. *Extinció de la concessió per transcurs del termini.*

1. La concessió s'entendrà extingida per compliment quan transcórrega el termini inicialment establert o, si és el cas, el resultant de les pròrrogues acordades conforme a l'article 241.3, o de les reduccions que s'hagueren decidit.

2. Quedaran igualment extingits tots els contractes vinculats a la concessió i a l'explotació de les seues zones comercials.»

Vint-i-set. L'article 244 queda redactat com següix:

«Article 244. *Termini de les concessions.*

1. Les concessions de construcció i explotació d'obres públiques s'atorgaran pel termini que s'acorde en el plec de clàusules administratives particulars, que no podrà excedir 40 anys.

2. Els terminis fixats en els plecs de condicions només podran ser prorrogats per les causes previstes en l'article 241.3.

3. Les concessions relatives a obres hidràuliques es regiran, quant a la seua duració, per l'article 134.1.a) del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.»

Vint-i-huit. L'article 258 queda redactat com seguix:

«Article 258. *Modificació del contracte i manteniment del seu equilibri econòmic.*

1. L'Administració podrà modificar per raons d'interés públic i si concorren les circumstàncies previstes en el títol V del llibre I les característiques del servici contractat i les tarifes que han de ser abonades pels usuaris.

2. Quan les modificacions afecten el règim financer del contracte, l'Administració haurà de compensar el contractista de manera que es mantinga l'equilibri dels supòsits econòmics que van ser considerats com a bàsics en l'adjudicació del contracte.

3. En cas que els acords que dicte l'Administració respecte al desenrotllament del servici no tinguen transcendència econòmica el contractista no tindrà dret a indemnització per raó d'estos.

4. L'Administració haurà de restablir l'equilibri econòmic del contracte, en benefici de la part que corresponga, en els supòsits següents:

a) Quan l'Administració modifique, per raons d'interés públic i d'acord amb el que estableix el títol V del llibre I, les característiques del servici contractat.

b) Quan actuacions de l'Administració determinen de forma directa la ruptura substancial de l'economia del contracte.

c) Quan causes de força major determinen de forma directa la ruptura substancial de l'economia del contracte. A estos efectes, s'entendrà per causes de força major les enumerades en l'article 214 d'esta llei.

5. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, el restabliment de l'equilibri econòmic del contracte es realitzarà per mitjà de l'adopció de les mesures que en cada cas siguen procedents. Estes mesures podran consistir en la modificació de les tarifes a abonar pels usuaris, la reducció del termini del contracte i, en general, en qualsevol modificació de les clàusules de contingut econòmic incloses en el contracte. Així mateix, en els casos previstos en els apartats 4.b) i c), podrà prorrogar-se el termini del contracte per un període que no excedisca d'un 10 per cent de la seua duració inicial, respectant els límits màxims de duració previstos legalment.»

Vint-i-nou. L'article 272 queda redactat com seguix:

«Article 272. *Modificació del contracte de subministrament.*

Quan com a conseqüència de les modificacions del contracte de subministrament acordades de conformitat amb el que estableixen l'article 202 i el títol V del llibre I, es produísca augment, reducció o supressió de les unitats de béns que integren el subministrament o la substitució d'uns béns per uns altres, sempre que estos estiguen compresos en el contracte, estes modificacions seran obligatòries per al contractista, sense que tinga cap dret en cas de supressió o reducció d'unitats o classes de béns a reclamar indemnització per les dites causes.»

Trenta. L'article 275 queda redactat com seguix:

«Article 275. *Causas de resolució.*

Són causes de resolució del contracte de subministrament, a més de les assenyalades en l'article 206, les següents:

a) La suspensió, per causa imputable a l'Administració, de la iniciació del subministrament per un termini superior a sis mesos a partir de la data assenyalada en el contracte per a l'entrega, llevat que en el plec se n'assenyale un altre menor.

b) El desistiment o la suspensió del subministrament per un termini superior a l'any acordada per l'Administració, llevat que en el plec se n'assenyale un altre menor.»

Trenta-un. L'article 282 queda redactat com segueix:

«Article 282. *Modificació d'estos contractes.*

Quan, com a conseqüència de modificacions del contracte de servicis de manteniment acordades d'acord amb el que estableix l'article 202 i en el títol V del llibre I, es produïska augment, reducció o supressió d'equips a mantindre o la substitució d'uns equips per uns altres, sempre que estos estiguen continguts en el contracte, estes modificacions seran obligatòries per al contractista, sense que tinga cap dret, en cas de supressió o reducció d'unitats o classes d'equips, a reclamar indemnització per les dites causes.»

Trenta-dos. L'article 284 queda redactat com segueix:

«Article 284. *Causas de resolució.*

Són causes de resolució dels contractes de servicis, a més de les assenyalades en l'article 206, les següents:

a) La suspensió per causa imputable a l'Administració de la iniciació del contracte per un termini superior a sis mesos a partir de la data assenyalada en este per al seu començament, llevat que en el plec se n'assenyale un altre menor.

b) El desistiment o la suspensió del contracte per un termini superior a un any acordada per l'Administració, llevat que en el plec se n'assenyale un altre menor.

c) Els contractes complementaris a què es referix l'article 279.2 quedaran resolts, en tot cas, quan es resolga el contracte principal.»

Trenta-tres. L'apartat 1 de l'article 309 queda redactat com segueix:

«1. La Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat, a través dels seus òrgans de suport tècnic, posarà a disposició de tots els òrgans de contractació del sector públic una plataforma electrònica que permeta donar publicitat a través d'internet a les convocatòries de licitacions i els seus resultats i a tota la informació que consideren rellevant relativa als contractes que es formalitzen, així com prestar altres servicis complementaris associats al tractament informàtic d'estes dades. En tot cas, els perfils de contractant dels òrgans de contractació del sector públic estatal hauran d'integrar-se en esta plataforma, gestionar-se i difondre's exclusivament a través d'esta. A les seues electròniques d'estos òrgans s'inclourà un enllaç al seu perfil del contractant situat en la Plataforma de Contractació de l'Estat.»

Trenta-quatre. S'afig una disposició addicional trenta-cinc amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-cinc. *Règim d'adjudicació de contractes públics en el marc de fórmules institucionals de col·laboració entre el sector públic i el sector privat.*

Els contractes públics i concessions podran adjudicar-se directament a una societat d'economia mixta en la qual concórrega capital públic i privat, sempre que l'elecció del soci privat s'haja efectuat de conformitat amb les normes establides en la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic per a l'adjudicació del contracte l'execució del qual constituïska el seu objecte i sempre que no

s'introduïsquen modificacions en l'objecte i les condicions del contracte que es van tindre en compte en la selecció del soci privat.»

Trenta-cinc. L'apartat 2 de la disposició final octava queda redactat com segueix:

«2. En tot cas, en els procediments iniciats a sol·licitud d'un interessat per als quals no s'establisca específicament una altra cosa i que tinguen com a objecte o es referisquen a la reclamació de quantitats, l'exercici de prerrogatives administratives o a qualsevol altra qüestió relativa de l'execució, consumació o extinció d'un contracte administratiu, una vegada transcorregut el termini previst per a la seua resolució sense haver-se notificat esta, l'interessat podrà considerar desestimada la seua sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudi de la subsistència de l'obligació de resoldre-la.»

Disposició final dèset. *Reforma de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.*

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 114 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, quedarà redactada com segueix:

«b) Persones naturals o jurídiques per a finançar béns i inversions en general que hagen de revertir a l'Administració General de l'Estat i hagen de quedar afectes a concessió administrativa, o hagen d'adquirir-se o realitzar-se en el marc d'un contracte de concessió d'obra pública o de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, o per una societat d'economia mixta creada per a executar un d'estos contractes.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 115 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, queda redactat com segueix:

«1. L'import total dels avals previstos en l'apartat 2 de l'article precedent d'esta llei no podrà excedir el límit que en cada exercici assenyalen les lleis de pressupostos generals de l'Estat. Dins d'este límit s'especificarà l'import que, com a màxim, podrà destinar-se a avalar les operacions concertades per les societats d'economia mixta i pels adjudicatariis de contractes de concessió d'obra pública o de col·laboració entre el sector públic i el sector privat a què es referix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article anterior.

El límit anual d'avals s'entendrà referit al principal de les operacions avalades. L'aval concedit no podrà garantir més que el pagament del principal i dels interessos, llevat que la llei de pressupostos o de concessió disposen expressament una altra cosa.»

Disposició final díhuit. *Modificació del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

Es modifica el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Contingut.*

1. La descripció cadastral dels béns immobles comprendrà les seues característiques físiques, econòmiques i jurídiques, entre les quals hi haurà la localització i la referència cadastral, la superfície, l'ús o destí, la classe de cultiu o aprofitament, la qualitat de les construccions, la representació gràfica, el valor cadastral i el titular cadastral, amb el seu número d'identificació fiscal o, si és el cas, número d'identitat d'estranger.

2. La certificació cadastral descriptiva i gràfica acreditativa de les característiques indicades en l'apartat anterior i obtinguda, preferentment, per mitjans telemàtics, s'incorporarà en els documents públics que continguen fets, actes o negocis susceptibles de generar una incorporació en el Cadastre Immobiliari, així com al Registre de la Propietat en els supòsits previstos per llei. Igualment s'incorporarà en els procediments administratius com a mitjà d'acreditació de la descripció física dels immobles.

3. Excepte prova en contra i sense perjudi del Registre de la Propietat, els pronunciaments jurídics del qual prevaldran, les dades contingudes en el Cadastre Immobiliari es consideren certes.»

Dos. Es modifica l'article 6.3, que queda redactat en els termes següents:

«Article 6. *Concepte i classes de béns immobles.*

3. A cada bé immoble se li assignarà com a identificador una referència cadastral, constituïda per un codi alfanumèric que permeta situar-lo inequívocament en la cartografia oficial del Cadastre.

La dita identificació haurà de figurar en tots els documents que reflectisquen relacions de naturalesa econòmica o amb transcendència tributària vinculades a l'immoble, d'acord amb el que estableix el títol V d'esta llei.»

Tres. Es modifica l'article 11.2, que queda redactat en els termes següents:

«Article 11. *Obligatorietat de la incorporació i tipus de procediments.*

2. L'esmentada incorporació es realitzarà per mitjà d'algun dels procediments següents:

- a) Declaracions, comunicacions i sol·licituds.
- b) Esmena de discrepàncies i rectificació.
- c) Inspecció cadastral.
- d) Valoració.»

Quatre. Es deroga l'apartat 6 de l'article 12, que queda sense contingut.

Cinc. Es modifiquen els paràgrafs a) i c) de l'article 14, que queden redactats en els termes següents:

«Article 14. *Procediment d'incorporació per mitjà de comunicacions.*

a) La informació que els notaris i registradors de la propietat han de remetre d'acord amb el que disposa l'article 36, pel que fa a documents autoritzats o inscrits per ells, el contingut dels quals supose exclusivament l'adquisició o la consolidació de la propietat de la totalitat de l'immoble, sempre que els interessats hagen aportat la referència cadastral en els termes a què es referix el títol V i es formalitze en escriptura pública o se sol·licite la seua inscripció en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos des del fet, acte o negoci que es tracte.

Així mateix constituirà comunicació la informació que han de remetre els notaris referida a la segregació, divisió, agregació o agrupació dels béns immobles, sempre que, realitzades les actuacions que preveu l'article 47.2, conste la referència cadastral dels immobles afectats, hi haja correspondència entre els immobles objecte de les dites actuacions i la descripció que figura en el Cadastre i que s'aporte el plànol, representat sobre la cartografia cadastral, que permeta la identificació d'eixes alteracions.

c) Les que les administracions actants han de formalitzar davant del Cadastre Immobiliari en els supòsits de concentració parcel·l·ària, de delimitació administrativa, d'expropiació forçosa i dels actes de planejament i de gestió urbanístics que es

determinen reglamentàriament. La comunicació comprendrà la corresponent certificació administrativa expedida per l'òrgan actuant.

Quan les actuacions mencionades hagen sigut inscrites en el Registre de la Propietat, la informació serà igualment objecte de comunicació al Cadastre pel registrador, sempre que, realitzades les actuacions que preveu l'article 48.5, conste la referència cadastral dels immobles afectats, així com el pla que permeta la identificació de les dites actuacions sobre la cartografia cadastral.

També constituirà comunicació la informació que els registradors de la propietat han de remetre, referida als actes de parcel·lació que consistisquen en la segregació, divisió, agregació o agrupació dels béns immobles, sempre que es complisquen els requisits expressats en el paràgraf anterior i que se sol·licite la seua inscripció en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos des del fet, acte o negoci que es tracte.»

Sis. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Procediments d'esmena de discrepàncies i de rectificació.*

1. El procediment d'esmena de discrepàncies s'iniciarà per acord de l'òrgan competent, ja siga per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'orde superior, quan l'Administració tinga coneixement, per qualsevol mitjà, de la falta de concordança entre la descripció cadastral dels béns immobles i la realitat immobiliària i el seu origen no es dega a l'incompliment de l'obligació de declarar o comunicar a què es referixen els articles 13 i 14. La iniciació del procediment es comunicarà als interessats, concedint-los un termini de 15 dies perquè formulen les al·legacions que consideren convenients.

La resolució que es dicte tindrà efectivitat des de l'endemà de la data en què s'acorde i es notificarà als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. El termini màxim en què ha de notificar-se la resolució expressa serà de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació als interessats. El venciment del termini màxim de resolució determinarà la caducitat de l'expedient i l'arxiu de totes les actuacions.

No obstant això, en aquells supòsits en què no hi haja tercers afectats pel procediment, este podrà iniciar-se directament amb la notificació de la proposta de resolució. En este cas, l'expedient es posarà de manifest per a la presentació d'al·legacions durant un termini de 15 dies. Quan, transcorregut este termini, els interessats no hagen formulat al·legacions, la proposta de resolució es convertirà en definitiva i es procedirà al tancament i arxiu de l'expedient. L'efectivitat d'esta resolució es produirà des de l'endemà de la finalització del mencionat termini.

2. En ocasió de l'autorització d'un fet, acte o negoci en un document públic podran esmenar-se les discrepàncies relatives a la configuració o superfície de la parcel·la, de conformitat amb el procediment següent:

a) El notari davant el qual es formalitzen els corresponents fets, actes o negocis jurídics sol·licitarà dels atorgants que li manifesten si la descripció que conté la certificació cadastral a què es referix l'article 3.2 es correspon amb la realitat física de l'immoble en el moment de l'atorgament del document públic.

b) Si els atorgants li manifestaren la identitat entre la realitat física i la certificació cadastral, el notari descriurà l'immoble en el document públic d'acord amb la dita certificació i hi farà constar la manifestació de conformitat dels atorgants.

Quan hi haja un títol previ que haja de ser rectificat, les noves dades es consignaran amb les que ja aparegueren en aquell. En els documents posteriors només serà necessari consignar la descripció actualitzada.

c) Si els atorgants li manifesten l'existència d'una discrepància entre la realitat física i la certificació cadastral, el notari sol·licitarà la seua acreditació per qualsevol

mitjà de prova admés en dret. Quan el notari considere prou acreditada l'existència de la discrepància i una vegada obtingut el consentiment, requerit expressament, dels titulars que resulten del que disposa l'article 9.5 que, en la seua condició de limítrofs, puguen resultar afectats per la rectificació, incorporarà la nova descripció del bé immoble en el mateix document públic o en un altre posterior autoritzat a este efecte, en la forma establida en el paràgraf anterior.

El notari informarà la Direcció General del Cadastre sobre la rectificació realitzada, per mitjans telemàtics, en el termini màxim de cinc dies des de la formalització del document públic. Una vegada validada tècnicament per l'esmentada direcció general la rectificació declarada, s'incorporarà la corresponent alteració en el Cadastre. En els supòsits en què s'aporte el plànol, representat sobre la cartografia cadastral, l'alteració es realitzarà en el termini de cinc dies des del seu coneixement pel Cadastre, de manera que el notari puga incorporar en el document públic la certificació cadastral descriptiva i gràfica dels immobles afectats que reflectisca la seua nova descripció.

d) En els supòsits en què no s'obtinga el consentiment per a l'esmena de la discrepància o quan esta no resulte degudament acreditada, el notari en deixarà constància en el document públic i, per mitjans telemàtics, informarà de la seua existència a la Direcció General del Cadastre perquè, si és el cas, esta incoe el procediment oportú.

La descripció de la configuració i superfície de l'immoble d'acord amb la certificació cadastral descriptiva i gràfica actualitzada a la qual es fa referència en els paràgrafs b) i c) s'incorporarà en els assentament de les finques ja inscrites en el Registre de la Propietat, sense perjudi de les funcions que corresponguen al registrador en l'exercici de les seues competències.

Quan hi haja identitat, en els termes que estableix l'article 45, amb la corresponent finca registral inscrita, en els assentaments posteriors es prendrà com a base la nova descripció física i gràfica.

En els supòsits en què no hi haja la dita identitat, el registrador de la propietat, per mitjans telemàtics, posarà esta circumstància en coneixement de la Direcció General de Cadastre que, després d'analitzar la motivació exposada, emetrà un informe les conclusions del qual es faran constar en el Registre de la Propietat i incoarà, si és el cas, el procediment oportú.

Mitjançant una resolució de la Direcció General del Cadastre, amb un informe previ favorable de la Direcció General dels Registres i Notariat, es podran determinar altres elements de la descripció del bé immoble que seran objecte de rectificació de discrepàncies d'acord amb el procediment previst en este apartat.

3. La Direcció General del Cadastre podrà rectificar d'ofici la informació continguda en la base de dades cadastrals quan siga necessari per a efectuar correccions de superfície dins del marge de tolerància tècnica que es definisca reglamentàriament, així com per a reflectir canvis en els identificadors postals o en la cartografia, o quan es duguen a terme altres operacions de caràcter general, legalment previstes, que tinguen com a finalitat mantindre l'adequada concordança entre el Cadastre i la realitat immobiliària.

Quan l'operació de caràcter general consistisca en la rectificació de la descripció dels immobles que haja de realitzar-se amb motiu d'ajustos a la cartografia bàsica oficial o a les ortofotografies inscrites en el Registre Central de Cartografia, s'anunciarà en el butlletí oficial de la província l'inici del procediment de rectificació per ajustos cartogràfics en els municipis afectats i el calendari d'actuacions. Després del dit anunci s'obrirà un període d'exposició pública en l'ajuntament en què s'ubiquen els immobles durant un mínim de 15 dies i la subsegüent obertura del termini d'al·legacions durant el mes següent. Quan, com a conseqüència d'estes actuacions, es produïsquen rectificacions que superen la tolerància tècnica, la resolució per la qual s'aproven les noves característiques cadastrals, que tindrà efectivitat l'endemà del dia en què s'haja dictat, es notificarà als interessats de conformitat amb el que

preveu l'article 29 d'este text refós, i no serà necessari l'anunci previst en l'apartat 1 del dit article.»

Set. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Concepte.*

1. La representació gràfica dels béns immobles a què es referix l'article 3 comprendrà en tot cas la seua descripció cartogràfica en el mode que en este títol s'establix.

2. La base geomètrica del Cadastre Immobiliari està constituïda per la cartografia parcel·lària elaborada per la Direcció General del Cadastre. La dita cartografia cadastral constituirà la base per a la georeferenciació dels béns immobles.

3. La cartografia cadastral estarà a disposició dels ciutadans i de les empreses, així com de les administracions i entitats públiques que requerisquen informació sobre el territori o sobre béns immobles concrets, preferentment a través d'un servidor de mapes gestionat per la Direcció General del Cadastre o dels servicis que a este efecte s'establisquen en la seua seu electrònica.

Mitjançant una resolució de la Direcció General del Cadastre es determinaran els formats, les condicions d'accés i el subministrament, així com les restants característiques necessàries per a la prestació dels dits servicis.

4. A fi de facilitar la utilització de la cartografia cadastral com a cartografia bàsica per a la identificació de les finques en el Registre de la Propietat, la Direcció General del Cadastre proporcionarà accés al servici d'identificació i representació gràfica de les dites finques sobre la cartografia cadastral, per mitjà d'un sistema interoperable que respondrà a les especificacions que es determinen per resolució de la Direcció General del Cadastre.

En els supòsits en què s'hagen utilitzat mitjans o procediments diferents de la cartografia cadastral per a la identificació gràfica de les finques en el Registre de la Propietat podrà aplicar-se el procediment de rectificació per ajustos cartogràfics establert en l'article 18.3 d'esta llei.

5. Serà aplicable a la cartografia cadastral el que disposa la Llei 7/1986, de 24 de gener, d'Ordenació de la Cartografia, en les escales i amb les especialitats establides reglamentàriament.»

Huit. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2, així com l'apartat 3 de l'article 36, que queden redactats en els termes següents:

Article 36. *Deure de col·laboració.*

«2. Les administracions i la resta d'entitats públiques, els fedataris públics i els que, en general, exercisquen funcions públiques estaran obligats a subministrar al Cadastre Immobiliari, en els termes que preveu l'article 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, totes les dades o antecedents rellevants que per a la seua formació i manteniment siguen demanats per este, bé per mitjà de disposició de caràcter general, bé a través de requeriments concrets. Amb este fi, facilitaran l'accés gratuït a la dita informació en els termes que acaben d'indicar-se, a través de mitjans telemàtics.

(...)

«3. Els notaris i registradors de la propietat remetran telemàticament al Cadastre, dins dels 20 primers dies de cada mes, informació relativa als documents autoritzats per ells o que hagen generat una inscripció registral en el mes anterior, en els quals consten fets, actes o negocis susceptibles d'inscripció en el Cadastre Immobiliari. En la dita informació es consignarà de forma separada la identitat de les persones que hagen incomplert l'obligació d'aportar la referència cadastral establida

en l'article 40. Així mateix, remetran la documentació complementària incorporada en l'escriptura pública que siga d'utilitat per al Cadastre.

Quan el dit subministrament es referisca a les comunicacions que han de realitzar els notaris d'acord amb el que disposa l'article 14. a), la remissió de la informació haurà de produir-se dins dels 5 dies següents a l'autorització del document públic que origine l'alteració.

Mitjançant una resolució de la Direcció General del Cadastre, amb un informe previ favorable de la Direcció General dels Registres i Notariat, es regularan els requisits tècnics per a complir les obligacions de subministrament d'informació tributària establides en este apartat.»

Nou. El contingut actual de l'article 46 passa a numerar-se com apartat 1 i s'hi afig un nou apartat 2, redactat en els termes següents:

Article 46. *Constància de la referència cadastral en documents administratius.*

«1. (...).

2. Quan del procediment administratiu resulten modificacions en l'immoble d'acord amb el que preveu l'article 40.2, l'òrgan administratiu remetrà al Cadastre una còpia dels plànols de situació, perquè este expedisca i comuniqui, en el termini de cinc dies, les noves referències cadastrals dels béns immobles afectats.»

Deu. Es modifica l'article 47.2, que queda redactat en els termes següents:

Article 47. *Constància de la referència cadastral en documents notarials.*

«2. Quan les modificacions a què es referix l'article 40.2 consistisquen en agrupacions, agregacions, segregacions o divisions de finques o es tracte de la constitució sobre estes del règim de propietat horitzontal, el notari remetrà al Cadastre, en el termini de cinc dies des de l'autorització del document, una còpia simple de l'escriptura junt amb el pla o projecte, si li'l presentara l'interessat, perquè s'expedisca una nova referència cadastral. El Cadastre comunicarà la nova referència cadastral al notari autoritzant del document públic en el termini de 24 hores, per a la seua constància en la matriu per diligència o nota al marge.

La mateixa documentació s'aportarà per a l'assignació notarial de la referència cadastral provisional en els supòsits d'obra nova en construcció en règim de propietat horitzontal.»

Onze. Es modifica l'article 48, que es redacta en els termes següents:

«Article 48. *Constància registral de la referència cadastral.*

1. La constància de la referència cadastral en els assentaments del Registre de la Propietat té per objecte, entre altres, possibilitar el transvasament d'informació entre el Registre de la Propietat i el Cadastre Immobiliari.

2. El registrador, una vegada qualificada la documentació presentada, arregarà en l'assentament com una més de les dades descriptives de la finca i amb el caràcter i els efectes establits en l'article 6.3, la referència cadastral que se li atribuisca pels atorgants en el document inscripció, quan hi haja correspondència entre la referència cadastral i la identitat de la finca en els termes expressats en l'article 45.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, es podrà reflectir registralment la identificació cadastral de les finques com a operació específica, d'acord amb el legalment previst.

4. Si la referència cadastral inscrita patira alguna modificació que no es derive d'una modificació de les característiques físiques de la finca, n'hi haurà prou per a la seua constància la certificació expedida a este efecte pel Cadastre.

5. En cas d'inscripció d'actes de naturalesa urbanística, el registrador remetrà a la Direcció General del Cadastre una còpia del plànol l'endemà de la seua presentació en el Registre de la Propietat. El Cadastre tornarà al registrador, en el termini de cinc dies, les referències cadastrals de les finques objecte de l'acte que es tracte.

6. Les discrepàncies en la referència cadastral no afectaran la validesa de la inscripció.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 62, que queda redactat en els termes següents:

«Article 62. *Fet impossible.*

1. Constituïx el fet impossible de la taxa d'acreditació cadastral l'expedició per la Direcció General del Cadastre o per les gerències i subgerències del Cadastre, a instància de part, de certificacions en les quals figuren dades que consten en el Cadastre Immobiliari i de còpia dels documents següents:

- a) Ortofotografia.
- b) Fotografia aèria.
- c) Cartografia.
- d) Informació alfanumèrica digital.
- e) Còpies d'informació no gràfica d'expedients.

42. L'expedició de les certificacions i documents a què es referix l'apartat anterior no quedarà subjecta a la dita taxa quan la seua obtenció es produïska directament per mitjans telemàtics.»

Tretze. La disposició addicional única del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari passa a numerar-se com a disposició addicional primera i s'incorpora una nova disposició addicional segona, amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Col·laboració de notaris i registradors.*

Mitjançant una orde del ministre de Presidència, dictada a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda i de Justícia es desenrotllaran els aspectes procedimentals que siguen necessaris per a complir les obligacions establides en esta llei, sempre que no s'hagen previst en esta de manera específica altres desplegaments normatius.»

Catorze. S'incorpora una nova disposició transitòria, l'octava, en el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria octava. *Utilització de mitjans electrònics.*

La vigència dels terminis previstos en els articles 18.2, 36.3, 46.2, 47.2 i 48.5 d'esta llei es produirà transcorregut un any des de l'entrada en vigor de la Llei d'Economia Sostenible. Mentrestant seran aplicables els terminis establits en els dits articles d'acord amb la redacció vigent a l'entrada en vigor de la dita llei.»

Disposició final dènou. *Modificació de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional octava de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, que queda redactat en els termes següents:

«2. Una vegada establides les condicions generals, els requisits i les característiques tècniques de la presentació de sol·licituds i escrits en suport magnètic o per mitjans telemàtics, quedarà reduït en un 15 per cent l'import de les taxes a les quals estiguen subjectes les dites sol·licituds i escrits, si els mateixos són

presentats i les taxes són abonades prèviament o simultàniament pels esmentats mitjans tècnics.»

Disposició final vint. *Modificació de la Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional.*

La Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional, queda modificada en els termes que s'establixen a continuació.

U. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional primera de la Llei Orgànica 5/2002, que queda redactat en els termes següents:

«1. El professorat dels cossos de catedràtics i professors d'Ensenyança Secundària, així com el de professors tècnics de Formació Professional, sense perjuí del que establix l'article 95 de la Llei Orgànica 2/2006 de 3 de maig, d'Educació, podran exercir les seues funcions en els centres de titularitat pública amb oferta integrada, impartint totes les modalitats de formació professional de conformitat amb el seu perfil acadèmic i professional, i sempre que reunisquen els requisits per a impartir els mòduls inclosos en els títols de Formació Professional o en els certificats de professionalitat corresponents. Este professorat podrà completar la jornada i l'horari establits per al seu lloc de treball impartint accions formatives de les altres modalitats. Així mateix, podran ampliar voluntàriament la seua dedicació, i es considerarà d'interés públic i no subjecta a autorització de compatibilitat.»

Dos. S'addiciona un nou article 15 bis a la Llei Orgànica 5/2002, amb la redacció següent:

«Article 15 bis. *Els servicis d'informació i orientació professional.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seues competències, promourà el desenrotllament d'un sistema integrat d'informació i orientació professional, establint una xarxa que assegure, almenys, l'assessorament dels ciutadans en relació amb les possibilitats de formació, ocupació i el reconeixement de competències, que permeta la coordinació i busque la complementarietat dels dispositius dependents de les administracions educatives i laborals, de l'Administració local, dels interlocutors socials, i de qualsevol altre organisme o entitat que preste servicis d'orientació, en tant que servici públic.

2. El Govern, en cooperació amb les comunitats autònomes, vetlarà i promourà actuacions perquè els servicis públics d'orientació professional s'adeqüen a les directrius següents:

a) L'orientació integral i la qualitat dels servicis d'orientació, amb independència de l'entitat que els preste.

b) L'adequada formació inicial i contínua dels professionals que presten servicis d'orientació.

c) La coordinació entre els servicis d'orientació i les polítiques d'educació, ocupació i d'inclusió social.

d) L'accessibilitat d'este servici a tots els ciutadans, independentment de la seua condició social i professional i de la seua ubicació geogràfica, i d'acord amb el principi d'igualtat d'oportunitats.

e) La prestació de servicis d'atenció singularitzada a les empreses, especialment xicotetes i mitjanes, així com a treballadors autònoms, en tant que recurs que permet optimitzar el seu capital humà i dissenyar itineraris formatius ajustats a les seues necessitats.

3. El Govern impulsarà la recollida sistemàtica de dades a escala nacional sobre l'ús del servici d'informació i orientació professional i la demanda potencial, a

fi d'ajustar el mapa d'estos servicis i elaborarà un informe amb recomanacions i ferramentes per a millorar la qualitat de la prestació.

4. El Govern desenrotllarà, amb la col·laboració de les administracions de les comunitats autònomes, una plataforma informàtica integrada d'informació i orientació, per a l'assessorament dels ciutadans en relació amb les possibilitats de formació, ocupació i el reconeixement de competències, que facilite la coordinació i la complementarietat dels dispositius dependents de les administracions educatives i laborals, de l'Administració local, dels interlocutors socials, i de qualsevol altre organisme o entitat que preste servicis d'informació i orientació. Esta plataforma estarà vinculada a la Xarxa Europea per al Desenrotllament de les Polítiques d'Orientació Permanent.

5. Els centres integrats de formació professional i els centres de referència nacional assumiran la funció d'experimentació i difusió dels resultats del model mixt de servici d'informació i orientació.»

Disposició final vint-i-una. *Energies renovables.*

El Govern, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, remetrà a les Corts Generals un projecte de Llei d'Eficiència Energètica i Energies Renovables, que adopte les mesures necessàries per a avançar en el compliment dels objectius que preveu esta llei.

Disposició final vint-i-dos. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.*

Es modifica la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres (LOTT), en els termes següents:

U. Es modifica l'article 72.3 de la llei, que queda redactat de la manera següent:

«3. La duració de les concessions s'establirà en el títol concessional, d'acord amb les característiques i necessitats del servici i atenent els terminis d'amortització de vehicles i instal·lacions. La dita duració serà limitada i no podrà ser superior a deu anys.

No obstant això, en cas necessari, i tenint en compte les condicions d'amortització dels actius adscrits a la seua prestació, la duració d'una concessió podrà prolongar-se, com a màxim, durant la mitat del període original, sempre que el concessionari haja aportat elements que resulten significatius en relació amb la totalitat dels dits actius i es troben predominantment relacionats amb la prestació dels servicis concessionals.»

Dos. Es modifica l'article 73.3 de la llei, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les condicions i circumstàncies a què es referix l'apartat anterior, podran establir-se en els plecs de condicions amb caràcter de requisits mínims o amb caràcter orientatiu, i les empreses licitadores podran dins dels límits, si és el cas, formular ofertes que incloguen precisions, ampliacions o modificacions de les condicions del corresponent plec sempre que no alteren les condicions essencials del servici o de la seua prestació.

En l'establiment de les mencionades condicions es prestarà especial atenció als criteris d'eficiència econòmica, i també als criteris mediambientals i d'eficiència energètica, a l'accessibilitat per a persones de mobilitat reduïda i al foment de l'ocupació, preveient-se, si és el cas, la subrogació en les relacions laborals d'acord amb el que indica l'article 75.4.»

Tres. Es modifica l'article 74.1 de la llei, que queda redactat de la manera següent:

«1. En la resolució del concurs es tindran en compte les circumstàncies de tot tipus que concórreguen en les distintes ofertes i en les empreses que les formulen,

encara que amb especial atenció als criteris indicats en l'apartat 3 de l'article anterior, i s'hauran d'establir, a este efecte, criteris de valoració específics, bé amb caràcter general o bé en el corresponent plec de condicions.»

Disposició final vint-i-tres. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.*

Els articles 8.7, 40, 82, 83 i 84 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari quedaran redactats en els termes següents:

U. S'afeg un nou apartat 7 a l'article 8 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, redactat en els termes següents:

«7. Igualment no tindran la consideració de passos a nivell als efectes d'esta llei les interseccions de vials, tant els destinats al trànsit rodat com al de vianants, amb les línies ferroviàries integrades en la xarxa ferroviària d'interés general o trams d'estes que siguen susceptibles de ser utilitzats no sols per a la circulació de trens i altres vehicles ferroviaris convencionals, sinó també per a la de tramvies, metros lleugers, o altres mitjans de transport sobre rails diferents del ferrocarril convencional, sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Que la configuració física de la línia ferroviària o tram d'esta responga a les tipologies i paràmetres de disseny propis de les línies destinades a la circulació de tramvies, metros lleugers o vehicles anàlegs.

b) Que els sistemes de control de trànsit de la línia o tram i les característiques de la seua explotació siguen els utilitzats habitualment en les línies destinades a la circulació de tramvies, metros lleugers o vehicles anàlegs.»

Dos. Es modifica l'article 40 de la Llei, que queda redactat com següix:

«Article 40. *Prestació dels servicis addicionals, complementaris i auxiliars.*

1. Els servicis addicionals, complementaris i auxiliars en la xarxa ferroviària d'interés general i les seues zones de servici ferroviari, tendents a facilitar el funcionament del sistema ferroviari, es prestaran a les empreses ferroviàries i altres candidats conforme s'establix a continuació. S'entén per zones de servici ferroviari les referides en l'article 9 d'esta llei.

2. La prestació dels servicis addicionals en la xarxa ferroviària d'interés general i les seues zones de servici ferroviari serà realitzada sempre per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, que estarà obligat a prestar-los a sol·licitud de les empreses ferroviàries.

3. La prestació de servicis complementaris en la xarxa ferroviària d'interés general i en les àrees de les zones de servici ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, s'efectuarà en règim de dret privat i podrà ser realitzada:

a) Per l'administrador d'infraestructures ferroviàries pels seus propis mitjans o per mitjà de gestió indirecta a través d'empreses contractistes seleccionades d'acord amb la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals; i en els supòsits que esta no s'aplique, conforme a l'ordenament jurídic privat amb observança dels principis de publicitat i concurrència. Les dites empreses contractistes hauran de disposar d'un títol habilitant per a la prestació del servici complementari corresponent, atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries; i hauran d'ajustar la seua actuació als principis d'igualtat de tracte, transparència i no discriminació. Es considerarà condició essencial de l'activitat el respecte a la confidencialitat de les dades que es puguen conèixer durant el desenrotllament d'esta sobre les operacions

de les empreses ferroviàries i candidats, i es considerarà el seu incompliment com a infracció greu de les compreses en l'apartat a) de l'article 89 d'esta llei.

Per orde del titular del Ministeri de Foment es determinaran els criteris d'acord amb els quals l'administrador d'infraestructures ferroviàries haurà de prestar estos servicis.

Els servicis complementaris que oferisca en cada moment l'administrador d'infraestructures ferroviàries, a través de la declaració sobre la xarxa o document equivalent, seran d'obligada prestació a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats.

b) Directament, al seu compte i risc, per empreses prestadores proveïdes del preceptiu títol habilitant atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, sempre que disposen dels espais, instal·lacions o mitjans necessaris per a la realització de la prestació corresponent, a través de l'oportú acord o contracte amb el dit administrador. El títol habilitant haurà de tindre caràcter reglat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries haurà d'atorgar el dit títol a les empreses que complisquen els requisits que el titular del Ministeri de Foment establisca reglamentàriament per a la seua obtenció. Reglamentàriament s'establiran les condicions perquè l'administrador d'infraestructures ferroviàries subscriga acords o contractes de disposició d'espais, instal·lacions o mitjans que les empreses prestadores de servicis complementaris sol·liciten, garantint la seguretat ferroviària i l'adequat ús de les instal·lacions. Els referits servicis complementaris seran de prestació obligatòria a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats, amb aplicació dels principis d'igualtat de tracte, transparència i no discriminació. Es considerarà condició essencial de l'activitat el respecte a la confidencialitat de les dades que es puguen conèixer durant el desenrotllament d'esta sobre les operacions de les empreses ferroviàries i candidats, i es considerarà el seu incompliment com a infracció greu de les compreses en l'apartat a) de l'article 89 d'esta llei.

c) Les empreses ferroviàries i els candidats titulars de material rodador, tant si presten com si no presten servicis complementaris a l'empara del que establixen els epígrafs a) i b) anteriors, podran realitzar per a si mateixos els dits servicis complementaris sempre que hagen subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si és el cas, d'instal·lacions o mitjans que siguen sol·licitats per l'empresa ferroviària o candidat. L'autoprestació podrà realitzar-se directament o a través de contracte amb tercers. En este cas, els prestadors hauran d'estar en possessió del corresponent títol habilitant atorgat pel dit administrador. En el supòsit previst en la present lletra c) les empreses ferroviàries i altres candidats tindran prohibida la prestació de servicis complementaris a empreses distintes. L'incompliment d'esta obligació suposarà una infracció greu compresa en l'apartat a) de l'article 89 d'esta llei.

4. La prestació de servicis auxiliars en la xarxa ferroviària d'interés general i les àrees de les seues zones de servici administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'efectuarà en règim de dret privat, sense que siga necessària cap autorització prèvia de l'administració ferroviària i sense que siga obligatòria la dita prestació. En tot cas l'empresa prestadora haurà d'haver subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si és el cas, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li haja sol·licitat a este. L'objecte social de l'empresa prestadora haurà de comprendre la realització dels esmentats servicis; no obstant això, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodador que no complisquen este requisit podran realitzar per a si els referits servicis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers, sempre que hagen subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si és el cas, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li hagen sol·licitat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries podrà prestar en qualsevol cas els servicis auxiliars.

5. La prestació de servicis complementaris i auxiliars en aquelles àrees de les zones de servici ferroviari que no estiguen administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'efectuarà en règim de dret privat i podrà ser duta a terme sense subjecció al títol habilitant previst en este article, per empreses l'objecte social de les quals comprega la realització dels esmentats servicis. No obstant això, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodador que no complisquen este requisit podran realitzar per a si els referits servicis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers. La prestació dels servicis complementaris i auxiliars en el referit àmbit no serà obligatòria.

6. En l'àmbit de la seua competència, les autoritats portuàries realitzaran les funcions assignades a l'administrador d'infraestructures ferroviàries en els apartats anteriors en relació amb els servicis addicionals, complementaris i auxiliars. Els servicis addicionals d'accés a i des de la via a les xarxes ferroviàries dels ports d'interés general de l'Estat podran prestar-se per l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries amb l'acord previ entre la dita entitat i la corresponent autoritat portuària.

7. L'ús dels espais, instal·lacions i mitjans disponibles en les àrees de les zones de servici ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries es regularà a través del corresponent contracte de disponibilitat entre les parts, en el qual figuraran, entre altres detalls, l'objecte, la forma i temporalitat de la utilització dels dits mitjans, la duració del contracte i el seu preu. En el cas de les autoritats portuàries el mencionat ús d'espais, instal·lacions i mitjans disponibles es durà a terme per mitjà de les corresponents concessions, autoritzacions i la resta de formes jurídiques que s'apliquen d'acord amb la legislació portuària.

8. El que disposen els apartats anteriors no serà aplicable a les infraestructures ferroviàries de titularitat privada que complementen la xarxa ferroviària d'interés general i que no es troben situades en les zones de servici ferroviari d'esta, amb excepció dels servicis addicionals d'accés als apartadors i des d'estos mateixos als quals serà aplicable el que estableix l'apartat 2.»

Tres. Es modifica l'article 82 de la Llei, que queda redactat en els termes següents:

«Article 82. *El Comité de Regulació Ferroviària.*

1. Es crea el Comité de Regulació Ferroviària com a òrgan col·legiat adscrit al Ministeri de Foment, que es regirà pels preceptes continguts en els articles 22 a 27 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i que actuarà amb independència funcional plena, en el pla de l'organització, de les decisions financeres, de l'estructura legal i de la presa de decisions, de tot administrador d'infraestructures, organisme de tarifació, organisme adjudicador i candidat.

2. El Comité de Regulació Ferroviària estarà compost per un president, un mínim de dos i un màxim de quatre vocals i un secretari. El president i els vocals seran designats pel ministre de Foment, entre persones de reconeguda competència professional en el sector ferroviari o en la regulació de mercats. El secretari serà designat pel president.

3. El mandat del president i dels vocals del Comité tindrà una duració de sis anys, al terme dels quals no podran ser designats novament.

4. Els membres del Comité de Regulació Ferroviària cessaran en els seus càrrecs per les causes següents:

a) Expiració del terme del seu mandat, continuant en funcions fins al nomenament dels nous membres que procedisquen a la seua substitució.

b) Renúncia.

c) Incapacitat permanent per a l'exercici de les seues funcions, incompatibilitat sobrevinguda per al dit exercici o condemna per delictes dolós.

5. Reglamentàriament es determinarà el procediment per a la renovació dels membres del Comitè de Regulació Ferroviària i el seu règim d'incompatibilitats.»

Quatre. Es modifica l'article 83 de la llei, que queda redactat com segueix:

«Article 83. *Fins i competències del Comitè de Regulació Ferroviària i eficàcia dels seus actes.*

1. Són fins del Comitè de Regulació Ferroviària els següents:

a) Salvaguardar la pluralitat de l'oferta en la prestació dels servicis sobre la xarxa ferroviària d'interés general i les seues zones de servici ferroviari, així com vetllar perquè estos siguen prestats en condicions objectives, transparents i no discriminatòries.

b) Garantir la igualtat entre empreses públiques i privades, així com entre qualssevol candidats, en les condicions d'accés al mercat dels referits servicis.

c) Vetllar perquè els cànon i les tarifes ferroviaris complisquen el que disposa esta llei i no siguen discriminatoris.

2. Per al compliment dels dits fins, el Comitè de Regulació Ferroviària té les competències següents:

a) Conèixer i resoldre les reclamacions que, en relació amb l'actuació de l'administrador d'infraestructures ferroviàries, les empreses ferroviàries i la resta de candidats, plantegen les empreses ferroviàries i la resta de candidats en matèria de:

1r. L'atorgament i l'ús del certificat de seguretat i el compliment de les obligacions que este comporte.

2n. L'aplicació dels criteris continguts en les declaracions sobre la xarxa.

3r. Els procediments d'adjudicació de capacitat i els seus resultats.

4t. La quantia, l'estructura o l'aplicació dels cànon i tarifes que se'ls exigisquen o puguen exigir-se'ls.

5t. Qualsevol tracte discriminatori en l'accés a les infraestructures o als servicis lligats a estes que reben de l'Administració o de qualssevol ens públiques, o que es produisca per actes duts a terme per altres empreses ferroviàries o candidats.

Quan es tracte de reclamacions entre empreses ferroviàries i la resta de candidats, o entre aquelles i estos entre si, s'establiran reglamentàriament les condicions en les quals podrà exigir-se'ls el pagament dels gastos que ocasione el procediment.

b) Iniciar d'ofici els procediments que estime necessaris, resoldre sobre qualsevol denúncia i adoptar, si és el cas, les mesures necessàries per a remeiar la situació que els haja originat en el termini de dos mesos des de la recepció de tota la informació.

c) Supervisar les negociacions entre candidats i administradors d'infraestructures sobre el nivell dels cànon i intervenir en estes quan preveja que el resultat de les dites negociacions pot contravindre les disposicions comunitàries aplicables.

d) Informar preceptivament els projectes de normes en les quals es fixen cànon i tarifes ferroviaris.

e) Emetre informe determinant sobre els expedients en matèria ferroviària tramitats per la Comissió Nacional de la Competència. El dit informe haurà d'emetre's en un termini de quinze dies. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si és el cas, ho resolga, només podrà dissentir del contingut de l'informe determinant de forma expressament motivada.

f) Informar l'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes que ho requerisquen respecte de qualsevol projecte de norma o resolució que afecte la matèria ferroviària.

g) Qualsevol altres que se li atribuïsquen per la llei o per reglament.

3. Les reclamacions davant de Comitè de Regulació Ferroviària hauran de presentar-se en el termini d'un mes des que es produïska el fet o la decisió corresponent.

Una vegada iniciat el procediment, el Comitè de Regulació Ferroviària podrà, en qualsevol moment, adoptar les mesures provisionals que crega oportunes per a assegurar l'eficàcia de la resolució. Estes mesures s'adoptaran motivadament, seran proporcionades i limitades en el temps.

4. En l'exercici de les seues funcions el Comitè de Regulació Ferroviària dictarà resolucions que vincularan totes les parts afectades, tindran eficàcia executiva i posaran fi a la via administrativa. El Comitè podrà procedir, prèvia advertència i respectant sempre el principi de proporcionalitat, a l'execució forçosa de les seues resolucions per qualsevol dels mitjans previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que resulte admissible.

5. Les resolucions dictades pel Comitè de Regulació Ferroviària seran recurribles davant de l'orde jurisdiccional contenciós administratiu de conformitat amb el que disposa la llei reguladora de la dita jurisdicció.»

Cinc. Es modifica l'article 84 de la llei, que queda redactat com següix:

«Article 84. *Deure de col·laboració amb el Comitè de Regulació Ferroviària.*

El Comitè de Regulació Ferroviària disposarà dels mitjans necessaris per a l'exercici de les seues competències. El Ministeri de Foment estarà obligat a prestar-li la col·laboració que li sol·licite per al compliment dels seus fins.

Igualment el Comitè de Regulació Ferroviària podrà sol·licitar la col·laboració i la informació que necessite de l'administrador d'infraestructures, els candidats i qualsevol tercer interessat.»

Disposició final vint-i-quatre. *Modificació de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.*

La Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, queda modificada en els termes que figuren a continuació:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 37, que queda redactat en els termes següents:

«1. Per a obtindre el títol serà necessària l'avaluació positiva en totes les matèries dels dos cursos de Batxillerat. No obstant això, els alumnes que tinguen el títol de tècnic en Formació Professional podran obtindre el títol de batxiller per la superació de les assignatures necessàries per a assolir els objectius generals del Batxillerat, que seran determinades en tot cas pel Govern en els termes que figuren en l'article 44 de la present llei.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 39, quedant redactat en els termes següents:

«3. La Formació Professional en el sistema educatiu comprén els mòduls professionals associats a qualificacions professionals de nivell 1 inclosos en els programes de qualificació professional inicial, la superació dels quals permet l'obtenció de certificats de professionalitat de nivell 1, i els cicles formatius de grau mitjà i grau superior, amb una organització modular, de duració variable i continguts teoricopràctics adequats als diversos camps professionals.»

Tres. Es modifica l'article 41, que queda redactat en els termes següents:

«1. Podran accedir a un programa de qualificació professional inicial els alumnes majors de 15 anys, complits abans del 31 de desembre de l'any d'inici del programa, per als quals es considere que és la millor opció per a assolir els objectius de l'etapa. Per a accedir a estos programes es requerirà l'acord dels alumnes i dels seus pares o tutors.

Les administracions educatives establiran les característiques i l'organització d'estos programes per tal que l'alumnat puga obtindre el títol de graduat en Educació Secundària Obligatoria.

Així mateix, les administracions educatives realitzaran el disseny dels mòduls obligatoris per a permetre que els alumnes que els superen tinguen la formació necessària per a poder accedir a un cicle formatiu de grau mitjà.

2. L'accés a cicles formatius de grau mitjà requerirà una de les condicions següents:

- a) Estar en possessió del títol de graduat en Educació Secundària Obligatoria.
- b) Haver superat els mòduls obligatoris d'un programa de qualificació professional inicial.
- c) Haver superat un curs de formació específic per a l'accés a cicles de grau mitjà en centres públics o privats autoritzats per l'Administració educativa.
- d) Haver superat una prova d'accés.

En els supòsits d'accés a l'empara de les lletres c) i d), es requerirà tindre dèsset anys com a mínim, complits l'any de realització de la prova.

Tant el curs com la prova que permeten l'accés als cicles formatius de grau mitjà se centraran en les matèries bàsiques de l'Educació Secundària Obligatoria imprescindibles per a cursar estos cicles. Les matèries del curs i les seues característiques bàsiques seran regulades pel Govern.

3. L'accés a cicles formatius de grau superior requerirà una de les condicions següents:

- a) Estar en possessió del títol de batxiller.
- b) Posseir el títol de tècnic de grau mitjà i haver superat un curs de formació específic per a l'accés a cicles de grau superior en centres públics o privats autoritzats per l'Administració educativa.
- c) Haver superat una prova d'accés. En este supòsit, es requerirà tindre dènou anys complits l'any de realització de la prova o d'uit si s'acredita estar en possessió d'un títol de tècnic relacionat amb aquell al qual es desitja accedir.

Tant el curs com la prova que permeten l'accés als cicles formatius de grau superior se centraran en els objectius generals del Batxillerat, i les seues característiques bàsiques seran regulades pel Govern.

4. Les proves a què es referix l'apartat anterior hauran d'acreditar, per a la formació professional de grau mitjà, els coneixements i les habilitats suficients per a cursar amb aprofitament les dites ensenyances i, per a la Formació Professional de grau superior, la maduresa en relació amb els objectius del Batxillerat.

5. Correspon a les administracions educatives regular l'exempció de les parts de les proves d'accés als cicles formatius de formació professional en funció de la formació prèvia acreditada per l'alumnat.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 44, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els alumnes que superen les ensenyances de Formació Professional de grau mitjà rebran el títol de tècnic de la corresponent professió. El títol de tècnic, independentment de la seua forma d'obtenció, permetrà l'accés directe a totes les

modalitats de Batxillerat. El Govern regularà el règim de convalidacions recíproques entre els mòduls professionals d'un cicle formatiu de grau mitjà i les matèries del Batxillerat i establirà les matèries que siga necessari superar per a obtindre el títol de batxiller, a fi de facilitar la mobilitat entre estes ensenyances. Així mateix, es regularan les convalidacions entre els estudis de Formació Professional i les ensenyances artístiques i esportives.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els alumnes que superen les ensenyances de Formació Professional de grau superior obtindran el títol de tècnic superior. El títol de tècnic superior permetrà l'accés directe als estudis universitaris de grau pel procediment que reglamentàriament es determine, prèvia consulta a les comunitats autònomes.»

Disposició final vint-i-cinc. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats de Capital.*

Es modifica l'article 497 que passa a tindre la redacció següent:

«Article 497. *Dret a conèixer la identitat dels accionistes.*

Les entitats que, d'acord amb la normativa reguladora del mercat de valors, hagen de portar els registres dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte estan obligades a comunicar a la societat emissora, en qualsevol moment que ho sol·licite i amb independència que les seues accions tinguen o no de ser nominatives per disposició legal, les dades necessàries per a la identificació dels accionistes, incloses les direccions i mitjans de contacte que disposen, per a permetre la comunicació amb aquells.

Reglamentàriament es podran concretar els aspectes tècnics i formals necessaris per a l'exercici d'este dret per part de la societat emissora.»

Disposició final vint-i-sis. *Estudi sobre mesures de simplificació i agilització de constitució d'empreses contingudes en esta llei.*

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, s'elaborarà un estudi, per a la seua elevació a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, sobre les mesures de simplificació i agilització de creació d'empreses. El dit estudi inclourà les recomanacions oportunes sobre les modificacions normatives i organitzatives necessàries per a continuar avançant en la simplificació, agilització i plena implantació de mitjans telemàtics en els tràmits per a la constitució de societats, així com en la seua extensió a altres supòsits de creació d'empreses.

Disposició final vint-i-set. *Adaptació de la Llei reguladora de l'Impost General Indirecte Canari als canvis realitzats en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit per la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2011.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. Es modifica el número 4 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les entregues de béns a organismes degudament reconeguts que els envien amb caràcter definitiu a la península, Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre estat membre de la Comunitat Europea o els exporte definitivament a tercers països en el marc de les seues activitats humanitàries, caritatives o educatives,

previ reconeixement del dret a l'exempció en la forma que reglamentàriament es determine.

No obstant això, quan qui entregue els béns a què es referix el paràgraf anterior d'este número siga un ens públic o un establiment privat de caràcter social, es podrà sol·licitar a l'Administració tributària canària la devolució de l'impost suportat que no haja pogut deduir-se totalment amb la justificació prèvia del seu import en el termini de tres mesos des que les dites entregues es realitzen.»

Dos. Es modifica el número 7 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«7. Les entregues de béns i les prestacions de servicis destinades als organismes internacionals reconeguts per Espanya o als membres amb estatut diplomàtic dels dits organismes o al seu personal tècnic i administratiu, dins dels límits i amb les condicions fixades reglamentàriament o establides en els convenis internacionals.

En particular, s'inclouran en este apartat les entregues de béns i les prestacions de servicis destinades a la Comunitat Europea, a la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, al Banc Central Europeu o al Banc Europeu d'Inversions, o als organismes creats per les comunitats a les quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les comunitats europees, dins dels límits i d'acord amb les condicions del dit protocol i als acords per a la seua aplicació o als acords de seu, sempre que amb això no es provoquen distorsions en la competència.»

Tres. Es modifica l'apartat 7m. del número 1 de l'article 14, i el número 9 del mateix article, que queden redactats de la manera següent:

«1.7. Les divises, bitllets de banc i monedes que siguen mitjans legals de pagament, a excepció de les monedes i bitllets de col·lecció i de les peces d'or, plata i platí».

«9. Les importacions efectuades per organismes internacionals reconeguts per Espanya i les realitzades pels seus membres amb estatut diplomàtic i el seu personal tècnic i administratiu, amb els límits i en les condicions fixades reglamentàriament o establides en els convenis internacionals pels quals es creen estos organismes o en els acords sobre la seua seu.

En particular, estaran exemptes de l'Impost les importacions de béns realitzades per la Comunitat Europea, la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, el Banc Central Europeu o el Banc Europeu d'Inversions, o pels organismes creats per les comunitats a les quals s'aplica el Protocol de 8 d'abril de 1965 sobre els privilegis i les immunitats de les Comunitats Europees, dins dels límits i d'acord amb les condicions del dit protocol i als acords per a la seua aplicació o als acords de seu, sempre que la dita exempció no provoqe distorsions en la competència.»

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 del número u de l'article 17, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els servicis que s'enumeren a continuació quan el seu destinatari estiga establert o tinga el seu domicili o residència habitual fora de la Unió Europea:

Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial, així com qualssevol altres drets semblants.

La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.

Els de publicitat.

Els d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres similars, a excepció dels compresos en l'apartat 1 del número u del punt tres d'este article.

Els de tractament de dades i el subministrament d'informacions, incloent-hi els procediments i experiències de caràcter comercial.

Els de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

Els d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com els servicis financers, citats respectivament per l'article 10, número 1, apartats 16 i 18, d'esta llei, incloent-hi els que no estiguen exempts, a excepció del lloguer de caixes de seguretat.

Els de cessió de personal.

El doblatge de pel·lícules.

Els arrendaments de béns mobles corporals, a excepció dels que tinguen com a objecte qualsevol mitjà de transport i els contenidors.

La provisió d'accés als sistemes de distribució de gas natural, electricitat, calefacció o refrigeració, i el seu transport o transmissió a través dels dits sistemes, així com la prestació d'altres servicis directament relacionats amb qualssevol dels servicis compresos en este paràgraf.

Les obligacions de no prestar, totalment o parcialment, qualsevol dels servicis enunciats en este número.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3r del número 1 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«3r. La factura original o el justificant comptable de l'operació expedit per qui realitze una entrega de béns o una prestació de servicis al destinatari, subjecte passiu de l'Impost, en els supòsits a què es referix l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i l'article 58 ter.6 d'esta llei, sempre que la quota meritada per la dita entrega o prestació estiga degudament declarada en la declaració-liquidació a què es referix l'article 59.1.f) de la Llei 20/1991.

En el supòsit de substitució a què es referix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el document d'ingrés de la quota.»

Sis. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Naixement del dret a deduir.*

El dret a la deducció naix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.

No obstant això, en el supòsit de substitució a què es referix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, el dret a la deducció naix en el moment en què s'ingresse la quota.»

Set. Es modifica el número 4 de l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«4. S'entendran suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar reba la corresponent factura o altres documents justificatius del dret a deduir.

Si el rèdit de l'Impost es produïx en un moment posterior al de la recepció de la factura, les dites quotes s'entendran suportades quan es meriten.

En el supòsit de substitució a què es referix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, les quotes s'entendran suportades en el moment en què s'ingressen.»

Huit. S'afig un número 8 a l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«8. En el cas d'empresaris o professionals establits en un estat membre de la Comunitat Europea diferent d'Espanya, la sol·licitud haurà de presentar-se per via electrònica a través del portal electrònic disposat a este efecte per l'estat membre en què estiguen establits.»

Nou. Es modifica la lletra c) del número 1 de l'article 59, que queda redactada de la manera següent:

«c) Conservar les factures rebudes, els justificants comptables i les còpies de les factures expedides, inclús per mitjans electrònics, durant el termini de prescripció de l'Impost.

Quan els documents a què es referix el paràgraf anterior es referisquen a adquisicions per les quals s'haja suportat o satisfet quotes de l'Impost la deducció de les quals estiga sotmesa a un període de regularització, hauran de conservar-se durant el període de regularització corresponent a les dites quotes i els quatre anys següents.»

Disposició final vint-i-huit. *Adaptació de la Llei reguladora de l'Impost General Indirecte Canari als canvis realitzats en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, per la Llei 2/2010, d'1 de març, per la qual es traslladen determinades directives en l'àmbit de la imposició indirecta i es modifica la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents per a adaptar-la a la normativa comunitària.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2010 i vigència indefinida, s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. Es modifica el número 11 de l'article 14 que queda redactat de la manera següent:

«11. Les importacions de béns el valor global de les quals no excedisca de 22 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- a) Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'aranzel duaner.
- b) Els perfums i aigües de colònia.
- c) El tabac en brut o manufacturat.»

Dos. Es modifica el número 2 de l'apartat tres u de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els de transport que se citen a continuació, per la part de trajecte que discórrega pel territori d'aplicació de l'Impost tal com este es redefinix en l'article 3 d'esta llei:

- a) Els de transport de passatgers, siga quin siga el seu destinatari.
- b) Els de transport de béns quan el destinatari no siga un empresari o professional actuant com a tal.»

Disposició final vint-i-nou. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.*

S'afig una disposició transitòria vint-i-dos a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-dos. *Règim transitori d'instal·lacions en domini públic.*

Els titulars de les activitats referides en l'article 103.1 de la present llei que amb anterioritat a la seua entrada en vigor hagen requerit resolució de l'Administració de l'Estat prèvia a l'inici del seu exercici en què s'establisca una determinada localització de les instal·lacions i infraestructures, amb obligació d'aprovació administrativa del seu projecte d'instal·lació, resultant la necessitat d'ocupació de terrenys delimitats, anterior o posteriorment, com a domini públic estatal de qualsevol naturalesa, tindran dret a la pròrroga de les dites concessions o, si és el cas, a l'atorgament de noves concessions d'ocupació de domini al terme de la primera, fins que no es declare extingit l'interés general que va motivar la dita localització mitjançant una resolució motivada de rang equivalent a aquella en què es va adoptar la dita decisió, o hagen perdut, per causa prevista en l'ordenament, el títol o condicions que habiliten per a l'exercici de l'activitat. Fins que no es resolga la dita pròrroga o, si és el cas, una nova concessió, es considerarà prorrogada la que hi ha.»

Disposició final trenta. *Concepte de rehabilitació als efectes de la materialització de la reserva per a inversions a Canàries.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010 es modifiquen les lletres A i C de l'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, que queden redactades de la manera següent:

«A. Les inversions inicials consistents en l'adquisició d'elements patrimonials nous de l'actiu fix material o immaterial com a conseqüència de:

La creació d'un establiment.

L'ampliació d'un establiment.

La diversificació de l'activitat d'un establiment per a l'elaboració de nous productes.

La transformació substancial en el procés de producció d'un establiment.

També tindran la consideració d'inicials les inversions en sòl, edificat o no, sempre que no s'hagen beneficiat anteriorment del règim previst en este article i s'afecte:

A la promoció de vivendes protegides, quan siga procedent esta qualificació d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del pla de vivenda de Canàries, i siguen destinades a l'arrendament per la societat promotora.

A l'exercici d'activitats industrials incloses en les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, aprovades pel Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea l'oferta turística de la qual es trobe en declivi per necessitar d'intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques regulades en la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'Ordenació del Turisme de Canàries, l'adquisició de les quals tinga com a objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Només als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la reserva, el valor corresponent al sòl, es consideraran obres de rehabilitació les actuacions dirigides a la renovació, ampliació o millora d'establiments turístics, sempre que reunisquen les condicions necessàries per a ser incorporades a l'actiu fix material com a major valor de l'immoble:

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea l'oferta turística de la qual es trobe en declivi, perquè necessita d'intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes amb què es defineix en les directrius d'ordenació general de Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les directrius d'ordenació general i les directrius d'ordenació del turisme de Canàries, amb independència de l'import de les dites actuacions.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees l'oferta turística dels quals es trobe en declivi, sempre que el cost de les dites actuacions excedeix el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.

Quan es tracte d'elements de transport, hauran de destinar-se a l'ús intern de l'empresa a Canàries, segons es determina en l'apartat 5 d'este article, sense que puguen utilitzar-se per a la prestació de servicis de transport a tercers.

En el cas d'actiu fix immaterial, haurà de tractar-se de drets d'ús de propietat, industrial o intel·lectual, coneixements no patentats, en els termes que reglamentàriament es determinen, i de concessions administratives, i reunir els requisits següents:

Utilitzar-se exclusivament en l'establiment que reunisca les condicions indicades en esta lletra.

Ser amortitzable.

Ser adquirit a tercers en condicions de mercat. En el cas de les concessions administratives s'entendrà que són adquirides en condicions de mercat quan siguen objecte d'un procediment de concurrència competitiva.

Figurar en l'actiu de l'empresa.

Quan es tracte de subjectes passius que complisquen les condicions de l'article 108 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, en el període impositiu en què s'obté el benefici a càrrec del qual es dota la reserva, la inversió podrà consistir en l'adquisició d'actius fixos usats, sempre que els béns adquirits no s'hagen beneficiat anteriorment del règim previst en este article. Quan es tracte de sòl, hauran de complir-se en tot cas les condicions previstes en esta lletra.

Reglamentàriament es determinaran els termes en què s'entenga que es produïx la creació o l'ampliació d'un establiment i la diversificació i la transformació substancial de la seua producció.»

«C. L'adquisició d'elements patrimonials de l'actiu fix material o immaterial que no puga ser considerada com a inversió inicial per no reunir alguna de les condicions establides en la lletra A anterior, la inversió en actius que contribuïsquen a la millora i protecció del medi ambient en el territori canari, així com aquells gastos d'investigació i desenrotllament que reglamentàriament es determinen.

Quan es tracte de vehicles de transport de passatgers per via marítima o per carretera, hauran de dedicar-se exclusivament a servicis públics en l'àmbit de funcions d'interés general que es corresponguen amb les necessitats públiques de les Illes Canàries.

Quan es tracte de sòl, edificat o no, este ha d'afectar-se:

A la promoció de vivendes protegides, quan siga procedent esta qualificació d'acord amb el que preveu el Decret 27/2006, de 7 de març, pel qual es regulen les actuacions del pla de vivenda de Canàries, destinades a l'arrendament per la societat promotora.

A l'exercici d'activitats industrials incloses en les divisions 1 a 4 de la secció primera de les tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, aprovades pel Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

A les zones comercials situades en una àrea l'oferta turística de la qual es trobe en declivi perquè necessita d'intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes.

A les activitats turístiques regulades en la Llei 7/1995, de 6 d'abril, d'Ordenació del Turisme de Canàries, l'adquisició de les quals tinga com a objecte la rehabilitació d'un establiment turístic.

Només als efectes d'entendre inclòs en l'import de la materialització de la reserva el valor corresponent al sòl, es consideraran obres de rehabilitació les actuacions dirigides a la renovació, ampliació o millora d'establiments turístics, sempre que reunisquen les condicions necessàries per a ser incorporades a l'actiu fix material com a major valor de l'immoble:

En el cas dels establiments turístics situats en una àrea l'oferta turística de la qual es trobe en declivi, per necessitar d'intervencions integrades de rehabilitació d'àrees urbanes, segons els termes en què es definix en les directrius d'ordenació general de Canàries, aprovades per la Llei 19/2003, de 14 d'abril, per la qual s'aproven les directrius d'ordenació general i les directrius d'ordenació del turisme de Canàries, amb independència de l'import de les actuacions.

En el cas dels establiments turístics situats fora de les àrees l'oferta turística de les quals es trobe en declivi, sempre que el cost de les dites actuacions excedisca el 25 per cent del valor cadastral de l'establiment, descomptada la part proporcional corresponent al sòl.»

Disposició final trenta-una. *Desplegament reglamentari sobre difusió d'informació en política d'inversió de fons de pensions.*

Reglamentàriament es desenrotllaran les condicions per a la difusió de la informació sobre l'ús de criteris socials, mediambientals i de bon govern en la política d'inversió dels fons de pensions.

Disposició final trenta-dos. *Autorització per a elaborar un text refós en matèria de contractació pública.*

S'autoritza el Govern a elaborar, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, un text refós en el qual s'integren, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades, la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, i les disposicions en matèria de contractació del sector públic contingudes en normes amb rang de llei, incloses les relatives a la captació de finançament privat per a l'execució de contractes públics.

Disposició final trenta-tres. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.*

La disposició adicional onze de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, queda modificada com seguix:

U. Els punts 2 i 3 de l'apartat primer queden redactats de la manera següent:

«2. Es crea la Comissió Nacional d'Energia com a organisme públic regulador del funcionament del sector de l'energia, que inclou el mercat elèctric, així com els mercats d'hidrocarburs tant líquids com gasosos. La Comissió Nacional d'Energia tindrà com a objecte promoure el funcionament competitiu del sector energètic per a garantir l'efectiva disponibilitat i prestació d'uns servicis de qualitat, pel que fa al subministrament d'electricitat i gas natural, en benefici del conjunt del mercat i dels consumidors i usuaris, d'acord amb el que preveu l'article 10 de la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.

La naturalesa jurídica i el règim de funcionament de la Comissió Nacional d'Energia seran els previstos en els articles 8.3 i 8.4 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

La relació de la Comissió Nacional d'Energia amb les entitats públiques i privades i la seua independència funcional seran les previstes en l'article 9 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

L'organització del personal de la Comissió Nacional d'Energia, les seues funcions, processos de selecció i nomenament i les garanties per a la seua actuació seran els previstos en la secció 4, del capítol II, del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

La publicitat de les actuacions de la Comissió Nacional d'Energia serà la prevista en l'article 20 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

La Comissió Nacional d'Energia elaborarà i aprovarà amb caràcter anual un pressupost amb l'estructura que indique el Ministeri d'Economia i Hisenda i el remetrà a este per a la seua elevació a l'acord del Govern i posterior remissió a les Corts Generals, integrat en els pressupostos generals de l'Estat. El pressupost de la Comissió Nacional d'Energia tindrà caràcter estimatiu i les seues variacions seran autoritzades d'acord amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

El control econòmic i financer de la Comissió Nacional d'Energia serà efectuat d'acord amb el que disposen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, i la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

3. L'organització de la Comissió Nacional d'Energia i del Consell, les funcions assignades al Consell, al secretari, i al president de l'organisme, que també ho serà del Consell, i el nomenament, mandat, causes de cessament i funcions i incompatibilitats dels membres del Consell seran les previstes en la secció 3a, del capítol II, del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Dos. Se suprimixen els punts 4, 5 i 6 de l'apartat primer.

Tres. Es modifica la numeració del punt 7 de l'apartat primer d'acord amb els canvis proposats anteriorment.

Quatre. Se suprimix el punt 3 de l'apartat segon.

Cinc. Les funcions catorze i quinze del punt 1 de l'apartat tercer queden redactades de la manera següent:

«Catorze: Autoritzar l'adquisició de participacions realitzada per societats d'acord amb el següent:

1. Autoritzar l'adquisició de participacions realitzada per societats que, per si o per mitjà d'altres que pertanguen al seu grup de societats, exercisquen les activitats de transport, distribució de gas natural o d'energia elèctrica, l'operació del sistema i del mercat d'energia elèctrica i operació del sistema del gas natural, o siguen titulars de centrals tèrmiques nuclears, centrals tèrmiques de carbó d'especial rellevància en el consum de carbó de producció nacional, plantes de regasificació, o que es desenrotllen en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, així com les activitats d'emmagatzemament de gas natural o de transport de gas natural per mitjà de gasoductes internacionals que tinguen com a destí o trànsit el territori espanyol.

2. Haurà de comunicar-se a la Comissió Nacional d'Energia l'adquisició de participacions en un percentatge superior a un 10 per cent en el capital social o qualsevol altre inferior que concedisca influència significativa en societats que, per si o per mitjà d'altres que pertanguen al seu grup de societats, alternativament:

a) Exercisquen les activitats de transport o distribució de gas natural i energia elèctrica.

b) Desenrotllen l'operació del sistema i del mercat d'energia elèctrica i operació del sistema de gas natural.

c) Exercisquen les activitats per al subministrament d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

d) Exercisquen l'activitat d'emmagatzemament de gas natural.

e) Exercisquen l'activitat de transport de gas natural per mitjà de gasoductes internacionals que tinguen com a destí o trànsit el territori espanyol.

- f) Siguen titulars de centrals tèrmiques nuclears.
- g) Siguen titulars de centrals tèrmiques de carbó d'especial rellevància en el consum de carbó de producció nacional.
- h) Siguen titulars de plantes de regasificació.

Així mateix, la comunicació es requerirà quan s'adquirisquen directament els actius necessaris per a desenrotllar les esmentades activitats.

Sense perjudi del registre de participacions previst per l'ordenament jurídic vigent, l'adquirent haurà de comunicar la titularitat inicial de les participacions i les alteracions que s'hi experimente.

Les comunicacions previstes en el present apartat hauran de ser efectuades dins dels quinze dies següents a la realització de les corresponents adquisicions.

3. Haurà de sol·licitar-se autorització a la Comissió Nacional d'Energia quan es pretenga per societats no comunitàries l'adquisició de participacions en un percentatge superior a un 20 per cent del capital social o qualsevol altre inferior que concedisca influència significativa en una societat que, per si o per mitjà d'altres que pertanguen al seu grup de societats, desenrotlle alguna de les activitats o siga titular d'algun dels actius mencionats en l'apartat 2 anterior. En el càlcul dels percentatges de participació es tindran en compte els drets de vot d'altres societats que hagen sigut o vagen a ser adquirides en un percentatge igual o superior al 25 per cent per part de la societat no comunitària que realitzarà l'adquisició. També es consideraran els drets de vot de terceres parts amb què la societat no comunitària adquirent haja conclòs un acord d'exercici conjunt de drets de vot.

L'autorització també serà necessària en el cas de societats comunitàries en les quals una societat no comunitària posseïsca almenys el 25 per cent del seu capital social, o qualsevol altre inferior que concedisca influència significativa, sempre que hi haja indicis que la creació de la societat comunitària o l'ús de la dita societat comunitària s'ha realitzat en frau de llei amb l'objecte d'eludir la preceptiva autorització.

L'adquisició realitzada sense la corresponent autorització, quan esta siga necessària, no eximirà de l'obligació de la seua sol·licitud, i podrà requerir-la d'ofici la Comissió Nacional d'Energia. En este cas, l'adquirent disposarà d'un termini de dos mesos, comptats des de la data de notificació, per a la presentació de la corresponent sol·licitud. En cap cas podrà l'adquirent fer ús dels seus drets de vot fins al moment d'haver rebut la preceptiva autorització.

4. L'autorització establida en l'apartat 3 anterior només podrà ser denegada o sotmesa a condicions quan hi haja una amenaça fundada i prou greu per a la seguretat pública.

5. La resolució d'autorització a què es referixen els apartats precedents serà dictada en el termini d'un mes des de la presentació de la sol·licitud i el silenci tindrà caràcter estimatori.

Quinze: Emetre un informe determinant, en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzen activitats en el sector de la seua competència, segons el que preveu l'article 17.2 c) de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si és el cas, ho resolga, només podrà dissentir del contingut de l'informe determinant de forma expressament motivada.»

Sis. El punt 5 de l'apartat tercer queda redactat de la manera següent:

«5. Els actes i resolucions de la Comissió Nacional de l'Energia dictats en l'exercici de les seues funcions públiques posaran fi a la via administrativa, i podran ser recorregudes davant de la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes establits en la seua llei reguladora.»

Set. S'afeg un nou apartat quart que queda redactat com següix:

«Quart. Control parlamentari.

El control parlamentari de l'actuació de la Comissió Nacional de l'Energia serà el previst en l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Huit. S'afeg un nou apartat quint que queda redactat com següix:

«Quint. Cooperació amb altres Organismes Reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència.

La cooperació amb altres organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència s'articularà d'acord amb el que preveu la secció 6a. del capítol II del títol I de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Disposició final trenta-quatre. *Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.*

U. Es modifica l'article 48, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és un organisme regulador dels previstos per l'article 8 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. La relació d'esta comissió amb el Govern i l'Administració General de l'Estat així com la seua independència funcional serà la prevista en l'article 9 de la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible. Es regirà pel que disposa esta llei i les disposicions que la despleguen, així com per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en l'exercici de les funcions públiques que esta llei li atribueix i, supletòriament, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de la seua disposició addicional deu i per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

2. L'organització del personal de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, les seues funcions, processos de selecció i nomenament i garanties per a la seua actuació es regularan d'acord amb el que preveuen els articles 17, 18 i 19 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

3. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions tindrà com a objecte l'establiment i la supervisió de les obligacions específiques que han de complir els operadors en els mercats de telecomunicacions i el foment de la competència en els mercats dels servicis audiovisuals, d'acord amb el que preveuen la seua normativa reguladora i l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, la resolució dels conflictes entre els operadors i, si és el cas, l'exercici com a òrgan arbitral de les controvèrsies entre estos.

4. En les matèries de telecomunicacions regulades en esta llei, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions exercirà les funcions següents:

a) Arbitrar en els conflictes que puguen sorgir entre els operadors del sector de les comunicacions electròniques, així com en aquells altres casos que puguen establir-se per via reglamentària, quan els interessats ho acorden.

L'exercici d'esta funció arbitral no tindrà caràcter públic. El procediment arbitral s'establirà mitjançant un reial decret i s'ajustarà als principis essencials d'audiència, llibertat de prova, contradicció i igualtat, i serà indisponible per a les parts.

b) Assignar la numeració als operadors, per a la qual cosa dictarà les resolucions oportunes, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries, d'acord amb el que reglamentàriament es determine. La Comissió vetlarà per la utilització correcta dels recursos públics de numeració assignats. Així mateix, autoritzarà la transmissió dels dits recursos, i establirà, mitjançant una resolució, les condicions d'aquella.

c) Exercir les funcions que en relació amb el servei universal i el seu finançament li encomana el títol III d'esta llei.

d) La resolució vinculant dels conflictes que se susciten entre els operadors en matèria d'accés i interconnexió de xarxes, en els termes que s'establixen en el títol II d'esta llei, així com en matèries relacionades amb les guies telefòniques, el finançament del servei universal i l'ús compartit d'infraestructures.

Així mateix, exercirà les restants competències que en matèria d'interconnexió se li atribueixen en esta llei.

e) Adoptar les mesures necessàries per a salvaguardar la pluralitat d'oferta del servei, l'accés a les xarxes de comunicacions electròniques pels operadors, la interconnexió de les xarxes i l'explotació de xarxa en condicions de xarxa oberta, i la política de preus i comercialització pels prestadors dels servicis.

A estos efectes, sense perjuí de les funcions encomanades en el capítol III del títol II d'esta llei i en la seua normativa de desplegament, la Comissió exercirà les funcions següents:

1a. Podrà dictar, sobre les matèries indicades, instruccions dirigides als operadors que actuen en el sector de comunicacions electròniques. Estes instruccions seran vinculants una vegada notificades o, si és el cas, publicades en el "Boletín Oficial del Estado".

2a. Informarà la Comissió Nacional de la Competència dels actes, acords, pràctiques o conductes de què poguera tindre notícia en l'exercici de les seues atribucions i que presenten indicis de ser contraris a la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència. Amb este fi, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions comunicarà a la Comissió Nacional de la Competència tots els elements de fet al seu abast i, si és el cas, remetrà dictamen determinant. Quan la Comissió Nacional de la Competència, si és el cas, resolga, només podrà dissentir del contingut del dictamen determinant de forma expressament motivada.

3a. Exercir la competència de l'Administració General de l'Estat per a interpretar la informació que en aplicació de l'article 9 d'esta llei li subministren els operadors en l'exercici de la protecció de la lliure competència en el mercat de les comunicacions electròniques.

f) Emetre un informe determinant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzen activitats en el sector de la seua competència, segons el que preveu l'article 17.2 c) de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

g) Definir els mercats pertinents per a establir obligacions específiques d'acord amb el que preveu el capítol II del títol II i en l'article 13 d'esta llei.

h) Assessorar el Govern i el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, a sol·licitud d'estos o per iniciativa pròpia, en els assumptes concernents al mercat i a la regulació de les comunicacions, particularment en aquelles matèries que puguen afectar el desenrotllament lliure i competitiu del mercat. Igualment podrà assessorar les comunitats autònomes i les corporacions locals, a petició dels òrgans competents de cada una d'estes, en relació amb l'exercici de competències pròpies de les dites administracions públiques que entren en relació amb la competència estatal en matèria de telecomunicacions.

En particular, informarà preceptivament en els procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat per a l'elaboració de disposicions normatives, en matèria de comunicacions electròniques, especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació; planificació i atribució de freqüències de l'espectre radioelèctric, així com plec de clàusules administratives generals que, si és el cas, hagen de regir els procediments de licitació per a l'atorgament de concessions de domini públic radioelèctric.

i) Exercir les funcions inspectores en aquells assumptes sobre els quals tinga atribuïda la potestat sancionadora d'acord amb l'article 50.1 i sol·licitar la intervenció de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la inspecció tècnica de les xarxes i servicis de comunicacions electròniques en aquells supòsits en què la Comissió ho estime necessari per a l'exercici de les seues funcions.

j) L'exercici de la potestat sancionadora en els termes previstos per esta llei.

En els procediments que s'inicien com a resultat de denúncia per part del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna proposta de resolució, sotmetrà l'expedient a un informe del dit ministeri. La proposta de resolució haurà de ser motivada si se separa del dit informe.

k) Denunciar, davant dels servicis d'inspecció de telecomunicacions de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, les conductes contràries a la legislació general de les telecomunicacions quan no li corresponga l'exercici de la potestat sancionadora.

En els procediments que s'inicien com a resultat de les denúncies a les quals es referix el paràgraf anterior, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna proposta de resolució, sotmetrà l'expedient a informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La proposta de resolució haurà de ser motivada si se separa del dit informe.

l) L'administració d'un registre d'operadors, en el qual s'inscriuran totes aquelles l'activitat de les quals requerisca la notificació a què es referix l'article 6 d'esta llei. El registre contindrà les dades necessàries perquè la Comissió pugua exercir les funcions que tinga atribuïdes.

m) Qualsevol altres que legalment o reglamentàriament se li atribuisquen o que li encomanen el Govern o el Ministeri Indústria, Turisme i Comerç.

5. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estarà regida per un Consell, al qual correspondrà l'exercici de totes les funcions que establix l'apartat anterior. L'organització de la Comissió i del Consell, l'aprovació i contingut del reglament de funcionament intern, les funcions assignades al Consell, al secretari i al president de l'organisme, que també ho serà del Consell, la composició del Consell, el nomenament, el mandat, la renovació, les causes del cessament, les funcions i les incompatibilitats dels membres del Consell i del secretari seran les previstes en la secció 3a, del capítol II, del títol I de la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.

6. La publicitat de les actuacions de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions així com la presentació d'una avaluació dels seus plans d'actuació i els resultats obtinguts seran els previstos en l'article 20 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

7. En l'exercici de les seues funcions, i en els termes que reglamentàriament es determinen, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, una vegada iniciat el procediment corresponent, podrà en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, adoptar les mesures cautelars que crega oportunes per a assegurar l'eficàcia del laude o de la resolució que pugua recaure, si hi haguera elements de juí suficients per a això.

8. La Comissió tindrà la seua seu a Barcelona i disposarà de patrimoni propi, independent del patrimoni de l'Estat.

9. Els recursos de la Comissió estaran integrats per:

a) Els béns i valors que constituïsquen el seu patrimoni i els productes i rendes d'este.

b) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de servicis i els derivats de l'exercici de les competències i funcions a què es referix l'apartat 3 d'este article. No obstant això, la recaptació procedent de l'activitat sancionadora de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'ingressarà en el tresor públic.

En particular, constituïran ingressos de la Comissió les taxes que es regulen en l'apartat 1 de l'annex I d'esta llei en els termes fixats en aquell.

La gestió i recaptació en període voluntari de les taxes dels apartats 1 i 2 de l'annex I d'esta llei, així com de les taxes de telecomunicacions establides en l'apartat 4 de l'esmentat annex I que es recapten per la prestació de servicis que tinga encomanada la Comissió, d'acord amb el que preveu esta llei, correspondrà a la Comissió en els termes que es fixen en l'apartat 5 del dit annex, sense perjudi dels convenis que puga esta establir amb altres entitats i de la facultat executiva que correspon a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics, o de la seua obligació d'ingrés en el tresor públic, si és el cas, en els supòsits previstos en l'annex I d'esta llei.

c) Les transferències que, si és el cas, efectue el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç a càrrec des pressupostos generals de l'Estat.

10. La Comissió elaborarà i aprovarà amb caràcter anual un pressupost amb l'estructura que assenyalae el Ministeri d'Economia i Hisenda, i el remetrà a este per a la seua elevació a l'acord del Govern i posterior remissió a les Corts Generals, integrat en els pressupostos generals de l'Estat. El pressupost tindrà caràcter estimatiu i les seues variacions seran autoritzades d'acord amb el que establix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

11. El control econòmic i financer de la Comissió s'efectuarà d'acord amb el que disposen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, i la Llei Orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes.

El control parlamentari de la Comissió s'efectuarà d'acord amb el que disposa l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.

12. Les disposicions i resolucions que dicte la Comissió en l'exercici de les seues funcions públiques posaran fi a la via administrativa i seran recurribles davant de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa en els termes establits en la llei reguladora de la dita jurisdicció.

Els laudes que dicte la Comissió en l'exercici de la seua funció arbitral tindran els efectes establits en la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge; la seua revisió, anul·lació i execució forçosa s'acomodaran al que disposa l'esmentada llei.

13. La cooperació i col·laboració de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions amb la resta d'organismes reguladors i amb la Comissió Nacional de la Competència serà la prevista en els articles 23 i 24 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Disposició final trenta-cinc. Modificació de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència.

S'introduïxen les següents modificacions en la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de Defensa de la Competència:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«2. D'acord amb el que disposa la present llei i la Llei 1/2002, de 21 de febrer, de Coordinació de les Competències entre l'Estat i les Comunitats Autònomes en Matèria de Defensa de la Competència, la Comissió Nacional de la Competència exercirà les seues funcions en l'àmbit de tot el territori espanyol. Igualment, exercirà les seues funcions en relació amb tots els mercats o sectors productius de l'economia, sense perjudi de les competències que la legislació vigent atribueix als organismes reguladors sectorials.»

Dos. Es modifica l'article 17, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional de la Competència i els reguladors sectorials cooperaran en l'exercici de les seues funcions en els assumptes d'interés comú, respectant, en tot cas, les competències atribuïdes a cada un d'estos.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es transmetran mútuament d'ofici o a instància de l'òrgan respectiu informació sobre les seues respectives actuacions així com dictàmens determinants, en el marc dels procediments d'aplicació de la regulació sectorial i de la present llei. Els dictàmens seran determinants per als reguladors sectorials o per a la Comissió Nacional de la Competència, segons s'aplique, que només podran dissentir del seu contingut de forma expressament motivada. En tot cas:

a) Els reguladors sectorials informaran la Comissió Nacional de la Competència dels actes, acords, pràctiques o conductes de què puga tindre coneixement en l'exercici de les seues atribucions que presenten indicis de ser contraris a esta llei, aportant tots els elements de fet al seu abast i unint, si és el cas, el dictamen corresponent, que tindrà caràcter determinant.

b) Així mateix, els reguladors sectorials sol·licitaran informe, que tindrà caràcter de determinant, a la Comissió Nacional de la Competència, abans de la seua adopció, sobre les circulars, instruccions, decisions de caràcter general o resolucions en aplicació de la normativa sectorial corresponent que puguen incidir significativament en les condicions de competència en els mercats.

c) La Comissió Nacional de la Competència sol·licitarà als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe determinant en el marc dels expedients de control de concentracions d'empreses que realitzen activitats en el sector de la seua competència.

Adicionalment, en la vigilància de les resolucions de la Comissió Nacional de la Competència en procediments sancionadors o de control de concentracions, el regulador sectorial emetrà un informe determinant d'acord amb el que es preveu a continuació.

El dit informe s'emetrà, amb la sol·licitud prèvia de la Direcció d'Investigació, en algun dels supòsits següents:

1r. Quan es detecte l'existència d'un incompliment de les condicions o compromisos imposats per la resolució sotmesa a vigilància.

2n. Quan per haver-se complert les condicions o compromisos haja de proposar-se la finalització de la vigilància.

3r. Quan l'empresa autoritzada sol·licite algun tipus de suspensió, modificació o dispensa de les obligacions derivades de la resolució objecte de vigilància.

També es podrà emetre el dit informe a iniciativa del regulador sectorial quan, com a conseqüència de la modificació de l'estructura del mercat o de l'activitat normativa desenvolupada per aquell, es considere que les condicions o compromisos imposats per la Comissió Nacional de la Competència siguen innecessaris o s'haja de procedir a la seua modificació.

d) La Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes sol·licitaran als reguladors sectorials l'emissió del corresponent informe determinant en el marc dels expedients incoats per conductes restrictives de la competència en aplicació dels articles 1 a 3 de la present llei.

3. Els presidents de la Comissió Nacional de la Competència i dels respectius òrgans reguladors sectorials es reuniran almenys amb periodicitat anual per a analitzar les orientacions generals que guiaran l'actuació dels organismes que presidixen i, si és el cas, establir mecanismes formals i informals per a la coordinació de les seues actuacions. La convocatòria, el funcionament i les conclusions de les dites reunions es realitzaran d'acord amb el que preveu l'article 24 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Tres. Es modifica l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«Els òrgans de la Comissió Nacional de la Competència són:

- a) El president de la Comissió Nacional de la Competència, que té les funcions de direcció i representació d'esta i presidix el Consell.
- b) El Consell de la Comissió Nacional de la Competència, òrgan col·legiat de resolució format pel president de la Comissió Nacional de la Competència i sis consellers.
- c) La Direcció d'Investigació, que realitza les funcions d'instrucció d'expedients, investigació, estudi i preparació d'informes de la Comissió Nacional de la Competència.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 28, que queda redactat en els termes següents:

«2. El president de la Comissió Nacional de la Competència haurà de comparéixer amb periodicitat almenys anual davant de la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats per a exposar les línies bàsiques de la seua actuació i els seus plans i prioritats per al futur. Igualment, el president de la Comissió Nacional de la Competència enviarà al ministre d'Economia i Hisenda amb caràcter anual una programació de les seues activitats. Cada tres anys hi haurà una compareixença especial per a debatre l'avaluació dels plans d'actuació i els resultats obtinguts per la Comissió Nacional de la Competència.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 29, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els consellers seran nomenats pel Govern mitjançant un reial decret a proposta del ministre d'Economia i Hisenda entre juristes, economistes i altres professionals de reconegut prestigi, prèvia compareixença davant de la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats, que versarà sobre la capacitat i coneixements tècnics del candidat proposat.»

Sis. Es modifica l'apartat u de l'article 30, que queda redactat en els termes següents:

«1. El president i els consellers de la Comissió Nacional de la Competència cessaran en el seu càrrec segons el que preveu l'article 16 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Set. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 33, que queden redactats en els termes següents:

«1. Són membres del Consell de la Comissió Nacional de la Competència el president de la Comissió Nacional de la Competència, que presidix el Consell, i sis consellers.»

«3. El Consell de la Comissió Nacional de la Competència s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president i tres consellers.»

«5. El Consell, a proposta del president, nomenarà un secretari no conseller, que tindrà veu però no vot i que realitzarà les funcions previstes en l'article 12 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Huit. Es modifica l'article 34, que queda redactat en els termes següents:

«El Consell de la Comissió Nacional de la Competència és l'òrgan de decisió en relació amb les funcions resolutòries, consultives i de promoció de la competència previstes en la present llei. En particular, és l'òrgan competent per a:

1. A proposta de la Direcció d'Investigació:
  - a) Resoldre i dictaminar en els assumptes que la Comissió Nacional de la Competència té atribuïts per esta llei i, en particular, en els previstos en els articles 24 a 26 d'esta llei.
  - b) Resoldre els procediments sancionadors que preveu esta llei i les seues normes de desplegament.
  - c) Sol·licitar o acordar l'enviament d'expedients de control de concentracions que entren en l'àmbit d'aplicació de la present llei a la Comissió Europea segons el que preveuen els articles 9 i 22 del Reglament (CE) núm. 139/2004 del Consell, de 20 de gener, sobre el control de les concentracions entre empreses.
  - d) Acordar l'alçament de l'obligació de suspensió de l'execució d'una concentració econòmica de conformitat amb l'article 9.6 de la present llei.
  - e) Resoldre sobre el compliment de les resolucions i decisions en matèria de conductes prohibides i de concentracions.
2. Adoptar les comunicacions previstes en la disposició addicional tercera i les declaracions d'inaplicabilitat previstes en l'article 6.
3. Interessar la instrucció d'expedients per la Direcció d'Investigació.
4. Acordar la impugnació dels actes i disposicions a què es referix l'article 12.3 d'esta llei.
5. Elaborar, si és el cas, el seu reglament de règim interior, en el qual s'establirà el seu funcionament administratiu i l'organització dels seus servicis.
6. Resoldre sobre les recusacions, incompatibilitats i correccions disciplinàries i apreciar la incapacitat i l'incompliment greu de les seues funcions pel president i els consellers.
7. Nomenar i acordar el cessament del secretari, a proposta del president del Consell.
8. Aprovar el pressupost de l'organisme.
9. Elaborar la memòria anual de l'organisme així com els plans anuals o plurianuals d'actuació en els quals es definisquen objectius i prioritats.»

Disposició final trenta-sis. *Modificació de la Llei 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal.*

U. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 1 i s'hi introduïx un nou apartat 4, que queden redactats en els termes següents:

- «2. La Comissió Nacional del Sector Postal es configura com un organisme públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, dels previstos en la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.
3. La relació de la Comissió Nacional del Sector Postal amb el Govern i l'Administració General de l'Estat, així com la seua independència funcional serà la prevista en l'article 9 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.
4. El control parlamentari de la Comissió Nacional del Sector Postal serà el previst en l'article 21 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.»

Dos. Es modifica l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

«La Comissió Nacional del Sector Postal es regirà pel que disposa esta llei, en les seues disposicions de desplegament, en la legislació postal i en la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.

Així mateix, li serà aplicable la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en l'exercici de les funcions públiques que la llei li assigne i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb caràcter supletori.»

Tres. Es modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«La Comissió exercirà les seues funcions a través d'un Consell, al qual correspondrà exercir les que estableixen la legislació postal i la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.»

Quatre. Es modifica l'article 4, que queda redactat en els termes següents:

«1. El Consell estarà format per un president, que serà igualment el president de la Comissió Nacional del Sector Postal, i sis consellers. El Consell, a proposta del president, triarà un secretari no conseller, que tindrà veu però no vot. L'organització de la Comissió i del Consell, l'aprovació i contingut del reglament de funcionament intern, les funcions assignades al Consell, al secretari i al president de l'organisme, que ho serà al seu torn del Consell, la composició del Consell, nomenament, mandat, renovació, causes del cessament, funcions i incompatibilitats dels membres del Consell i del secretari seran els previstos en la secció 3a, del capítol II, del títol I de la Llei 2/2011, d'Economia Sostenible.»

Cinc. Es deroga l'article 5.

Sis. Es modifica l'article 6, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió vetlarà per la correcta prestació del Servei Postal Universal, per la garantia de la lliure competència en el sector en condicions adequades de qualitat, eficàcia, eficiència i pel ple respecte dels drets dels usuaris i dels operadors postals i els seus treballadors.

Amb este fi, la Comissió preservarà i promourà el major grau de competència efectiva i transparència en el funcionament del sector postal, sense perjudi de les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional de la Competència.»

Disposició final trenta-set. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, s'afig la disposició addicional tretze al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretze. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en esta llei i en altres disposicions a la Directiva 90/434/CEE del Consell, de 23 de juliol, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i canvis d'accions realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un estat membre a un altre, s'entendran realitzades als preceptes corresponents de la Directiva 2009/133/CE del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i canvis d'accions realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un estat membre a un altre.»

Disposició final trenta-huit. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.*

S'afig una lletra e) a l'apartat 7 de l'article 18 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, que queda redactada de la manera següent:

«e) Els terminis en què hauran de presentar-se les sol·licituds de devolució dels impostos especials de fabricació.»

Disposició final trenta-nou. *Modificació de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de Sanitat Vegetal.*

La Llei 43/2002, de 20 de novembre, de Sanitat Vegetal, es modifica com seguix:

U. Els articles 37 i 39 de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de Sanitat Vegetal, queden redactats de la manera següent:

«Article 37. *Accés a la documentació per a evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats.*

1. Quan es tracte de substàncies actives incloses en la llista comunitària, no es repetiran innecessàriament experiments amb animals vertebrats per al compliment del que estableix l'apartat 2 de l'article 30 en la presentació de noves sol·licituds, renovacions, revisions o modificacions d'autorització de productes fitosanitaris o substàncies actives, o per al manteniment de les que hi ha.

2. A fi d'evitar la repetició innecessària dels experiments esmentats en l'apartat anterior, s'aplicarà el procediment d'accés a la documentació previst en l'article 39 d'esta llei només als efectes que, si és el cas, l'Administració puga utilitzar les corresponents dades de la documentació a la qual es referix l'apartat 2 de l'article 36 a favor dels interessats en l'obtenció, modificació, renovació, revisió o manteniment de les autoritzacions per a fabricar o comercialitzar substàncies actives i productes fitosanitaris que les continguen.

Article 38.

Queda sense contingut.

Article 39. *Procediment d'accés a documentació.*

1. Per al compliment del que disposa l'article 37, en el cas que hi haja drets d'ús exclusiu de la documentació per estar protegida conforme a l'apartat 2 de l'article 36, el sol·licitant haurà d'intentar arribar a un acord amb el titular dels drets perquè la dita documentació puga ser utilitzada a favor seu.

2. Si el sol·licitant acredita que no s'ha aconseguit un acord per a la utilització compartida de la documentació, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb audiència prèvia al titular dels drets, instarà els interessats que realitzen totes les gestions oportunes per a arribar, en el termini de quinze dies, a un acord que permeta evitar la repetició innecessària dels corresponents experiments amb vertebrats.

3. Si transcorregut el dit termini no s'aconsegueix un acord, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí resoldrà sobre la necessitat de la utilització dels experiments amb vertebrats en el que siga estrictament indispensable als efectes del que preveu l'article 37.

4. El titular dels drets podrà reclamar del sol·licitant una proporció dels costos en els quals haja incorregut, imputables a la documentació respecte a la qual se sol·licita l'accés. Els costos hauran de determinar-se de manera equitativa, transparent i no discriminatòria. En el cas que les parts no arriben a un acord, podran sotmetre la fixació de la compensació procedent a arbitratge, d'acord amb el que disposa la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, o a la decisió de l'orde jurisdiccional civil.»

Dos. S'afeg una disposició transitòria quarta a la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de Sanitat Vegetal, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarta. *Procediments d'accés a documentació per a evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats.*

El que disposen els articles 37 i 39, en la redacció feta per la Llei d'Economia Sostenible, serà aplicable a tots els procediments d'accés a la documentació per a evitar la repetició d'experiments amb animals vertebrats que es troben en tramitació a l'entrada en vigor de la dita llei.»

Disposició final quaranta. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 142, al qual s'afeg un incís amb la redacció següent:

«3. Per a la determinació de la responsabilitat patrimonial s'establirà reglamentàriament un procediment general incloent-hi un procediment abreujat per als supòsits en què concórreguen les condicions previstes en l'article 143 d'esta llei. En el procediment general serà preceptiu el dictamen del Consell d'Estat o, si és el cas, de l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma quan les indemnitzacions reclamades siguen de quantia igual o superior a 50.000 € o a la que s'establisca en la corresponent legislació autonòmica.»

Disposició final quaranta-una. *Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual:

U. El paràgraf setè de l'apartat 3 de l'article 5 passa a situar-se com a paràgraf quart, amb la redacció següent:

«En tot cas, el 60 per cent d'esta obligació de finançament es destinarà a la producció en alguna de les llengües oficials a Espanya.»

Dos. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 49 passa a tindre la redacció següent:

«El Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals estarà format per la presidència i sis conselleries els titulars de les quals seran nomenats pel Govern mitjançant un reial decret, a proposta del Congrés dels Diputats per majoria de tres quints entre persones de reconeguda competència en matèries relacionades amb el sector audiovisual en tots els seus vessants.»

Tres. S'afeg una nova disposició addicional, que passa a ser la setèima, amb el text següent:

«Disposició addicional setèima. *Caràcter no publicitari d'anuncis de servici públic o de caràcter benèfic.*

No tenen la consideració de publicitat els anuncis de servici públic o de caràcter benèfic, difosos gratuïtament, d'acord amb el que establix l'article 2 d'esta llei. Als efectes del còmput previst en l'apartat 1 de l'article 14, l'autoritat audiovisual competent podrà resoldre, a sol·licitud dels interessats i prèviament a la seua emissió, sobre la no consideració com a missatges publicitaris d'estes comunicacions.»

Disposició final quaranta-dos. *Modificació de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, i de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.*

U. Amb efectes per als exercicis econòmics que s'inicien a partir d'1 de gener de 2011, es modifica l'apartat 4 de l'article 93 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, modificat per la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de Reformes per a l'Impuls a la Productivitat, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les cooperatives agràries podran desenrotllar operacions amb tercers no socis fins a un límit màxim del 50 per cent del total de les realitzades amb els socis per a cada tipus d'activitat exercit per aquelles.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir d'1 de gener de 2011 s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, modificat per la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de Reformes per a l'Impuls a la Productivitat:

1. La lletra a) de l'apartat 2 de l'article 9 queda redactada de la manera següent:

«a) Que les matèries, productes o servicis adquirits, arrendats, elaborats, produïts, realitzats o fabricats per qualsevol procediment, per la cooperativa, amb destí exclusiu per a les seues pròpies explotacions o per a les explotacions dels seus socis, no siguen cedits a tercers no socis, llevat que es tracte dels romanents ordinaris de l'activitat cooperativa o quan la cessió siga conseqüència de circumstàncies no imputables a la cooperativa.

Les cooperatives agràries podran distribuir al detall productes petrolífers a tercers no socis amb el límit establert en l'apartat 10 de l'article 13 d'esta llei.»

2. El paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 9 queda redactat com següent:

«Que les bases imposables de l'Impost sobre Béns Immobles corresponents als béns de naturalesa rústica de cada soci situats en l'àmbit geogràfic al qual es referix l'apartat u, les produccions del qual s'incorporen a l'activitat de la cooperativa, no excedisquen 95.000 euros, modificant-se este import anualment segons els coeficients d'actualització aplicables al valor cadastral dels béns immobles de naturalesa rústica establerts en la llei de pressupostos generals de l'Estat. No s'incomplirà este requisit quan un nombre de socis que no sobrepassa el 30 per cent del total dels integrats en la cooperativa supere el valor indicat en el present paràgraf.»

3. L'apartat 10 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«10. La realització d'operacions cooperativitzades amb tercers no socis, fora dels casos permesos en les lleis, així com l'incompliment de les normes sobre comptabilització separada de tals operacions i destí al fons de reserva obligatori dels resultats obtinguts en la seua realització.

Cap cooperativa, siga quina siga la seua classe, podrà realitzar un volum d'operacions amb tercers no socis superior al 50 per cent del total de les de la cooperativa, sense perdre la condició de cooperativa fiscalment protegida.

Als efectes de l'aplicació del límit establert en el paràgraf anterior, s'assimilen a les operacions amb socis els ingressos obtinguts per les seccions de crèdit de les cooperatives procedents de cooperatives de crèdit, inversions en fons públics i en valors emesos per empreses públiques.»

Disposició final quaranta-tres. *Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, el Reial Decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual i la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per a la protecció de la propietat intel·lectual en l'àmbit de la societat de la informació i de comerç electrònic.*

U. S'introdueix una nova lletra e) en l'article 8.1 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic amb el tenor següent:

«e) La salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual.»

Dos. S'introdueix un nou apartat segon de l'article 8 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, amb renumeració correlativa dels actuals 2, 3, 4 i 5:

«2. Els òrgans competents per a l'adopció de les mesures a què es referix l'apartat anterior, amb l'objecte d'identificar el responsable del servici de la societat de la informació que està realitzant la conducta presumptament vulneradora, podran requerir als prestadors de servicis de la societat de la informació la cessió de les dades que permeten esta identificació a fi que puga comparèixer en el procediment. Este requeriment exigirà l'autorització judicial prèvia d'acord amb el que preveu l'apartat primer de l'article 122 bis de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Una vegada obtinguda l'autorització, els prestadors estaran obligats a facilitar les dades necessàries per a dur a terme la identificació.»

Tres. S'introdueix una disposició adicional quinta en el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, amb la redacció següent:

«El Ministeri de Cultura, en l'àmbit de les seues competències, vetlarà per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seua vulneració pels responsables de servicis de la societat d'informació en els termes que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.»

Quatre. Es modifica l'article 158 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril amb la redacció següent:

«Article 158. *Comissió de Propietat Intel·lectual*

1. Es crea en el Ministeri de Cultura la Comissió de Propietat Intel·lectual, com a òrgan col·legiat d'àmbit nacional, per a l'exercici de les funcions de mediació i arbitratge, i de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual que li atribueix la present llei.

2. La Comissió actuarà per mitjà de dos seccions.

La secció primera exercirà les funcions de mediació i arbitratge que li atribueix la present llei.

La secció segona vetlarà, en l'àmbit de les competències del Ministeri de Cultura, per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seua vulneració pels responsables de servicis de la societat d'informació en els termes que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.

3. Correspon a la secció primera l'exercici de les funcions de mediació i arbitratge, d'acord amb les regles següents:

1r. En la seua funció de mediació:

a) Col·laborant en les negociacions, previ sotmetiment de les parts, per al cas que no arribe a celebrar-se un contracte, respecte a les matèries directament relacionades amb la gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual, i per a l'autorització de la distribució per cable d'una emissió de radiodifusió, per falta d'acord entre els titulars dels drets de propietat intel·lectual i les empreses de distribució per cable.

b) Presentant, si és el cas, propostes a les parts.

Es considerarà que totes les parts accepten la proposta a la qual es referix el paràgraf anterior, si cap d'estes expressa la seua oposició en un termini de tres mesos. En este supòsit, la resolució de la Comissió tindrà els efectes previstos en la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, i serà revisable davant de l'orde jurisdiccional civil. La proposta i qualsevol oposició a esta serà notificada a les parts, de conformitat amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

El procediment mediador serà determinat reglamentàriament.

2n. La Comissió actuarà en la seua funció d'arbitratge:

a) Donant solució, previ sotmetiment de les parts, als conflictes que se susciten entre entitats de gestió, entre els titulars de drets i les entitats de gestió, o entre estes i les associacions d'usuaris del seu repertori o les entitats de radiodifusió o de distribució per cable. El sotmetiment de les parts a la Comissió serà voluntari i haurà de constar expressament per escrit.

b) Fixant una quantitat substitutòria de les tarifes generals, als efectes indicats en l'apartat 2 de l'article anterior, a sol·licitud de la pròpia entitat de gestió afectada, d'una associació d'usuaris, o d'una entitat de radiodifusió, sempre que estes se sotmeten, per la seua banda, a la competència de la Comissió amb l'objecte previst en la lletra a) d'este apartat.

Reglamentàriament es determinarà el procediment per a l'exercici de la seua funció d'arbitratge.

La decisió de la Comissió tindrà caràcter vinculant i executiu per a les parts.

Allò que s'ha determinat en este apartat s'entendrà sense perjudi de les accions que puguen exercitar-se davant de la jurisdicció competent. No obstant això, el plantejament de la controvèrsia sotmesa a decisió arbitral davant de la Comissió impedirà als jutges i tribunals conèixer d'esta, fins que haja sigut dictada la resolució i sempre que la part interessada ho invoque per mitjà d'excepció.

3r. En l'exercici de les seues funcions per a la fixació de quantitats substitutòries de tarifes, la Comissió valorarà el criteri d'utilització efectiva, per l'usuari, del repertori real de titulars i obres o prestacions que gestionen les entitats i la rellevància i utilització en el conjunt de l'activitat de l'usuari.

La Comissió també podrà tindre en compte, entre altres criteris o antecedents, les tarifes que hi ha per a l'explotació dels mateixos drets i que hagen sigut establides per la Comissió o en els acords i contractes firmats per la pròpia entitat per a situacions anàlogues.

4t. La secció primera de la Comissió estarà formada per tres membres nomenats pel ministre de Cultura, a proposta dels subsecretaris dels ministeris d'Economia i Hisenda, Cultura i Justícia, per un període de tres anys renovable per una sola vegada, entre experts de reconeguda competència en matèria de propietat intel·lectual. Els ministeris de Cultura i Economia i Hisenda nomenaran, conjuntament, el president de la secció primera. La secció es regirà pel que estableix el present text i, supletòriament, per les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu Comú i de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

4. Correspon a la secció segona, que actuarà d'acord amb els principis d'objectivitat i proporcionalitat, l'exercici de les funcions previstes en els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, per a la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seua vulneració pels responsables de servicis de la societat d'informació.

La secció podrà adoptar les mesures perquè s'interrompa la prestació d'un servici de la societat de la informació que vulnere drets de propietat intel·lectual o per a retirar els continguts que vulneren els citats drets sempre que el prestador, directament o indirectament, actue amb ànim de lucre o haja causat o siga susceptible de causar un dany patrimonial.

Abans de procedir a l'adopció d'estes mesures, el prestador de servicis de la societat de la informació haurà de ser requerit a fi que en un termini no superior a les 48 hores puga procedir a la retirada voluntària dels continguts declarats infractors o, si és el cas, realitze les alegacions i propose les proves que crega oportunes sobre l'autorització d'ús o l'aplicabilitat d'un límit al dret de propietat intel·lectual. Transcorregut el termini anterior, si és el cas, es practicarà una prova en dos dies i es traslladarà als interessats per a les conclusions en el termini màxim de cinc dies. La Comissió en el termini màxim de tres dies dictarà una resolució. La retirada voluntària dels continguts posarà fi al procediment. En tot cas, l'execució de la mesura davant de l'incompliment del requeriment exigirà l'autorització judicial prèvia, d'acord amb el procediment regulat en l'apartat segon de l'article 122 bis de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

El que disposa este apartat s'entén sense perjudi de les accions civils, penals i contencioses administratives que, si és el cas, siguen procedents.

La secció, sota la presidència del subsecretari del Ministeri de Cultura o la persona en qui este delegue, es compondrà d'un vocal del Ministeri de Cultura, un vocal del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, un vocal del Ministeri d'Economia i Hisenda i un vocal del Ministeri de la Presidència.

Reglamentàriament es determinarà el funcionament de la secció i el procediment per a l'exercici de les funcions que té atribuïdes. El procediment per al restabliment de la legalitat, que s'iniciarà sempre a instància del titular dels drets de propietat intel·lectual que es consideren vulnerats o de la persona que tinga encomanat el seu exercici i en el qual seran aplicables els drets de defensa previstos en l'article 135 de la Llei 30/1992, estarà basat en els principis de celeritat, proporcionalitat i la resta de principis previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. La falta de resolució en el termini reglamentàriament establert tindrà efectes desestimatoris de la sol·licitud. Les resolucions dictades per la Comissió en este procediment posen fi a la via administrativa.»

Cinc. Es modifica l'article 9 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, numerant el seu text actual com apartat 1 i afegint un apartat 2, amb el contingut següent:

«2. Correspondrà als jutjats centrals contenciosos administratius, l'autorització a què es referix l'article 8.2 de la Llei 34/2002 així com autoritzar l'execució dels actes adoptats per la secció segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual perquè s'interrompa la prestació de servicis de la societat de la informació o perquè es retiren continguts que vulneren la propietat intel·lectual, en aplicació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic.»

Sis. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 80 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el tenor següent:

«d) Els recaiguts sobre les autoritzacions previstes en l'article 8.6 i en els articles 9.2 i 122 bis.»

Set. S'introdueix un nou article 122 bis en la Llei 29/1998, de 13 d'abril, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el tenor següent:

«1. El procediment per a obtenir l'autorització judicial a la qual es referix l'article 8.2 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i del Comerç Electrònic, s'iniciarà amb la sol·licitud dels òrgans competents, en la qual s'exposaran les raons que justifiquen la petició i que anirà acompanyada dels documents que siguen procedents a estos efectes. El jutjat, en el termini de les 24 hores següents a la petició, i amb audiència prèvia del Ministeri Fiscal, dictarà una resolució autoritzant la sol·licitud efectuada, sempre que no resulte afectat l'article 18, apartats 1 i 3, de la Constitució.

2. L'execució de les mesures perquè s'interrompa la prestació de servicis de la societat de la informació o perquè es retiren continguts que vulneren la propietat intel·lectual, adoptades per la secció segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual en aplicació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la informació i de Comerç Electrònic, requerirà l'autorització judicial prèvia de conformitat amb el que estableixen els paràgrafs següents.

Acordada la mesura per la Comissió, sol·licitarà del jutjat competent l'autorització per a la seua execució, referida a la possible afectació als drets i llibertats garantits en l'article 20 de la Constitució.

En el termini improrrogable de dos dies següents a la recepció de la notificació de la resolució de la Comissió i posant de manifest l'expedient, el jutjat convocarà el representant legal de l'Administració, el Ministeri Fiscal i els titulars dels drets i llibertats afectats o la persona que estos designen com a representant a una audiència, en la qual, de manera contradictòria, el jutjat sentirà tots els personats i resoldrà en el termini improrrogable de dos dies per mitjà d'una interlocutòria. La decisió que s'adopte únicament podrà autoritzar o denegar l'execució de la mesura.»

Huit. Es modifica l'apartat 5 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el tenor següent:

«5. Els actes administratius dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional del Sector Postal, el Consell Econòmic i Social, l'Institut Cervantes, el Consell de Seguretat Nuclear, el Consell d'Universitats i la secció segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual, directament, en única instància, davant de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Nou. Se suprimeix l'apartat 6 de la disposició addicional quarta de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, que es va afegir per la disposició addicional vint-i-quatre, punt 1 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

Disposició final quaranta-quatre. *Modificació del Reial Decret Llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'establixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Reial Decret Llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'establixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari en el sector elèctric.

U. L'apartat 4 de la disposició addicional primera queda redactat així:

«4. S'habilita el Govern a modificar mitjançant un reial decret el que disposa l'apartat 2, per a adequar-ho a l'evolució de la tecnologia. Les eventuais modificacions només afectaran les instal·lacions que no es troben en funcionament en el moment de l'entrada en vigor del dit reial decret, per a la qual cosa es considerarà la data

d'inscripció en el registre de preassignació de retribució per a instal·lacions fotovoltaïques.»

Dos. La disposició final primera queda redactada en els termes següents:

«Disposició final primera. *Modificació del Reial Decret 661/2007, de 25 de maig.*

Es modifica la taula 3 de l'article 36 del Reial Decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, substituint, per a les instal·lacions de tipus b.1.1, les referències en el termini als primers 25 anys pels primers 30 anys.»

Disposició final quaranta-cinc. *Accés de la tecnologia fotovoltaïca a les línies de liquiditat de l'ICO.*

En el marc de les actuacions d'impuls de les energies renovables, els titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica amb tecnologia fotovoltaïca podran accedir a les actuals línies de liquiditat de l'ICO per a facilitar l'adaptació al seu marc regulador.

Disposició final quaranta-sis. *Modificació del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació.*

S'afeg un paràgraf a l'apartat 2 de la disposició transitòria primera del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació, amb la redacció següent:

«El règim transitori del recurs cameral permanent regulat en este apartat s'entendrà sense perjudi dels règims forals dels territoris històrics del País Basc i Navarra.»

Disposició final quaranta-set. *Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació:

U. Es modifica l'article 2.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Per al desenvolupament adequat de les seues funcions, en especial les de caràcter obligatori, i amb l'autorització prèvia de l'Administració tutelant, les cambres oficials de comerç, indústria i navegació podran promoure o participar en qualsevol classe d'associacions, fundacions i societats civils o mercantils, així com establir entre si els oportuns convenis de col·laboració.

Amb este mateix fi, les cambres i les administracions públiques podran establir els convenis que si és el cas consideren pertinents. Així mateix, les cambres podran rebre comandes per a la gestió i prestació de servicis a les empreses.»

Dos. Es modifiquen el títol i l'apartat 1 de l'article 6, que queden redactats de la manera següent:

«Article 6. *Pertinença a les cambres i cens públic d'empreses.*

1. Podran ser membres de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exercisquen activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional. Els membres tindran la condició d'electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, dins de la circumscripció de la qual compten amb establiments, delegacions o agències.

Sense perjudi de l'anterior, formaran part del cens públic d'empreses que elaboren les cambres oficials de comerç, indústria i navegació d'acord amb l'article 2.1 h), les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exercisquen activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional, sense que d'això deriven obligacions o drets.»

Tres. S'introdueix un nou article 17 amb el contingut següent:

«Article 17. *Deure d'informació.*

1. Les administracions tributàries facilitaran al Consell Superior i a les cambres, quan ho sol·liciten, les dades amb transcendència tributària que resulten necessàries per a la gestió de les exaccions integrades en el recurs cameral permanent que resulten exigibles d'acord amb la disposició transitòria primera del Reial Decret Llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació.

2. Les administracions tributàries facilitaran al Consell Superior i a les cambres, a la seua sol·licitud, les dades de l'Impost sobre Activitats Econòmiques i els censals de les empreses que siguen necessaris per a la confecció del cens públic d'empreses a què es referix l'article 2.1.h) d'esta llei.

3. Sense perjudi de la publicitat i de l'accés públic al cens públic d'empreses, la referida informació només podrà ser utilitzada per al fi previst en els apartats anteriors i únicament tindran accés a esta els empleats de cada corporació que determine el ple. El dit personal tindrà, amb referència a les dades indicades, el mateix deure de sigil que els funcionaris de l'Administració tributària. L'incompliment d'este deure constituirà, en tot cas, infracció molt greu.»

Disposició final quaranta-huit. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

Es modifica l'article 117 bis de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, que queda redactat de la manera següent:

«Article 117 bis. *Sol·licituds de devolució d'empresaris o professionals establits en el territori d'aplicació de l'Impost, Illes Canàries, Ceuta i Melilla corresponents a quotes suportades per operacions efectuades en la comunitat a excepció de les realitzades en el territori d'aplicació de l'Impost.*

Els empresaris o professionals que estiguen establits en el territori d'aplicació de l'Impost, Illes Canàries, Ceuta i Melilla, sol·licitaran la devolució de les quotes suportades per adquisicions o importacions de béns o servicis efectuades en la comunitat, a excepció de les realitzades en el territori d'aplicació de l'Impost, per mitjà de la presentació per via electrònica d'una sol·licitud a través dels formularis disposats a este efecte en el portal electrònic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La recepció i la tramitació de la sol·licitud a què es referix este article es duran a terme a través del procediment que s'establisca reglamentàriament.»

Disposició final quaranta-nou. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni.*

U. S'afeg una nova disposició addicional trenta-una en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-una. *Rendiments derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions.*

En el cas dels rendiments del treball que deriven de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors que s'imputen en un període impositiu que finalitze després de 4 d'agost de 2004, als efectes de l'aplicació de la reducció del 40 per cent prevista en l'article 18.2 d'esta llei, només es considerarà que el rendiment del treball té un període de generació superior a dos anys i que no s'obté de forma periòdica o recurrent, quan les opcions de compra s'exerciten transcorreguts més de dos anys des de la seua concessió, si, a més, no es concedixen anualment.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2011 s'afeg una nova disposició addicional trenta-dos en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no-Residents i sobre el Patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-dos. *Escala autonòmica aplicable als residents a Ceuta i Melilla.*

L'escala prevista en la disposició transitòria quinze d'esta llei resultarà d'aplicació als contribuents que tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla.»

Disposició final cinquanta. *Modificació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.*

Amb efectes a partir de 3 mesos des de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» d'esta llei, es modifica l'article 38 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Taxa per examen de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, per a la seua qualificació per grups d'edat.*

1. Es crea la taxa per examen de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, per a la seua qualificació per grups d'edat. Esta taxa es regirà per la present llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'establixen en l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

2. Constituïx el fet imposable de la taxa l'examen de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals per a la seua qualificació per grups d'edat quan el dit examen vinga establert per disposició legal o reglamentària.

3. La taxa es meritara quan es presente la pel·lícula o una altra obra audiovisual per al seu visionat.

4. Seran subjectes passius de la taxa els titulars dels drets d'explotació de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals presentades a qualificació i que pretenguen distribuir-les a Espanya per a la seua projecció, comunicació pública o venda, que es troben legalment o reglamentàriament obligats a sol·licitar la qualificació de les obres per grups d'edat.

5. Quantia de la taxa.

La quantia de la taxa s'aplicarà en funció de la duració de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, d'acord amb els trams següents:

Pel·lícules i obres amb duració entre 1 min i 30 min: 10 €.

Pel·lícules i obres amb duració entre 31 min i 60 min: 50 €.

Pel·lícules i obres amb duració entre 61 min i 90 min: 80 €.

Pel·lícules i obres amb duració entre 91 min i 120 min: 110 €.

Pel·lícules i obres amb duració a partir de 121 min: 150 €.

6. La taxa serà objecte d'autoliquidació pels subjectes passius, d'acord amb els models que s'aproven, i el seu pagament es farà en efectiu per mitjà d'ingrés en una entitat de depòsit autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

7. La gestió de la taxa correspon a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

8. La recaptació de la taxa s'aplicarà al pressupost de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.»

Disposició final cinquanta-una. *Autorització al Govern per a l'aprovació del procediment bàsic de certificació energètica en edificis existents.*

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret i en el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, prove el procediment bàsic per a la certificació d'eficiència energètica en els edificis existents establida en l'article 83. El dit desplegament reglamentari incorporarà els supòsits d'excepció i els sistemes de certificació previstos en els articles 4 i 7, respectivament, de la Directiva 2002/91/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a l'eficiència energètica dels edificis.

Disposició final cinquanta-dos. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.*

Es modifica l'apartat 1. A) de la disposició addicional segona de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents que queda redactat en els termes següents:

«1. Els terminis màxims de resolució dels procediments que s'enumeren en la present disposició es computaran des de la data de recepció en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les respectives sol·licituds, i seran els següents:

A. Concessió de patents i addicions: si es tramiten pel procediment general de concessió, el que resulte d'afegir catorze mesos al període transcorregut des de la data de recepció de la sol·licitud fins a la publicació de l'informe sobre l'estat de la tècnica en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial", i si es tramiten pel procediment de concessió amb examen previ el que resulte d'afegir vint-i-quatre mesos a l'esmentat període.»

Disposició final cinquanta-tres. *Modificació de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010.*

Es modifica l'apartat dos de la disposició addicional cinquantesima quarta de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2010, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. *La duració del programa de suport a este esdeveniment comprendrà des de l'1 de gener de 2010 fins al 31 de desembre de 2011.*»

Disposició final cinquanta-quatre. *Modificació del Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic.*

Es modifica la disposició addicional quarta del Reial Decret Llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Registre de personal directiu del sector públic estatal.*

Es crea, dependent del Ministeri d'Economia i Hisenda, el registre de personal directiu del sector públic estatal i que inclourà el personal que tinga esta condició quan els corresponga l'exercici de funcions executives de màxim nivell de les fundacions del sector públic estatal, dels consorcis participats majoritàriament per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes i de les societats mercantils estatals definides en la Llei de Patrimoni de les Administracions Públiques.»

Disposició final cinquanta-cinc. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.*

Amb efectes d'1 de gener de 2011 i vigència indefinida, es modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, que queda redactat en els termes següents:

«1. El contracte de gestió de servicis públics és aquell en virtut del qual una Administració pública o una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, encarrega a una persona, natural o jurídica, la gestió d'un servici la prestació del qual ha sigut assumida com a pròpia de la seua competència per l'Administració o mútua que l'encarrega.

Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals només podran realitzar este tipus de contracte respecte a la gestió de la prestació d'assistència sanitària.»

Disposició final cinquanta-sis. *Modificació de la Llei Orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.*

Es modifica la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal en els termes següents:

U. Es fa una redacció nova de l'apartat 2 de l'article 43, que queda redactat en els termes següents:

«2. Quan es tracte de fitxers de titularitat pública es farà, pel que fa al procediment i les sancions, el que disposen els articles 46 i 48 de la present llei.»

Dos. Es fa una nova redacció dels apartats 2 a 4 de l'article 44, que queden redactats en els termes següents:

«2. Són infraccions lleus:

a) No remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades les notificacions previstes en esta llei o en les disposicions que la despleguen.

b) No sol·licitar la inscripció del fitxer de dades de caràcter personal en el Registre General de Protecció de Dades.

c) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seues dades de caràcter personal quan les dades siguen demanades pel propi interessat.

d) La transmissió de les dades a un encarregat del tractament sense complir els deures formals establits en l'article 12 d'esta llei.

3. Són infraccions greus:

a) Procedir a la creació de fitxers de titularitat pública o iniciar la recollida de dades de caràcter personal per a estos, sense autorització d'una disposició general, publicada en el "Boletín Oficial del Estado" o en el diari oficial corresponent.

b) Tractar dades de caràcter personal sense demanar el consentiment de les persones afectades, quan este siga necessari d'acord amb el que disposa esta llei i disposicions que la despleguen.

c) Tractar dades de caràcter personal o usar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties establits en l'article 4 de la present llei i les disposicions que el despleguen, excepte quan siga constitutiú d'infracció molt greu.

d) La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal a què es referix l'article 10 de la present llei.

e) L'impediment o l'obstaculització de l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

f) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seues dades de caràcter personal quan les dades no hagen sigut demanades al propi interessat.

g) L'incompliment dels restants deures de notificació o requeriment a l'afectat imposats per esta llei i les disposicions que la despleguen.

h) Mantindre els fitxers, locals, programes o equips que continguen dades de caràcter personal sense les degudes condicions de seguretat que es determinen per via reglamentària.

i) No atendre els requeriments o les advertències de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o no proporcionar-li tots els documents i les informacions que siguen sol·licitats per esta.

j) L'obstrucció de l'exercici de la funció inspectora.

k) La comunicació o cessió de les dades de caràcter personal sense comptar amb legitimació per a això en els termes que preveu esta llei i les seues disposicions reglamentàries de desplegament, llevat que siga constitutiva d'infracció molt greu.

4. Són infraccions molt greus:

a) La recollida de dades en forma enganyosa o fraudulenta.

b) Tractar o cedir les dades de caràcter personal a les quals es referixen els apartats 2, 3 i 5 de l'article 7 d'esta llei, excepte en els supòsits en què esta ho autoritza, o violentar la prohibició que conté l'apartat 4 de l'article 7.

c) No cessar en el tractament il·lícit de dades de caràcter personal quan hi haja un requeriment previ del director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades per a això.

d) La transferència internacional de dades de caràcter personal amb destinació a països que no proporcionen un nivell de protecció equiparable sense autorització del director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades excepte en els supòsits en què d'acord amb esta llei, i les disposicions que la despleguen, la dita autorització no resulta necessària.»

Tres. Es modifiquen els apartats de l'1 al 5 de l'article 45, amb la redacció resultant següent:

«1. Les infraccions lleus seran sancionades amb multa de 900 a 40.000 euros.

2. Les infraccions greus seran sancionades amb multa de 40.001 a 300.000 euros.

3. Les infraccions molt greus seran sancionades amb multa de 300.001 a 600.000 euros.

4. La quantia de les sancions es graduarà atesos els criteris següents:

a) El caràcter continuat de la infracció.

b) El volum dels tractaments efectuats.

c) La vinculació de l'activitat de l'infractor amb la realització de tractaments de dades de caràcter personal.

d) El volum de negoci o activitat de l'infractor.

e) Els beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció.

f) El grau d'intencionalitat.

g) La reincidència per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa.

h) La naturalesa dels perjudicats causats a les persones interessades o a terceres persones.

i) L'acreditació que amb anterioritat als fets constitutius d'infracció l'entitat imputada tenia implantats procediments adequats d'actuació en la recollida i el tractament de les dades de caràcter personal, i que la infracció és conseqüència d'una anomalia en el funcionament dels dits procediments no deguda a una falta de diligència exigible a l'infractor.

j) Qualsevol altra circumstància que siga rellevant per a determinar el grau d'antijuridicitat i de culpabilitat presents en l'actuació infractora concreta.

5. L'òrgan sancionador establirà la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedisca immediatament en gravetat a aquella en què s'integra la considerada en el cas que es tracte, en els supòsits següents:

- a) Quan s'aprecie una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet com a conseqüència de la concurrència significativa d'alguns dels criteris enunciats en l'apartat 4 d'este article.
- b) Quan l'entitat infractora haja regularitzat la situació irregular de forma diligent.
- c) Quan puga apreciar-se que la conducta de l'afectat ha pogut induir a la comissió de la infracció.
- d) Quan l'infractor haja reconegut espontàniament la seua culpabilitat.
- e) Quan s'haja produït un procés de fusió per absorció i la infracció siga anterior al dit procés, i no siga imputable a l'entitat absorbent.»

Quatre. S'afeg un nou apartat 6 a l'article 45, passant els actuals apartats 6 i 7 a ser els apartats 7 i 8, i el text del nou apartat és el següent:

«6. Excepcionalment l'òrgan sancionador podrà, amb audiència prèvia dels interessats i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència significativa dels criteris establits en l'apartat anterior, no acordar l'obertura del procediment sancionador i, en el seu lloc, advertir el subjecte responsable per tal que, en el termini que l'òrgan sancionador determine, acredite l'adopció de les mesures correctores que en cada cas resultaren pertinents, sempre que concórreguen els pressupostos següents:

- a) Que els fets siguen constitutius d'infracció lleu o greu d'acord amb el que disposa esta llei.
  - b) Que l'infractor no haja sigut sancionat o advertit amb anterioritat.
- Si l'advertència no és atesa en el termini que l'òrgan sancionador haja determinat serà procedent l'obertura del corresponent procediment sancionador pel dit incompliment.»

Cinc. Es fa una nova redacció dels apartats 1 a 3 de l'article 46, i la seua redacció passa a ser la següent:

«1. Quan les infraccions a les quals es referix l'article 44 siguen comeses en fitxers de titularitat pública o en relació amb tractaments els responsables dels quals ho serien de fitxers de la dita naturalesa, l'òrgan sancionador dictarà una resolució establint les mesures que cal adoptar perquè cessen o es corregisquen els efectes de la infracció. Esta resolució es notificarà al responsable del fitxer, a l'òrgan de què depenga jeràrquicament i als afectats si n'hi ha.

2. L'òrgan sancionador podrà proposar també la iniciació d'actuacions disciplinàries, si procediren. El procediment i les sancions a aplicar seran les establides en la legislació sobre règim disciplinari de les administracions públiques.

3. S'hauran de comunicar a l'òrgan sancionador les resolucions que recaiguen en relació amb les mesures i actuacions a què es referixen els apartats anteriors.»

Sis. Es modifica l'article 49 que passa a tindre la redacció següent:

«Article 49. *Potestat d'immobilització de fitxers.*

En els supòsits constitutius d'infracció greu o molt greu en els quals la persistència en el tractament de les dades de caràcter personal o la seua comunicació o transferència internacional posterior puga suposar un greu menyscabament dels drets fonamentals dels afectats i en particular del seu dret a la protecció de dades de caràcter personal, l'òrgan sancionador podrà, a més d'exercir la potestat sancionadora, requerir als responsables de fitxers de dades de caràcter personal, tant de titularitat pública com privada, la cessació en la utilització o cessió il·lícita de les dades. Si el requeriment no és atès, l'òrgan sancionador podrà, mitjançant una resolució motivada, immobilitzar estos fitxers només als efectes de restaurar els drets de les persones afectades.»

Disposició final cinquanta-set. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

Es modifiquen les lletres k) i l) de l'apartat 1 de l'article 14 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queden redactades en els termes següents:

«k) Els dividendes i les participacions en beneficis obtinguts sense mediació d'establiment permanent per fons de pensions equivalents als regulats en el text refós de la Llei de Plans i Fons de Pensions aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que siguen residents en un altre estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents de les dites institucions situats en un altre estat membre de la Unió Europea.

Es consideren fons de pensions equivalents aquelles institucions de previsió social que complisquen els requisits següents:

Que tinguen com a objecte exclusiu proporcionar una prestació complementària en el moment de la jubilació, defunció, incapacitat o dependència en els mateixos termes previstos en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Que les contribucions empresarials que puguen realitzar-se s'imputen fiscalment al partícip a qui es vincula la prestació, transmetent-li de manera irrevocable el dret a la percepció de la prestació futura.

Que compten amb un règim fiscal preferencial de diferiment impositiu tant respecte de les aportacions com de les contribucions empresarials realitzades a estos. El dit règim ha de caracteritzar-se per la tributació efectiva de totes les aportacions i contribucions així com de la rendibilitat obtinguda en la seua gestió en el moment de la percepció de la prestació.

El que disposa este apartat s'aplicarà igualment als fons de pensions equivalents residents en els estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu sempre que estos hagen subscrit amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària.»

«l) Els dividendes i participacions en beneficis obtinguts sense mediació d'establiment permanent per les institucions d'inversió col·lectiva regulades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris; no obstant, en cap cas l'aplicació d'esta exempció podrà donar lloc a una tributació inferior a la que hauria resultat si s'haguera aplicat a les dites rendes el mateix tipus de gravamen pel qual tributen en l'Impost sobre Societats les institucions d'inversió col·lectiva residents en territori espanyol.

El que disposa este apartat s'aplicarà igualment a les institucions d'inversió col·lectiva residents en els estats integrants de l'Espai Econòmic Europeu sempre que estos hagen subscrit un conveni amb Espanya per a evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària.»

Disposició final cinquanta-huit. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

Se suprimeix el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Disposició final cinquanta-nou. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Consell de Ministres per a dictar totes les disposicions necessàries per a el desplegament de la present llei.

S'autoritza els ministres de Foment, d'Indústria, Turisme i Comerç, i d'Economia i Hisenda, d'acord amb les seues competències respectives, a adaptar les normes dels articles 105 i 106 i la disposició addicional sexta d'esta llei a les modificacions de la normativa comunitària.

Disposició final seixanta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte la modificació introduïda per la disposició final catorze d'esta llei en l'article 60.3 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que entrarà en vigor per a totes les pòlisses d'assegurança subscrietes o renovades a partir de l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de març de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEXTA

Dades per al càlcul dels costos d'utilització dels vehicles de transport per carretera durant la seua vida útil

Quadro 1: contingut energètic dels combustibles

Combustible	Contingut energètic
Gasoil	36 MJ/l
Gasolina	32 MJ/l
Gas natural/biogàs	33-38 MJ/m ³ N
Gas líquid de petroli (GLP)	24 MJ/l
Etanol	21 MJ/l
Biodièsel	33 MJ/l
Emulsions	32 MJ/l
Hidrogen	11 MJ/m ³ N

Quadro 2: cost de les emissions en el transport per carretera (a preus de 2007)

CO ₂	NOx	NMHC	Partícules
0,03-0,04 €/kg	0,0044 €/g	0,001 €/g	0,087 €/g

Quadro 3: quilometratge dels vehicles de transport per carretera durant la seua vida útil

Categoria de vehicle (Categories M i N, tal com les definix la Directiva 2007/46/CE)	Quilometratge durant vida útil
Vehicles de turisme (M1)	200.000 km
Vehicles industrials lleugers (N1)	250.000 km
Vehicles pesats per al transport de mercaderies (N2, N3)	1.000.000 km
Autobusos (M2, M3)	800.000 km